இங்கிலாந்தின்
சரிதம்

S. Alagappan. M.T.
(V) Form
A.C. H.S.

சுசி. சோமசுந்தரம்

England History.

S. Alagappan.
(IV) Form.
A.C. H.S.

சுசி. சோமசுந்தரம்.

சோமசுந்தரம்

இங்கிலாந்தின் சரிதம்

MAGHAGANAPATI DHUNAI

(மேல் வகுப்புகளுக்காக)

SOLAYANDAVAR DHUNAI
SUBBRAMANIER DHUNAI
MAGHALAKSHIMI DHUNAI
SARASVATHI DHUNAI
THANDAYUTHAPANI DHUNAI
SANIESVAROR DHUNAI

கும்பகோணம் டவுன் ஹை ஸ்கூல்
சரித்திர போதகாசிரியர்
G. V. ராமய்யர், B.A., L.T.,
எழுதியது.

ஏழாவது பதிப்பு

 1936 Price Rs. 1—4—0.

இப்புத்தகம்

நமது

நாட்டின் வரலாறுகளை

உள்ளது உள்ளபடியே ஆராய்ந்து வெளியிட முயலும்

சிறியார் பெரியார்களின் உண்மை உழைப்பிற்கு

உரிமையாக்கப்படுகிறது.

FOREWORD

The elders among the School Masters of South India do but lip-service to the cause of the Vernaculars; they speak about the need of teaching the young through the medium of the mother-tongue and do nothing more. Of the younger teachers of the High Schools most have so little self-reliance that they say they cannot teach the various school subjects in the mother-tongue of the pupils unless they have a text-book in that tongue to help them. It is therefore refreshing to notice that more than one of our youngest educationists have begun to publish such books. The work to be done is pioneer work. On the one hand, professional pundits do not help in the production of books on modern knowledge in the dialects of South India, and at the same time criticise unduly harshly the style adopted by venturesome authors. On the other hand, people wedded to the method of teaching knowledge subjects in more or less bad English look askance at the efforts of the reformer. It is no easy task under these circumstances to bring out a Tamil Text-book on English History and Mr. G. V. Rama Ayyar deserves to be congratulated that he has succeeded in his self-imposed task. I hope the book will be used in many schools of the Presidency.

Professor P.T. SREENIVASA IYENGAR, M.A.,

முகவுரை.

அறிவு தரக்கூடிய பாடங்களைத் தாய்ப் பாஷையிலே கற்பித்தல் மிகச் சிறந்தது எனக் கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்ற பலர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனர். சரித்திரம் முதலிய பாடங்களைத் தாய்மொழியிற் கற்பித்தால் சிறுவர்கள் விஷயங்களைச் சிறிது காலத்திலேயே மிகத் தெளிவாய் அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பது உண்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

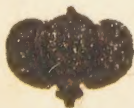
நமது நாட்டுச் சிறுவர்கள் அன்னிய பாஷைகளின் மூலமாய்ச் சரித்திரங்களைக் கற்று வருவதையும், அக்கால், அவர்கள் மொழிக்காகவும், விஷயத்துக்காகவும் படும் கஷ்டத்தையும், கால நீடிப்பையும் உணர்ந்த பெரியார் பலர் கல்வி இலாகா அதிகாரிகளிடத்தில் அவற்றை வற்புறுத்தினர். அதன் பயனாகப் பொருள் அறிவு தரக்கூடிய பாடங்களையெல்லாம் தாய் மொழியிலும் கற்றுக்கொடுக்கலாம் என்ற அனுமதி கிடைக்கலாயிற்று. அம்முறைக்குத் துணை செய்யத் தோன்றியதுதான் இந்தப் புத்தகமும்.

இப் புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் விஸ்தாரமாக இருக்கின்றன. நான் அவற்றை அப்படியே மொழி பெயர்க்கவில்லை. பல வருஷங்களாக ஹைஸ்கூல் வகுப்புகளின் மாணவர்களுக்குச் சுமார் இருபது வருஷங்களாக சரித்திரப் பாடங்களைக் கற்பித்து வருவதன் பயனாக ஒருவாறு விஷயங்களைத் தொகுத்து நமது தாய் மொழியில் எழுதியிருக்கின்றேன். பாஷையின் நடை பலரும் எளிதில் படித்துணர்ந்துகொள்ளக் கூடியதாகவே இருக்கும் என்பது எடுத்துக் காட்டப்படவேண்டியதில்லை.

தாய்ப்பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ள மற்ற சரித்திரப் புத்தகங்களுக்கும் இப்புத்தகத்திற்கும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் இருக்கின்றது. மாணவர்கள் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் முடிந்தவுடன் அதனில் அடங்கியுள்ள விஷயங்களை நன்கு அறிந்துகொள்வதற்குச் சாதனமாய் இருக்கும் பொருட்டுக் கேள்விகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் சிறுவர்களுக்குத் தாமே விஷயங்களை வாசித்து அறிந்து கொள்ளும் திறமை உண்டாகும். மேலும், ஒவ்வொரு பெரிய சரித்திரகாலப் பிரிவு முடியுந்தோறும் அக்காலத்தில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளும் கால வரிசைக் கிரமப்படி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்புத்தகத்துக்கு ஓர் அழகிய முன்னுரை வரைந்து உதவிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ P. T. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் M. A., அவர்களுக்கு நான் என்றும் மறவா நன்றி பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இப் புத்தகத்தை வெளியிடுவதில் உதவி செய்த என் நண்பரும் கும்பகோணம் டவுன் ஹை ஸ்கூல் ஆசிரியருமான மகா-ா-ா-ஸ்ரீ S.சாரங்கபாணி ஐயங்கார் B.A., L. T., அவர்களுக்கும், எங்கள் பாடசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதரான மகா-ா-ஸ்ரீ ஊ. சா. வேங்கடராம ஐயர் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனத்தைச செலுத்துகிறேன்.

இப்புத்கத்தைப் போதிய அளவு பரவச்செய்து எனது ஊக்கத்தை மேன்மேலும் வளர்க்கும்படிக்கும், இதிலுள்ள குற்றங் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி உதவும்படிக்கும் அறிவுடைய பெரியோர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

ஏழாவது பதிப்பின் முகவுரை.

"இங்கிலாந்து சரிதம்" என்ற எனது புத்தகத்தை மேல் வகுப்புகளில் பாடப் புத்தகமாக வைத்து ஆதரவளித்த என் சகோதர உபாத்தியாயர்களுக்கு நான் என் மனமார்ந்த வந்தனத்தை அளிக்கிறேன். சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற புதிய A Group S. S. L. C. இங்கிலாந்து தேச சரித்திர பாடதிட்டத்தை அனுசரித்து இந்தப் புத்தகத்தின் புதிய பதிப்பில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தவிர, சரித்திரப் படிப்பில் மாணவர்களுக்கு அதிக ஊக்கமும் சிரத்தையும் உண்டாகும்படிக்கும் விஷயங்களைத் தாங்களே சுலபமாய் அறிந்துகொள்வதற்குச் சாதனமா யிருக்கும்படிக்கும் அநேக உருவப் படங்களும், பாடங்களும் புதிதாகத் தயாரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சகோதர உபாத்தியாயர்கள் இதுவரையிலும் என் புத்தகங்களுக்கு ஆதரவு அளித்ததுபோல் எதிர்காலத்திலும் தங்களது ஆதரவை அளிக்கவேண்டுமென மிகுந்த வணக்கத்துடன் வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

G. V. ராமய்யர்.

S. S. L. C. SYLLABUS (1929 SCHEME.)

OUTLINES OF THE HISTORY OF ENGLAND.

1. *Celtic Britain*: Celtic civilisation—the Druids—arts—industries and trade.

Cæsar's invasions—extent of Roman Empire—conquest of Britain—Roman Britain.

2. *The making of England*: The Teutonic migrations—the Anglo-Saxon conquest—"the Heptarchy"—the supremacy of Wessex—the mission of Augustine and the conversion of the English.

The Northmen—the Danish invasions—the work of Alfred and his successors—the recovery of the Danelaw—Edgar and Dunstan.

The Danish conquest—Canute—restoration of the English line—Edward the Confessor—Norman influences—Harold.

The Government of England before the Conquest—the Shire—Witan—social conditions.

3. *The Norman Conquest*: Causes—the Conquest—effects—Feudalism—Domesday Book—the Church—the rule of the Norman kings—relations with Church, barons and people—anarchy under Stephen.

4. *The Angevin Kings*: Henry II—his empire—his reforms—relations with Church and barons—Ireland.

Richard I—the Third Crusade—John—the loss of Normandy—struggle with Church and barons—Magna

ஏழாவது பதிப்பின் முகவுரை.

"இங்கிலாந்து சரிதம்" என்ற எனது புத்தகத்தை மேல் வகுப்புகளில் பாடப் புத்தகமாக வைத்து ஆதரவளித்த என் சகோதர உபாத்தியாயர்களுக்கு நான் என் மனமார்ந்த வந்தனத்தை அளிக்கிறேன். சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற புதிய A Group S. S. L. C. இங்கிலாந்து தேச சரித்திர பாடதிட்டத்தை அனுசரித்து இந்தப் புத்தகத்தின் புதிய பதிப்பில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தவிர, சரித்திரப் படிப்பில் மாணவர்களுக்கு அதிக ஊக்கமும் சிரத்தையும் உண்டாகும்படிக்கும் விஷயங்களைத் தாங்களே சுலபமாய் அறிந்துகொள்வதற்குச் சாதனமாயிருக்கும்படிக்கும் அநேக உருவப் படங்களும், பாடங்களும் புதிதாகத் தயாரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சகோதர உபாத்தியாயர்கள் இதுவரையிலும் என் புத்தகங்களுக்கு ஆதரவு அளித்தது போல் எதிர்காலத்திலும் தங்களது ஆதரவை அளிக்கவேண்டுமென மிகுந்த வணக்கத்துடன் வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

G. V. ராமய்யர்.

S. S. L. C. SYLLABUS (1929 SCHEME.)

OUTLINES OF THE HISTORY OF ENGLAND.

---

1. *Celtic Britain*: Celtic civilisation—the Druids—arts—industries and trade.

Cæsar's invasions—extent of Roman Empire—conquest of Britain—Roman Britain.

2. *The making of England*: The Teutonic migrations—the Anglo-Saxon conquest—"the Heptarchy"—the supremacy of Wessex—the mission of Augustine and the conversion of the English.

The Northmen—the Danish invasions—the work of Alfred and his successors—the recovery of the Danelaw—Edgar and Dunstan.

The Danish conquest—Canute—restoration of the English line—Edward the Confessor—Norman influences—Harold.

The Government of England before the Conquest—the Shire—Witan—social conditions.

3. *The Norman Conquest*: Causes—the Conquest—effects—Feudalism—Domesday Book—the Church—the rule of the Norman kings—relations with Church, barons and people—anarchy under Stephen.

4. *The Angevin Kings*: Henry II—his empire—his reforms—relations with Church and barons—Ireland.

Richard I—the Third Crusade—John—the loss of Normandy—struggle with Church and barons—Magna

Carta—Social and economic conditions in 11th and 12th centuries.

5. *The growth of Parliament*: Henry III's mis-government—Simon de Montfort—the Barons' Wars.

Edward I—his wars—Wales and Scotland—relations with the barons—the making of Parliament.

Edward II's misrule—Bannockburn—Edward III—the French War—Parliament—the Black Death—its social and economic results.

Richard II—the Peasants' Revolt—mis-rule and over-throw—England under the Plantagenots—Literary revival—Chaucer—Church reform—Wycliff and the Lollards.

6. *Lancaster and York*: Henry IV—rebellions—the advance of Parliament—Henry V—the French War—Henry VI—the Regency—Joan of Arc—failure in France—rebellion at home—Wars of the Roses—victory of Yorkists—Edward IV—Richard III.

Importance of 15th century—the fall of Constantinople—voyages of Columbus and Vasco de gama—Renaissance—invention of printing.

7. *The Tudor Monarchy*: Henry VII—his government—Star Chamber—marriage alliances—Henry VIII—the career of Wolsey—relations with Papacy & Spain—revolt against Papal authority—the Spanish marriage—the Reformation—Cranmer—Thomas Cromwell—the dissolution of the Monasteries— Edward VI and the Reformation—Mary and the Catholic reaction—the loss of Calais.

Elizabeth—the religious settlement—the Puritans—the Counter—Reformation and the Catholic plots—Mary, Queen of Scots—rivalry with Spain—the Sea-Dogs—the Spanish Armada.

England under the Tudors—Government—relations with Wales, Scotland and Ireland—Maritime activity—Trading Companies—Literature.

8. *The Stuarts: Crown vs Parliament:*—JamesI—Union of English and Scottish Crowns—the conquest of Ulster—the Pilgrim Fathers—growing opposition of Parliament—the chief points in dispute.

Charles I—Divine Right—conflict with Parliament—Petition of Right—arbitrary government—Strafford and Laud—Ship Money—the growth of public resistance—Pym and Hampden—Scotland and the Covenant—the Long Parliament—Civil War—Oliver Cromwell—the victory of Parliament—the execution of Charles.

The common wealth-form of Government—Cromwell in Scotland and Ireland—Foreign policy—wars with Holland and Spain—Literature—Milton and Bunyan.

9. *The Restoration and Revolution* : Charles II—his Home and Foreign policy—absolutism with support of France—the Cabal—Dutch Wars—Test Act—Habeas Corpus Act—Exclusion Bill-Whigs and Tories-James II-Monmouth's rebellion—Catholic policy—the Declaration of Indulgence—the Seven Bishops' Case—Revolution

Accession of William and Mary—Bill of Rights—the settlement in Scotland and Ireland : War with France—the Act of Settlement-The reign of Anne—War of the

Spanish succession—Treaty of Utrecht—Party government—Union with Scotland—Literature—Defoe—Addison—Steele.

10. *The Hanoverian Period* : Reigns of George I and II—the Ministry of Walpole—The Jacobite rebellions—development of Cabinet Government—Wars with France—Austrian Succession War—William Pitt—Seven Years' War.

Accession of George III—Peace of Paris—the Power of the Whigs—War of American Independence—Pitt the Younger—outbreak of the French Revolution—Union with Ireland—Treaty of Amiens—Napoleonic Wars—naval victories—nation revolts—Peninsular War—Battle of Leipzig—Napoleon's return—Waterloo—Congress of Vienna.

John Wesley and his work.

The Industrial Revolution.

Reigns of George IV and William IV—condition of England after the Napoleonic Wars—Canning's ministry—the Reform Bill.

11. *The Reign of Victoria* : Accession of Chartists—Peel's ministry—Repeal of the Corn Laws—the Crimean War—Palmerston's foriegn policy—Disraeli—extension of the franchise and popular education—Gladstone's first ministry—Disraeli and the Treaty of Berlin—England and Egypt—Gladstone and Home Rule—Colonial expansion—New Colonial policy—the Diamond Jubilee—England and Europe—the Dual and Triple Alliances. Literature and science in 19th century.

Note : In general a knowledge of details of campaigns and military operations will not be required.

பொருளடக்கம்.

உ

கடவுள் துணை

இங்கிலாந்தின் சரிதம்

I. நூன்முகம்

சரித்திர அறிவின் இன்றியமையாமை:—அறிவு ஓர் அளவுக்கு உட்பட்டது அன்று. நாள்தோறும் அறிய விரும்புவோர்க்கு அது புதிது புதிதாக வளர்ந்துகொண்டு வரக்கூடியதே. இங்ஙனம் வளர்ந்துவரும் தன்மை வாய்ந்த அறிவைப் பெற்றவர்களாவதே மக்கட் பிறப்பின் மாண்பாகும். அந்த அறிவு பலவகைப்படும். அவற்றுள்ளும் மேலானது சரித்திர அறிவே. எவன் உலகச் சரித்திரத்தை நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றானோ அவனே அனைத்து விஷயங்களையும் அறிந்து நடக்கும் திறமை வாய்ந்தவன் ஆவான். அம்முறையில் ஒவ்வொருவருக்கும் உலகச் சரித்திரத்தை உணர்ந்திருக்க வேண்டுமென்பது தவறாகாது. என்றாலும், பலருக்கு அதை முழுவதும் கற்றல் இயலாததாகஇருக்கலாம். ஆயினும், அவர்கள் தமது தாய் நாட்டின் சரித்திரத்தையும், அதன் தொடர்பினை உடைய பிறநாடுகளின் சரித்திரங்களையுமாவது தவறாமல் கற்றே ஆகவேண்டும். அந்நெறியில் நம்மால் கற்கப்படவேண்டியன நமது (இந்திய) நாட்டின் சரித்திரம், இங்கிலாந்தின் சரித்திரம் என்ற இரண்டுமே

யாகும். (அவற்றுள் இங்கிலாந்து இக்காலத்தில் மேலான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது மிகப் பிரசித்தமானது. நிலத்திலும் நீரிலும் உள்ள அதனது ஆதிக்கம் மிக வன்மை வாய்ந்தது. வியாபாரம், பொருளீட்டல், இன ஒற்றுமை இவற்றில் முதல் இடத்தில் இருப்பதும் இங்கிலாந்தே. ஆதலின் இதன் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டியதும் நமது நாட்டுச் சிறுவர்களது கடமையாகும்.)

ஆங்கில நாட்டின் அமைப்பு:—ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் வடமேற்கு மூலையில் சில சிறிய தீவுகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் பெயர் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகள் (British Isies) என்பது. அவை இரண்டு பெரிய பாகங்களாக அமைந்து உள்ளன. அவற்றுள் க்ரேட் பிரிட்டன் (Great Britain) என்பது ஒரு பாகம். அயர்லாந்து (Ireland) என்பது மற்றொரு பாகம். அத் தீவுகளுக்கும் ஐரோப்பாக் கண்டத்துக்கும் இடையே ஒரு கடற்பிரிவு இருக்கின்றது. அதன் பெயர் இங்கிலீஷ்க் கால்வாய் (English Channei) என்பது.

இங்கிலாந்தைத் தலைமையாகப் பெற்ற பிரிட்டிஷ்த் தீவுகள் இயற்கைக் கோட்டைக்குள் இருக்கின்றன. கடற்கரைகள் ஆங்காங்குத் துறைமுகங்களுக்கு ஏற்றமாதிரியில் பல பிளவுகளாக அமைந்திருக்கின்றன. கப்பல்களின் போக்குவரத்துக்குத் துணைசெய்யக்கூடிய ஆறுகளின் முகத்துவாரங்கள் பல உள. பூமியின் சாரமோ மிகச் சிலாக்கியமானது. கால்நடைகளின் மேய்ச்சலுக்கு உபயோகமான புல் அடர்ந்த மலைப் பிரதேசங்கள் பல இருக்கின்றன. காடுகள் அதிகம். இரும்பு, நிலக்கரி, ஈயம், துத்தநாகம், தாம்பிரம், தகரம், கற்பலகை முதலிய தாதுப் பொருள்களும், உலோகப் பொருள்களும் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன.

கேள்விகள்:—

1. சரித்திர அறிவால் உண்டாகும் நன்மைகள் யாவை?
2. இங்கிலாந்தின் பெருமைகள் யாவை?
3. பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளின் இயற்கை அமைப்பைப் பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.

II. சரித்திர முற்காலம் (கி.பி. 410 வரை.)

ஆதிக்குடிகளும் அவர்களது நாகரிகமும்:—பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளின் பூர்வீகக் குடிகளைப்பற்றி நமக்குத் தெரிந்தது மிகக் கொஞ்சம். ஆயினும் சில குறிப்புகளினால் அவர்களைப்பற்றி நமக்கு இப்பொழுது இன்னும் சிறிது விரிவாகத் தெரியவருகிறது. சுமார் மூவாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் அத் தீவுகளில் பல நாகரிகமற்ற ஜனங்கள் வசித்துவந்தார்கள். அவர்கள் ஐபீரியர்கள் (Iberians) என அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஐபீரியா (இப்பொழுது ஸ்பெயின்) தேசத்திலிருந்து வந்தவர்களாகையால் அவர்களுக்கு அப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. அவர்களுக்குப் பிறகு அத்தீவுகளில் குடியேறினவர்கள் ஆரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த கெல்ட்கள் (Celts). கெல்ட் ஜாதியார்களின் ஒரு பிரிவினராகிய பிரிட்டானியர்கள் (Britons) இப்பொழுது இங்கிலாந்து (England) என வழங்கும் தீவில் குடியேறினார்கள். மற்ற இரண்டு பிரிவினர்கள் இப்பொழுது அயர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து (Scotland) என வழங்கும் தீவுகளில் குடியேறினார்கள். அவர்களுக்குப் பிக்ட்கள்(Picts) எனவும், ஸ்காட்கள் (Scots) எனவும் முறையே பெயர்கள் வழங்கலாயின. அவர்கள் ஐபீரியர்களைக் காட்டிலும் நாகரிகம் வாய்ந்தவர்கள்; மிகவும் உயரமாகவும் அழகாகவும் இருந்தவர்கள்; தேக வலிமையும் தைரியமும் உள்ளவர்கள்; முரட்டுத்தனம் உள்ளவர்கள்; சண்டைசெய்வதற்குவேண்டிய இரும்பு

ஆயுதங்களைச் செய்துகொள்ளவும், அணிந்துகொள்ளத் தக்க தங்க ஆபரணங்களைச் செய்துகொள்ளவும் பழகி இருந்தவர்கள்; நிலத்தை உழுது பயிரிடவும், ஆடு மாடுகளை வைத்து நிர்வகிக்கவும் சுரங்கங்களிலிருந்து நிலக்கரியை வெட்டி யெடுக்கவும் திறமைவாய்ந்தவர்கள். அவர்கள் விக்ரஹஆராதனை செய்தார்கள். அவர்களது குருமார்கள் ட்ரூயிட்கள் என அழைக்கப்பட்டார்கள். ட்ரூயிட்கள் எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போகிற விஷயங்களை முன்னமேயே தெரிந்து கொள்வதற்குவேண்டிய ஞானமுள்ளவர்கள். அவர்கள் தெய்வங்களைத் திருப்தியடையும்படி செய்ய சில சமயங்களில் நரபலியிடுவதுமுண்டு.

அந்தப் பூர்விகஜனங்களின் சந்ததியார்கள் இப்பொழுது வேல்ஸ் (Wales) நாட்டில் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் வெல்ஷ் (Welsh) என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பேசும் பாஷையோ பிரிட்டானியர்கள் முற்காலத்தில் பேசிய பாஷையோடு சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கிறது.

ஸீஸரின் படையெழுச்சிகள் :— பிரிட்டானியர்கள் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளில் குடியேறி ஆட்சிபுரியும் காலத்தில் ஐரோப்பா கண்டத்தில் மிக்க அதிகாரம் படைத்தவர்களும், அதிக நாகரிகம் வாய்ந்தவர்களுமாய் இருந்தவர்கள் ரோமானிகளை (Romans). கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் ரோமானிய சாம்ராஜ்யத்தில் ஜூலியஸ் ஸீஸர் (Julius Cæsar) என்ற ஒரு பெரிய தளகர்த்தர் இருந்தார். அவர் கால் (Gaul) (இப்பொழுது பிரான்ஸ்) நாட்டின்மேல் ஒரு சேனையுடன் படையெடுத்து அந்நாட்டை வென்றார். அவர் கால் நாட்டாருடன் போர் புரியும்போது பிரிட்டானியர் அவர்களுக்கு உதவி புரிந்தனர். இதற்காக அவர்களைத் தண்டிக்கும் பொருட்டு ஸீஸர் தமமுடைய படைகளுடன் பிரிட்டன்மீது கி. மு. 55-ல் படையெடுத்தார். ஆனல் அவர் சண்டை செய்

யாமல் தம்முடைய போர் வீரர்களோடு திரும்பிச் செல்லும் படி நேர்ந்தது. ஆகையால், அவர் மறுபடியும் (கி. மு. 54) ஒரு பெரிய சேனையுடன் இங்கிலீஷ் கால்வாயைக் கடந்து பிரிட்டனுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் பிரிட்டானியருடன் கடும் போர் புரிந்து அவர்களை ஒரு சண்டையில் தோற்கடித்தார். அதனால் பிரிட்டானியர்கள் ரோமானியத் தளகர்த்தரோடு சமாதானம் செய்துகொண்டார்கள். அதன்படி பிரிட்டானியர்கள் ரோமானியர்களுக்கு வருஷாவருஷம் கப்பம் செலுத்துவதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு ஸீஸர் தமது படையுடன் கால் நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றார்.

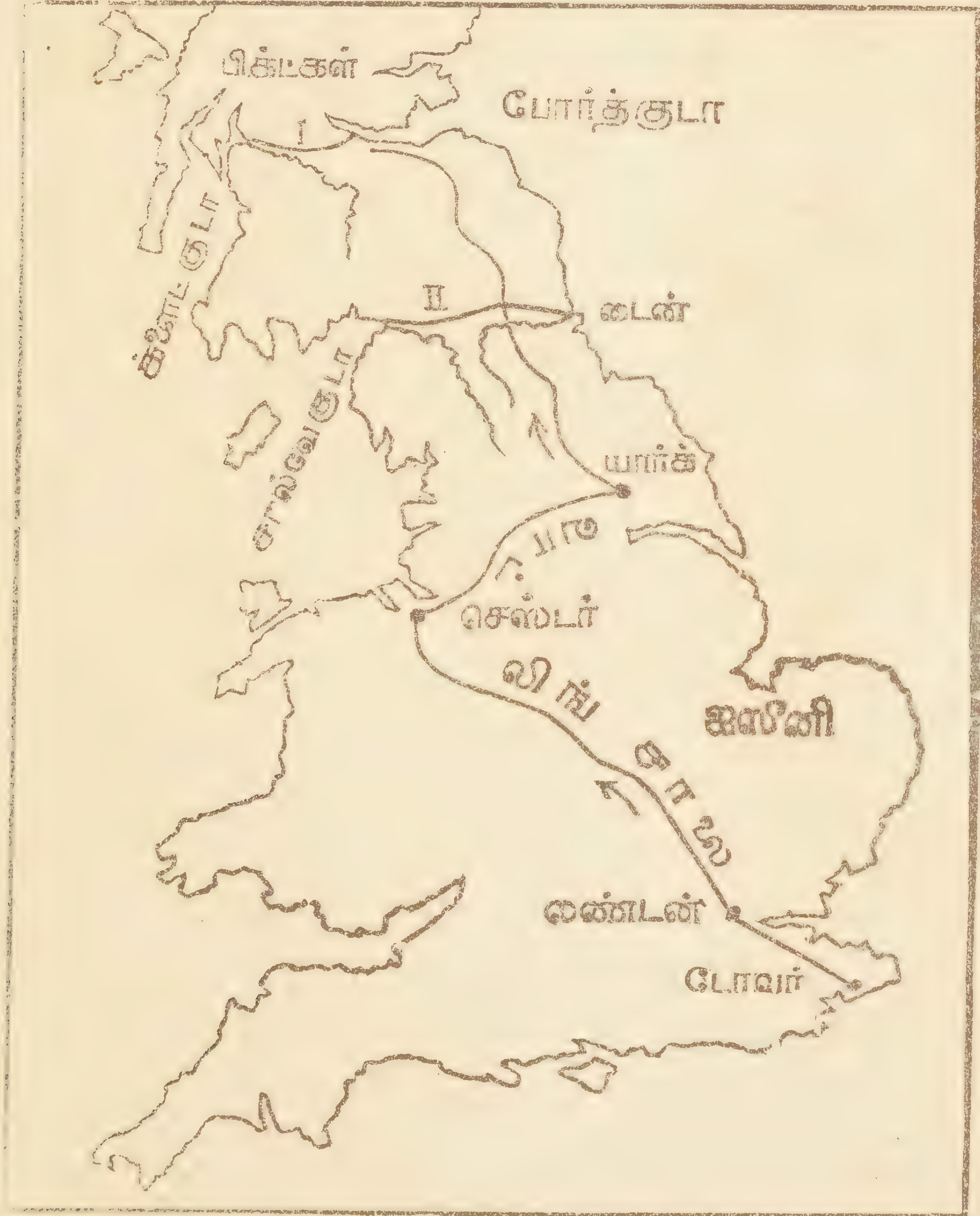
ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை ஜயித்தல்:—ஸீஸரின் படையெடுச்சிக்குப்பின் சுமார் நூறு வருஷங்கள் வரையில் ரோமானியர்கள் பிரிட்டனுக்குத் திரும்பவில்லை. ஆனால் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டில் ரோமாபுரியில் க்ளாடியஸ் (Claudius) சக்கரவர்த்தியாய் இருக்கும்பொழுது, அவர் பிரிட்டனை ஜயிக்க எண்ணி ஒரு பெரிய சைன்யத்தை அனுப்பினார். பிரிட்டானியரும் தங்களால் இயன்ற வரையில் பேராண்மையுடன் போர் செய்தனர். முடிவில் ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை வென்றார்கள். இதற்குப்பின் பிரிட்டானியர்கள் அடிக்கடி ரோமானியரது ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படியாமல் கலகங்களைச் செய்துவந்தனர். ஆகையால் ரோமானியர்கள் பிரிட்டனில் அநேக இடங்களில் தங்களுடைய படைகளை வைத்துப் பிரிட்டானியர்களைத் தங்களது ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கும்படி செய்தார்கள்.

போயடீஷியா:—பிரிட்டானியர்கள் அவ்வாறு செய்த கலகங்களில் ஒன்றை அடியிற் கூறுவோம்:—கெல்ட் வம்சத்தின் பிரிவினரான ஐஸீனி (Iceni) என்னும் கூட்டத்தினர் தங்களது ராணியாராகிய போயடீஷியா (Boadicea)வின் கீழ்ப்

போர்க்கோலம் பூண்டு லண்டன் நகரத்தை அழித்து விட்டனர். இச் செய்தியைக் கேட்ட ரோமானியர்கள் ஒரு பெரிய சேனையுடன் வந்து ஐஸீனியர்களைத் தாக்கினார்கள். சண்டை வெகு மும்முரமாய் நடந்தது. முடிவில் ரோமானியர்கள் வெற்றியடைந்தார்கள். தோல்வியால் ஏற்பட்ட அவமானத்தைச் சகிக்க முடியாமல் பொயாடீஷியா விஷம் தின்று மாண்டாள்.

ரோமானியரது ஆட்சி:—இதற்குப் பிறகு ரோமானியச் சக்கரவர்த்திகள் அநேக கவர்னர்களை நியமித்து பிரிட்டனுக்கு அனுப்பி அதனை ஆளும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட கவர்னர்களில் ஜூலியஸ் அக்ரிகோலா (Julius Agricola) ஒருவர். அவர் மகா சாமர்த்தியமும் புத்தி நுட்பமும் உடையவர். அவர் பிரிட்டனின் பெரும் பாகத்தை ரோமானியரது ஆட்சிக்கு உட்படுத்தினார். அவர் வடக்கேயிருந்து வந்து தொந்தரவு செய்த பிக்ட்களைத் தோற்கடித்துத் துரத்தினார். மேலும், பிக்ட்கள் ரோமானிய ஆட்சிக்கு இடையூறு செய்யாமலிருக்கும் பொருட்டு, அவர் போர்த் நதியின் முகத்துவாரத்திலிருந்து க்ளைட் நதியின் முகத்துவாரம் வரைக்கும் ஒரு சுவரைக் கட்டுவித்தார். அவர் சில புதிய நியாயஸ்தலங்களை ஏற்படுத்தினார்; லத்தீன் பாஷையைப் பிரிட்டானியர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க பிரிட்டனில் ஏற்பாடு செய்தார்; விவசாயத்தையும் ஆதரித்து வந்தார். ஆகையால் அவருடைய ஆட்சி பிரிட்டானியர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியது. செவியட் குன்றுகளின் அடிவாரத்திற்கு அருகில் ரோமானியர்களால் (கி.பி. 122) சக்கரவர்த்தி ஹேட்ரியன் (Hadrian) காலத்தில் மற்றொரு சுவர் கட்டப்பட்டது. இங்ஙனம் பிக்ட்கள் ஸ்காட்கள் இவர்களது தொல்லைகளை ஒழிக்க ரோமானியர்களால் கட்டப்பட்ட சுவர்

கள் இரண்டு. இவற்றுள் க்ளைட் நதியின் முகத்துவாரத்தி லிருந்து போர்த் நதியின் முகத்துவாரம் வரையில் எழுப்பப் பட்ட சுவர் ரோமானியரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பிரிட்டனுக்கு (Roman Britain) வட எல்லையாக இருந்தது.

1. அக்ரிகோலா சுவர். 2. ஹேட்ரியன் சுவர்.

ரோமானிய ஆட்சியின் நன்மைகள்:-முந்நூறு வருஷங் களுக்கு அதிகமாக ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை ஆண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் காடுகளை அழித்தும், சதுப்பு நிலங்

களில் தங்கியிருந்த அசுத்த நீரை இறைத்தும் தாங்கள் வசிப்பதற்கு ஏற்ற வசதிகளைச் செய்துகொண்டார்கள். பிறகு பிரிட்டனில் அவர்கள் அநேக பட்டணங்களைக் கட்டுவித்து, ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் இராணுவப்படைகளை வைத்தார்கள். ரோமானியர்கள் மிக நேர்த்தியான சாலைகளையும் போட்டார்கள். அவைகளில் மிகவும் முக்கியமானதற்கு வாட்லிங் சாலை (Watling Street) என்று பெயர். பிரிட்டனில் ரோமானியர்கள் அமைத்த கோட்டைகளையும் சாலைகளையும் நாம் இன்றைக்கும் காணலாம். ரோமானிய ஆட்சியில் வேளாண்மை செழித்து ஓங்கியது ஆகையால் பிரிட்டனுக்கு "வடக்கிலுள்ள தானியக் களஞ்சியம்" என்னும் சிறப்புப் பெயர் வந்தது. அவர்கள் ஆட்சி புரியும்போது தகரம், ஈயம் முதலியன சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்பட்டன. பிரிட்டானியர்கள் லத்தீன் பாஷையைக் கற்றுக்கொண்டு ரோமானியர்களுடைய நடையுடைபாவனைகளைப் பின்பற்றி வந்தார்கள்.

பிரிட்டானியர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவதல்:— மேற்கூறிய நன்மைகளைத் தவிர, ரோமானியரது ஆட்சியால் இன்னும் ஒரு பெருத்த நன்மையும் உண்டாகியது. அஃதாவது ரோமானியர்கள் தாங்கள் தழுவிய கிறிஸ்தவ மதத்தை இங்கிலாந்திலும் பரவச் செய்தார்கள் என்பதே. பிரிட்டானியர்கள் முதலில் அநேக தேவதைகளை ஆராதித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ரோமானிய ஆட்சிக்குள் வந்தவுடன் அவர்களிடமிருந்து கிறிஸ்தவமத உண்மைகளைக் கற்றுக்கொண்டு அம்மதத்தைத் தழுவ ஆரம்பித்தார்கள்.

ரோமானியர்கள் ரோமாபுரிக்குத் திரும்பிச்செல்லுதல்:— கி. பி. 410-ல் ரோமானியர்கள் பிரிட்டனை விட்டுத் திரும்பிச்

செல்லவேண்டியதாயிற்று. ஏனென்றால் மத்திய ஐரோப்பாவில் வசித்துவந்த காத்ஸ் (Goths) என்னும் ஒரு முரட்டு ஜாதியார் இடலி (Italy) தேசத்திற் பிரவேசித்து ரோமாபுரி (Rome)யைத் தாக்கினார்கள். ஆகையால் பிரிட்டனிலுள்ள ரோமானியர்கள் தங்களது தாய் நகரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகப் படைகளுடன் ரோமாபுரிக்குச் சென்றார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பிரிட்டனுக்குத் திரும்பி வரவே இல்லை. இவ்வாறு பிரிட்டனில் ரோமானிய ஆளுகை முடிவடைந்தது.

கேள்விகள்:—

1. இங்கிலாந்தின் ஆதிக் குடிகளைப் பற்றியும், அவர்களது நாகரிகத்தைப்பற்றியும் சுருக்கமாய் எழுதுக.

2. அந்த ஆதிக் குடிகளின் சந்ததியார்கள் பிரிட்டிஷ் தீவுகளின் எப்பாகத்தில் வசித்து வருகிறார்கள் ?

3. ஜூலியஸ் ஸீஸர் பிரிட்டன்மீது ஏன் படையெடுத்தார் ? அவரது படையெழுச்சிகள் எவ்வாறு முடிந்தன ?

4. ரோமானியர் பிரிட்டனின் தென் பாகத்தை எப்படி ஜயித்தனர் ?

5. போயடீஸியாவின் கலகத்தைப்பற்றிச் சுருக்கி எழுதுக.

6. ஜூலியஸ் அக்ரிகோலா என்பவர் யார் ? அவரைப்பற்றி உனக்குத் தெரிந்தன யாவை ?

7. ரோமானியர் பிரிட்டனை எவ்வாறு ஆண்டு வந்தனர் ?

8. ரோமானிய ஆட்சியின் நன்மைகள் யாவை ?

9. ரோமானியர் ஏன் பிரிட்டனைவிட்டுத் திரும்பிவிட்டனர் ?

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்	வருஷங்கள்
ஸீஸரின் முதலாவது படையெழுச்சி	கி. மு. 55.
ஸீஸரின் இரண்டாவது படையெழுச்சி	,, 54.
ரோமானியர் பிரிட்டனை ஜயித்தல்	கி. பி. 43.
ஹேட்ரியன் சுவர் கட்டப்பட்டது	,, 122.
ரோமானியர் திரும்பிச் செல்லுதல்	,, 410.

III. ஸாக்ஸனிய அரசர்களின் காலம்

(கி. பி. 410—கி. பி. 1066)

அத்தியாயம் 1.

ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறுதலும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுதலும் (கி. பி. 410—கி. பி. 664.)

ஆங்கிலேயர்கள் பிரிட்டனில் குடியேறுதல்:--ரோமானியர்கள் பிரிட்டனைவிட்டுத் திரும்பியவுடன், பிரிட்டானியர்கள் சுதந்தரம் பெற்றார்கள். ஆகிலும், பிரிட்டனின் வடபாகத்தில் வசித்த பிக்ட்களும், ஸ்காட்களும் அவர்களுக்குத் துன்பம் செய்துவந்தார்கள். அதனால் பிரிட்டானியர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு ஜர்மனியின் வடபாகத்தில் வசித்த டியூட்டானியர்கள் என்ற ஒரு ஜாதியாரின் உதவியை நாடினார்கள். அவர்கள் ஆரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் டென்மார்க், நார்வே, ஸ்வீடன் தேசங்களின் சில பாகங்களிலும் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் ஜூட்கள் (Jutes), ஆங்கில்கள் (Angles), ஸாக்ஸனியர்கள் (Saxons) என்ற மூன்று வகுப்பினராய்ப் பிரிந்து இருந்தார்கள். பிரிட்டானியர்கள் ஜூட் பிரிவினரின் உதவியை மட்டும் நாடினார்கள். ஆகையால் ஜூட்கள் பிரிட்டனுக்கு வந்து பிரிட்டானியர்களுக்கு உதவி செய்தார்கள். பிறகு தங்களது நாட்டிற்குச் செல்லவேண்டியிருக்க அவர்கள் அங்ஙனம் செய்யாது பிரிட்டனின் தென்கிழக்கிலுள்ள கென்ட் (Kent) மாகாணத்திலேயே தங்கிவிட்டார்கள். மற்ற இரண்டு பிரிவினர்களும் பிரிட்டனுக்குக் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்து, பிரிட்டானியர்களைத் தோற்கடித்து, மேற்கிலுள்ள மலைப் பிரதேசங்களுக்குத் துரத்திவிட்டு அங்கேயே குடியேறினார்கள். ஆங்கில்கள்

பிரிட்டனின் வட பாகத்திலும், ஸாக்ஸனியர்கள் அதன் தென்பாகத்திலும் குடியேறினார்கள். இவ்வாறு பிரிட்டனில் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின பிறகுதான், அந்நாட்டிற்கு இங்கிலாந்து (England) என்னும் பெயர் வந்தது.

ஆங்கிலேயரின் நாகரிகம்:—பிரிட்டனில் குடியேறுவதற்குமுன் ஆங்கிலேயர்கள் அதிக நாகரிகம் இல்லாதவர்கள். அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வசிப்பது வழக்கம். அவர் அநேக கொடூரமுள்ள பயங்கரமான தெய்வங்களைத் தொழுது வந்தார்கள். அவர்கள் அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களாகவும் இல்லை. அவர்கள் சிறிய கிராமங்களில் வசித்து வந்தார்கள். அவைதவிர அவர்களுக்கு நகரவாழ்க்கையில் பிரியம் இல்லை. அதனால் அவர்கள் ரோமானியரால் கட்டப்பட்டிருந்த பட்டணங்களையும், கிறிஸ்தவக் கோவில்களை (Churches) யும் இடித்துவிட்டார்கள்.

ஆங்கிலேயரின் ராஜ்யங்கள்:—பிரிட்டனில் குடியேறிய பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் அநேக மாகாணங்களை ஸ்தாபித்தார்கள். ஜூட் பிரிவினர் கென்ட் மாகாணத்திலும், வைட் (Wight) தீவிலும், அதற்கு எதிரிலுள்ள இங்கிலாந்தின் தென்கரையிலும் குடியேறினர். ஆங்கிலர்கள் நார்த்தம்பிரியா (Northumbria), மெர்சியா (Mercia), கீழ் ஆங்கிலியா (East Anglia) என்ற மூன்று மாகாணங்களையும் ஸ்தாபித்தார்கள். மற்றொரு வகுப்பினரான ஸாக்ஸனியர்கள் ஸஸெக்ஸ் (Sussex), எஸெக்ஸ், (Essex) வெஸெக்ஸ் (Wessex) என்ற மூன்று மாகாணங்களையும் ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே ஆங்கிலேயர்கள் இங்கிலாந்தில் ஏழு ராஜ்யங்களை ஸ்தாபித்தார்கள். இவ்வேழு ராஜ்யங்களையும் சேர்த்து ஹெப்டார்க்கி (Heptarchy) அதாவது ஸப்த ராஜ்யங்கள் என்று அழைக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒவ்வொரு மன்ன

நண்டு. இந்த ஏழு மாகாணங்களின் அரசர்களும் முதன்மை அடைவதற்கு வெகுகாலம் போர் புரிந்தார்கள். அதைப்

ஆங்கிலேயரின் சப்த ராஜ்யங்கள்.

பற்றி பின்வரும் அத்தியாயத்தில் காணலாம். போரில் வென்று முதன்மை பெற்ற அரசன் பிரெட்வால்டா (Bret-walda) என்று அழைக்கப்பட்டார். இங்ஙனம் முதலில்

முதன்மை பெற்றவர் கென்ட் மன்னரான எதல்பர்ட் (Ethelbert) என்பவர்.

போப் கிரிகரி ஆங்கில அடிமைகளைச் சந்தித்தல்:—ஆறாவது நூற்றாண்டின் கடைசியில் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு அதிபதி (Pope) யாக இருந்தவர் கிரிகரி (Gregory) என்ற ஒரு துறவி. அவர் போப் பதவியை அடைவதற்கு முன்னமேயே ரோமபுரியின் கடைத்தெருவில் அடிமைகளாக விற்பதற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட இரண்டு ஆங்கிலச் சிறுவர்களைக் கண்டார். அவர் அச் சிறுவர்களைப் பார்த்து "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டார். அக்குழந்தைகள், "நாங்கள் ஆங்கில்கள்" என்று பதில் உரைத்தார்கள். அவர்கள் தேவர்களைப்போல மிகவும் அழகாய் இருந்த காரணத்தால் கிரிகரி, "நீங்கள் ஆங்கில்களா, ஏஞ்சல்களா?" (Angles or Angels) என்று கேட்டார். பிறகு அத்துறவி, 'ஆங்கில்களைக் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவும்படி செய்யவேண்டும்' என்று எண்ணம் கொண்டார். சிறிதுகாலம் சென்றவுடன், கிரிகரி கிறிஸ்தவ மதத்திற்கே அதிபதியானார். உடனே அவர் ஆங்கிலேயர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாகச் செய்வதற்கு அகஸ்டின் (Augustine) என்ற ஒரு சந்நியாசியை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பினார்.

கென்ட் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுதல்:—அகஸ்டின் கென்ட் மாகாணத்தில் (கி. பி. 597) வந்து இறங்கினார். அக்காலத்தில் எதெல்பர்ட் கென்டில் ஆட்சி புரிந்துவந்தார். அவர் அகஸ்டினுக்கு நல்ல வரவேற்பு அளித்து, தமது மாகாணத்தில் கிறிஸ்தவமதத்தைப் பிரசாரம் செய்ய அனுமதி கொடுத்தார். அவ்வரசரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவினார். அவருடைய குடிகளும் அம்மதத்தைத் தழுவத் தொடங்கினார்கள். பிறகு காண்டர்பரி (Canterbury) என்னுமிடத்தில் ஓர் கிறிஸ்தவ ஆலயம் கட்டப்பட்டது. அதற்கு அகஸ்டின்

துறவிய பிரதானகுரு (Archbishop) வாக நியமனம் செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு கிறிஸ்தவ மதம் கெண்ட் ராஜ்யத்தி பரவியது. பிறகு கீழ் ஆங்கிலியா, எஸெக்ஸ் என்னும் ராஜ்யங்களிலும் கிறிஸ்தவ மதம் பரவியது.

நார்தம்பிரியாவில் கிறிஸ்தவ மதம் பரவுதல்:—கெண்ட் மன்னரான எதெல்பர்ட் தமது புதல்வியை எட்வின் (Edwin) என்ற நார்தம்பிரியா வேந்தருக்குக் கலியாணம்செய்துகொடுத்தார். அவள் தனது நாயகனது மாகாணத்திற்குச்செல்லும் போது தன்னுடன் பாலினஸ் (Paulinus) என்ற ஒரு துறவியை அழைத்துச் சென்றாள். எட்வின் யார்க் (York) என்னும் இடத்தில் ஓர் ஆலயம் கட்டுவித்து அதற்குப் பாலினஸையே ஆர்ச்பிஷப்பாகச் செய்தார். மேலும், அவர்(கி. பி. 627)கிறிஸ்தவமதத்தைத் தழுவினார். அவருடைய மாகாணத்திலும் கிறிஸ்தவமதம் விரைவில் பரவிவிட்டது. என்றாலும், நார்தம்பிரியாவிலுள்ள எல்லோரும் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவவில்லை. அவர்களிற் சிலர் தாங்கள் வெகு காலமாகத் தொழுதுவந்த தெய்வங்களையே ஆராதித்து வந்தனர். அவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவ மதத்தில் சற்றேனும் நம்பிக்கையில்லை. ஆகவே நார்தம்பிரியாவில் உள்ள ஆங்கிலேயரில் சிலர் புதிய மதத்தைத் தழுவியும், சிலர் புராதன மதத்தை விடாமலும் இருந்தனர். இவ்விரண்டு கட்சிகளுக்கும் அடிக்கடி மதச் சண்டைகள் ஏற்பட்டன. கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவாதவர் கட்சியின் தலைமை ஸ்தானத்தை வகித்தவர் மெர்ஸியாவின் அரசரான பெண்டா (Penda) என்பவர். அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தலையெடுக்காமற் செய்ய முயன்றார். ஆகையால் கிறிஸ்தவ மதத்தினின் கட்சித் தலைவரான எட்வினுக்கும், பெண்டாவுக்கும் ஒரு சண்டை நடந்தது. அச் சண்டையில் எட்வின் உயிர் துறந்தார். அவர் இறந்த

பிறகு, நார்தம்பிரியாவில் கிறிஸ்தவ மதம் அடியோடு அழிந்து விடும்படியான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. ஆனால் எட்வினின் பேரனாகிய ஆஸ்வியூ (Oswiu) கெல்ட் பாதிரிகளைத் தமது நாட்டிற்கு வரவழைத்து கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கைகளை உபதேசம் செய்யும்படி செய்தார். அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தின் சார்பாக இருந்து, அதன் ஜன்ம விரோதியாகிய பெண்டாவுடன் (கி.பி. 655) போர் புரிந்தார். அச் சண்டையில் மெர்ஸியா அரசரான பெண்டா கொல்லப்பட்டார். அவர் இறந்தபின் மெர்ஸியாவில் கிறிஸ்தவ மதம் பரவத் தொடங்கியது. பிறகு வெஸெக்ஸ் மாகாணத்திலும் அம்மதம் சிறிது சிறிதாகப் பரவிற்று. இவ்வாறு ஆங்கிலேயர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஏழு ராஜ்யங்களிலும் ஏழாவது நூற்றாண்டு முடிவதற்குள் கிறிஸ்தவ மதம் பரவிவிட்டது.

விட்பி மஹா சபை (கி. பி. 661):—பாலினஸ் கட்சிப் பாதிரிமார்களால் பரவச் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும், கெல்ட் பாதிரிகள் பரவச் செய்த கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும் சில வித்தியாசங்கள் உண்டு. அவை கடவுளை எப்படித் தொழுவது என்பதும், ஈஸ்டர் (Easter) திருவிழாவைப் பிரதி வருஷத்திலும் எப்பொழுது கொண்டாடுவது என்பதும் ஆகும். இத்தகைய அபிப்பிராய பேதத்தினால் இவ்விரு கட்சிப் பாதிரிமார்களுக்குள் அநேக வாக்குவாதங்கள் உண்டாயின. ஆஸ்வியூ கி. பி. 664ல் இரண்டு கட்சி வித்துவான்களையும் அழைத்து, விட்பி (Whitby) என்னுமிடத்தில் ஒரு பெரிய சபை (Synod) யைக் கூட்டினார். அங்கே அவ்விரு கட்சியார்களுக்கும் ஒரு பெரிய தர்க்கம் நடந்தது. அகஸ்டின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் "சுவர்க்கத்தின் சாவி தங்கள் குருவிடமே இருக்கிறது" என்று சொன்னவுடன், ஆஸ்வியூ

அக்கட்சியாரின் மதம்தான் சிறந்தது' என்று தீர்ப்புச் செய்துவிட்டார்.

இச்சபை நடந்து நான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு, சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்து மத விஷயங்களை ஒழுங்குபடுத்த எண்ணி, ரோமாபுரியிலிருந்து தீயோடோர் (Theodore) என்னும் ஒரு துறவி அனுப்பப்பட்டார். இவர் 'இங்கிலாந்திலுள்ள கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் இருக்கும் எல்லா குருமார்களும் காண்டர்பரி பிரதான குருவின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள்' என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தார். இன்றைக்கும் இங்கிலாந்தில் இந்த ஏற்பாடுதான் அமுலத்தில் இருந்து வருகிறது. இதனால் இங்கிலாந்தில் மத ஒற்றுமையும் மத விஷயங்களில் ஒழுங்கும் ஏற்பட்டன. இந்த ஏற்பாடு அரசாங்க விஷயங்களிலும் ஆங்கிலேயர்களுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாக்கியது.

கேள்விகள்:—

1. ரோமானியர்கள் பிரிட்டனைவிட்டுத் திரும்பியதால் உண்டான தீமை யாது?

2. ஆங்கிலேயர்கள் பிரிட்டனில் குடியேறினதைப் பற்றிப் பத்து வரிகளில் எழுதுக.

3. ஆங்கிலேயர்கள் பிரிட்டனில் ஏற்படுத்திய ராஜ்யங்கள் யாவை? அவைகளைக்காட்டும் பிரிட்டன் படம் ஒன்று வரைக.

4. ஹெப்டார்க்கி, ப்ரெட்வால்டா என்பன யாவை?

5. ஆங்கிலேயர்களைக் கிறிஸ்தவர்களாக்க கிரிகரி என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்?

6. கிறிஸ்தவ மதம் நார்தம்பிரியாவில் எவ்வாறு பரவியது?

7. விட்பி மஹாசபை செய்த தீர்மானம் யாது? எப்படி?

அத்தியாயம் 2.

இங்கிலாந்து ஏகாதிபத்தியமானது

(கி. பி. 664—கி. பி. 802)

ஏழு ராஜ்யங்கள் நான்கு ராஜ்யங்களாக மாறினது:—ஆங்கிலேயர்கள் ஏழு ராஜ்யங்களை இங்கிலாந்தில் ஸ்தாபித்தார்கள் என்பது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தையும் ஒவ்வொரு மன்னர் ஆண்டு வந்தார். அவர்களுள் அதிக பலமுள்ள மன்னர்கள் பலஹீனர்களாகிய மன்னர்களை வென்று அவர்களுடைய மாகாணங்களை ஜயித்துக்கொண்டார்கள். வெஸெக்ஸ் வேந்தர் எஸெக்ஸ், ஸஸெக்ஸ் என்னும் மாகாணங்களை ஜயித்துக் கொண்டார். மெர்ஸியா மன்னர் கீழ் ஆங்கிலியாவை வென்றார். ஆகவே ஏழாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஏழு ராஜ்யங்களும் நான்கு ராஜ்யங்களாக மாறிவிட்டன.

மெர்ஸியா முதன்மையைப் பெற்றது:—ஆறாவது நூற்றாண்டில் கென்ட் முதன்மையைப் பெற்றிருந்தது. ஏழாவது நூற்றாண்டில் நார்தம்பிரியா முதன்மையைப் பெற்றது. அந்த ராஜ்யத்தில் இரண்டு மன்னர்கள் அதிக அதிகாரம் பெற்றவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்கள் எட்வின், ஆஸ்வியு என்னும் இருவர்களே. எட்டாவது நூற்றாண்டில் நார்தம்பிரியா க்ஷீணதசையை அடையவே, மெர்ஸியா முதன்மையைப் பெற்றது. ஆபா (Offa) என்னும் அரசர் (757—796) மெர்ஸியாவில் ஆண்டுகொண்டிருந்தார். அவர் வெல்ஷ் ஜாதியாரைத் தோற்கடித்து மேற்கே துரத்தினார். அவர்களைத் தமது மாகாணத்திற்குள் வரவொட்டாமல் தடுக்க டீ (Dee) என்னும் நதியின் முகத்துவாரத்திலிருந்து ஸெவர்ன் (Severm) நதியின் முகத்துவாரம் வரையில் ஓர் அகழியைக்

கட்டுவித்தார். இதற்கு ஆபாவின் அகழ் (Offa's Dyke) என்று பெயர். ஆபா அரசர் காலம் சென்ற பிறகு, மெர்ஸியாவின் அதிகாரம் குன்றியது.

வெஸெக்ஸ் முதன்மை பெறுதல்:—பிறகு வெஸெக்ஸ் எக்பர்ட் (Egbert) மன்னரின் ஆட்சிக்காலத்தில் முதன்மை பெற்றது. அவர் மெர்ஸியா அரசரை ஒரு சண்டையில் தோற்கடித்து, மெர்ஸியாவை தமது ஆளுகைக்கு உட்படுத்திக் கொண்டார். நார்தம்பிரியா ராஜ்யமும் எக்பர்ட்டை எதிர்க்கத் திறமையில்லாமல் அவரை மன்னராக ஒப்புக்கொண்டது. கென்ட் மாகாணமும் அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. இவ்வாறாக இங்கிலாந்து முழுவதையும் எக்பர்ட் தமது ஆட்சிக்கு உட்படுத்தினர். இவர்தான் இங்கிலாந்து முழுவதையும் ஏகமாய் ஆண்ட முதலாவது மன்னர். ஆங்கிலேயரின் எல்லா ராஜ்யங்களும் அழிந்தபின், எக்பர்ட்டின் ஏகாதிபத்தியம் இங்கிலாந்து முழுவதும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

கேள்விகள்:—

1. ஏழு ராஜ்யங்கள் எவ்வாறு நான்கு ராஜ்யங்களாக மாறின?

2. ஆபாவின் ஆளுகையைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக?

3. எக்பர்ட் தமது ஏகாதிபத்தியத்தை இங்கிலாந்து முழுவதும் எவ்வாறு ஸ்தாபித்துக்கொண்டார்.

அத்தியாயம் 3.

டேனர்களின் படையெழுச்சியும் ஆல்ப்ரேடின் ஆளுகையும் (கி. பி. 802—கி. பி. 899)

டேனர்கள் படையெடுத்தல்:—எக்பர்ட் ஆட்சி புரியும் காலத்தில் (802-839) டேனர்கள் இங்கிலாந்தின் மேல் படையெடுத்தார்கள். அவர்கள் வட ஐரோப்பாவிலுள்ள நார்வே,

டென்மார்க் என்னும் தேசங்களில் வாசம் செய்து வந்த ஒரு முரட்டு ஜாதியார். ஆகையால் அவர்கள் வடதேசத்து மனிதர்கள் (Northmen) என அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்தவமத விரோதிகள். கொள்ளையடிப்பதே அவர்களுடைய தொழில். அவர்கள் மரக்கலங்களில் ஏறிக் கடற்பிரயாணம் செய்து, அன்னியநாடுகளின் கரையருகிலுள்ள நகரங்களிற் புகுந்து கொள்ளையடிப்பது வழக்கம். அவர்கள் கோடைக் காலங்களில் கொள்ளை யடித்த பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு மாரிக் காலத்தைக் கழித்து வந்தார்கள். அவர்கள் இங்கிலாந்தின் கீழ்கடற் கரையருகிலுள்ள நகரங்களையும், கிறிஸ்தவ ஆலயங்களையும் அழித்தார்கள். கடைசியில் கி. பி. 835ல் எக்பர்ட் டேனர்களைத் தோற்கடித்துத் துரத்திவிட்டார். இவ்வாறு டேனர்களின் படையெழுச்சியினின்று இங்கிலாந்தைப் பாதுகாத்தபின் கி. பி. 839ல் எக்பர்ட் இறந்தார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு டேனர்கள் மென்மேலும் இங்கிலாந்தின்மேல் படையெடுக்கலானார்கள். அவர்கள் முதல் முதலில் இங்கிலாந்திற்குக் கொள்ளையடிக்க வந்தபோதிலும், சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் வட பாகத்திலும் கிழப் பாகத்திலும் குடியேற ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆல்ப்ரெட் பேரன் எக்பர்ட்

ஆல்ப்ரெடும் டேனர்களும்:—எக்பர்ட்டின் பேரப்பிள்ளைகளில் ஒருவராகிய ஆல்ப்ரெட் (Alfred) கி. பி. 871ல் வெஸெக்ஸின் சிம்மாசனமேறினர். டேனர்கள் நார்தம்பிரியா மெர்ஸியா, கிழ் ஆங்கிலியா என்ற மாகாணங்களிற் குடியேறியதுடன் நில்லாமல், அந்த வருஷத்தில் வெஸெக்ஸ் மாகாணத்தின் மேலும் படையெடுத்தார்கள். ஆல்ப்ரெட் அச்சமயம் தமது ராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆகையால் டேனர்கள் அவரது சேனையை வெகு சுலபமாய்த்

தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள், அதனால் ஆல்ப்ரெட் சதுப்பு நிலங்களின் மத்தியிலுள்ள அதேல்னி (Athelney) என்ற ஒரு தீவிற்கு ஓடி ஒளிந்து கொண்டார், கொஞ்சகாலம் சென்றபின், அவர்

வெ = வெட்மோர்,

அதிலிருந்து வெளிவந்து தமது போர்வீரர்களைக் கூட்டி, டேனர்களுடன் எடிங்டன் (Edington) என்னுமிடத்தில்

ஓர் பயங்கரமான சண்டை செய்தார். இதில் டேனர்களின் தலைவராகிய குத்ரம் (Guthrum) தோல்வியடைந்தார். உடனே ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளப்பட்டது. அதற்கு வெட்மோர் உடன்படிக்கை (Treaty of Wedmore) என்றும் சிப்பன்ஹாம் உடன்படிக்கை (Treaty of Chippenham) என்றும் சொல்வதுண்டு. அதன்படி, டேனர்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவச் சம்மதித்தார்கள். அவர்களுக்கு இங்கிலாந்தின் வட பாகமும், கீழ்ப்பாகமும் ஆல்ப்ரெட் மன்னரால் கொடுக்கப்பட்டன. டேனர்கள் சிப்பன்ஹாம் உடன்படிக்கைப் பிரகாரம் அடைந்த பூமிக்கு டேன்லா (Danelaw) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. ஏனென்றால் அப்பூமி டேனர்களது ஆளுகைக்குள் வந்ததன்றி அவர்களுடைய சட்டங்கள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தன. லண்டன் நகரிலிருந்து செஸ்டர் (Chester) பட்டணம் வரையில் பழைய வாட்லிங் சாலையை ஒட்டி, ஒரு கோட்டைக்கிழித்தால், அதற்கு வடக்கேயும் கிழக்கேயும் பரவியுள்ள நாடுகள் டேனர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டவை என்று தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆல்ப்ரெடின் சீர்திருத்தங்கள் :—இவ்வாறு ஆல்ப்ரெட் டேனர்களின் தொந்தரவை நீக்கியவுடன், ஆங்கிலேயர்களின் நன்மையைக்கருதி அநேக சீர்திருத்தங்கள் செய்தார். அவர் டேனர்களின் படையெடுப்பிலிருந்து இங்கிலாந்தைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு பெரிய சைன்யத்தை ஏற்படுத்தினார். மேலும், டேனர்களை இங்கிலாந்துக்கு வரவொட்டாமல் தடுப்பதற்கு அவர் அநேக போர்க் கப்பல்களைக் கட்டும்படி செய்தார். ஆல்ப்ரெட் ஆங்கிலேயரின் சட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தினதோடு கூடச் சில புதிய சட்டங்களையும் செய்து சேர்த்தார். கிறிஸ்தவ மதத்தின் அவருக்கு அபிமானம்

அதிகமாதலால் அவர் டேனர்களால் அழிக்கப்பட்ட அநேக கோயில்களைத் திரும்பவும் கட்டுவித்தார்; பாதிரிகளை அநேக இடங்களுக்கு அனுப்பி மதப் பிரசாரம் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார். அவருக்குக் கல்வி அபிவிருத்தியில் நோக்கம் அதிகமாகையால், அவர் அநேக கலைஞர்களை வரவழைத்து அவர்களுடன் சம்பாஷணை செய்வதும் உண்டு. தவிர, ஆல்பிரெட் லத்தீன் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ள அநேக புத்தகங்களை ஆங்கில பாஷையில் தாமே மொழிபெயர்த்தார். ஆல்ப்ரெட் ஸாக்ஸனிய அரசர்களின் சரித்திரத்தை காலக் கிரமப்படி எழுதும்படிக்கும் செய்தார். ஸாக்ஸனியரது சரித்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அஃது இப்பொழுது ஓர் ஆதார நூலாக இருந்துவருகிறது. இத்தகைச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்த இப் பெரிய மன்னரிடம் ஜனங்களுக்கு அதிக விசுவாசமும், கண்ணியமும் ஏற்பட்டது ஆச்சரியம் ஆகுமோ? அவர்கள் ஆல்ப்ரெடை ஒரு பெரிய மகான் என்று அழைத்தது சரியானதாகும். ஆல்பிரெடின் ஆளுகை கி. பி. 899ல் முடிவுக்கு வந்தது.

கேள்விகள் :—

1. டேனர்களின் படையெழுச்சியைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.

2. ஆல்ப்ரெடுக்கும் டேனர்களுக்கும் நடந்த போரைப்பற்றிச் செரிக்கவரையில் எழுதுக.

3. சிப்பன்ஹாம் உடன்பாட்டின்படி தோன்றிய ஏற்பாடு யாது?

4. ஆல்ப்ரெட் மன்னர் செய்த சீர்திருத்தங்கள் யாவை?

அத்தியாயம் 4.

ஸாக்ஸனிய வம்சத்து இதர அரசர்கள் (கி. பி. 899—கி. பி. 1016).

எட்வர்டும் (899—925) எதேல்ஸ்டனும் (925—940):— ஆல்ப்ரெட் இறந்தபின், அவருடைய புதல்வரான எட்வர்ட் (Edward) வெஸெக்ஸின் வேந்தரானார். எட்வர்டுக்குப் பிறகு அவருடைய முதல் மைந்தரான எதேல்ஸ்டன் ஆட்சி புரிந்தார். அவர் ஒரு சண்டையில் டேனர்களைத் தோற்கடித்து டேனலாவை மீட்டுக்கொண்டார். எதேல்ஸ்டன் இறந்தபின், அவருடைய தம்பிகள் பதினெட்டு வருஷங்கள் இங்கிலாந்தை ஆட்சிபுரிந்தார்கள்.

எட்கார் (கி. பி. 959—கி. பி. 975):—எட்கார், ஆல்ப்ரெடின் புதல்வரான எட்வர்டின் பேரப்பிள்ளைகளில் ஒருவர்.

அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் இங்கிலாந்துக்கு அதிகக் கீர்த்தி உண்டாயிற்று. அவர் ஒரு காலத்தில் செஸ்டர் பட்டணத்திற்குச் சென்றார். அப்பொழுது அவர் ஏறியிருந்த படகை எட்டுச் சிற்றரசர்கள் டீ (Dee) நதியில் செலுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

டன்ஸ்டன்:—எட்கார் மன்னரது ஆட்சியில் டன்ஸ்டன் (Dunstan) என்னும் ஆங்கிலக் குருவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் காண்டர்பரியிலுள்ள ஆலயத்திற்குப் பிரதான குருவாக இருந்தார். அவர் பக்தியிற் சிறந்தவர். அவர் எட்கார் மன்னருடைய முக்கிய மந்திரியாகப் பதினாறு வருஷகாலம் இருந்து ராஜ்யகாரியங்களில் உதவி செய்தார். அவர் சந்நியாசிகள் நன்குவசிப்பதற்கும் ஆசிரியர்கள் கல்வி புகட்டுவதற்

கும் உதவியாக அநேக மடங்களை இங்கிலாந்தில் கட்டுவித்தார். அவர் டேனர்களையும் ஆங்கிலேயர்களையும் அழைத்துச் சமாதானமாய் இங்கிலாந்தில் வாழவேண்டும் என்று புத்திமதி கூறினார். அதன்பேரில் டேனர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் உள்ள சண்டைகள் ஒழிந்ததால் இங்கிலாந்தில் அமைதி ஏற்பட்டது. அவர் கல்வி அபிவிருத்திக்காக அநேக கலாசாலைகளைக் கட்டுவித்ததோடு, கிறிஸ்தவ மதம் பரவுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களையும் செய்தார்.

ஸாக்ஸனிய வம்சாவளி.

எக்பர்ட் (802-839)

எதெல்வல்ப் (839-858)

எதெல்பால்ட் (858-860) | எதெல்பர்ட் (860-866) | எதெல்ரெட் (866-871) | ஆல்ப்ரெட் (871-899)

எட்வர்ட் (899-925)

எதெல்ஸ்டன் (926-940) | எட்மண்ட் (940-945) | எட்ரெட் (946-955)

எட்வி (955-959) | எட்கார் (959-975)

எட்வர்ட் (975-979) | எதெல்ரெட் = எம்மா (979-1012)

எட்வர்ட் (1042-1066)

எதெல்ரேட் (கி. பி. 979—கி. பி. 1012):—எட்கார் இறந்தவுடன், அவரது மூத்த மைந்தரான எட்வர்ட் பட்டத்துக்கு வந்தார். அவர் மூன்று வருஷங்கள் வரையில் ஆட்சி புரிந்து இறந்தார். பின்பு, அவரது சகோதரரான எதெல்ரேட் அரசரானார். அவர் அறிஞர்களுடைய நற் சொற்களைக் கேளாமல் தமது இஷ்டப்படி ராஜ்யக் காரியங்களை நடத்தி வந்தார். ஆனதுபற்றி அவர் நற்புத்தி கேளாத எதெல்ரேட் (Ethelred the Unready) என்று அழைக்கப்பட்டார்.

எதெல்ரேடும் டேனர்களும்:—இம் மன்னரின் ஆட்சிக் காலத்தில் டேனர்கள் இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுத்தார்கள். ஆல்ப்ரெடைப்போல ஆண்மையுள்ள மன்னர்கள் இருப்பார்களாகில் அவர்கள் டேனர்களை வெளியோட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது போர்த்திறமையற்ற எதெல்ரெட் டேனர்களின் படையெழுச்சியை நீக்குவதற்கு ஜனங்களிடமிருந்து டேன்கேல்ட் (Danegeld) என்னும் வரியை வசூல் செய்து வசூலான தொகையை டேனர்களுக்குக் கொடுத்தார். ஆயினும், பண ஆசை பிடித்த டேனர்கள் ருசிகண்ட பூனையைப்போல் இங்கிலாந்தின்மேல் பல தடவைகள் படையெடுத்தார்கள். அதனால் எதெல்ரெட் டேனர்களின் படையெழுச்சியை ஒழிக்க வேறு ஒரு கொடிய முறையைக் கைப்பற்றினார். அவர் வெஸெக்ஸ் மாகாணத்தில் குடியேறின டேனர்களை கி. பி. 1002ல் ஸெண்ட் ப்ரைஸ் (St. Brice) என்பவருக்காகக் குறிப்பிட்ட திருநாள் அன்று கொலைசெய்யுமாறு உத்தரவிட்டார். இஃது ஒரு பெரிய படுகொலையாகும்.

டேனர்கள் இங்கிலாந்தை ஜயித்தல்:—இப் படுகொலையின் செய்தி டென்மார்க் மன்னரான ஸ்வீகன் (Swegen) என்பவருக்குத் தெரிந்தபொழுது, அவர் மிக்க சினங்

கொண்டு இங்கிலாந்தை ஜயிப்பது என்ற எண்ணத்துடன் ஒரு பெரிய சேனையோடு அங்கே வந்து இறங்கினர். எதெல்ரெட் தமது நாட்டிலிருந்து பிரான்ஸின் வடபாகத்திலுள்ள நார்மண்டி (Normandy) மாகாணத்திற்கு கி. பி. 1013ல் ஓடிவிட்டார். ஏனெனில் அம் மாகாணத்துச் சிற்றரசரின் பெண்ணாகிய எம்மா (Emma) என்பவளை அவர் மணம் புரிந்திருந்தார். பிறகு அவருடைய முதல் மனைவியின் புத்திரரான எட்மண்ட் (Edmund) டேனர்களுடன் போர் புரிந்தார். முடிவில் அவர் டேனர்களுடன் சமாதானத்தைச் செய்துகொண்டார். ஸ்வீகன் கி. பி. 1014ல் இறக்கவே, அவருடைய புத்திரரான கன்யூட் (Canute) எட்மண்டுடன் போராடிச் சமாதானம் செய்துகொண்டார். எட்மண்ட் கி.பி. 1016ல் இறந்தபிறகு, டென்மார்க் வேந்தரான கன்யூட் இங்கிலாந்தை ஆட்சி புரியலானார்.

கேள்விகள்:—

1. டேன்லாவை எப்பொழுது எவ்வாறு ஸாக்ஸனியர்கள் மீட்டுக்கொண்டார்கள்?
2. டன்ஸ்டன் என்ற ஆங்கிலத் துறவியைப்பற்றி நீ அறிந்தவை யாவை?
3. எதெல்ரெட் டேனர்களின் படையெழுச்சியை ஒழிக்க என்ன செய்தார்?
4. டேனர்கள் இங்கிலாந்தை எப்படி ஜயித்தார்கள்?

அத்தியாயம் 5.

டேனர்களின் ஆட்சி (கி. பி. 1017-கி. பி. 1042)

கன்யூட் (கி. பி. 1017-1035):—இங்கிலாந்தை அரசாண்ட பெரிய மன்னர்களுள் கன்யூட் ஒருவர். அவர் டென்மார்க், நார்வே என்ற இரண்டு தேசங்களையும் ஆண்டுவந்தார். இங்கிலாந்து ஜயிக்கப்பட்டபின், கன்யூட் இங்கிலாந்திலேயே தங்கி டென்மார்க்கை ஆண்டுவந்தார். அவர் ஒரு டேனரான போதிலும் ஆங்கிலேயர்களை அன்புடன் நடத்தினார். அவர் எதெல்ரெடின் மனைவியும் அப்பொழுது விதவையுமான எம்மா என்பவளை விவாகம் செய்துகொண்டார். அவர் ஆங்கிலேயரின் சட்டங்களையே பின்பற்றி நீதி தவறாது ஆண்டார். அவர் டேனர்களுக்கும், ஆங்கிலேயர்களுக்கும் வித்தியாசம் பாராட்டாமல் உயர்ந்த பதவிகளையும் பூமியையும் கொடுத்தார். அவருக்குக் கிறிஸ்தவ மதத்தில் அபிமானம் அதிகம். அதைப்பற்றி அவர் அநேக பாதிரிமார்களை அழைத்து அம்மதக்கொள்கைகளைப் பிரசாரம் செய்யும்படி உத்தரவிட்டார். அவரே ரோமாபுரிக்குக் கிறிஸ்தவ மதத் தொண்டராக யாத்திரை சென்றார்.

அவர் இங்கிலாந்தை நான்கு பெரிய பிரிவுகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஆங்கிலப் பிரபுவைத் தமக்குப் பிரதிநிதியாயிருந்து ஆண்டுவரும்படி நியமனம் செய்தார். இந்த ஏற்பாடு ஆங்கிலேயர்களை அவரிடம் அதிக அன்பு வைக்கும்படி செய்தது. இந்த ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு பெருங்குறை கன்யூட் மன்னரின் மரணத்திற்குப் பிறகுதான் வெளிப்பட்டது. கன்யூட் இறந்த பிறகு ஒவ்வொரு பிரபுவும் அவரவர் இஷ்டப்படி தம்மாகாணத்தை அரசாள ஆரம்பித்தனர்.

கன்யூட்டின் புதல்வர்கள் (1036-1042):—கன்யூட்டின் குமாரர்கள் இங்கிலாந்தை ஆறுவருஷங்கள் ஆண்டுவந்தார்கள். ஆங்கிலேயர்களுக்கு அவர்களிடம் நம்பிக்கையும், விசுவாசமும் இல்லை. ஆகையால் அவர்கள் 'டேனர்களின் ஆட்சியை முடிவிற்குக் கொண்டுவரவேண்டும்' என்று தீர்மானம் செய்தார்கள். ஆனதுபற்றி அவர்கள் எதெல்ரெடின் இரண்டாவது மனைவியின் புதல்வரான எட்வர்ட் என்பவரை ஆங்கில மகுடத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினார்கள். அவர் அதற்கு உடன்பட்டு, இங்கிலாந்தின் சிங்காதனமேறினார். இவ்வாறு டேனர்களின் ஆளுகை இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1042ல் முடிவிற்கு வந்தது. அந்த வருஷத்தில் ஸாக்ஸனிய வம்சம் மீண்டும் அதிகாரம் பெற்றது.

கேள்விகள் :—

1. கன்யூட் ஆங்கிலேயர்களின் அன்பை எவ்வாறு பெற்றார்?
2. ராஜ்ய விஷயத்தில் கன்யூட் செய்த ஏற்பாடு யாது? அந்த ஏற்பாட்டின் தீமை யாது?
3. டேனர்களின் ஆட்சி இங்கிலாந்தில் எப்படி முடிவடைந்தது? ஏன்?

அத்தியாயம் 6.

எட்வர்டின் ஆளுகையும் நார்மனியர்ன் படையெழுச்சியும்.

எட்வர்ட் (கி. பி. 1042–கி. பி. 1066):—எதெல்ரெட் ஆங்கிலச் சிங்காதனத்தை இழந்து பிரான்ஸுக்கு ஓடினபின், எட்வர்ட் தமது தாயின் நாடாகிய நார்மண்டியில் வளர்ந்து வந்தார். ஆகவே அவருக்கு நார்மனியரிடத்தில் அன்பு இருந்தது. அவருக்குப் பிரெஞ்சு பாஷையிலும், நார்மனி

யரின் கடை உடைமைகளும் அபோனம் அதிகம். அவர் ஆங்கிலேயர்களைத் தேர்ந்த பின், அவர் நார்மண்டியிலிருந்து சில பிரபுக்களை இங்கிலாந்துக்கு வரவழைத்து, அவர்களுக்குப் பெரிய உத்தியோகங்களையும் உயர்ந்த பட்டங்களையும் பூமிகளையும் கொடுத்தார். இதைக்கண்ட ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் நார்மன்பப் பிரபுக்களிடம் பொறாமையையும் வெறுப்பையும் கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் ஆங்கிலப் பிரபுக்களில் வெஸெக்ஸ் மாகாணத்தின் சிற்றரசராகிய காட்வின் (Godwin) மிக செல்வாக்கு உடையவராயிருந்தார். அவருடைய மகளையே எட்வர்ட் மணம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஆனால் எட்வர்ட் நார்மன் பிரபுக்களின் தூண்டுதலினால், ஆங்கிலப் பிரபுக்களது கட்சியின் தலைவரான காட்வினைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்தார்.

வில்லியமின் பேட்டி:—இதற்குப் பிறகு நார்மன்பப் பிரபுக்களின் அதிகாரம் அதிகரித்தது. அவர்கள் எட்வர்டுக்கு ஏராளமாக சமயோசிதமான ஆலோசனைகளைச் சொல்லிவந்தார்கள். எட்வர்டின் ஆட்சியில் நார்மண்டியின் சிற்றரசராகிய வில்லியம் (William) இங்கிலாந்திற்கு விஜயம் செய்தார். அவர் எட்வர்டின் மாமன் மகனார். இச்சமயத்தில் எட்வர்ட் வில்லியமுக்குத் 'தாம் இறந்தபின் ஆங்கில மகுடத்தை அடையலாம்' என்ற ஒரு உறுதிமொழி கொடுத்ததாக ஒரு வதந்தி உலாவியது. இந்த உறுதிமொழி வதந்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் வில்லியம் 'இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனம் தமக்கு உரியது' என்று சொல்லிப் பாத்தியம் கொண்டாடினர். பிறகு வில்லியம் நார்மண்டிக்குத் திரும்பிச் சென்றார்.

காட்வின் திரும்புதல்:—சிலகாலஞ் சென்ற பிறகு தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட காட்வின் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பினார். எட்வர்ட், காட்வினைத் தண்டிக்கவில்லை. அது

வரையில் தமக்கு ஆலோசனை சொல்லி வந்த நார்மனியப் பிரபுக்களை அவர்களது நாட்டுக்குச் செல்லும்படி உத்தரவிட்டார். ஆங்கிலப் பிரபுக்களின் கட்சி செல்வாக்கும் அதிகாரமும் பெற்றது. காட்வினது மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது மூத்த புதல்வரான ஹாரோல்டு (Harold) வெஸெக்ஸ் மாகாணத்தின் சிற்றரசரானார். எட்வர்ட் அவருடைய ஆலோசனைப்படியே ஆட்சி புரிந்து வந்தார். இவ்வாறு எட்வர்ட் இங்கிலாந்தில் இருபத்துநான்கு வருஷங்கள் ஆட்சி புரிந்த பிறகு மரணமடைந்தார்.

ஹாரோல்டின் ஆட்சி (1066):—எட்வர்ட் இறந்த பிறகு ஹாரோல்ட் ஆங்கிலப்பிரபுக்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்கி ஆங்கில வேந்தரானார். அப்பொழுது அவருடைய தம்பியாகிய டாஸ்டிக் (Tostig) நார்தம்பிரியாவின் சிற்றரசராயிருந்தார். அவர் பொறாமைகொண்டு தமது தமையனுக்கு விரோதமாய்க் கலகஞ்செய்யத் தலைப்பட்டார். டாஸ்டிக், நார்வே வேந்தரான ஹாரோல்ட் ஹாட்ராடா (Harold Hadrada) என்பவருடைய உதவியை நாடினார். அவரும் ஹம்பர் நதியின் முகத்துவாரத்தில் ஒரு பெரும் சேனையுடன் வந்து இறங்கினார். ஆங்கில வேந்தரான ஹாரோல்ட் இந்தச் செய்தியைக் கேட்டு, டாஸ்டிக், ஹாரோல்ட் ஹாட்ராடா இவர்களுடன் போர்செய்ய ஒரு பெரிய சேனையுடன் வடக்கு நோக்கிச் சென்றார். ஸ்டாம்போர்டு பிரிட்ஜ் (Stamford Bridge) என்ற இடத்தில் ஒரு பயங்கரமான சண்டை நடந்தது. இதில் டாஸ்டிக்கும் அவரது சிநேகிதரான ஹாரோல்டும் மடிந்தார்கள்.

வில்லியம் இங்கிலாந்தின்மேல் படையெடுத்தல்:—இச் சமயத்தில் நார்மண்டிச் சிற்றரசரான வில்லியம் ஒரு பெரிய

சேனையுடன் இங்கிலாந்தின் தென்கரையிலுள்ள பெவென்ஸி (Pevensey) என்னுமிடத்தில் வந்திறங்கினார். இச்செய்தியைக் கேள்வியுற்ற ஹரோல்ட் ஒரு பெரிய சேனையுடன் தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்டு வந்தார். வில்லியம் 'எட்வர்ட் கொடுத்த உறுதிமொழியின்படி ஆங்கில மகுடத்தைப் பெறும் உரிமை தமக்குத்தான் உண்டு' என்று கூறினார். மேலும், அவர் படையெடுத்ததற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. ஹரோல்ட் வெஸெக்ஸின் சிற்றரசராயிருக்கும்போது அவர் ஒருமுறை கடற்பிரயாணம் செய்தார். அவர் ஏறியிருந்த கப்பல் கடலில் மூழ்க ஆரம்பிக்கவே, அவர் நார்மண்டியின் கரைக்கு நீந்திச் சென்று வில்லியமின் உதவியை நாடினார். அப்பொழுது திக்கற்ற ஹரோல்ட் வில்லியமுக்கு ஆங்கில மகுடம் கிடைக்குமாறு உதவி புரிவதாக வாக்களித்தார். எட்வர்ட் மன்னர் இறந்ததும், ஹரோல்ட் தமது வாக்கின் பிரகாரம் நடவாமல் தாமே இங்கிலாந்தின் மன்னரான செய்தியை வில்லியம் கேட்டதும் கோபங்கொண்டார்; ஆங்கில மகுடத்தை அவரிடமிருந்து பிடுங்க எண்ணி, இங்கிலாந்தின் மேல் படையெடுத்தார்.

ஹேஸ்டிங்ஸ் சண்டை (கி. பி. 1066):—ஹரோல்ட் தமது சேனையை ஹேஸ்டிங்ஸ் என்ற ஒரு கிராமத்தின் அருகிலுள்ள குன்றின் சரிவில் எச்சரிக்கையுடன் போர் புரிவதற்குச் சேகரித்து வைத்திருந்தார். வில்லியம் இச் செய்தியைக் கேட்டதும் ஆங்கிலச் சேனையை எதிர்க்க பெவென்ஸியிலிருந்து சென்றார். பிறகு ஒரு கடும்போர் நடந்தது. அதில் நார்மனியர்கள் முதலில் தோல்வி யடைவார்கள் போலத் தோன்றியது. ஆகையால் வில்லியம் தம் குதிரை வீரர்களைச் சண்டை செய்வதற்குப் பயந்து பின்னடைவது போல் பாசாங்கு செய்யும்படி உத்தரவிட்டார்.

நார்மனியக் குதிரை வீரர்கள் அவரது உத்தரவின்படி செல்லலானார்கள். இங்கிலீஷ்ப் போர் வீரர்கள் குன்றின் சரிவிலிருந்து இறங்கி, விரோதிகள் பயந்து ஓடுவதாகத் தவறாக எண்ணிச் சமவெளியில் அவர்களைத் துரத்தத் தொடங்கினார்கள். இச்சமயத்தில் வில்லியமின் கட்டளைப்படி நார்மனிய வீரர்கள் திரும்பி ஆங்கில சைன்யத்துடன் போர் புரிந்தார்கள். ஆங்கிலக் காலாட்படை வீரர்கள் கத்தி, ஈட்டி முதலிய போராயுதங்களுடன் அதிகத் தைரியமாய்ச் சண்டை செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் கடைசியில் தோல்வி யடைந்தார்கள். இவ்வாறு நார்மனியர்கள் தங்களது குதிரைப் படையின் பலத்தினாலும் வில்லியமின் உபாயத்தினாலும் வெற்றியடைந்தார்கள். ஹாரோல்ட் தமது கண்ணில் ஓர் அம்பு வந்து பாயவே போர்க்களத்தில் கீழே விழுந்தார். உடனே நார்மனிய வீரர்கள் அவரைக் குத்திக்கொன்று விட்டார்கள். பிறகு வெற்றியடைந்த வில்லியம் தமது படையுடன் லண்டன் நகருக்குச் சென்றார். வில்லியம் ஹேஸ்டிங்ஸ் சண்டையில் வெற்றி அடைந்து ஆங்கிலச் சிங்காதனத்தைப் பெற்ற காரணத்தால் ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் அவரை வரவேற்று, கி.பி. 1066-ம் வருஷத்துக் கிறிஸ்மஸ் திருவிழா வன்று இங்கிலாந்தின் அரசரென அவருக்கு முடி சூட்டினார்கள். ஹேஸ்டிங்ஸ் சண்டைக்குப்பின் வில்லியம் வெற்றியாளர் (The Conqueror) என்றழைக்கப்பட்டார்.

கேள்விகள் :—

1. எட்வர்டுக்கு நார்மனியரிடம் பிரியம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் யாது? அவர் தமது அன்பை எவ்வாறு வெளிக் காட்டினார்?
2. காட்வின் என்பவர் யார்? அவரைப்பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?

3. ஹாரோல்டின் ஆட்சியில் நடந்த விஷயங்கள் எவை ?
4. வில்லியம் இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுத்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை ? அவரது படையெழுச்சியைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
5. ஹேஸ்டிங்ஸ் சண்டையில் நார்மனியர்கள் அடைந்த வெற்றிக்குக் காரணங்கள் யாவை ?
6. நார்மண்டிச் சிற்றரசரான வில்லியம் எப்படி இங்கிலாந்து மன்னரானூர் ?

அத்தியாயம் 7.

நார்மனியர்கள் இங்கிலாந்தை ஜயித்ததற்கு முன் இங்கிலாந்தின் நிலைமை.

மக்களின் நிலைமை :—நார்மனியர்கள் இங்கிலாந்தை ஜயித்தகாலம் வரையில், ஆங்கிலேயர்கள் அமைதியுடன் தங்களுடைய நாட்டிலேயே வசித்து வந்தார்கள். இங்கிலாந்தில் பட்டணங்கள் மிகக் கொஞ்சம். வியாபாரம் அதிகமாய் நடக்கவில்லை. அக்காலத்தில் லண்டன் நகரம் ஒரு முக்கிய வியாபாரஸ்தலமாக இருந்தது. அநேகமாய் ஆங்கிலேயர்கள் நிலங்களை உழுது பயிரிட்டும், ஆடு மாடுகளை வளர்த்தும் வந்தார்கள். பணக்காரர்களுடைய வீடுகள் மரத்தால் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு பெரிய அறை உண்டு. கண்ணாடி ஜன்னல்கள் கிடையாது. காற்றும் வெளிச்சமும் உள்ளே செல்வதற்கு வழிகளும் கிடையாது. புகைப் போக்கிகளும் இல்லை. அக்காலத்தில் அவர்கள் முரட்டுத்தனமுள்ளவர்களாயிருந்தாலும் அநேகமாய்ச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள். குற்றவாளிகளின்மீது விதிக்கப்பட்ட

தண்டனைகள் அவ்வளவு கடுமையாக இல்லை. கொலை செய்தல் போன்ற பெரும் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் தீங்கிழைக்கப் பட்ட குடும்பத்தாருக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து வேறு தண்டனையில்லாமல் தப்பிக்கொண்டார்கள். கொல்லப்பட்டவனின் உறவினருக்குக் கொலை செய்தவனால் கொடுக்கப்பட்ட தொகைக்கு வேர்கில்டு(Wergild)என்று பெயர். அத்தொகை கொலை புண்டவனுடைய அந்தஸ்தைப் பொருத்ததாக இருந்தது. நிலச் சொந்தக்காரன் கொலை, திருட்டு முதலிய குற்றம் செய்தால் தன் நிலங்களை இழக்கும்படி நேர்ந்தது.

அக் காலத்தில் பொதுமக்கள் அநேக பிரிவுகளாகப் பிரிந்து இருந்தனர். கொஞ்சம் நிலமுடையவர்கள் Ceorl என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். நிலமில்லாமலிருந்த ஜனங்கள் மிராசுதார்களின் ஆதரவின்கீழ் இருக்கும்படி கட்டாயப் படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு Theows என்று பெயர். பஞ்சம் நேர்ந்த காலத்தில் கதியற்ற குற்றவாளிகள் உணவு சம்பாதித்துக்கொள்ள வழியின்றி மிராசுதார்களிடம் தங்களை விற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறு குற்றவாளிகளில் அநேகர் அடிமைகளாக ஆயினர். சிறிய மிராசுதார்களில் பலர் அதிக பூமிகளைச் சம்பாதித்துப் பெரிய பிரபுக்கள் ஆயினர். அவர்கள் அரசனிடமிருந்து அதிக பூமிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அவருக்காகச் சண்டை புரிவதாக வாக்களித்தார்கள். அவர்களுக்கு Thegns என்று பெயர்.

போதுமக்கள்

Thegns.	Ceorls.	Theows.

நாட்டின் பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடுகள்:—அக்காலத்தில் ஒரு நிலைத்த சைனியம் கிடையாது. ஆபத்து நேர்ந்த

காலையில் ஒவ்வொரு மனிதரும் தேசத்திற்காகச் சண்டை செய்யும்படி ராஜாங்கத்தாரால் அழைக்கப்பட்டார். ஆனது பற்றி சுதந்தரமுள்ள ஒவ்வொருவரும் சிறிது காலம் போர்த் தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆகையால் அக்காலத்துச் சைன்யத்தில் போர்த்தொழில் அறிந்த சுதந்தரம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் போர்வீரர்களாக அமர்ந்து இருந்தார்கள்.

அரசியல் முறை:—அரசர் தேசத்தார்களால் வெகு கண்ணியத்துடன் நடத்தப்பட்டார். ஓர் அரசர் இறந்துபோனால் அவருக்குப்பின் அரசராக ஒருவரைப் பிரபுக்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்; அநேகமாய்க் காலஞ்சென்ற மன்னருடைய மகன் ஆளும் திறமை வாய்ந்தவனாக இருந்தால் அவனையே தேர்ந்தெடுப்பார்கள். ஆயினும், சில சமயங்களில் காலஞ்சென்ற மன்னருடைய மகன் இளம்பிராயமுள்ளவனாக இருந்தால், அம் மன்னரின் சகோதரனையே அரசாளும்படி பிரபுக்கள் நியமித்துவந்தார்கள். அக்காலத்தில் அரசர் பிரபுக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மன்னர் ராஜீய விஷயங்களில் Witenagemot என்ற ஒரு சபையின் ஆலோசனைப் பிரகாரம் நடந்தார். இச்சபையில் அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்களே மெம்பர்களாயிருந்தார்கள். மேலும், இச்சபையில் உத்தியோகஸ்தர்களும், ஜில்லாப் பிரபுக்களும், பிஷப்புகளும், அரசருடைய உறவினர்களும் மெம்பர்களாக இருந்தார்கள். அரசர் ராஜீய காரியங்களைப்பற்றி இச்சபையைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல் எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதில்லை. அதிகத் திறமையற்ற அரசர் இச்சபையின் தீர்மானத்தின்படியே நடப்பார்.

ஆளைத்தனச் சௌகரியத்தை உத்தேசித்து இங்கிலாந்து பல பெரிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு

பகுதிக்கும் "ஷயர்" (ஜில்லா) என்று பெயர். ஒவ்வொரு ஷயரிலும் ஒரு நியாயஸ்தலம் உண்டு. அது ஜில்லாக்கோர்ட்டு போன்றது. எல்லா வழக்குகளும் இந்த நியாய ஸ்தலத்தில்தான் விசாரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு ஷயர் நீதி ஸ்தலத்திலும் பட்டணங்களின் பிரதிநிதிகளும் அந்த ஷயரிலுள்ள தனவான்களும், பிரபுக்களும் அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள். நூறு பட்டணங்கள் அடங்கியுள்ள பிரிவுக்கு "நூறு" என்று பெயர். இது ஷயரைக்காட்டிலும் சிறியதாகும். டேன்லாவில் இப் பிரிவுக்கு Wapentague என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது. இந்த "நூறு" என்ற பிரிவிலும் ஒரு நீதி ஸ்தலம் உண்டு. இந்த நீதிஸ்தலத்திலும் அப்பிரிவில் அடங்கியுள்ள பட்டணங்களின் அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்கள் நியாயாதிபதிகளாக இருந்தார்கள். மிகச் சிறிய வழக்குகளே இந்தச் சிறிய நியாய ஸ்தலங்களில் விசாரணை செய்யப்பட்டு வந்தன. அக்காலத்தில் ஜனங்கள் தாங்கள் வசித்துவந்த இடங்களின் விவகாரங்களை மட்டும் கவனித்து வந்தார்கள்.

இங்கிலாந்து
|
ஷயர்
|
நூறு
|
பட்டணம்

கேள்விகள்:—

1. நார்மனியர்கள் இங்கிலாந்தை ஜயித்ததற்கு முன் பொது மக்களின் நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது?
2. அப்பொழுது நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வந்தன?
3. கி. பி. 1066க்கு முன் வழங்கிவந்த இங்கிலாந்தின் அரசியல் முறையைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.
4. ஷயர், நூறு, வாபன்டேக், விட்டனஜமோட் என்பன யாவை?

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்	வருஷங்கள்
அகஸ்டின் இங்கிலாந்தில் இறங்கினது	கி. பி. 597.
எட்வின் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவுதல்	,, 627.
விட்பி மகாசபை	,, 664.
ஆபாவின் ஆளுகை	757—795.
டேனர்கள் முதல் முதலில் இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்தல்	கி. பி.787.
எக்பர்ட் ஏகாதிபத்தியம் அடைதல்	,, 827.
டேனர்கள் வெஸக்ஸின்மீது படையெடுத்தல்	,, 871.
வெட்மோர் உடன்பாடு	,, 878.
ஸெண்ட் ப்ரைஸ் படுகொலை	,, 1002.
டேனர்கள் இங்கிலாந்தை ஜயித்தல்	,, 1013.
டேனர்களது ஆட்சியின் முடிவு	,, 1042.
ஹேஸ்டிங்ஸ் சண்டை	,, 1066.

IV. நார்மனிய அரசர்களின் காலம்.

(கி. பி. 1066—கி. பி. 1154.)

அத்தியாயம் 1.

முதலாவது வில்லியம் (கி. பி. 1066—1087)

வில்லியம் இங்கிலாந்தை ஜயித்தல் (1066—1072):— வில்லியம் ஹேஸ்டிங்ஸ் என்றவிடத்தில் நடந்த சண்டையில் அடைந்த வெற்றியால் தென் இங்கிலாந்தின் அதிபதியானர். இங்கிலாந்தின் வட பாகத்திலும், கீழ்ப் பாகத்திலும் உள்ள ஆங்கிலேயர்கள் வில்லியத்தை இங்கிலாந்து அரசரென்று ஒத்துக்கொள்ள மறுத்தார்கள். ஒரு சமயம் வில்லியம் நார் மண்டிக்குச் சென்றிருக்கும் பொழுது நார்தம்பிரியாவின்

பிரபுவாகிய வால்தியாப் (Waltheof) கலகம் செய்தார். இதை அடக்குவதற்கு வில்லியம் ஒரு சேனையுடன் புறப்பட்டு, ஹம்பர் நதியின் முகத்துவாரத்தை அடைந்து, யார்க்ஷயரின் வடபாகத்திலுள்ள சமவெளியைப் பாழாக்கினார். பல பட்டணங்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. அனேக ஆங்கிலேயர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். பிறகு வில்லியம், ஏலி (Ely) என்னும் தீவில் ஒளிந்து பதுங்கியிருந்து தீங்கு விளைவித்துக் கொண்டிருந்த ஹெரிவார்ட் (Hereward) என்ற ஒரு ஆங்கிலப் பிரபுவைத் தோற்கடித்தார். இவ்வாறு வில்லியம் கலகங்களையெல்லாம் அடக்கிவிட்டு, ஆங்கிலேயர்கள் தமது ஆட்சிக்கு விரோதமாய்க் கலகம் செய்யாதபடி, அனேக கோட்டைகளை இங்கிலாந்தில் கட்டுவித்து, ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு நார்மனியப் பட்டாளத்தை வைத்தார். இவ்வாறு நார்மண்டி சிற்றரசரான வில்லியம் இங்கிலாந்து முழுவதிலும் தமது ஆட்சியை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்.

உம்பள முறை:—வில்லியம் இங்கிலாந்து சிங்காதனமேறினதுமுதல் இங்கிலாந்துக்கும் நார்மண்டிக்கும் அதிகச் சம்பந்தம் ஏற்பட்டது. வில்லியம் தமது ஆட்சியை இங்கிலாந்தில் ஸ்தாபித்துக்கொண்ட பிறகு, கலகம் செய்த ஆங்கிலேயர்களின் பூமிகளைப் பிடுங்கி, அவற்றைத் தமக்குப் போரில் உதவிசெய்த நார்மனியப் பிரபுக்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர்கள் அந்த நிலங்களுக்காக அரசர்க்கு வரி பணமாக கொடுக்க வேண்டுவதில்லை; ஆனால் யுத்தகாலத்தில் சேனையுடன் சென்று அவருக்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்தார்கள். அதனோடு அவர்கள் தங்களது அரசரிடம் விசுவாசத்துடன் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதாகவும் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். அரசரும் அவர்களைக் காப்பதாக வாக்களித்தார். இந்தப் பிரபுக்கள் (Barons) தாங்கள் இந்த

முறைப்படி அடைந்த நிலங்களை அந்த நிபந்தனைகளின்படி தங்களிடம் நடப்பதாக உடன்பட்டவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தார்கள். இவர்களுக்கு மிராசுதார்கள் என்று பெயர். இந்த மிராசுதார்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த நிலங்களைச் சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒரு பண்ணைக் குடியானவனிடத்தில் ஒப்படைத்துச் சாகுபடி செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்பண்ணைக் குடிகளும் சிறிய மிராசுதார்களுக்குப் போர்க்காலத்தில் உதவி செய்வதாகப் பிரமாணம் செய்தார்கள். இந்தப் பிரமாணத்திற்கு உம்பளப் பிரமாணம் (Oath of Fealty or Allegiance) என்றும், இந்த முறைக்கு உம்பள முறை (Feudalism) என்றும் பெயர்.

உம்பள முறையில் உள்ள சில கெடுதல்கள்:—எப்பொழுதாவது அரசர் தம்முடைய விரோதிகளுடன் போர் புரியும்படி நேர்ந்தால், அவர் உம்பள முறையின்படி, தம்முடைய பிரபுக்களை அழைத்துத் தமது விருப்பத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அப் பிரபுக்கள் சிறிய மிராசுதார்களை அழைத்து அவர்களிடம் தெரிவிப்பார்கள். இந்த மிராசுதார்கள் தங்களுடைய பண்ணைக் குடிகளை அழைத்து யுத்தத்திற்குச் செல்லத் தயாராகயிருக்கும்படி செய்வார்கள். இவ்வாறு அரசர் தம்முடைய பிரபுக்களின் உதவியைப் போர்க்களத்தில் அடைவார். பிரபுக்களுக்கும் அரசர்க்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டால், பிரபுக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்துகொண்டு யுத்தகாலத்தில் அரசர்க்கு உதவி செய்யாமல் நின்றுவிடுவதும் உண்டு. அத்தகையச் சமயங்களில் அரசர் படையின்றித் தவிக்கும்படி நேரிட்டது. சில சமயங்களில் பிரபுக்களே அரசர்க்கு விரோதமாகக் கலகங்களைச் செய்துவந்தார்கள். இக் கலகங்களை அடக்குவதற்கு அரசர்

க்குப் போதுமான சேனையில்லாமல் அவர் தவிப்பதுமுண்டு. இப் பெரிய தீமை உம்பள முறையில் உள்ளதென்பது வில்லியமுக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் அவர் பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஓர் உம்பளப் பிரபுவாய் இருந்து தமது எஜமானராகிய பிரான்ஸ் அரசர்க்கு உதவி புரியாமல் அவரை அநேக சமயங்களில் தவிக்கும்படி செய்துவந்தார். மேலும், மிராசுதார்களும் பண்ணைக்குடிகளும் பிரபுக்களின் உத்தரவில்லாமல் அரசர்க்குப் போரில் உதவிசெய்ய உம்பள முறையின்படி கடமைப்பட்டவர்கள் அல்லர். இப் பெரும் தீமையைத் தெரிந்துகொண்ட வில்லியம் இதை நீக்க உம்பளமுறையில் சில மாறுதல்களைச் செய்தார். அவைகளைப் பற்றிக் கீழே சொல்லுவோம்.

உம்பள முறையின் தீமைகளை ஒழித்தல்:—உம்பள முறை பிரபுக்களை அதிகாரம் படைத்தவர்களாகவும், செல்வாக்கு உள்ளவர்களாகவும் செய்தது என்பதை வில்லியம் தெரிந்துகொண்டார். ஆகையால் அவர் ஒவ்வொரு நார்மனியப் பிரபுக்கும் ஒரே தாக்கான பூமியைக் கொடாமல், இங்கு ஒரு பூமியும், அங்கு ஒரு பூமியுமாகப் பிரித்துக் கொடுத்தார். இவ்வாறு செய்ததால் பிரபுக்களின் அதிகாரம் பெருக முடியவில்லை. ஏனெனில், ஒரு பிரபு தம்முடைய பண்ணைக்குடிகள் எல்லோரையும் ஒன்று சேர்த்து அரசர்க்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்ய முடியவில்லை. மேலும், வில்லியம் இங்கிலாந்திலுள்ள மிராசுதார்களையும், குடியானவர்களையும் ஸாலிஸ்பரி (Salisbury) என்னுமிடத்திற்கு (கி.பி. 1086) வரவழைத்து, அவர்கள் அனைவரையும் தமக்கு விசுவாச உறுதிமொழி அளிக்கும்படி செய்தார். இதனால் அரசர்க்கு யுத்தகாலத்தில் குடியானவர்களது உதவி எளிதில் கிடைத்தது. ஸாலிஸ்பரி பிரமாணத்தின்படி மிராசுதார்களும், குடியானவர்களும்

அரசர்க்கு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டவர்களாகிவிட்டார்கள். இதனால் பிரபுக்களின் உத்தரவில்லாமல் கூடக் குடிவாரதார்களும், பண்ணைக் குடிகளும் அரசர்க்கு உதவிபுரிய முடியும்.

டூம்ஸ்டே புத்தகம் (கி. பி. 1085):—முதலாவது வில்லியம் ஒரு விசேஷமான சீர்திருத்தத்தைச் செய்தார். இங்கிலாந்தின் பொருள் நிலைமை அறியவேண்டியும், குடிகளிடமிருந்து வரிவசூல் செய்வதற்குச் சாதனமாயிருக்கும் பொருட்டும் அவர் சில அதிகாரிகளை நியமனம் செய்தார்; அவர்களை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று பின்வரும் விஷயங்களை ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யுமாறு கட்டளையிட்டார். அவ்வாறு உத்தரவின்படி தயாரிக்கப்பட்ட புத்தகம் டூம்ஸ்டே புத்தகம் (Domesday Book) என வழங்கலாயிற்று. இதில் தேசத்தைப்பற்றிய எல்லா விபரங்களும் (சொந்தக்காரர், பண்ணையாட்கள், பெறுமானம், வருமானம்) எழுதப்பட்டுள்ளன. இங்கிலாந்திலுள்ள எருது, பன்றி, கலப்பை முதலியன ஒன்றும் விடாமல் பதிவு செய்யப்பட்டன. இப்புத்தகம் தொள்ளாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்புள்ள இங்கிலாந்தின் பொருள் நிலைமையைத் தெரிவிக்கின்றது. இன்னும், ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக்காரரிடம் எவ்வளவு வரி ராஜாங்கத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்றும் அரசர் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆகையால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏக்காரணத்தைக்கொண்டும் அரசருக்கு வரி கொடாமல் ஏமாற்றுவதற்கு முடியாமற் போயிற்று.

மதச்சம்பந்தமான சீர்திருத்தங்கள்:-வில்லியம் இங்கிலாந்து மன்னர் ஆனபிறகு, அவர் நார்மண்டியிலிருந்து லான்பிராங்க் (Lanfranc) என்பவரைத் தருவித்து, அவரையே காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப்பாக நியமனம் செய்தார். அவர் அரசாங்க விஷயங்களிலும் அரசர்க்கு ஆலோசனை கூறி உதவி புரிந்தார்.

மேலும், வில்லியம் சர்ச் உத்தியோகங்களை ஆங்கிலேயர்களிட மிருந்து பிடுங்கி நார்மானியர்களுக்குக் கொடுத்தார். குருமார் களிடத்தில் எல்லோரும் கண்ணியம் பாராட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனே வில்லியம் ஒரு சீர்திருத்தத்தைச் செய்தார். குற்றம் செய்த வைதிகர்களும், லௌகிகர்களும், ஒரே நியாயஸ்தலத்தில் விசாரணை செய்யப்படுவது தகுதி யல்லவென்று எண்ணி, குற்றம் செய்த வைதிகர்களைமட்டும் விசாரணை செய்வதற்காக வில்லியம் சில நியாய ஸ்தலங்களை இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தினார். இந்த ஏற்பாட்டினால் உண்டான நன்மை தீமைகளைப்பற்றிப் பின்வரும் அத்தியாயத்தில் பார்ப்போம்.

கேள்விகள்:—

1. வில்லியமின் ஆட்சியில் ஆங்கிலேயர்கள் செய்த கலகங்கள் யாவை? அவைகள் எவ்வாறு முடிந்தன?
2. உம்பள முறை என்றால் என்ன? அதன்படி பிரஜைகள் அரசர்க்குக்கூறிய உறுதி மொழிகள் யாவை?
3. அந்த முறையில் உள்ள கெடுதிகள் யாவை? அத்தீமை களை வில்லியம் எவ்வாறு ஒழித்தார்?
4. டூம்ஸ்டே புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ளவை யாவை? அதன் முக்கியம் யாது?
5. மதச் சம்பந்தமாய் முதலாவது வில்லியம் செய்த சீர்திருத் தங்கள் யாவை?

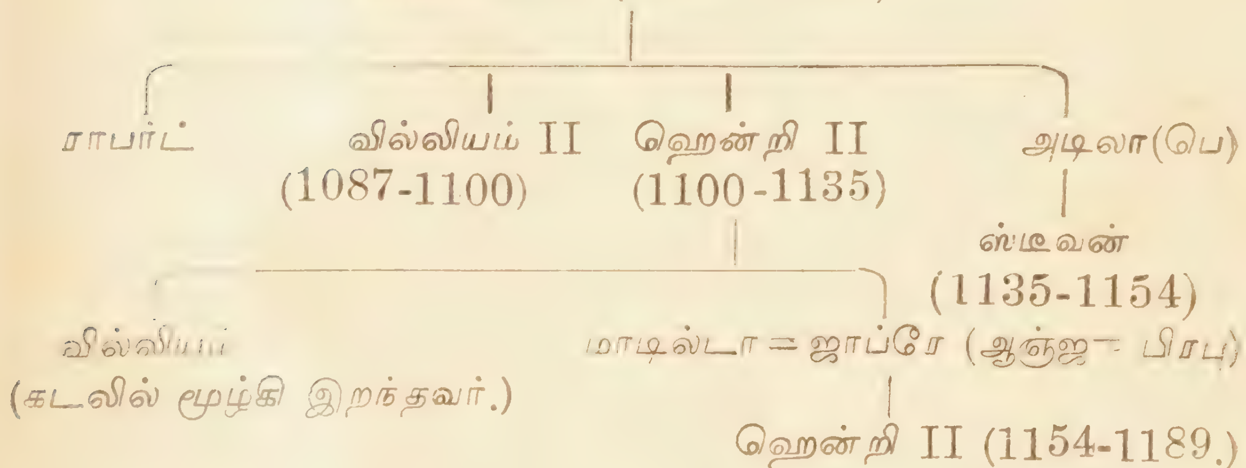
அத்தியாயம் 2.

இரண்டாவது வில்லியம் (கி. பி. 1087—1100)

வில்லியம் சிங்காதனம் ஏறுதல்:—முதலாவது வில்லியம் இறந்த பிறகு, அவருடைய இரண்டாவது குமாரரான வில் லியம் இங்கிலாந்தின் மன்னரானார்.

அவருடைய மூத்த குமாரரான ராபர்ட் நார்மண்டி மாகாணத்தின் சிற்றரசர் ஆனார். எனெனில் முதலாவது வில்லியம் தாம் இறக்குந்தறுவாயில் "வில்லியம்தான் தமக்குப்பின் இங்கிலாந்தின் மன்னராகவேண்டும்" என்ற தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருந்தார். நார்மனியப் பிரபுக்கள்

நார்மனிய வம்சாவளி.

இரண்டாவது வில்லியமின் கொடுமையைக்கண்டு பயந்தவர்களாய், ராபர்ட்டைத் தங்களது மன்னராக்க முயன்றார்கள். அவர்கள் அந்த எண்ணத்துடன் கலகம் செய்யும்பொழுதெல்லாம், ஆங்கிலேயர்கள் நார்மனியப் பிரபுக்களின் கொடூரமான செய்கைகளைக் கண்டு பயந்து வில்லியமுக்கு உதவி புரிந்தார்கள். ஆகையால் அவர் ஆங்கிலேயரின் உதவியால் நார்மனியப் பிரபுக்களை அடக்கி ஆண்டுவந்தார்.

இரண்டாவது வில்லியமின் குணாதிசயங்கள்:—இரண்டாவது வில்லியம் தமது தந்தையைப்போலவே வீரத்தன்மையுள்ளவர்; பார்வைக்குப் பயங்கரமான உருவம் உள்ளவர். அவர் சிகப்பு நிறமுள்ள குஞ்சியை உடையவராதலால், அவரைச் செந்நிறக்குஞ்சியர் (Rufus) என்று

சொல்வதும் உண்டு. அவருக்குத் தமது தந்தையைப்போல் வேட்டையாடுவதில் அதிகப் பிரியம். அவர் மிகச் சாமர்த்திய மும் கொடுந்தன்மையும் வாய்ந்தவர்.

இரண்டாவது வில்லியமும் ஆன்ஸேல்மும்:–முதலாவது வில்லியத்தின் காலத்தில் ஆர்ச்பிஷப் பதவியை வகித்த லான்பிராங்க் கி. பி. 1089-ல் இறந்தார். பிறகு காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப் உத்தியோகத்திற்கு இரண்டாவது வில்லியம் நான்கு வருஷகாலம் வரையில் வேறு ஒருவரையும் நியமனம் செய்யாமல், அந்த உத்தியோகத்தைக் காலியாகவே வைத் திருந்தார். அதன் வருமானம் முழுவதையும் அரசர் தாமே அனுபவிக்க எண்ணி இவ்வாறு செய்தார். இந்த அநீதி யான காரியத்தைக்கண்டு, ஜனங்கள் தங்களது அரசரின்மீது வெறுப்பு அடைந்தார்கள். அச்சமயத்தில் பண ஆசை பிடித்த இரண்டாவது வில்லியம் ஒரு கொடிய வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இறக்கும் தருவாயில் இருந்தார். அப்பொழுது குருமார்களும், அவருடைய சிநேகிதர்களும் காண்டர்பரி ஆலயத்துக்கு ஆர்ச்பிஷப்பை நியமனம் செய்யாததுதான் அவருடைய கொடிய நோய்க்குக் காரணம் எனத் தெரிவித்தார் கள். உடனே அவர் தாம் செய்தது குற்றம் என உணர்ந்து, ஆன்ஸேல்ம்(Anselm) என்னும் ஒரு துறவியைக் காண்டர்பரி ஆர்ச் பிஷப்பாக நியமனம் செய்தார். சில நாட்களுக்குப் பின் வியாதியும் இயற்கையாகவே அவரைவிட்டு அகன்றது. மறுபடியும் வில்லியம் அநீதியான காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்கினர். ஆனல் ஆன்ஸெல்ம் தம்முடைய கடமைகளை நன்கு உணர்ந்தவரானபடியால் சர்ச்சினுடைய சொத்துக்களை அரசர் அபகரிக்க இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் வில்லிய முக்கும் ஆன்ஸெல்முக்கும் ஒரு பெரிய விவாதம் உண்டா கியது. முடிவில் அரசர் அவரை இங்கிலாந்தினின்றும்

துரத்திவிட்டார். ஆன்ஸெல்ம் வில்லியமின் ஆட்சி முடியும் வரையில் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பிவரவில்லை.

இரண்டாவது வில்லியமின் மரணம்:—ஒருநாள் வில்லியம் புதுக்கானகத்திற்குத் தமது தம்பியாகிய ஹென்றியுடன் வேட்டையாடுவதற்குச் சென்றார். வேட்டையாடுகையில் எவனோ ஒருவன் எய்த அம்பு அவரது மார்பில் தைத்தது. அதனால் அவர் இறந்துவிட்டார்.

கேள்விகள்:—

1. நார்மனியப் பிரபுக்கள் ராபர்ட்டை ஆங்கில வேந்தராக்க ஏன் முயன்றார்கள்?
2. இரண்டாவது வில்லியத்தைச் "செந்நிறக் குஞ்சியர்" என்று ஏன் எல்லோரும் அழைத்தனர்?
3. வில்லியம் ஆர்ச்பிஷப் பதவியைச் சில வருஷங்கள் ஏன் காலியாய் வைத்திருந்தார்?
4. வில்லியமுக்கும் ஆன்ஸெல்முக்கும் எக்காரணத்தினால் விவாதம் ஏற்பட்டது? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?

அத்தியாயம் 3.

முதலாவது ஹென்றி (கி. பி. 1100—1135)

முதலாவது ஹென்றி:—இரண்டாவது வில்லியம் இறந்த பிறகு அவரது இளைய சகோதரரான ஹென்றி பட்டத்திற்கு வந்தார். அவர் ஒரு நீதிமான். ஆங்கிலேயரின் அன்பை அடைவதற்கான பல காரியங்களை அவர் செய்தார். அவர் நார்மனிய வம்சத்து அரசரானபோதிலும், ஸாக்ஸனிய ராஜ வம்சத்தில் உதித்த மாடில்டா (Matilda) என்ற ஒரு

பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டார். இதனால் ஆங்கிலேயர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். மேலும், ஹென்றி சில நியாயாதிபதிகளை நியமனம் செய்து, அவர்களை ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று வழக்குகளை விசாரித்து நீதி தவறாது தீர்ப்பு அளிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார். ஆனதுபற்றி அவருக்கு நியாயச் சிங்கம் (Lion of Justice) என்னும் பெயர்வந்தது. இவ்வாறு ஹென்றி ஆங்கிலேயரின் அன்பைப் பெற்று, அவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு நார்மனியப் பிரபுக்களை அடக்கி செங்கோல் செலுத்திவந்தார்.

ஹென்றிக்கும் ஆன்ஸேல்முக்கும் நிகழ்ந்த வாதம்:—இரண்டாவது வில்லியமின் ஆட்சியில் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்ட ஆன்ஸெல்ம் என்னும் மதக் குருவை ஹென்றி அழைத்தார். கொஞ்ச காலம் ஹென்றியும் ஆன்ஸெல்மும் சிநேகிதர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால், பிஷப்புகளையும் குருமார்களையும் யார் நியமிப்பது என்ற விவாதம் உண்டானவுடன், அரசர்க்கும் ஆன்ஸெல்முக்கும் அபிப்பிராய பேதத்தினால் விரோதம் ஏற்பட்டது. கடைசியில், இவ் விவாதம் “மடாதிபதிகளும், பிஷப்புகளும் கிறிஸ்தவ மத அதிபதியாகிய போப்பால் நியமிக்கப்படவேண்டும்: அவர்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ள பொருள்களின் பாதுகாப்புக்காக அரசர்க்கு விசுவாசத்துடன் கீழ்ப்படியவேண்டும்” என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டு முடிவடைந்தது.

இளவரசனின் மரணம் (1120):—ஹென்றியின் அருமைப் புதல்வரான வில்லியம் நார்மண்டிக்குச் சென்று திரும்புகையில், அவர் ஏறிவந்த கப்பல் ஒரு பாறையில் மோதிக் கடலில் மூழ்க ஆரம்பித்தது. உடனே வில்லியம் ஒரு காப்புப் படகில் ஏறிச் சிறிது தூரம் சென்றார். அப்பொழுது அவர் தம்மை யாரோ கூவியழைப்பதைக் கேட்டுத்

தமது படகைத் திருப்பிச் செல்லும்படி உத்தரவிட்டார். மூழ்கும் கப்பலின் அருகில் சென்றவுடன், அவர் தமது சகோதரியாகிய மாடில்டா அலைகளின் நடுவில் தவிப்பதைக் கண்டார். இளவரசரான வில்லியம் மனம் உருகி, அவளைத் தமது படகில் ஏற்றிக்கொள்ள முயன்றதில், இப் படகும் மூழ்கியது. ஆகவே வில்லியம் இளவரசர் கடலில் மூழ்கி மாண்டார். மாடில்டா வேறு ஒரு காப்புப்படகில் ஏறித் தப்பிப் பிழைத்தாள். இந்தத் துக்ககரமான செய்தியைக் கேட்ட ஹென்றி புத்திர சோகத்தில் மூழ்கினார். இச்சம்பவம் நிகழ்ந்த பிறகு ஹென்றி தமது வாழ்நாள் முழுதும் புன்னகை செய்யவில்லை எனச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஹென்றியின் மரணம்:—(1135):—வில்லியம் கடலில் மூழ்கி இறந்த பிறகு, ஹென்றிக்கு மாடில்டா என்ற ஒரு புதல்விமட்டும் இருந்தாள். அவள் பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள ஆஞ்ஜு (Anjou) என்னும் மாகாணத்தின் சிற்றரசராகிய ஜாப்ரே (Geoffrey) என்பவரை முன்னமேயே மணம்புரிந்து கொண்டிருந்தாள். ஹென்றி அவளைத் தனக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அரசியாகச் செய்ய எண்ணியிருந்தார். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடிக்கும் தருணத்தில் ஹென்றி இறந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. ஹென்றியிடம் ஆங்கிலேயருக்கு அன்பு உண்டாவதற்குக் காரணங்கள் யாவை?
2. ஹென்றிக்கு 'நியாயச் சிங்கம்' என்ற பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் யாது?
3. ஹென்றிக்கும் ஆன்ஸெல்முக்கும் நிகழ்ந்த விவாதம் எவ்வாறு முடிவடைந்தது?
4. வில்லியம் இளவரசர் எங்கே, எப்படி, எதனால் இறந்தார்?

அத்தியாயம் 4.

ஸ்டீவன் (கி. பி. 1135—1154)

மாடில்டா உரிமை கொண்டாடுதல்:--ஹென்றி இறந்து போனதும் ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் முதலாவது வில்லியமின் பெண்ணாகிய அடிலா (Adela) வின் புதல்வரான **ஸ்டீவன்** (Stephen) என்பவரை இங்கிலாந்தின் அரசராகச் செய்தார்கள். ஹென்றியின் குமாரத்தியாகிய மாடில்டா இச் செய்தியைக் கேட்டதும், "இங்கிலாந்தின் சிங்காதனம் தனக்குத்தான் பாத்தியமுள்ளது" என்று தெரிவித்தாள். உடனே அவள் ஒரு பெரிய சேனையுடன் இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுத்தாள்.

உள் நாட்டுப் போர் (கி. பி. 1135—1153):—மாடில்டா ஒரு பெரிய சேனையுடன் இங்கிலாந்திற்கு வந்தவுடன் பிரபுக்களில் சிலர் அவரது கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டனர். இன்னும் சில பிரபுக்கள் ஸ்டீவனின் கட்சியில் சேர்ந்து போர் புரிந்தார்கள். வேறு சில பிரபுக்கள் சிறிது காலம் ஒரு கட்சியிலும் சிறிது காலம் வேறொரு கட்சியிலும் சேர்ந்து உள் நாட்டுப்போரை மேன்மேலும் பெருக்கி வந்தார்கள். மாடில்டாவின் சார்பாக ஸ்காட்லாந்து அரசரும் ஒரு பெரிய சேனையுடன் வட இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுத்தார். ஆனால் ஸ்டீவன் கட்சியினர் அவரைச் சண்டையில் தோற்கடித்துத் துரத்திவிட்டனர். இந்தச் சமயத்தில் **லிங்கன்** (Lincoln) என்னுமிடத்தில் நடந்த சண்டையில் ஸ்டீவன் தோல்வியடைந்தார். ஆயினும் இந்த உள் நாட்டுப்போர் விடாமல் நடந்துகொண்டு இருந்தது. இச்சமயத்தில் மாடில்டாவின் புதல்வரும் ஆஞ்ஜூ மாகாணச் சிற்றரசருமான ஹென்றி

ஒரு சேனையுடன் இங்கிலாந்தின் பேரில் படையெடுத்தார். ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் ஹென்றியின் கட்சியிற் சேர்ந்துகொண்டார்கள். இதைக் கண்ட ஸ்டீவன், ஹென்றியுடன் வாலிங்பர்டு (Wallingford) என்னுமிடத்தில் கி. பி. 1153-ல் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். இதன்படி ஸ்டீவன் தமது ஆயுட்கால பரியந்தம் இங்கிலாந்தை ஆண்டுவருவது என்றும் 'அவருக்குப் பிறகு ஹென்றியே இங்கிலாந்தின் பட்டத்திற்கு உரியவர் என்றும் ஏற்பாடாயிற்று. இந்த உடன்படிக்கை நடந்து ஒரு வருஷத்துக்குள் ஸ்டீவன் இறந்துவிட்டதால், ஹென்றி ஆஞ்ஜூ மாகாணத்திலிருந்து வந்து ஆங்கில மகுடத்தைப் பெற்றார்.

குடிகளின் கஷ்டம்:—ஸ்டீவன் சாத்விகக் குணமுடையவர். அதனால் பிரபுக்கள் அவரது ஆட்சியில் அட்டகாசம் செய்தார்கள். பிரபுக்களை அடக்குவதற்கு வேண்டிய திறமை சிறிதும் அவரிடத்திற் கிடையாது. அதனால் உள்நாட்டுப் போர் நடக்கும் காலங்களில் ஜனங்களுக்குத் தாங்க முடியாத துயரம் உண்டாயிற்று. ஸ்டீவன் தமது சிங்காதனத்தையே பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்ததால் அவர் நாட்டின் நன்மையைச் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. நார்மனியப் பிரபுக்கள் அரசரின் அனுமதியின்றி நாடெங்கும் மாளிகைகளைக் கட்டிக் கொண்டதுடன் ஏழை ஜனங்களை ஹிம்சித்தும் வந்தார்கள். அவர்களின் துயரம் ஸ்டீவன் இறந்த பிறகுதான் முற்றிலும் ஒழிந்தது.

கேள்விகள்:—

1. உள்நாட்டுப்போர் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் யாது?
2. இந்தப் போரில் ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் எந்த நோக்கத்துடன் கலந்துகொண்டார்கள்?

3. வாலிங்பர்டு உடன்பாட்டின்படி செய்யப்பட்ட தீர்மானங்கள் யாவை?

4. ஆங்கில மகுடத்திற்கு இரண்டாவது ஹென்றிக்கு உள்ள உரிமையை வம்சாவளியின் மூலமாய்க் காட்டுக.

*   *   *   *   *

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்	வருஷங்கள்
வால்தியாப் செய்த கலகம்	கி. பி. 1069
ஹெரிவர்ட் செய்த கலகம்	,, 1071
டூம்ஸ்டே புத்தகம்	,, 1085
ஸாலிஸ்பரி பிரதிக்ஞை	,, 1086
இளவரசர் கடலில் மூழ்கியது	,, 1120
வாலிங்பர்டு உடன்பாடு	,, 1153

V. ப்ளாண்டாஜினட் அரசர்களின் காலம்.

(கி. பி. 1154—1399)

அத்தியாயம் 1.

இரண்டாவது ஹென்றி (கி. பி. 1154—1189)

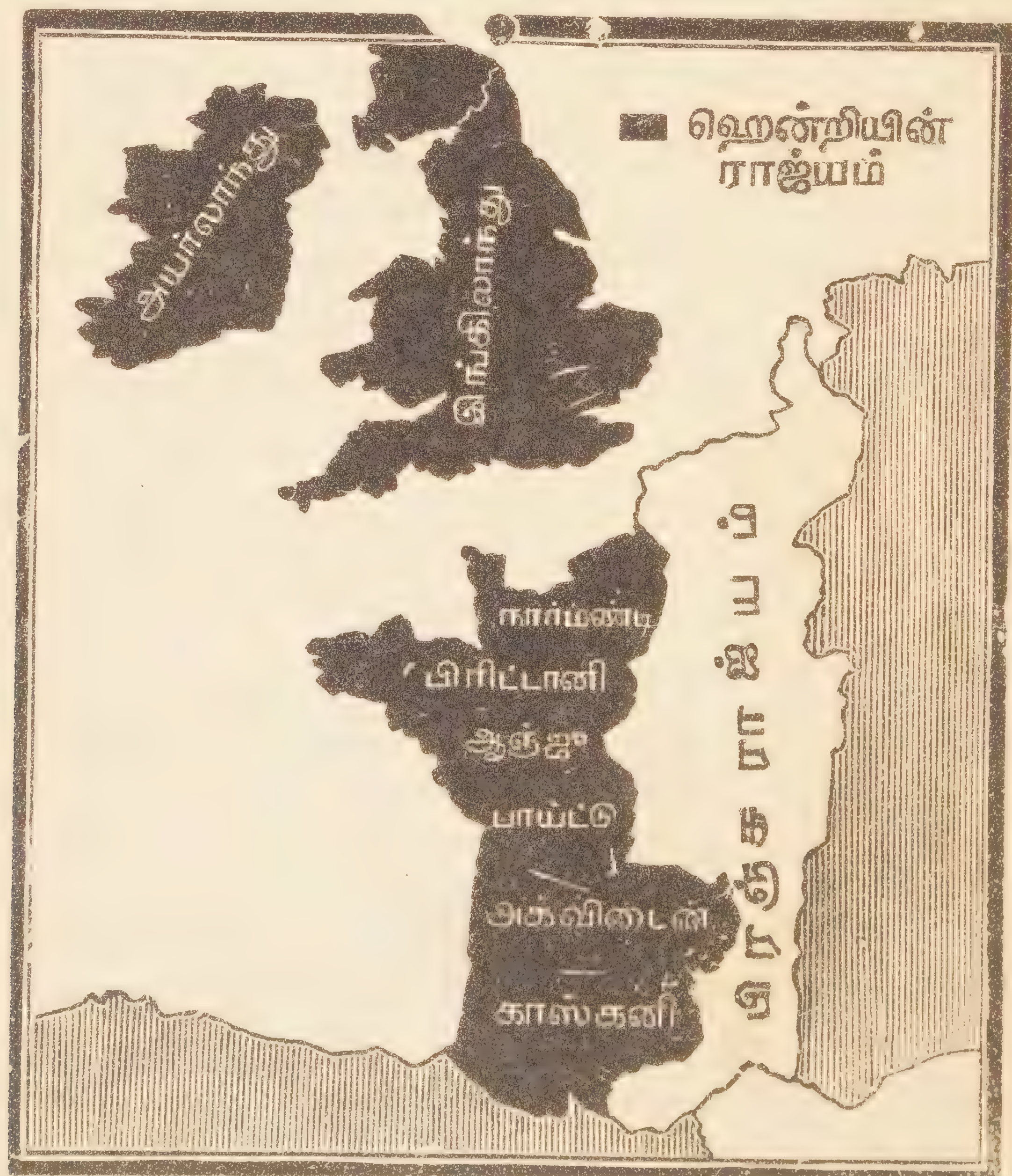
ப்ளாண்டாஜினட் வம்சம்:—இரண்டாவது ஹென்றி ஆஞ்ஜூ மாகாணத்தின் சிற்றரசராகிய ஜாப்ரே என்பவரின் புதல்வர். ஆகையால் அவர் ஆஞ்ஜூ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். அவ்வம்சத்து அரசர்கள் "ப்ளாண்டா ஜெனிஸ்டா" என்னும் ஒரு செடியின் கிளையைத் தங்களது வம்சத்தில் அறிகுறியாகச் செய்துகொண்டதால், அவ் வம்சத்திற்கு ப்ளாண்டாஜினட் (Plantagenot) வம்சம் என்ற பெயர்

வழங்கலாயிற்று. இங்கிலாந்தை ஆண்ட இவ் வம்சத்து அரசர்களில் இரண்டாவது ஹென்றிதான் முதல்வர்.

உள்நாட்டுப்போரின் தீமையை ஒழித்தல்:-இரண்டாவது ஹென்றி தாம் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன் நார்மனியப் பிரபுக்களின் கொட்டத்தை அடக்க எண்ணினார். ஏனெனில் 'அவர்கள் தான் இங்கிலாந்தின் அமைதியைக் கெடுத்தார்கள்' என்பது அவரது அபிப்பிராயம். ஆகையால் ஸ்டீவனின் ஆட்சிக்காலத்தில் அவ்வரசரின் உத்தரவில்லாமல் பிரபுக்களால் கட்டப்பட்ட மாளிகைகளையும், கோட்டைகளையும் இடித்துவிடும்படி ஹென்றி உத்தரவிட்டார். இவ்வாறு அவர் இங்கிலாந்தில் அமைதியை ஏற்படுத்திச் செங்கோல் புரியத் தொடங்கினார்.

ஹென்றியின் ராஜ்யம்:—ஹென்றி இங்கிலாந்து மன்னராவதற்குமுன் ஆஞ்ஜௌ மாகாணத்தின் சிற்றரசராயிருந்தார். அவருக்கு அம் மாகாணம் தமது தகப்பனாரின் மூலமாய்க் கிடைத்தது. தமது தாயின் வழியாக இங்கிலாந்தும், நார்மண்டியும் கிடைத்தன. மேலும், தாம் அக்விடைன் (Aquitaine) மாகாணத்துச் சிற்றரசரின் ஒரே புதல்வியை மணம்புரிந்ததால் அவருக்குப் பாய்ட்டு (Poitou), காஸ்கனி (Gascony) என்ற இரண்டு சிறிய மாகாணங்களும் கிடைத்தன. மேலும், அவருடைய மூன்றாவது குமாரனை ஜாப்ரேவுக்கு பிரிட்டானி மாகாணச்சிற்றரசரின் புதல்வியை விவாகம் செய்துகொண்டபடியால், அம் மாகாணத்திலும் ஹென்றியின் செல்வாக்கு பரவியது. தவிர, ஹென்றி நார்மனியப் பிரபுக்கள் ஏற்கெனவே வேல்ஸின் தென் பாகத்தையும் வென்றார். நார்மனியப் படையெடுப்புக்குப் பின் அயர்லாந்தின் சில பாகங்களில் குடியேறி பலமடைந்திருந்த நார்மனியப் பிரபுக்

களுடன் ஹென்றி போர் புரிந்து, அவர்களைத் தமது ஆட்சியை ஒத்துக்கொள்ளும்படி செய்தார். அதன்பிறகு அவர் அயர்லாந்தின் பிரபு என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார். ஆயினும், அவர் தமது அதிகாரத்தை அயர்லாந்தில் செலுத்தக்கூட வில்லை. ஸ்காட்லாந்து அரசர் ஹென்றியிடம் விசுவாசம்

இரண்டாவது ஹென்றியின் ராஜ்யம்.

பாராட்டி அவருடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டு இருப்பதாக வாக்களித்தார். ஆகவே, இதுவரையிலும் இங்கிலாந்து மன்னரால் ஆளப்பட்ட ராஜ்யங்களுள் இரண்டாவது ஹென்றியின்

ராஜாங்கம் கைப் பெற்றது. இக் காரணங்களால் அவர் இங்கிலாந்தை ஆண்ட வேந்தர்களுள் மிக்க அதிகாரம் படைத்தவராயிருந்தார்.

தாமஸ் பெக்கெட்:—ஹென்றிக்கு ஆட்சி புரிவதில் பெருந்துணை செய்தவர் தாமஸ் பெக்கட் (Thomas Becket) என்பவர். அரசருக்கு அவரிடம் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டமையால், அரசர் அவரைத் தம் ஆலோசனைத் தலைவர் (Chancellor) ஆகச் செய்தனர். பிறகு அவரது திறமையைக் கண்டு மகிழ்ந்த ஹென்றி அவரைக் காண்டர்பரி ஆர்ச் பிஷப்பாகவும் செய்துவைத்தார். அவர் இப்பதவியை அடைந்ததும் தாம் முன் ஜீவித்துவந்த வழியை முற்றிலும் மாற்றிவிட்டு, உபவாசத்திலும் ஜபத்திலும் காலங் கழித்து வந்தார். கொஞ்ச காலமான பிறகு ஹென்றிக்கும் தாமஸ் பெக்கெட்டுக்கும் ஒரு சண்டை உண்டாயிற்று.

விரோதத்தின் காரணம்:—முதலாவது வில்லியமின் காலத்தில் வைதிகர்கள் குற்றம் செய்தால் அவர்களை விசாரணை செய்வதற்கென்று தனியாக சில நியாயஸ்தலங்கள் இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இது முன்னமேயே கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த நியாயஸ்தலங்களின் நியாயாதிபதிகளாக இருந்தவர்களும் குருமார்களே. வைதிகர்கள் பெரிய குற்றம் செய்தபோதிலும் வைதிக நியாயாதிபதிகள் அவர்களிடம் இரக்கங்கொண்டு அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனைகளை விதிப்பதில்லை. அதனால் அநேக குற்றங்களை வைதிகர்கள் செய்தால் அவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படாது. அதனால் குற்றவாளிகள் அநேகர் வைதிகர்கள் என்று பாசாங்கு செய்து, அற்ப தண்டனையைப் பெற்று வந்தார்கள். இதைக் கண்ட ஹென்றி

வைதிகக் குற்றவாளிகளுக்கும் லௌகிகக் குற்றவாளிகளுக்கும் யாதொரு வித்தியாசமும் பாராட்டுதல் கூடாதென்று எண்ணி வைதிகக் குற்றவாளிகள் லௌகிகர்கள் விசாரிக்கப்படும், நியாயஸ்தலங்களில் விசாரணை செய்யப்படவேண்டும் என்றார். பெக்கெட் இதற்கு இணங்கவில்லை. பிறகு கி. பி. 1164ல் அரசர் க்ளாரண்டன் (Clarendon) என்னுமிடத்தில் சில சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார். அவைகளுக்கு "க்ளாரண்டன் சட்டங்கள்" (The Constitutions of Clarendon) என்று பெயர். அவற்றின்படி வைதிகர்கள் குற்றம் செய்தால் அவர்களை வைதிகக் கோஷ்டியிலிருந்து விலக்கிவிட வேண்டும் என்பதும், அப்படி விலக்கியபிறகு குற்றம் செய்ததற்காக அவர்கள் லௌகிகர்கள் விசாரிக்கப்படும் நியாயஸ்தலங்களில் விசாரணை செய்யப்படவேண்டும் என்பதும் ஏற்பட்டன. பெக்கெட் இச்சட்டங்களுக்குச் சம்மதித்துக் கையொப்பமிட்டார். ஆனால் அவர் வைதிகர்களை லௌகிகர்களைப்போல பொது நியாயஸ்தலங்களில் விசாரணை செய்தால் அவர்களுடைய கௌரவம் குறைந்து போகும் என்று நினைத்து, அச்சட்டங்களின்படி நடக்க மனமில்லாதவராய் இருந்தார். ஆகவே பெக்கெட்டினிடம் ஹென்றிக்கு அதிகக் கோபம் உண்டாகியது. ஆகையால் அவர் பெக்கெட்டை கி. பி. 1164-ல் இங்கிலாந்தினின்று துரத்திவிட்டார்.

பெக்கெட் கொலை செய்யப்படுதல்:—பெக்கெட் ஆறு வருஷ காலம் வெளிநாடுகளில் இருந்தார்; பிறகு கி. பி. 1170ல் ஹென்றியுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டு இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பினார்; திரும்பியவுடன், ஹென்றியின் கட்சியைச் சேர்ந்த சமயத் தலைமைபெற்றிருந்த பெரியவர்களைத் தண்டித்தார். இச் செய்தியைக் கேட்ட அரசர் பெக்கெட்டிடம் கோபங்கொண்டு, "இப்படி அதிகாரத்தை அபகரித்துக்கொண்

யிருக்கிற இந்த அற்பத் தொண்டனின் கொட்டத்தையடக்கு பவர் எனது அன்னத்தைப் புசிப்பவர்களில் ஒருவரும் இல்லையா?" என்று தம்மைச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களைப் பார்த்துக் கூறினர். உடனே மன்னரின் நான்கு போர் வீரர்கள் காண்டர்பரியிலுள்ள சர்ச்சுக்குள் போய், "தாமஸ் பெக்கெட் என்னும் ராஜத்துரோகி எங்கே?" என்று உரத்துக் கூவினார்கள். இக் கடுமையான சொற்களைக் கேட்ட பெக்கெட் மிகத் தைரியத்துடன், "இதோ இருக்கிறேன். நான் ராஜத்துரோகி அல்ல; கடவுளின் தொண்டன்; ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்பவன்" என்று பதில் உரைத்தார். நான்கு போர்வீரர்களும் அவரது வார்த்தையைக் கொஞ்சமேனும் மதிக்காமல் கத்தியை உருவி அவரைக் கொன்று விட்டார்கள்.

ஹென்றி பச்சாதாபப்படுதல் :—இப் படுகொலையைக் கேட்டதும் கிறிஸ்தவ மதத்தினர் ஹென்றியிடம் வெறுப்பும் கோபமும் அடைந்தனர். ஆங்கிலேயர்களும் அவரை வெறுத்தார்கள். போப்பும் ஹென்றியை கிறிஸ்தவ மத விரோதி எனக்கருதி, அவரை மதப்பிரஷ்டம் (Excommunication) செய்தார். தாம் கோபத்தில் சொல்லிய வார்த்தைகள் பெக்கெட்டின் கொலைக்குக் காரணமானதை உணர்ந்த ஹென்றி அந்தக் குற்றத்திற்கு விமோசனம் உண்டாக வேண்டி பெக்கெட்டின் சமாதிக்குச் சென்றார்; அங்கே தமது முதுகின் மேல் சவுக்கினால் அடிக்கும்படி செய்துகொண்டார். தவிர, ஹென்றி வைதிகர்கள் முன் போலவே வைதிக நீதிஸ்தலங்களில் விசாரணை செய்யப்படுவதற்கு இடங்கொடுத்தார். பெக்கெட் கிறிஸ்தவ மதத்திற்காகத் தமது உயிரைத் துறந்தாரென்று ஆங்கிலேயர்கள் எண்ணி, அவரை ஒரு பெரிய

மகான் (Saint) என்று கொண்டாடினார்கள். மேலும், அவர்கள் பெக்கெட்டின் சமாதிக்குச் சென்று தரிசித்துவந்தார்கள்.

ஹென்றியின் சீர்திருத்தங்கள்:—ஹென்றி பொது ஜனங்களின் நன்மையை மனதிற் கருதி அநேக சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார். அவர் சில நியாயாதிபதிகளை நியமனம் செய்தார். அவர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று ஆங்காங்குள்ள வழக்குகளைத் தீர்மானஞ் செய்யும்படியும் ஏற்பாடு செய்தார். இஃது ஒரு புதிய விஷயமல்ல; ஏனெனில் நியாயச் சிங்கம் ஆட்சிபுரிகையில் இந்த நீதிமுறை முதலில் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதே. அரசரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட நியாயாதிபதிகள் ஆங்காங்குச் செல்லும்பொழுது ஜனங்கள் பிரதிநிதிகளை அனுப்பித் தங்களுடைய குறைகளை தெரிவித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்கள். அப் பிரதிகளின் சங்கத்திற்கு ஜூரி (Jury) என்று பெயர். வழக்குகளைத் தீர்மானம் செய்வதில் ஜூரியின் உதவி நியாயாதிபதிகளுக்கு உண்டு. இதைத் தவிர, போர்க்காலங்களில் இங்கிலாந்தைப் பாதுகாக்க ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயரும் ஆயுதப் பயிற்சியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஹென்றி ஒரு சட்டத்தை இயற்றும்படி செய்தார். மேலும், உம்பள முறைப்படி விசுவாச உறுதிமொழி செய்த பிரபுக்கள் தங்கள் தங்களுடைய சேனைகளுடன் போர்க்காலங்களில் தமக்கு உதவி புரிவார்கள் என்று அரசர் எதிர்பார்க்க வேண்டியதாக இருந்தது. இந் நிலைமையை ஒழிக்க, ஹென்றி உம்பளப் பிரபுக்களைச் சேனைகளின் உதவிக்குப் பதிலாகப் பணம் கொடுத்துவிடும்படி உத்தரவிட்டார். இவ்வாறு உம்பளப் பிரபுக்களால் அரசருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்திற்கு ஸ்கூட்டேஜ் (Scutage) என்று பெயர். அரசர் இப் பணத்தைக் கொண்டு உம்பளப் பிரபுக்களின் உதவியை எதிர்பாராமலேயே போர் புரியப்

போதுமான யுத்தவீரர்களைச் சம்பளத்துக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்.

ஹென்றியின் மரணம்:—ஹென்றியின் நான்கு புதல்வர்களும் அவருக்கு விரோதமாய்க் கிளம்பினார்கள். அதனால் அரசருக்கு விசனம் மேலிட்டது. ஹென்றியின் மூத்த மைந்தரான ஹென்றியும் மூன்றாவது புதல்வரான ஜாப்ரேயும் தங்களது தந்தையார் உயிருடன் இருக்கையிலேயே

ப்ளாண்டாஜினட் வம்சாவளி.

ஹென்றி II (1154-1189)

- ஹென்றி
- ரிச்சர்ட் I (1188-1199)
- ஜாப்ரே
  - ஆர்தர்
- ஜான் (1199-1216)
  - ஹென்றி III (1216-1272)
    - எட்வர்ட் I (1272-1307)
      - எட்வர்ட் II (1307-1327)
        - எட்வர்ட் III (1327-1377)
          - ரிச்சர்ட் II (1377-1399)

காலஞ் சென்றார்கள். இரண்டாவது மைந்தரான ரிச்சர்ட் தமது தந்தைக்கு அநேக இடைபூறுகளை உண்டாக்கிவந்தார். நாலாவது குமாரரான ஜான் தமது தந்தையையே எதிர்த்தார். ஹென்றி சிலகாலம் இக் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி கி. பி. 1189ல் மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள் :—

1. இரண்டாவது ஹென்றிக்குப் பிரான்ஸில் ஒரு பெரிய ராஜ்யம் எவ்வாறு கிடைத்தது ?

2. ஹென்றிக்கும் பெக்கெட்டுக்கும் ஏற்பட்ட விவாதத்திற்குக் காரணம் யாது? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?

3. இரண்டாவது ஹென்றி செய்த முக்கியமான சீர்திருத்தங்கள் யாவை?

4. ஹென்றி பிரபுக்களின் அதிகாரத்தைக் குறைப்பதற்கு அனுஷ்டித்த முறைகள் எவை?

அத்தியாயம் 2.

முதலாவது ரிச்சர்ட் (கி. பி. 1189—1199)

ரிச்சர்டின் குணாதிசயங்கள்:—இரண்டாவது ஹென்றி இறந்தபின், அவரது இரண்டாவது புதல்வரான ரிச்சர்ட் ஆங்கிலச் சிங்காதனம் ஏறினர். அவர் ஒரு சிறந்த யுத்த வீரர். போர்க்களத்தில் சிங்கத்தைப்போல் வெகு தைரியத்துடன் சண்டையிடுவார். ஆகையால் அவரைச் சிங்கநெஞ்சர் (Lion-Heart) என்று அழைப்பது தகுதியாகும்.

சிலுவைப் போர்கள்:—கிறிஸ்தவ மதத்தை உண்டாக்கியவர் ஏசுநாதர் (Jesus Christ) என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அவர் பாலஸ்டின் * (Palestine) மாகாணத்தில் ஜெருசலம் (Jerusalem) என்ற நகரில் பிறந்து வளர்ந்து இறந்தவர். ஏசுநாதர் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பாலஸ்டீன் நாட்டிலே முதலில் பரவும்படி செய்தார். அதனால் அதைப் புண்ணிய பூமி (Holy Land) என கிறிஸ்தவர்கள் எண்ணி, அப்புண்ணிய பூமிக்கு அடிக்கடி மத யாத்திரை செய்வதுண்டு. பதினோராவது நூற்றாண்டில் மேற்கு ஆசிய

* மேற்கு ஆசியாவிலுள்ள ஒரு மாகாணம்.

வில் பெரிதும் அதிகாரம் படைத்தவர்களாயிருந்த † இஸ்லாமியர்கள் கிறிஸ்தவர்களைப் புண்ணிய பூமிக்கு யாத்திரை செய்யவொட்டாமல் தடுத்து அநேக இடையூறுகளைச் செய்தார்கள். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் கோபங்கொண்டு தங்களது மதஅபிமானத்தினால் புண்ணிய பூமியைத் துருக்கியரிடமிருந்து விடுவிக்க ஒன்று சேர்ந்து அநேக போர்களைப் புரிந்தார்கள். இம்மதப் போர்களில் முன்னின்று சண்டை செய்த வீரர்கள் சிலுவை (Cross) யைத் தரித்திருந்ததால் இப் போர்களுக்குச் சிலுவைப் போர்கள் (Crusades) என்று பெயர்.

முதல் சிலுவைப் போர்:—சிலுவைப் போர்கள் பதினோராவது நூற்றாண்டின் முடிவிலிருந்து பதினான்காவது நூற்றாண்டு வரையில் விட்டு விட்டு நடந்தன. முதல் சிலுவைப் போர் இங்கிலாந்தில் இரண்டாவது வில்லியம் ஆட்சிபுரியும் காலத்தில் நடந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் அப்போர் முடிந்தவுடன், ஜெரூஸலம் நகரிலிருந்து துருக்கியர்களைத் துரத்தி விட்டார்கள். முடிவில் அவர்கள் பாலஸ்தீனில் ஒரு கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

ரிச்சர்டும் மூன்றாவது சிலுவைப் போரும்:—சுமார் நூறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஸாலடின் (Saladin) என்ற துருக்கிய மன்னர் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தை ஜயித்துக்கொண்டு கிறிஸ்தவர்களைத் துரத்திவிட்டார். ஆகையால் மூன்றாவது சிலுவைப்போர் தொடுக்கப்பட்டது. பிரெஞ்சு வேந்தரான பிலிப் அகஸ்டஸ் (Philip Augustus) என்பவரும் ஆஸ்டிரியா இளவரசரான லியபால்டு (Leopold) என்பவரும் தங்க

† இஸ்லாம் அல்லது முகம்மதிய மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு இஸ்லாமியர் என்று பெயர் வழங்குகிறது.

ருடைய சேனைகளுடன் பாலஸ்டீன் நாட்டுக்குத் துருக்கியருடன் போர் புரியச் சென்றார்கள். இங்கிலாந்து மன்னரான ரிச்சர்ட் என்பவரும் ஒரு சேனையுடன் புறப்பட்டுப் பிரான்ஸின் வழியாகச் சென்று பாலஸ்டீனில் வந்திறங்கினார். அவர் எக்கர் (Acre) என்ற நகரை முற்றுகை செய்து கைப்பற்றிக் கொண்டார்.

இச் செய்தியைக் கேட்ட பிலிப்பும், லியோபால்டும் இங்கிலாந்து மன்னரிடம் பொறாமை கொண்டு திரும்பிவிட்டனர். பிறகு ரிச்சர்ட் தமது சேனையுடன் ஜெருசலம் நகரைப் பிடிக்க முயன்றார். ஆனால் அவரால் இக்காரியத்தைச் செய்ய முடியவில்லை. பிறகு ரிச்சர்ட் ஸாலடினுடன் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு திரும்பினார்.

ரிச்சர்ட் சிறையில் அடைபட்டதும் மீட்கப்பட்டதும்:— பிரான்ஸின் வழியாகத் தமது நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்றால் பிலிப் தம்மைச் சிறையில் அடைத்துவிடுவார் என்று அஞ்சி, ரிச்சர்ட் ஆஸ்டிரியா வழியாய் மாறுவேடம் பூண்டு சென்றார். ஆனால் இதை எப்படியோ அறிந்த லியோபால்டு அவரைக் கைதியாக்கி ஜெர்மானியச் சக்கரவர்த்தியிடம் ஒப்புவித்தார். ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது மன்னருக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்டு வருந்தலாயினர். பிறகு அவர்கள் ஒரு லக்ஷம் பவுன்களை ஜெர்மானியச் சக்கரவர்த்திக்குக் கொடுத்து தங்களது வேந்தரான ரிச்சர்டை விடுவித்துக்கொண்டார்கள். இஃது ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் மன்னரிடம் அளவிலா அன்பு பாராட்டியதைக் காட்டுவதற்கு ஓர் அறிகுறியாகும்.

ரிச்சர்டின் மரணம்:— ரிச்சர்ட் கி. பி. 1199ல் நார்மண்டியிலுள்ள ஷாலூஸ் (Chalus) என்ற கோட்டையில் புதையல் இருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டார். ஆகையால் அவர் ஒரு

பெரிய சேனையுடன் சென்று அக்கோட்டையைத் தாக்கினார். அவர் அதைப் பிடிக்க யத்தனிக்கையில், எவனோ ஒருவன் அம்பை எய்து அவரைக் கொன்றுவிட்டான்.

கேள்விகள் :—

1. சிலுவைப்போர் என்றால் என்ன?
2. மூன்றாவது சிலுவைப்போர் தோன்றக் காரணம் யாது? அது எவ்வாறு முடிந்தது?
3. மூன்றாவது சிலுவைப்போர் எக்காரணத்தை முன்னிட்டு நடந்தது?
4. ரிச்சர்ட் மூன்றாவது சிலுவைப்போரில் செய்த அரிய விஷயங்கள் யாவை?
5. ரிச்சர்ட் எவ்வாறு சிறையில் அடைபட்டார்? அவரை ஆங்கிலேயர்கள் எப்படி விடுவித்துக்கொண்டார்கள்?

அத்தியாயம் 3.

ஜான் மன்னர் (கி. பி. 1199—கி. பி. 1216)

ஜான் சிங்காதனம் ஏறுதல்:—ரிச்சர்டின் இளைய சகோதரரான ஜான் கி. பி. 1199ல் பட்டத்திற்கு வந்தார். இங்கிலாந்தை ஆண்ட அரசர்களுள் ஜான் கடைப்பட்டவர். அவர் எப்பொழுதும் சுயநலத்தைக் கருதியே பாராட்டிவந்தார். பேராசையும் மூடத்தனமும் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. ஆங்கில மகுடத்திற்கு அவரைக்காட்டிலும் அவரது தமையன் ஜாப்ரேயின் குமாரரான ஆர்தர் (Arthur) என்பவருக்கு அதிகப் பாத்தியம் உண்டு. (69-ம் பக்கம் வம்சாவளி பார்க்க). ஆகையால் ஜான் ஆர்தரைச் சிறையிலிடும்படி செய்ததோடு அவரைக் கொன்றுவிடும்படிக்கும் ஏற்பாடு செய்தார்.

ஜானும் பிரெஞ்சு மன்னரும்:—இக்கொடிய செய்தியைக் கேட்ட பிரெஞ்சு மன்னரான பிலிப் கோபங்கொண்டார். ஏனெனில் ஆர்தர் பிரிட்டானி மாகாணத்து உம்பளப் பிரபு. பின்னர் பிலிப் ஒரு பெரிய சைன்யத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு நார்மண்டி, ஆஞ்ஜூ மாகாணங்களின் மீது படையெடுத்தார். ஜான் தோல்வியுற்று அம்மாகாணங்களை இழந்தார். இதனால் அவருக்கு இகழ்ச்சியுண்டான போதிலும் இங்கிலாந்திற்கு ஒரு பெரிய நன்மை உண்டாகியது. இதுவரையிலும் நார்மண்டியின் சிற்றரசராயிருந்த ஆங்கில மன்னர் நார்மண்டியை இழந்தபின், ஆங்கிலேயர்களின் நன்மையைக் கருதிய இங்கிலாந்தை ஆளவேண்டியதாயிற்று.

ஜானுக்கும் போப்புக்கும் நேர்ந்த விவாதம்:—நார்மண்டியை இழந்து சிலகாலம் சென்றபின், ஜான் ஒரு சங்கடத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டார். காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப் பதவி கி.பி. 1205ல் காலியானபடியால் வேறு ஒருவரை ஆர்ச்பிஷப்பாக நியமனம் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஜான் தமது தோழரான ஜான் டீ க்ரே (John De Grey) என்பவரை ஆர்ச்பிஷப்பாக நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தார். ஆனால் காண்டர்பரி சர்ச்சுத் தொண்டர்கள் இவரது எண்ணத்திற்கு விரோதமாய்த் தங்களில் ஒருவராகிய ரெஜினல்டு (Reginald) என்பவரை வழக்கப்படி ஆர்ச்பிஷப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இவ்விருவர்களுள் யாரை ஆர்ச்பிஷப்பாக நியமிப்பது என்ற விஷயத்தில் அரசர்க்கும் அத் தொண்டர்களுக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டது. ஆகையால் அவர்கள் அவ்விரண்டு அபேக்ஷகர்களில் யாரை ஆர்ச்பிஷப்பாகச் செய்வதென்று போப்பைத் தீர்மானம் செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். இன்னோஸெண்ட் (Innocent) என்ற போப் அவ்விரண்டு பேரையும்

தள்ளிவிட்டுக் கல்வியில் தேர்ச்சி யடைந்த ஸ்டீவன் லாங்டன் (Stephen Langton) என்ற ஓர் ஆங்கிலத் துறவியைக் காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப்பாக நியமித்தார். லாங்டன் இங்கிலாந்திற்கு வந்தவுடன், ஜான் அவரைக் காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப் என்று அங்கீகரிக்க மறுத்தார். ஆகையால் போப்புக்கும் ஜான் மன்னர்க்கும் ஒரு பெரிய விவாதம் உண்டாயிற்று.

போப் தமது நியமனத்தை ஜான் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதைக் கேள்விப்பட்டுக் கோபமடைந்து, இங்கிலாந்திலுள்ள எல்லாக் கிறிஸ்தவக் கோயில்களையும் மூடிவிட வேண்டும் என்றும், அக்கோயில்களில் பூஜை முதலியவற்றைச் செய்யக் கூடாதென்றும் ஒரு கொடிய உத்தரவு செய்தார். இக் கொடிய உத்தரவிற்கு ஆங்கில பாஷையில் 'இன்டர்டிக்ட்' (Interdict) என்று பெயர். இது மதாபிமானமுள்ள ஆங்கிலேயரை விசன சாகரத்தில் மூழ்கும்படி செய்தது. ஆங்கிலேயர்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று கடவுளைத் தொழுவதற்கு முடியாமற் போயிற்று. கிறிஸ்தவப் பிணங்களைக் கோயில்களைச்சுற்றியுள்ள வெளியில் புதைக்கக்கூடவில்லை. இறந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளையும் செய்ய முடியவில்லை. இக் கொடிய உத்தரவினால் இத்தகைச் சங்கடங்கள் உண்டான போதிலும், ஜான் போப்பின் இஷ்டத்திற்கு இணங்கவில்லை. ஆகையால் ஜான் உண்மைக் கிறிஸ்தவர் அல்லர் என்பதாகவும், அவரைத் தாம் மதப்பிரஷ்டம் செய்துவிட்டதாகவும் போப் அறிக்கையிட்டார். ஜான் இதையும் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை. ஆகையால் போப் வேறொரு உபாயத்தைக் கைக்கொண்டார். அவர் பிரெஞ்சு மன்னரை அழைத்து ஒரு பெருஞ் சேனையுடன் இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுத்து ஜானைத் தோற்கடித்துக் கைதியாக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைக் கேட்ட ஜான் பயந்து, லாங்டன் என்பவரைக் காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப்பென அங்கீகரித்தார். மேலும், ஜான் ஓர் உம்பளப் பிரபுவைப்போல போப்பின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இங்கிலாந்தை ஆளுவதாகவும் வாக்களித்தார். அவர் தமது கிரீடத்தைப் போப்பின் பிரதிநிதி(Papal Legate) கையில் கொடுத்து, அவர் முன் முழங்காலிட்டு விசுவாச உறுதிமொழியையும் கூறினார்; வருஷா வருஷம் கப்பம் செலுத்துவதாகவும் வாக்களித்தார். பிறகு ஜான் தமது கிரீடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். ஓர் அரசருக்கு இதைக் காட்டிலும் அவமானம் விளைவிக்கக்கூடிய காரியம் வேறு உண்டோ?

ஆங்கிலேயரின் அதிருப்தி:—ஜான் இங்கிலாந்தின் சிங்காதனத்தில் ஏறியது முதல் தம்முடைய குடிகளின் நன்மையை உத்தேசித்து ஆட்சி புரியவில்லை. அவர் மிகக் கொடிய வரிகளை விதித்தும், தம் விரோதிகளை விசாரணையின்றித் தண்டித்தும் வந்தார். இங்கிலீஷ் பிரபுக்களும் தங்களை அடிக்கடி யுத்தத்திற்கு வரும்படி அழைத்ததால் அரசரிடம் பகைபாராட்டி வந்தார்கள். ஜனங்களும் பிரபுக்களும் நார்மண்டி, அஞ்ஜூ என்ற மாகாணங்களை இழந்ததைப்பற்றி விசனித்தார்கள். போப்பிடத்தில் ஜான் சரணம் செய்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து இங்கிலாந்தை ஆட்சிபுரியச் சம்மதித்ததால் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெட்கமும் விசனமும் உண்டாயின. இக் காரணங்களால் பிரபுக்களும், சாமான்னிய ஜனங்களும், சர்ச்சுத் தொண்டர்களும் தங்களது உரிமைகளைப் பெறத் தீர்மானித்தார்கள்.

மகா சாஸனப் பத்திரம்:- ஆங்கிலேயர்கள் இவ்வாறு சுதந்தரம் பெறத் தீர்மானித்திருக்கையில், ஜான் கி. பி. 1215ல்

பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் போர் புரிவதற்குச் சென்றிருந்தார். அவர் போரில் தோல்வியடைந்து தமது நாட்டுக்குத் திரும்பினதும், ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு கூட்டம் கூடி, ஸ்டீவன் லாங்டனைத் தங்களுடைய தலைவராகச் செய்துகொண்டார்கள். பொது ஜனங்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அடைய அரசரைச் சம்மதிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென லாங்டன் தீர்மானித்தார். பிறகு அரசர் தம் குடிகளின் எண்ணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் என் ராஜ்யம் முழுவதையும் உங்களுக்குக் கொடுத்து விடும்படி ஏன் கேட்கக்கூடாது?" என்று மிகக் கோபத்துடன் கேட்டார். இதனால் ஜான் அரசர்க்குப் பொது ஜனங்களின் உரிமைகளைக் கொடுக்க மனமில்லை என்பதைப் பிரபுக்கள் தெரிந்துகொண்டார்கள். ஆகையால் இங்கிலீஷ் பிரபுக்களும்

ரன்னிமீட் சமவெளி

சாமான்ய ஜனங்களும் சர்ச் தொண்டர்களும் ரன்னிமீட் (Runnymede) என்னும் சமவெளியில் ஜான் அரசரை வரும்படி செய்து அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ரன்னிமீட் என்பது தேம்ஸ் நதிக்கரையில் ஸ்டேன்ஸ் (Staines), வின்ஸர் (Windsor) என்ற இடங்களுக்கு இடையிலுள்ள புல் சமவெளி. இச் சமவெளியில்தான் ஆங்கிலேயர்கள் எல்லோரும் ஒரே மனதுடன் கட்டுப்பட்டாயிருந்து லாங்டன்

என்பவரால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பத்திரத்தை ஜானிடம் காட்டி அதிற் கையொப்பம் இடும்படி வற்புறுத்தினார்கள். இந்தப் பத்திரத்திற்குத்தான் "மகா சாஸனப் பத்திரம்" (The Great Charter) என்று பெயர். அதன் முக்கிய ஷரத்துக்களாவன;—(1) அரசர் சர்ச் விஷயங்களில் பிரவேசித்தல் கூடாது; தொண்டர்களின் உரிமைகளைப் பிடுங்குதல் கூடாது. (2) அரசர் பிரபுக்களின் சபையைக் கேட்காமல் நாட்டில் எவ்விதமான புதிய வரியையும் விதித்தல் கூடாது. (3) சுதந்தரம் உள்ளவர் குற்றம் செய்தால் அரசர் தேசச் சட்டங்களின்படி அவரை விசாரணை செய்யவேண்டும்; தமதிஷ்டப்படி சிறைப்படுத்தவாவது தேசப்பிரஷ்டம் செய்யவாவது உரிமைகளைப் பிடுங்கிக்கொள்ளவாவது கூடாது. பிரபுக்கள் ஜான் மன்னரை இப்பத்திரத்திற் கையொப்பமிடும்படி கட்டாயப்படுத்தினார்கள். ஆனால் அவருக்கு அதன் ஷரத்துக்களின் பிரகாரம் நடப்பதாக உத்தேசம் இல்லை. இம் மகா சாஸனப் பத்திரம் பொதுமக்களின் உரிமைகளை ஸ்தாபித்துவிட்டதால் ஒரு முக்கியமான அரசாங்க தஸ்தவேஜி போல ஆங்கிலேயர்களால் பாவிக்கப் படுகிறது.

ஜான் சாஸனப் பத்திரத்தை மறுத்தலும் அவரது மரணமும்:—மகா சாஸனப் பத்திரத்தில் ஜான் மன்னர் கையொப்பம் செய்தபோதிலும் அவர் அதன் ஷரத்துக்களுக்கு விரோதமாக நடந்து வந்தார். ஆகவே இங்கிலீஷ் பிரபுக்கள் கோபமடைந்து ஜானுடன் போர்புரிய ஒரு பெரிய சேனையைச் சேகரித்தார்கள். மேலும், அவர்கள் பிரான்ஸ் இளவரசராகிய லூயி (Louis) யைத் தங்களுக்கு உதவி செய்ய வரும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். லூயியும் இங்கிலாந்திற்கு வந்து இங்கிலீஷ் பிரபுக்களின் கட்சியில் நின்று போர்செய்தார். இந் நிலைமையில் ஜான் மன்னர் கி. பி. 1216-ல் மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. ஆங்கில மகுடத்தைப் பெற ஜான் செய்த உபாயம் யாது?
2. ஜானுக்கும் பிரெஞ்சு மன்னருக்கும் எக்காரணத்தினால் யுத்தம் ஏற்பட்டது? அப்போர் எவ்வாறு முடிந்தது?
3. ஜானுக்கும் போப்புக்கும் நிகழ்ந்த விவாதத்தின் காரணம் யாது? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?
4. 'இன்டர்டிக்ட்' என்றால் என்ன?
5. ஜானைத் தமது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்ய போப் செய்த உபாயங்கள் யாவை?
6. எக்காரணங்களால் ஆங்கிலேயருக்கு ஜானிடம் விரோதம் ஏற்பட்டது?
7. மகா சாஸனப் பத்திரத்தின் ஷரத்துக்கள் யாவை? எதனால் அப்பத்திரத்தை ஆங்கிலேயர்கள் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறார்கள்?
8. தாம் கையொப்பமிட்ட பத்திரத்தின் பிரகாரம் ஜான் நடந்து வந்தாரா? இல்லாவிடில், ஏன் நடக்கவில்லை?
9. லூயி இங்கிலாந்துக்கு ஒரு சைன்யத்துடன் ஏன் வந்தார்?

அத்தியாயம் 4.

மூன்றாவது ஹென்றி (கி. பி. 1216—1272)

வில்லியம் மார்ஷல்:— ஜான் இறந்தபொழுது அவருடைய மூத்த குமாரரான ஹென்றிக்கு ஒன்பது வயது. அவருக்குத் தக்க வயது வரும்வரையில் வில்லியம் மார்ஷல் (William Marshall என்ற ஓர் ஆங்கிலப்பிரபு நாட்டை ஆண்டு வந்தார். அவர் ஆங்கில மகுடத்தைப் பெற நினைத்துப் போர் புரிந்த பிரெஞ்சு இளவரசரான லூயியை லிங்கன்

நகருக்குச் சமீபத்தில் நடந்த சண்டையில் தோற்கடித்தார். ஆகையால் லூயி தமது நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்.

ஹென்றியின் குணாதிசயங்கள்:—மூன்றாவது ஹென்றி மிகப் பேதையாகவும், திறமையற்றவராகவும் இருந்தார். அவர் தமக்கு இதமானவரிடம் அன்பு வைத்து, அவர்களது பேச்சைக் கேட்டு அரசியலில் நடந்து வந்தார். அவர் பிரான்ஸ் தேசத்திய எலியனோர் (Eleanor) என்ற ஒரு பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டார். அதனால் அவர் தமது மனைவியின் நாட்டு ஜனங்களை இங்கிலாந்திற்கு வரவழைத்து, அவர்களுக்கு உயர்ந்த உத்தியோகங்களைக்கொடுத்தார். மேலும், ஹென்றி போப்புக்காக அநேக வரிகளை விதித்து வசூலித்துக் கொடுத்தும் குடிஜனங்களைச் சிறைப்படுத்தியும், மகாசாசனத்தின் ஷரத்துக்களை மீறி நடந்தும் வந்தார். இப்படி அவர் பல அக்கிரமங்களைச் செய்ததால் அரசர்க்கு விரோதமாய் தேசத்தில் அநேக கிளர்ச்சிகள் உண்டாயின.

ஸைமன் ட மாண்ட்பர்ட்:—ஹென்றியின் ஆட்சிக் காலத்தில் பிரான்ஸ் தேசத்திலுள்ள காஸ்கனி (Gascony) மாகாணத்திலிருந்து அநேக பிரபுக்கள் இங்கிலாந்திற்கு வந்து உயர்ந்த பதவிகளை அடைந்தார்கள். அவர்களுள் ஸைமன் ட மாண்ட்பர்ட் (Simon de Montfort) என்பவர் ஒருவர். இங்கிலாந்திற்கு வந்த பிறகு அவர் ஹென்றியின் சகோதரியை மணம்புரிந்துகொண்டார். பிறகு ஹென்றி அவரை லெஸ்டர் பிரபு (Earl of Leicester)வாகச் செய்தார். இதனால் ஸைமன் இங்கிலாந்தில் மிகவும் அதிகாரம் படைத்தவராகிவிட்டார். சில காலஞ்சென்றபின் அவருக்கு ஹென்றியிடம் உள்ள அன்பும் மரியாதையும் குறைய ஆரம்பித்தன. இச்சமயத்தில் தான் ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் ஸைமனைத் தங்களது கட்சியின் தலைவரா

பிருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவர்களது இஷ்டப் படியே ஸைமன் ஆங்கிலப் பிரபுக்களின் கட்சித் தலைவரானார்.

ஆக்ஸ்பர்ட் என்னுமிடத்தில் நடந்த பிரபுக்கள் சபை:— ஸைமன் ஆக்ஸ்பர்ட் (Oxford) என்னும் பட்டணத்தில் ஆங்கிலப் பிரபுக்களின் சபை ஒன்றை கி. பி. 1258-ல் கூட்டினார். அங்கே அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டதுடன் இங்கிலாந்தில் செம்மையான ஆட்சியை ஏற்படுத்தவேண்டி ஒரு பத்திரத்தையும் எழுதினார்கள். அப் பத்திரத்திற்கு ஆக்ஸ்பர்ட் ஷரத்துக்கள் (Provisions of Oxford) என்று பெயர். அதன்படி ராஜ்ய விஷயங்களைக் கவனிக்கப் பதினைந்து பிரபுக்கள் அடங்கிய ஒரு சபையை அமைத்து அதன் ஆலோசனைப் பிரகாரம் அரசர் நாட்டை ஆளவேண்டுமென்றும், அன்னியர்களை இங்கிலாந்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்றும் தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன. மூன்றாவது ஹென்றி ஆக்ஸ்பர்ட் ஷரத்துக்களை ஒப்புக்கொண்டார்.

பிரபுக்களின் போர்:—பிறகு அரசர் அவைகளை மீறி நடக்கத் தொடங்கினார். அதனால் ஸைமனது தலைமைக்கு உட்பட்ட ஆங்கிலப் பிரபுக்களுக்கும் அரசருக்கும் ஒரு கடும் போர் ஆரம்பித்தது. இதற்குப் பிரபுக்களின் போர் (Barons War) என்று பெயர். லூவிஸ் (Lewes) என்னுமிடத்தில் ஸைமன் கி. பி. 1264-ல் ஹென்றியின் கட்சியாரைத் தோற்கடித்து அவரையும் அவரது மூத்த குமாரரான எட்வர்ட் இளவரசரையும் கைதியாக்கினார். இதற்குப் பிறகு ஸைமன் ஆங்கில அரசாங்கத்தில் முதன்மையானவரானார்.

ஸைமன் கூட்டிய பார்லிமெண்ட் (கி. பி. 1265):— அரசர் பொது ஜனங்களின் நன்மையை உதாசீனித்து ஆட்சி

புரியாததாலும், அவர் பொது மக்களின் அபிப்பிராயப்படி ஆளவேண்டும் என ஸைமன் எண்ணியபடியாலும், அரசர்க்கு எப்பொழுதும் ராஜ்ய விஷயங்களில் புத்தி கூற, ஸைமன் கி. பி. 1265-ல் ஒரு மகாசபை கூட்டினார். அச் சபையில் பிரபுக்களும் குருமார்களும் அங்கத்தினர்களாகும்படி செய்தார். மேலும், அவர் அந்த மகா சபைக்கு ஒவ்வொரு பட்டணமும், ஒவ்வொரு ஜில்லா (Shire) வும் பொதுஜனப் பிரதிநிதிகளாக இரண்டுபேர்களை அனுப்பும்படி செய்தார். அம் மகா சபைக்குத்தான் பார்லிமெண்ட் (Parliament) என்று பெயர்.

ஸைமனின் மரணம்:—இப் பார்லிமெண்ட் சபையைக் கூட்டிய பிறகு, சிறையில் அடைபட்ட எட்வர்ட் இளவரசர் தப்பியோடி ஒரு பெரிய சைன்யத்துடன் ஸைமனை எதிர்த்தார். எவ்ஷம் (Evesham) என்னுமிடத்தில் ஸைமன் தோல்வியடைந்தோடு மடிந்தார். உடனே எட்வர்ட் தமது தந்தையைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து மறுபடியும் ஆட்சிபுரியும்படி செய்தார். பிறகு அவர் சிலுவைப்போர் செய்ய ஒரு சேனையுடன் பாலஸ்தீன் நாட்டிற்குச் சென்றார். அவர் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்புமுன் ஹென்றி கி. பி. 1272-ல் இறந்துவிட்டார்.

கேள்விகள்:—

1. மூன்றாவது ஹென்றியின் அநீதியான செயல்கள் யாவை?
2. ஆக்ஸ்பர்ட் ஷரத்துக்களின் பிரகாரம் என்ன ஏற்பாடு ஆயிற்று?
3. பிரபுக்களின் போரில் நடந்த இரண்டு முக்கிய சண்டைகள் யாவை?
4. பார்லிமெண்ட் என்பது யாது? ஸைமன் என்ன நோக்கத்துடன் பார்லிமெண்ட் சபையைக் கூட்டினார்?
5. அந்த பார்லிமெண்டில் யார் யார் அங்கத்தினர்களாக இருந்தனர்?

அத்தியாயம் 5.

முதலாவது எட்வர்ட் (கி. பி. 1272—1307.)

முதலாவது எட்வர்டின் குணாதிசயங்களும் நோக்கங்களும்:—முதலாவது எட்வர்ட் தமது தந்தை இறந்த செய்தியைக் கேட்டு இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பி வந்து ஸிம்மாஸனமேறினார். இங்கிலாந்தை ஆண்ட பிளாண்டாஜனெட் வம்சத்து அரசர்களுள் எட்வர்ட் மேன்மை மிக்கவர். தம்முடைய குடிகளின் நன்மையை உத்தேசித்து நன்றாக ஆட்சி புரிய வேண்டுமென்பதும், பிரிட்டிஷ் தீவுகளில் உள்ள எல்லாப் பாகங்களையும் தமது ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதும் அவருடைய முக்கிய நோக்கங்கள். மேலும், பொது ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய பார்லிமெண்ட் மகாசபையின் இஷ்டப்படி அரசர் ஆட்சி புரிய வேண்டுமென்பதும் அவருடைய அபிப்பிராயம். தாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதாக உறுதிமொழி கூறிவிட்டால் அதன்படி அவர் கட்டாயம் நிறைவேற்றுவார்.

மாதிரிப் பார்லிமெண்ட் (கி. பி. 1295):—எட்வர்ட் ராஜ்ய காரியங்களில் பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள எண்ணிப் பார்லிமெண்ட் மகா சபையைக் கி. பி. 1295-ல் கூட்டினார். இந்தச் சபைக்கு ஒவ்வொரு பெரிய பட்டணத்திலிருந்து இரண்டு பேர் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தார்கள். பிரபுக்களும் குருமார்களும் இம்மகா சபையின் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இது ஸைமன் கூட்டிய பார்லிமெண்டைப்போல இருந்தாலும், இதற்கும் எட்வர்டின் பார்லிமெண்டிற்கும் ஒரு முக்கிய வித்தியாசம் உண்டு. ஸைமன் பார்லி

மெண்டில் குருமார்களும் பிரபுக்களும் பொதுஜனப்பிரதிநிதிகளும் மெம்பர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் எட்வர்டின் பார்லிமெண்டு இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்திருந்தது. பிஷப்புக்களும், பிரபுக்களும் அடங்கிய பிரிவுக்குப் பிரபுக்கள் சபை (House of Lords) என்றும், சாமான்ய ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளும் சாதாரணத் தொண்டர்களும் அடங்கிய பிரிவுக்குப் பொது ஜன சபை (House of Commons) என்றும் பெயர்கள் வழங்கலாயின. முதலாவது எட்வர்ட் கூட்டிய பார்லிமெண்டை மாதிரிப் பார்லிமெண்ட் (Model Parliament) என்று சொல்வதுண்டு. ஏனென்றால் அப் பார்லிமெண்டின் அமைப்பின்படியே இங்கிலாந்தில் பின்னால் கூட்டப்பட்ட எல்லா பார்லிமெண்டுகளும் அமைக்கப்பட்டன.

எட்வர்ட் வேல்ஸ் நாட்டை ஜயித்தல் (கி. பி. 1282):—பிரிட்டன் முழுவதையும் தமது ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டுமென்பது முதலாவது எட்வர்டின் நோக்கம். ஆகையால் அவர் லூவெலின் என்ற ஒரு வெல்ஷ் சிற்றரசரைத் தமக்கு விசுவாச உறுதிமொழி அளிக்கும்படி பல முறைகளிற் கேட்டார். அதற்கு அவர் சம்மதிக்கவில்லை. ஆகையால் முதலாவது எட்வர்ட் ஒரு பெரிய படையைச் சேகரித்து வேல்ஸின் வடபாகத்தின் மேல் படையெடுத்தார். லூவெலின் ஒரு சண்டையிற் தோற்கடிக்கப்பட்டதுடன், போர்க்களத்திலேயே கொல்லப்பட்டு இறந்தார். இவ்வாறு எட்வர்ட் வேல்ஸைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். பிறகு அவர் வேல்ஸில் அநேக மாளிகைகளைக் கட்டி, வெல்ஷ் ஜாதியார் கலகம் செய்யாது தடுத்தார். கார்னர்வான் (Carnarvon) என்னுமிடத்திலுள்ள மாளிகையில் முதலாவது எட்வர்டின் மூத்த மைந்தர் பிறந்தார். ஆகையால் அவருக்கு வேல்ஸ் இளவரசர் (Prince of Wales) என்ற பட்டப் பெயர் முதல்

முதலில் கொடுக்கப்பட்டது. அது முதல் இதுவரையிலும் இப் பட்டப்பெயரே இங்கிலாந்து மன்னரின் மூத்த புதல்வருக்கு இடப்பட்டு வருகிறது. நமது மேன்மை மிக்க சக்கரவர்த்தியும் ஆங்கில வேந்தருமான எட்டாவது எட்வர்ட் சில மாதங்களுக்கு முன்புவரை "வேல்ஸ் இளவரசர்" என்ற பட்டப் பெயரை வகித்து வந்தார்.

எட்வர்ட் ஸ்காட்லந்தின் விஷயத்தில் பிரவேசித்தல்:—எட்வர்ட் வேல்ஸை ஜயித்தபிறகு, ஸ்காட்லாந்தையும் தமது அரசாட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவர முயன்றார். அத் தேசத்தின் அரசரான அலெக்ஸாண்டர் (Alexander) கி. பி. 1286ல் இறந்துபோகவே, மார்கரேட் (Margaret) என்னும் ஒரு சிறுமி அப்பட்டத்திற்கு உரிமையுள்ளவளாக இருந்தாள். எட்வர்ட் அவளைத் தம் மூத்த குமாரருக்கு விவாகம் செய்து வைக்க எண்ணியிருக்கையில் அவள் இறந்துபோனாள். ஆகவே, அவர் ஸ்காட்லாந்தைத் தமது ஆட்சிக்குள் கொண்டுவரச் செய்த பிரயத்தனம் வீணாயிற்று அவள் இறந்த பிறகு ஸ்காட்லாந்தின் ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் அநேகர் அந்நாட்டின் முடிக்குப் பாத்தியம் கொண்டாடினர். அவர்களுள் ஜான் பாலியல் (John Balliol), ராபர்ட் ப்ரூஸ் (Robert Bruce) என்ற இருவரும் முக்கியமானவர். இவர்களுக்குள் எவருக்குப் பட்டம் கொடுக்கலாமென்று தீர்மானிக்கும்படி ஸ்காட்லந்தியர்கள் எட்வர்ட் மன்னரை வேண்டிக் கொண்டனர். எட்வர்ட் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவதற்குமுன், அவர்கள் தம்மையே ஸ்காட்லாந்தின் உம்பள வேந்தர் என ஒப்புக்கொள்ளும்படி சொன்னார். அவர்கள் அதற்குச் சம்மதித்தபிறகு தான் எட்வர்ட் அவர்களுடைய கட்சிகளைக் கேட்டுப் பாலியலுக்கு அதிகப் பாத்தியம் உண்டு

என்று கூறினர். பாலியல் எட்வர்டுக்கு ராஜபக்திப் பிரமாணம் செய்த பிறகு ஸ்காட்லாந்தின் முடி சூட்டிக்கொண்டார்.

எட்வர்ட் ஸ்காட்லாந்தை ஜயித்தல்:-சில காலஞ் சென்ற பிறகு ஸ்காட்லாந்தியர் எட்வர்ட் மன்னரின் ஆட்சியை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். எட்வர்ட் ஸ்காட்லாந்தின்மேல் படையெடுத்துப் பாலியலைத் தோற்கடித்தார்; தம்மை ஸ்காட்லாந்தின் மன்னனென்று ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்துவிட்டுத் திரும்பினர். இம்மாதிரியாக அவர் ஸ்காட்லாந்தை ஜயித்தார்.

ஸ்காட்லாந்தியர் எட்வர்டின் ஆட்சிக்கு விரோதமாய்க் கிளம்புதல்:-எட்வர்ட் சில ஆங்கிலப் பிரபுக்களை அந்நாட்டுக்கு அனுப்பி, அவர்களைத் தம்முடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்து ஆண்டுவரும்படி திட்டம் செய்தார். ஸ்காட்லாந்தியர்கள் தேச அபிமானத்தால் ஆங்கிலப் பிரபுக்களின் ஆட்சியை வெறுத்தார்கள். அவர்கள் வில்லியம் வாலஸ் (William Wallace) என்ற சிறந்த தளகர்த்தரைத் தங்களது தலைவராகச் செய்துகொண்டு கலகம் செய்தார்கள். வாலஸ் ஆங்கிலச் சேனையை ஸ்டார்லிங் பிரிட்ஜ் (Stirling Bridge) என்னுமிடத்தில் தோற்கடித்தார். இதைக் கேட்ட எட்வர்ட் ஒரு பெரிய சேனையுடன் சென்று கி. பி. 1298-ல் வாலஸ் வீரரைப் பால்கர்க் (Falkirk) என்னுமிடத்தில் முறியடித்தார். வாலஸ் போர்க்களத்திலிருந்து தப்பி ஓடிவிட்டார். பிறகு அவர் ஆங்கிலேயரால் கைதியாக்கப்பட்டு ராஜத் துரோகி எனக் கொல்லப்பட்டார். இவ்வாறு ஸ்காட்லாந்து ஆங்கில மன்னரால் இரண்டாம் தடவை ஜயிக்கப்பட்டது.

ஸ்காட்லாந்தியரின் கலகம்:-சுமார் எட்டு வருஷங்களாக ஸ்காட்லாந்து எட்வர்டின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. பிறகு

ஸ்காட்லாந்தியர்கள் தங்களது நாடு சுதந்தரம் பெறுவதற்காக ராபர்ட் புரூஸ் * என்பவரின் தலைமையின் கீழ் இருந்து போர் புரியத் தொடங்கினார்கள். இச் செய்தியைக் கேட்டதும் எட்வர்ட் ஸ்காட்லாந்தின்மீது படையெடுக்க ஒரு சேனையுடன் புறப்பட்டார். போகும் வழியிலேயே அவர் மூப்பினால் கி. பி. 1307-ல் மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. முதலாவது எட்வர்டின் நோக்கங்கள் யாவை?
2. மாதிரிப் பார்லிமென்டைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் சுருக்கமாய் எழுதுக.
3. ஸைமனின் பார்லிமென்டுக்கும் எட்வர்டின் பார்லிமென்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் யாது?
4. எட்வர்ட் ஸ்காட்லாந்தின் விஷயங்களில் பிரவேசித்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை?
5. ஸ்காட்லாந்தியர்கள் எட்வர்டின் ஆட்சிக்கு விரோதமாய் ஏன் கலகம் செய்தார்கள்? அவை எவ்வாறு முடிந்தன?

அத்தியாயம் 6.

12, 13-வது நூற்றாண்டுகளில் போது மக்களின் வாழ்க்கை.

வில்லியம் இங்கிலாந்தை ஜயித்து ஆளத் தொடங்கின பின், நார்மனியப் பிரபுக்கள் இங்கிலாந்தில் மிகத் தனவான்களாகவும் செல்வாக்குடையவர்களாகவும் ஆனார்கள். முதலாவது வில்லியம் ஆங்கிலேயருடைய நிலங்களைப் பிடுங்கி நார்மனியர்களுக்குக் கொடுத்ததால், அநேக ஆங்கிலேயர்கள் நார்மனிய நிலச் சொந்தக்காரர்களின் கீழ் குடியானவர்களாக

* இவர் பாலியலுக்குப் போட்டியாய் நின்ற புரூஸின் பேரர் ஆவர்.

இருக்க வேண்டியிருந்தது. சிறிது காலம் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் நார்மனியர்களுக்கும் மனஸ்தாபத்தினால் சண்டை சச்சரவுகள் நேர்ந்து வந்தன. ஆயினும், காலம் செல்லச் செல்ல அவர்களுக்குள் ஏற்பட்டிருந்த விரோதம் ஒழிந்து சினேகத் தன்மை உண்டாகியது. நார்மனியர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் விவாக சம்பந்தத்தாலும் நெருங்கின பழக்கத்தாலும் ஒரே வகுப்பினராக மாறிவிட்டார்கள்.

நார்மானியப் படையெழுச்சிக்குப் பின் பிரெஞ்சுப் பாஷை இங்கிலாந்தில் துரைத்தன பாஷையாக ஆயிற்று. சில ஆங்கில தனவான்கள் பிரெஞ்சுப் பாஷை பேசுவதைக் கௌரவம் என்று தவறாக எண்ணி அதைப் பேசிவந்தார்கள்.

அநேகமாக ஆங்கிலேயர்களில் பெரும்பான்மையோர் கிராமங்களிலேயே வசித்துவந்தனர். அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை உழுது பயிரிட்டு வந்தார்கள். நிலம்தான் அவர்களுடைய முக்கியச் செல்வம். சில சிறிய மிராசுதார்கள் குதிரைச் சவாரி செய்வதையும் யுத்தப் பயிற்சியையும் கற்றுக்கொண்டு தொண்டு புரிந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு “Knights” (குதிரைவீரத் தொண்டர்கள்) என்று பெயர். அவர்கள் போராயுதங்களைப் போட்டுக்கொண்டு குதிரைமீது சவாரி செய்துகொண்டு பலவிடங்களுக்குச் சென்று பொது ஜனங்களுக்கு உதவி செய்து வந்தார்கள். அரசர்களும் பிரபுக்களும்கூட ‘Knights’ ஆக ஆவது கண்ணியம் என்று நினைத்தார்கள். பெரிய மிராசுதார்களுக்கு நாட்டில் பலவிடங்களில் நிலங்கள் இருந்ததால், அவர்கள் அவைகளைச் சரிவரக் கவனிக்க முடியாமல் சிறிய பிரிவுகளாகப் பிரித்துக்கொண்டார்கள். ஒரே இடத்திலுள்ள நிலங்கள் சேர்ந்தது “Manor” என்று பெயர். ஒவ்வொரு நிலப்பிரிவிலும் குடியானவர்கள்

பயிர்த்தொழில் சரிவர செய்து வருகிறார்களா என்று நிலச் சொந்தக்காரருக்குப் பதிலாக ஒருவர் கவனித்து வந்தார். ஒவ்வொரு நிலப்பிரிவிலும்(Manor) அதன் நிலவிஸ்தீரணம், தான்ய வருமானம், சாகுபடி சம்பந்தமான கணக்குகள் இவை களைப் பற்றி ஒரு சிறிய உத்தியோகஸ்தர் கவனித்து வந்தார். ஒவ்வொரு பிரபுவின் நிலமும் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது. அதில் ஒரு பிரிவை அச்சிறிய உத்தியோகஸ் தரே சாகுபடி செய்து தம் எஜமானருக்குத் தானியத்தைக் கொடுத்து வந்தார். இதர நிலங்களைப் பண்ணையாட்கள் குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் ஒப்பந்தச் சீட்டின் பிரகாரம் பிரபுக்களின் ஆதரவின் கீழிருந்து அவர்களுடைய நிலங் களைப் பயிரிட்டு வந்தார்கள்.

சாகுபடி செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு நிலமும் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை தரிசாக விட்டு விடுவார்கள். நிலங்களில் பயிர்கள் நிற்கும் காலத்தில் அவைகளைச் சுற்றி வேலிகளைக் கட்டி வைப்பார்கள். தான்யம் அறுவடையான பின் வேலிகளை எடுத்துவிட்டு ஆடுமாடுகளை வயல்களில் மேயும்படி விடுவார்கள். கால் நடைகள் மேய்வதற்காக பெரிய புல்மைதானமும் உண்டு. ஒவ்வொரு மிராசுதாரும் தமது குடும்பத்திற்கு வேண்டிய தான்யத்திற்காக மட்டும் சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் ஒரு ஜில்லாவி லிருந்து இதர ஜில்லாக்களுக்குத் தான்யங்களை அனுப்பி உள் நாட்டு வியாபாரம் வளர்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இல்லை. நாணயங்கள் மிகக் கொஞ்சம். அரசரும் பெரிய பிரபுக்களும் தங்களுடைய பரிவாரங்களுடன் ஒவ்வொரு நிலப்பிரிவுக்கும் சென்று சிறிது காலம் தங்கிவிட்டுப் பிறகு வேறு ஒரு நிலத்தாக்குக்குச் செல்வார்கள். அக் காலத்தில் அறுவடையான தான்யங்களை அரசருடைய அல்லது

பிரபுக்களுடைய மாளிகைக்கு அனுப்புவது மிகவும் கஷ்டமான காரியமானதால் அவர்கள் இவ்வாறு செய்தார்கள். அவர்கள் ஓரிடத்தில் நிலைத்து வசித்து வராததால் தங்கள் மாளிகைகளில் அதிகச் சாமான்களைச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்வதில்லை.

வியாபாரம் மிகக் குறைவு. நார்மனியப் படையெடுப்புக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட அநேக பட்டணங்களில் வியாபாரம் நடந்து வந்தது. இங்கிலீஷ்காரர்கள் இடலி, ஜர்மனி முதலான அயல் நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வியாபாரத்தில் அதிகச் சிரத்தையில்லை. யூதர்கள் அதிக பணக்காரர்கள்; ஏராளமான பணத்தை வட்டி சம்பாதிப்பதற்காக வியாபாரிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி வந்தார்கள். அவர்கள் அதிக வட்டி வாங்கி வந்ததால் ஜனங்களுக்கு அவர்களிடம் அதிகப் பகை ஏற்பட்டது. இந்த யூதர்கள் தான் முதல் முதலில் இங்கிலாந்தில் கற்களால் வீடுகளைக் கட்டி வசித்து வந்தார்கள்.

பதினோராவது பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டுகளில் கல்வியைப் பரவச்செய்ய சர்வகலாசாலைகள் ஐரோப்பாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இங்கிலாந்தில் இரண்டாவது ஹென்றியின் காலத்தில் ஆச்ஸ்பர்டு நகரில் ஒரு சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. தவிர, மூன்றாவது ஹென்றியின் காலத்திற்கு முன்னமேயே கேம்பிரிட்ஜ் நகரிலும் உயர்தரப் படிப்பைப் பரவச்செய்ய வேறு ஒரு சர்வகலாசாலையும் ஏற்பட்டது.

அத்தியாயம் 7.

இரண்டாவது எட்வர்ட் (கி. பி. 1307—1327).

எட்வர்டும் காவ்ஸ்டனும் :—வேல்ஸ் இளவரசாராயிருந்த எட்வர்ட் கி. பி. 1307ல் இங்கிலாந்து மன்னரானார். தமது தந்தையின் திறமையை ஒத்த திறமை அவருக்குச் சிறிதேனு மில்லை. அவர் வெகு சுகமாகக் காலத்தைக் கழித்து வந்தாரே யொழிய இங்கிலாந்தைச் சரிவர அரசாளுவதில் அவருக்கு நோக்கம் இல்லை. அவர் காஸ்கனி மாகாணத்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு வந்த பியர்ஸ் காவ்ஸ்டன் (Piers Gaveston) என்ற ஒரு பிரபுவின்மேல் பிரியம் வைத்து, அவருடைய் துராலோசனைகளைக் கேட்டுச் சில வருஷங்கள் ஆண்டுவந்தார். ஆகையால் ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் காவ்ஸ்டனிடம் அதிக பொறாமையினால் பகைபாராட்டி, அவரை இங்கிலாந்திலிருந்து துரத்திவிடும்படி சூழ்ச்சி செய்தார்கள்.

பானக்பர்ன் சண்டை (கி. பி. 1314):—எட்வர்ட் சிம்மாசனமேறின பிறகு ராபர்ட் புரூஸ் ஸ்டர்லிங் (Stirling) கோட்டையைத் தவிர ஸ்காட்லாந்தில் ஆங்கிலேயரின் வசத்திலுள்ள இதர கோட்டைகள் யாவற்றையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார். பிறகு, கி. பி. 1314ல், புரூஸ் ஸ்டர்லிங் கோட்டையையும் முற்றுகையிட்டார். ஆகையால் அதைக் கைப்பற்றுவதற்கு புரூஸுக்கு இடங்கொடுத்தல் கூடாது என்று எண்ணி, எட்வர்ட் ஒரு பெரிய சேனையுடன் ஸ்டர்லிங் கோட்டையை நோக்கிச் சென்றார். சென்றவர் பானக் (Bannock) என்ற ஓர் அருவி (Burn) யின் பக்கத்திலே தமது சேனையைப் போருக்குத் தயாராயிருக்கும்படி செய்தார். இதற்குள்ளாக புரூஸ், எட்வர்ட் தம்மைச் சேனையுடன் எதிர்க்க

வருவதைக் கேட்டு, பானக் அருவியின் வட கரையிலுள்ள ஒரு குன்றின் சரிவின்மீது தம்முடைய போர் வீரர்களை நிற்க வைத்திருந்தார். மேலும், அவர் தமது சேனைக்கும் அந்த அருவிக்கும் இடையிலே ஆழமான பள்ளங்களைத் தோண்டி அவற்றுள் மிகக் கூர்மையான கழிகளை நட்டு, அவை ஆங்கிலேயருக்குத் தெரியாவண்ணம் தழைகளையும் உலர்ந்த புற்களையும் மேலே பரப்பும்படி செய்திருந்தார். இதை அறியாத ஆங்கிலக் குதிரை வீரர்கள் வெகு வேகமாகச் சவாரி செய்து வருகையில் அப் படுகுழிகளில் விழுந்து மடிந்தார்கள். இவ்வாறு ஆங்கிலச் சேனை இச்சண்டையிலே தோல்வியடைந்தது. எட்வர்ட் மன்னர் போர்க் களத்தை விட்டு தம் உயிர் தப்ப எண்ணி ஓட்டமெடுத்தார். ஸ்காட்லாந்தியர்கள் இச் சண்டையில் அடைந்த வெற்றியால் தங்களது நாட்டின் சுதந்தர உரிமையை அடைந்தார்கள்.

எட்வர்ட் சிம்மாஸனத்தினின்று நீக்கப்படுதல்:—எட்வர்ட் பட்டத்துக்கு வந்ததுமுதல் இங்கிலாந்தைச் சரிவர ஆண்டு வராமல் காவ்ஸ்டனின் துராலோசனையைக் கேட்டு ஆண்டு வந்தார். ஸ்காட்லாந்தியருடன் புரிந்த போர் முடிந்தவுடன் எட்வர்ட் மன்னர் ஹூ டேஸ்பென்ஸர்கள் (Hugh Despensers) என்ற தகப்பனும், மகனுமாகிய இருவர்களின் துராலோசனையின்படி அரசாட்சி புரிந்து வந்தார். இதைக் கண்ட பிரபுக்கள் அனைவரும் கோபமடைந்து அரசரை எதிர்க்க ஆரம்பித்தார்கள். இச் சமயத்தில் பிரான்ஸூக்குச் சென்றிருந்த எட்வர்டின் மனைவியாரான இஸபெல்லா ஒரு சேனையுடன் இங்கிலாந்திற்கு வந்து இங்கிலீஷ் பிரபுக்களின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டு தம் புருஷருடன் சண்டை செய்தார். பிறகு பிரபுக்கள் எட்வர்டைச் சிறைப்படுத்திப் பிறகு கொன்றுவிடும்படி செய்துவிட்டார்கள்.

கேள்விகள்:—

1. காஸ்டன் என்பவரைப்பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?
2. பானக்பர்ன் சண்டையில் ஆங்கிலேயர்கள் தோல்வி அடைந்ததற்குக் காரணம் யாது?
3. எட்வர்ட் ஏன் சிங்காதனத்தினின்று நீக்கப்பட்டார்?

அத்தியாயம் 8.

மூன்றுவது எட்வர்ட் (கி. பி. 1327—1377.)

எட்வர்டும் **ஸ்காட்லாந்தும்:**—இரண்டாவது எட்வர்ட் சிம்மாசனத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டவுடன், அவருடைய புதல்வரான எட்வர்ட் பட்டத்துக்கு வந்தார். அப்பொழுது அவருக்குப் பதினைன்கு வயது. அவருடைய தாயாரான இஸபெல்லா ராஜாங்கக் காரியங்களைக் கவனித்து வந்தாள். இவள் ஸ்காட்லாந்தியருடன் நார்தம்ப்டன் (Northampton) என்ற இடத்தில் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்து கொண்டாள். அதன்படி ஸ்காட்லாந்தியரின் சுதந்தரம் ஆங்கிலேயரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. கி. பி.1330-ல் எட்வர்ட் தாமே ராஜ்யத்தை ஆளத்தொடங்கினர்.

நூறு வருஷப் போரின் காரணங்கள் :—எட்வர்டின் ஆட்சியில் பிரான்ஸுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் ஒரு கடும்போர் கி. பி. 1337ல் ஆரம்பித்தது. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கி. பி. 1453ல் முடிந்தது. இது நூறு வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டு நடந்த போரானதால் இதற்கு நூறு வருஷப்போர் (The Hundred Years' War) என்று பெயர். இந்த யுத்தத்துக்கு அநேக காரணங்கள் உண்டு. ராபர்ட் புரூஸ் இறக்கவே, அவருடைய மகனை டேவிட் புரூஸ் (David Bruce)

ஸ்காட்லாந்து முடியை அபேக்ஷித்த எட்வர்ட் பாலியல் என்பவரால் ஆங்கிலேயர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு துரத்தப்பட்டார். ஆகவே டேவிட் ஸ்காட்லாந்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்

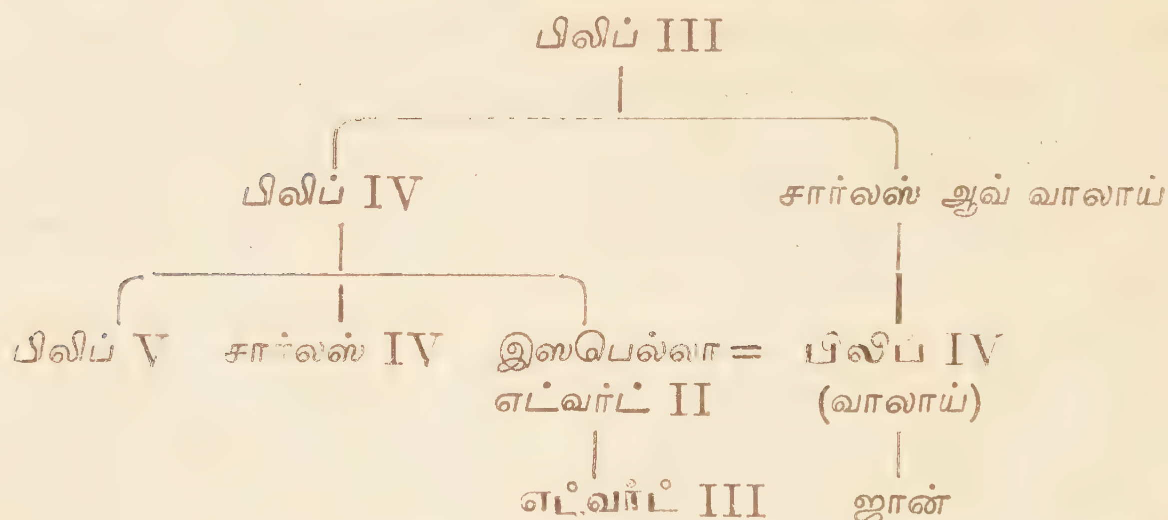

களுடைய உதவியை நாடினார். இவ்வாறு இங்கிலாந்தும் பிரான்ஸும் எதிர்க் கட்சிகளில் நின்று போர்புரிய நேரிட்டது. மேலும், இரண்டாவது ஹென்றி காலம் முதல் ஆங்கில

மன்னர்களின் வசத்தில் பிரான்ஸின் தென் பாகத்திலுள்ள காஸ்கனி என்ற மாகாணம் இருந்து வந்தது. அம் மாகாணத்தைப் பிரெஞ்சு மன்னராகிய பிலிப் கைப்பற்றி, அதிலிருந்து ஆங்கிலேயர்களைத் துரத்திவிடவேண்டும் என்று முயன்றார். ஆனால் ஆங்கில மன்னருக்கு அதை இழக்க மனமேயில்லை. இதுவும் நூறாண்டுப் போருக்கு ஒரு காரணமாகும்.

எட்வர்ட் பிரெஞ்சு மகுடத்திற்குப் பாத்தியங் கொண்டாடுதல் :—பிரெஞ்சு மன்னரான நான்காவது சார்ல்ஸ் சந்ததியின்றி கி. பி. 1328ல் மரணமடைந்தார். பிறகு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அவரது சிறிய தகப்பனாரின் குமாரரான பிலிப் (Philip) என்பவருக்கு முடி சூட்டிவைத்தார்கள். இதைக் கேட்ட எட்வர்ட் தமது தாய் இஸபெல்லா நான்காவது பிலிப்பின் பெண்ணாதலால், அவள் மூலமாய் பிரெஞ்சு மகுடத்திற்குத் தாமே உரிமை கொண்டாடினார். அக் காலத்தில் பிரெஞ்சு மகுடத்திற்கு ஒரு பெண்ணுக்கோ அல்லது பெண்ணின் சந்ததிகளுக்கோ பாத்தியம் கிடையாது என்ற கருத்துள்ள "ஸாலிக் லா" (Salic Law) என்ற ஒரு சட்டம் பிரான்ஸில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது. அதனால்தான் எட்வர்ட் தம் தாயின் வழியாக பிரெஞ்சு மகுடத்துக்கு உரிமை பாராட்டியது நியாயமாகாது என்று பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எண்ணினார்கள். ஆறுவது பிலிப் பட்டத்திற்கு வந்து சில வருஷங்கள் வரையில், எட்வர்ட் தமக்குப் பிரெஞ்சு முடி பாத்தியம் உண்டு என்பதைத் தெரிவிக்காமல் இருந்த விஷயம் குறிப்பிடத்தக்கது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எட்வர்டின் உரிமையை அங்கீகரிக்க மறுத்தபோதிலும், அவர் போர் புரிந்து தமது உரிமையை ஸ்தாபித்துக்கொள்ளத் தீர்மானித்தார்.

எட்வர்ட் பிரெஞ்சு மகுடத்திற்குக் கொண்டாடிய உரிமையைக் காட்டும் வம்சாவளி.

க்ரேஸி சண்டை(1346):—ஸ்லூயிஸ் (Sluys) என்னும் துறைமுகத்துக்கு அருகில் ஒரு கடற்சண்டை கி. பி. 1340ல் நடந்தது. இதில் பிரெஞ்சுக் கப்பற்படை தோற்கடிக்கப் பட்டது. பிறகு எட்வர்ட் ஒரு பெரிய சேனையுடன் பிரான்ஸில் வந்து இறங்கினார். அவருடன் இளவரசராகிய எட்வர்ட் சென்றார். அவர் கருமை நிறமுள்ள கவசத்தைப் போட்டுக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் "கருப்பு இளவரசர்" (Black Prince) என்று அழைக்கப்பட்டார். எட்வர்ட் தமது சேனையோடு கலே (Calais) நகரை நோக்கிச் செல்லும்பொழுது, பிரெஞ்சுக்காரர்கள் க்ரேஸி (Crecy) என்னும் ஒரு கிராமத்தின் அருகில் அவரை எதிர்த்தார்கள். இச்சண்டையிற் கருங் கவசம்பூண்ட இளவரசர் பிரெஞ்சுக்காரரைத் தோற்கடித்துப் புறங்காட்டி ஓடச்செய்தார். பிறகு எட்வர்ட் தம் சேனையுடன் கலே நகருக்குச் சென்று அதை முற்றுகை செய்தார். சுமார் ஒரு வருஷம் வரையில் கலே முற்றுகை நடந்தது. முடிவில் கலே நகரத்தை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். இந்நகரம் கி. பி. 1558 வரையில் ஆங்கிலேயர்களின் வசத்தில் இருந்தது.

பாய்ட்டியர்ஸ் சண்டை:—கலே நகரைக் கைப்பற்றிய பிறகு எட்வர்ட் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிச் சென்றார். இச் சமயத்தில் இங்கிலாந்தில் கறுப்புக்கொள்ளை நோய் (Black Death) தோன்றியது. அதனால் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் மாண்டுபோனதால் சுமார் எட்டு வருஷங்கள் வரையில் யாதொரு பெரிய சண்டையும் நடக்கவில்லை. கி. பி. 1356ல் கருங்கவச இளவரசர் பாரிஸ் நகரை நோக்கிச் செல்லுகையில், பாய்ட்டியர்ஸ் (Poitiers) என்னுமிடத்தில் ஒரு பிரெஞ்சுச் சேனையைச் சந்தித்துத் தோற்கடித்தார். இச் சண்டையில் பிரெஞ்சு மன்னரான ஜான் ஆங்கிலேயர்களால் சிறைப் படுத்தப்பட்டார்.

பிரிடிக்னி உடன்படிக்கை:-பிரிடிக்னி (Bretigny)என்னு மிடத்தில் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை கி.பி. 1360ல்செய்து கொள்ளப்பட்டது. அதன்படி ஆங்கில மன்னராகிய எட்வர்ட் பிரெஞ்சுச் சிங்காதனத்திற்கு உரிமை கொண்டாடுவதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டார். பிரெஞ்சுக்காரரும் காஸ்கனி, கயன் (Guienne), பாய்ட்டு (Poitou) என்ற மாகாணங் கள் அடங்கிய அக்விடயன் (Aquitaine) மாகாணத்திற்கு எட்வர்டைச் சிற்றரசர் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். மேலும், கலே நகரம் ஆங்கிலேயரின் வசத்தில் இருக்கவேண்டியது என்றும் ஏற்பட்டது.

இந்த உடன்பாட்டிற்குப் பிறகு கருங்கவச இளவரசர் அக்விடயன் மாகாணத்தில் சிற்றரசராக ஆண்டு வந்தார். அவர் பிறகு வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார். எட்வர்டின் ஆளுகை முடிவதற்குள் ஆங்கி லேயருக்குப் பிரிடிக்னி உடன்பாட்டினால் கிடைத்த மாகா ணங்களைப் பிரெஞ்சு மன்னர் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிட்டார்.

ஆனால் போர்டோ (Bordeaux), கலே என்ற இரண்டு நகரங்கள் மட்டும் ஆங்கிலேயர்களின் வசத்திலேயே இருந்தன.

(கறுப்புக் கொள்ளை நோய் :—நூறு வருஷப் போரினால் ஆங்கிலேயருக்குப் பெருங் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. அச்சமயத்தில் கி. பி. 1349ல் இங்கிலாந்தில் ஒரு தொத்து வியாதி ஏற்பட்டது. இதைக் கறுப்புக் கொள்ளைநோய் (Black Death) என்று சொல்லுவார்கள். இந்த நோயினால் இங்கிலாந்தில் பத்தாயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் மாண்டார்கள். ஆகையால் வயல்களில் நின்ற தான்யப் பயிர்களை அறுப்பதற்கும் மற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கும் கூலி வேலை செய்யப் போதுமான ஜனங்கள் கிடைக்கவில்லை. இக்கொள்ளை நோயினின்றும் பிழைத்த கூலியாட்களும் கொடிய பஞ்சத்தினால் கஷ்டப்பட்டார்கள். தான்ய விலையும் அதிகமாகிவிட்டதால் அவர்கள் அதிகம் கூலி கேட்டார்கள். மிராசுதார்கள் அதிகக் கூலி கொடுக்க மறுத்தார்கள்; வேலையாட்கள் அனைவரையும் வழக்கம்போல் கூலி வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய சில சட்டங்களைப் பார்லிமெண்டு இயற்றியது. இவைகளுக்கு வேலையாட்களின் சட்டங்கள் (Statutes of Labourers) என்று பெயர். வேலையாட்களோ இச் சட்டங்களையும் மீறி நடக்கத் துணிந்தார்கள். அதனால் மிராசுதார் நிலச் சாகுபடி செய்வதையே நிறுத்திவிட்டார்கள்; ஆடுகள் மேய்வதற்கு வயல்களில் புல் வளர்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

நல்ல பார்லிமெண்ட் :—முதலாவது எட்வர்ட் காலம் முதல் பார்லிமெண்டின் அதிகாரம் வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. அவரது காலத்தில் பார்லிமெண்ட் சபை மகாசாஸனப் பத்திரத்தின் ஷரத்துக்களின்படி அரசர் ராஜாங்க விஷயங்களில் நடக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தியது.

இரண்டாவது எட்வர்ட் தம் பிரியத் தோழர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டுச் சரிவர ஆட்சிபுரியாததால் பார்லிமெண்ட் அரசரிடம் அதிருப்தி அடைந்தது. மூன்றாவது எட்வர்ட் வியாதியஸ்தராகவும் பலஹீனராக ஆனாலும், அவர் சில கெட்ட குணங்கள் வாய்ந்த மந்திரிகளின் ஆலோசனையைக் கேட்டு வந்தார். கி. பி. 1376ல் ஒரு பார்லிமெண்ட் சபை கூடி ஜனங்களின் நன்மைக்காகப் பல காரியங்களைச் செய்தது. ஆகையால் அதற்கு "நல்ல பார்லிமெண்ட்" என்று பெயர். அது நாட்டிற்குக் கெடுதல்களைச் செய்து வந்த மந்திரிமார்களை விசாரிப்பதற்கு ஒரு முறையை அனுஷ்டித்தது. அதன்படி பொதுஜன சபையோர்கள் மந்திரிகளின் மீது குற்றம் சாட்டுவார்கள். இத்தகைய வழக்குகளைப் பிரபுக்கள் சபை விசாரித்தது. இவ்வாறு மந்திரிகள் மீது ஏற்பட்ட வழக்கை விசாரணை செய்யும் முறைக்கு ஆங்கிலத்தில் Impeachment என்று சொல்லுகிறோம். கருங்கவச இளவரசர் நல்ல பார்லிமெண்டின் சார்பாக இருந்து அநேக நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்படி தூண்டிவந்தார். மூன்றாவது எட்வர்ட் காலத்தில் பார்லிமெண்ட் ராஜாங்க விஷயத்தில் சர்வ அதிகாரத்தையும் வகித்தது. அரசரும் பார்லிமெண்ட் சபையின் அபிப்பிராயப்படியே நடந்துவந்தார்.

தாய்ப் பாஷையின் அபிவிருத்தி:—நூறு வருஷப் போரினால் ஆங்கிலேயருக்குப் பிரெஞ்சுக்காரரிடம் பகை அதிகரித்தது. ஆகையால் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது தாய்ப் பாஷையைத் துரைத்தனப் பாஷையாகச் செய்துகொண்டனர். சாஸர் (Chaucer) என்னும் இங்கிலீஷ் கவி, காண்டர்பரி கதைகளை (Canterbury Tales) ஆங்கில பாஷையில் வெகு இனிமையான செய்யுள் நடையில் எழுதினார். இந்தக்

காலமுதல்தான் ஆங்கிலேயருக்குத் தேசாபிமானமும் தாய்ப் பாஷையில் அபிமானமும் ஏற்பட்டன.

கேள்விகள்:—

1. நார்த்தம்ப்டன் உடன்படிக்கை எப்படி முக்கியமானது?
2. நூறு வருஷப்போரின் காரணங்கள் யாவை?
3. எட்வர்ட் பிரெஞ்சு மகுடத்திற்குக் கொண்டாடிய உரிமையை வம்சாவளியின் மூலமாய்க் காட்டுக.
4. மூன்றாவது எட்வர்டின் காலத்தில் நடந்த நூறு வருஷப் போரின் சண்டைகள் யாவை?
5. பிரிடிக்னி உடன்பாட்டின்படி என்ன ஏற்பாடு ஆயிற்று?
6. கறுப்புக் கொள்ளை நோயினால் உண்டான நன்மைகள் தீமைகள் யாவை?

அத்தியாயம் 9.

இரண்டாவது ரிச்சர்ட் (கி. பி. 1377—1399)

ஆள்வரி விதிக்கப்பட்டது:—மூன்றாவது எட்வர்டுக்குப் பிறகு கறுங்கவச இளவரசரின் மைந்தரான ரிச்சர்ட் பட்டத்துக்கு வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது பதினொன்று. ஆகையால் அவருடைய சிறிய தகப்பனார்களில் ஒருவராகிய ஜான் ஆவ் கான்ட் (John of Gaunt) ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தார். அவர் இங்கிலாந்திலுள்ள பதினைந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண், பெண் யாவரும் தலைக்குப் பன்னிரண்டு பென்ஸ் வீதம் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். இந்த வரிக்கு ஆள்வரி அல்லது தலைவரி (Poll-tax) என்று பெயர். இந்த வரி வேலையாட்களுக்கு

அரசாங்கத்தார் மீது கோபம் உண்டாகும்படி செய்தது. அதனால் தொழிலாளர்கள் கலகம் செய்யத் தயாராய் இருந்தார்கள்.

வேலையாட்களின் கலகம் :—அப்பொழுது கென்ட் மாகாணத்தில் வாட் டைலர் (Wat Tyler) என்னும் ஒரு தொழிலாளி இருந்தான். அவனுடைய வீட்டுக்குத் தலை வரி வசூல் செய்பவர்களில் ஒருவர் சென்றார். சென்றவர் வாட் டைலர் வெளியிற் சென்றிருக்கிறான் என்பதைக் கேட்டு, அவன் சரியான காலத்தில் வரி செலுத்துவதில்லை என்று இழிவான வார்த்தைகளைக் கோபத்துடன் பேசினார். இதைக் கேட்டுக் கொண்டே வீட்டை நோக்கிவந்த வாட் டைலர் வரி வசூலிப்பவரைக் கொலை செய்துவிட்டான். மேலும், அவன் தொழிலாளர்களையும் பண்ணையாட்களையும் கலகம் செய்யும்படி தூண்டினான். அவர்கள் வாட் டைலரைத் தலைவனாகக் கொண்டு லண்டன் நகரை நோக்கிச் சென்றார்கள். போகும் வழியில் அவர்கள் செய்த அக்கிரமங்களை எடுத்து உரைத்தல் முடியாதகாரும். அவர்கள் பயிர்களை அழித்தும், ஜனங்களை ஹிம்சித்தும், வீடுகளை எரித்தும், இன்னும் பல அட்டூழியங்களைச் செய்தும் சென்றார்கள். அவர்கள் கான்ட் பிரபுவாகிய ஜானின் மாளிகையைக் கண்டதும் அதை இடித்துவிட்டார்கள். இக் கலகக்காரர்களை ரிச்சர்ட் சில உத்தியோகஸ்தர்களுடன் ஸ்மித்பீல்ட் (Smithfield) என்னுமிடத்தில் சந்தித்தார். அங்கே வாட் டைலர் ரிச்சர்ட் அரசனை வணங்க அருகிற் சென்றபோது லண்டன் நகர மேயர்* வாட் டைலரைக் கத்தியால் குத்திக் கொன்றுவிட்டார். இச் செய்தியை யறிந்த கலகக்காரர்கள் வெகு கோபமடைந்து ரிச்சர்டைச் சுற்றி வளைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள்.

*மேயர் = நகர பரிபாலன சபையின் அக்ராசனாதிபதி.

இச்சமயத்தில் ரிச்சர்ட் ஒரு சிறுவராயிருந்த போதிலும் வெகு தைரியத்துடன் அக் கலகக்காரர்களைப் பார்த்து, "என்னுடைய அருமைக்குடிகளே, ஏன் கோபங்கொள்ளுகிறீர்கள்? உங்கள் தலைவன் கொல்லப்பட்டானுகையால் நானே உங்களுக்கு இனி தலைவனாக இருக்கிறேன்" என்று சொன்னார். இதைக் கேட்ட (கென்ட்) வேலையாட்கள் மிகத் திருப்தியடைந்து, தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென வேண்டினார்கள். அதற்கு அரசர் அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களை அளிப்பதாக உறுதிமொழி கூறினார். இதைக் கேட்டு அவர்கள் தங்களது மாகாணத்திற்குச் சந்தோஷமாய்த் திரும்பிவிட்டார்கள். ஆனால் வேலையாட்களின் குறைகளை நீக்குவதற்குப் பார்லிமெண்ட் சம்மதிக்கவில்லை. அதனால் பண்ணைக்குடிகள் சுதந்தரம் அடைய முடியவில்லை.

ரிச்சர்டின் ஆட்சி:—ரிச்சர்ட் கி. பி. 1388ல் தேச ஆளுகையை ஒப்புக்கொண்டார். கொஞ்ச காலம் வரையில் அவர் சரிவர ஆண்டுவந்தார். அவர் பிரெஞ்சு அரசரின் குமாரத்தியாகிய இஸபெல்லாவை விவாகம் செய்துகொண்டார். பிறகு அவர் இங்கிலாந்தைத் தமது இஷ்டப்படி ஆளத்தொடங்கினார். அதனால் பிரபுக்கள் அனைவரும் ரிச்சர்டைச் சிம்மாஸனத்தினின்று நீக்கிவிடவேண்டுமென எனத் தீர்மானித்தார்கள்.

ரிச்சர்ட் ஆங்கில மகுடத்தை இழந்தல்:—அச்சமயத்தில் ரிச்சர்ட் அகாரணமாய்ச் சில ஆங்கிலப் பிரபுக்களைத் தேசப்பிரஷ்டம் செய்துவிட்டார். அவர்களுள் லங்காஸ்டர் கோமகனார் (Duke of Lancaster) குமாரரான ஹென்றி என்பவர் ஒருவர். அவர் ரிச்சர்டின் சிறிய தகப்பன் மகனுவர். (69ம் பக்கத்திலுள்ள வம்சாவளியைப் பார்க்க). அவர் இங்கிலாந்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட பிறகு அவரது பிதா

வான ஜான் இறந்தார். உடனே ரிச்சர்ட் அவருடைய சொத்துக்களைப் பேராசையால் பறிமுதல் செய்துவிட்டார். இதைக் கேள்விப்பட்டவுடனே லங்காஸ்டர் கோமகனான ஹென்றி ஒரு சிறிய படையுடன் ஹம்பர் நதியின் முகத்துவாரத்திற்கு அருகிலுள்ள ராவன்ஸ்பூர் (Ravenspur) என்னுமிடத்தில் ஒரு சைன்யத்துடன் வந்திறங்கினார். அவர் தமது தந்தையின் சொத்துக்களை மீட்க வந்தாரே அன்றி ஆங்கில முடியை உத்தேசித்து வரவில்லை. ரிச்சர்டின் அநீதியான செயல்களைக் கண்டு சகியாத பிரபுக்கள் அவரது கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டார்கள். ரிச்சர்ட் ஒரு சண்டையில் தோல்வியடைந்து சிறையாக்கப்பட்டார். பிறகு பார்லிமெண்ட் சபையார் லங்காஸ்டர் கோமகனான ஹென்றிக்கே முடிசூட்டி வைத்தனர். இத்துடன் ப்ளாண்டாஜினட் வம்சத்தாரது அரசாட்சி இங்கிலாந்தில் முடிவுபெற்றது. லங்காஸ்டர் வம்சத்து அரசர்கள் கி. பி. 1399ல் இங்கிலாந்தை ஆளத் தொடங்கினார்கள். சிறையில் அடைபட்ட ரிச்சர்டும் அவ்வருஷத்திலேயே இறந்துவிட்டார்.

ஜான் விக்லிப்பும் லாலார்டுகளும்:—யார்க் ஷயரைச் சேர்ந்த ஜான் விக்லிப் (John Wycliffe) என்ற கலைஞர் ஆக்ஸ்பர்டு நகரில் மத நூல்கள் சம்பந்தமான பல அருமையான உபந்நியாசங்களைச் செய்து பெருங் கியாதி பெற்றார். அவர் குருமார்கள் மத நூல்களில் அதிக ஞானமில்லாதவர்களாயும் ராஜ்ய விஷயங்களில் கலந்துகொண்டும் பொருளைச் சேகரிப்பதிலேயே பெரு நோக்கமுள்ளவர்களாயும் இருந்து வருவதைக் கண்டார். அதனால் அவர் போப்புக்கும் அவர்களுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டியது அவசியமில்லை என்று பிரசங்கம் செய்துகொண்டு வந்தார். இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரம் செல்லாது என்றும், சர்ச்சுகளுக்குச் சொத்துக்

கள் தேவையில்லை என்றும், அவைகளின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும் என்றும் சொன்னார். கடைசியில் அவர் சில கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கைகள் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாதவை என்றும், அவைகளை மாற்றவேண்டும் என்ற நூதன அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டார். அவரது பிரசங்கங்களைக் கேட்டவர்களில் பலர் அவருடைய அபிப்பிராயங்களை ஒத்துக்கொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை. தவிர, ஜான் விக்லிப் ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயனும் அறிந்துகொள்ளும்படி ஆங்கில பாஷையிலேயே சில பிரசுரத் துண்டுகளையும் வெளியிட்டார். அவர் ஆங்கிலப் பாஷையில் மொழி பெயர்த்து அதில் கண்டபடிதான் ஆங்கிலேயர்கள் நடக்கவேண்டுமே தவிர, போப்பின் உத்தரவுப்படி நடக்கவேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்தார். அவரது சிஷ்யர்களுக்கு லாலார்டுகள் என்று பெயர். சர்ச்சு அதிகாரிகள் அவரது அபிப்பிராயங்களைக் கண்டித்தார்கள்; விக்லிப் ஆக்ஸ்பர்டு நகரில் பிரசங்கங்கள் செய்ய முடியாமல் ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆகையால் விக்லிப் தம் கிராமத்திற்குச் சென்று சில காலம் வசித்து வந்தார். கி. பி. 1384ம் வருஷத்தில் அவர் இறந்துபோனார்.

கேள்விகள்:—

1. வேலையாட்கள் கலகம் எக்காரணங்களால் ஏற்பட்டது?
2. அக்கலகத்தின் வரலாற்றைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
3. தொழிலாளர்களைத் திருப்தியுடன் திரும்பும்படி ரிச்சர்ட் எப்படி செய்தார்?
4. ரிச்சர்ட் செய்த அநீதியான காரியங்கள் யாவை?
5. லங்காஸ்டர் சோமகனான ஹென்றி இங்கிலாந்திற்கு எதற்காக வந்தார்?
6. ஆங்கிலேயர்கள் ரிச்சர்ட் மன்னரைச் சிங்காதனத்தினின்று ஏன் நீக்கிவிட்டார்கள்?

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.	வருஷங்கள்.
க்ளாரண்டன் சட்டங்கள்	கி. பி. 1164
பெக்கட் கொலையுண்டது	,, 1170
மகா சாஸனப்பத்திரம்	,, 1215
ஆக்ஸ்பர்ட் ஷரத்துகள்	,, 1258
ஸைமன் கூட்டிய பார்லிமெண்ட்	,, 1265
மாதிரிப் பார்லிமெண்ட்	,, 1295
பால்கர்க் சண்டை	,, 1298
பானக்பர்ன் சண்டை	,, 1314
நார்தம்ப்டன் உடன்பாடு	,, 1330
க்ரெஸிச் சண்டை	,, 1346
கறுப்புக் கொள்ளைநோய்	,, 1347
பாய்ட்டியர்ஸ் சண்டை	,, 1356
பிரிடிக்னி உடன்படிக்கை	,, 1360
வேலையாட்களின் கலகம்	,, 1381
ரிச்சர்ட் முடியை இழத்தல்	,, 1399

VI. லங்காஸ்டர் யார்க் அரசர்களின் காலம் (கி. பி. 1399—1484)

அத்தியாயம் 1.

நான்காவது ஹென்றி (கி. பி. 1399—1413) யும் ஐந்தாவது ஹென்றி (கி. பி. 1413—1422) யும்

பார்லிமெண்டின் அதிகாரப் பெருக்கு:—லங்காஸ்டர் வம்சத்தில் உதித்து இங்கிலாந்தை ஆண்ட அரசர்கள் மூவரில் நான்காவது ஹென்றிதான் முதல் அரசர். அவர் பார்லிமெண்டின் அபிப்பிராயப்படி ஆட்சிபுரியச் சம்மதித்த

தின்பேரில் ஆங்கிலச் சிங்காதனம் பெற்றார். ஆகையால் அவர் பார்லிமென்டின் அபிப்பிராயத்தை ஒத்து ஆட்சிபுரிந்து வந்தார். லங்காஸ்டர் வம்சத்தரசர்களின் காலத்தில் பார்லிமென்டுக்கு அதிகச் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் ஏற்பட்டன.

ஹென்றி கலகங்களை அடக்குதல்:—அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் நாட்டில் அநேக கலகங்கள் உண்டாயின. வெல்ஸ் ஜாதியாரும், நார்தம்பர்லாந்து பிரபுவும் சேர்ந்துகொண்டு அநேக கலகங்களைச் செய்தார்கள். இக் கலகங்களை ஹென்றி பார்லிமென்ட் சபையின் உதவியால் அடக்கிவிட்டார். மேலும், அவர் போப்பின் அதிகாரத்தை இங்கிலாந்தில் வளரும்படி செய்ய எண்ணி, விக்லிப் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை எதிர்த்து பார்லிமென்ட் சபையில் ஒரு கொடிய சட்டத்தை இயற்றும்படி செய்தார். அதன்படி லாலார்டுகள் சர்ச் கொள்கைகளை ஒத்துக்கொள்ளாததற்கு உயிருடன் வைத்து எரிக்கப்பட்டார்கள். இதற்குப் பின் லாலார்டுகளின் தொந்தரவு அடியோடு அழிந்துவிட்டது. இப்படி, நான்காவது ஹென்றி நாட்டில் தோன்றிய பிரபுக்களின் கலகங்களையும் மதக்கிளர்ச்சிகளையும் அடக்கி, வெகு திறமையுடன் இங்கிலாந்தை ஆண்டுவிட்டு கி. பி. 1413ல் இறந்தார்.

ஐந்தாவது ஹென்றி:—நான்காவது ஹென்றிக்குப்பிறகு அவருடைய புதல்வரான ஐந்தாவது ஹென்றி ஆங்கிலச் சிங்காதனம் பெற்றார். அவரது காலத்தில் நூறு வருஷப் போர் மறுபடியும் ஆரம்பித்தது. ஐந்தாவது ஹென்றி பிரெஞ்சு மகுடத்தைப் பெறுவதற்குத் தமக்குப் பாத்தியம் உண்டு என்று கூறினார். அவ்வாறு அவர் பிரெஞ்சு மகுடத்திற்குப் பாத்தியம் கொண்டாடியது சரியல்ல.

நூறு வருஷப் போர்:—ஐந்தாவது ஹென்றி ஒரு பெரிய சேனையுடன் கி. பி. 1415ல் நார்மண்டியில் ஹார்ப்ளோர் (Harfleur) என்னும் துறைமுகப் பட்டினத்தில் வந்திறங்கினர். அவர் அந்நகரை முற்றுகை செய்து கைப்பற்றினர். பிறகு அவர் நார்மண்டி வழியாய்க் கலே நகரை நோக்கிச் சென்றனர். அவ்வாறு செல்லுகையில் ஹென்றி அஜின்கூர் (Agincourt) என்னுமிடத்தில் ஒரு பிரெஞ்சுப்படையைச் சந்தித்து அதை முறியடித்தார். இவ்வெற்றிக்குப் பிறகு அவர் தம் போர் வீரர்களுடன் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினர்.

டிராய் உடன்படிக்கை (கி. பி. 1420):—இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு (கி.பி. 1417) ஹென்றி தம் சேனையோடு நார்

மண்டியில் வந்து இறங்கினர்; அங்குள்ள கோட்டைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டார். கடைசியில் ரூவன் (Rouen) என்ற நார்மண்டியின் பிரதான நகரை முற்றுகை

பிடித்துக் கைப்பற்றினர். ஆகவே நார்மண்டி மாகாணம் முழுவதும் ஹென்றியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. கி.பி. 1420ல் பிரெஞ்சு மன்னர் ட்ராய் (Troyes) என்னுமிடத்தில் ஹென்றியுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். அதன்படி ஹென்றி பிரெஞ்சு மன்னரான சார்லஸின் மகளை மணந்துகொள்வது என்றும், சார்லஸின் ஆயுட்காலம் வரையில் அவருக்கு ஹென்றி உதவி அரசராயிருப்பதென்றும், அவர் இறந்த பிறகு ஹென்றியே பிரெஞ்சு மன்னராக ஆகவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இவ்வுடன்படிக்கை ஏற்பட்டு இரண்டு வருஷங்களுக்குள் ஹென்றி மரணமடைந்தார். ஹென்றியின் மரணத்துக்குச் சில மாதங்களுக்குப் பின் பிரெஞ்சு மன்னரான சார்லஸும் இறந்துவிட்டார்.

கேள்விகள்:—

1. பார்லிமெண்டின் அதிகாரம் ஐந்தாவது ஹென்றியின் ஆட்சியில் ஏன் அதிகரித்தது?
2. ஐந்தாவது ஹென்றியின் காலத்தில் நடந்த நூறு வருஷப் போரின் வரலாற்றைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.
3. ட்ராய் உடன்படிக்கையின்படி ஏற்பட்ட நிபந்தனைகள் யாவை?

அத்தியாயம் 2.

ஆறாவது ஹென்றி (கி. பி. 1422—1461).

ஆறாவது ஹென்றி (கி. பி. 1422—1461):—ஐந்தாவது ஹென்றி இறக்கும்பொழுது அவரது புதல்வருக்கு வயது ஒன்பதே மாதம். அவர் தக்க வயது வந்து தாமே ஆளத் தொடங்கும்வரையில் அவருடைய சிறிய தந்தையான பெட்பார்ட் கோமகனார் (Duke of Bedford) ராஜ்யபாரம் வகித்து

வந்தார். பிரான்ஸில் மக்கள் பர்கண்டியர்கள் (Burgundians), ஆர்மனாக்கர் (Armagnacs) என்ற இரண்டு கட்சிகளாகப் பிரிந்திருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவர் பர்கண்டியரின் சிநேகத்தைக் கொண்டாடினார்.

பிரான்ஸின் நிலைமை:—பிரான்ஸில் இரண்டு கக்ஷிகள் இருந்தமையால் அங்கு சச்சரவுகள் நேர்ந்தன. பிரெஞ்சு மன்னருக்குப் போர்த் திறமையில்லை. ஆகையால் ஆங்கிலேயர்கள் பிரான்ஸின் வடபாதியை வென்று அதைத் தங்களுடைய ஆட்சிக்கு உட்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்கள் அத்துடன் நில்லாமல் பிரான்ஸின் தென்பாதியையும் ஜயிக்க முயன்றார்கள். ஆகையால் பிரான்ஸ் அரசரும், அவருடைய குடிகளும் மிகவும் கஷ்டம் அடைந்தார்கள். பிரான்ஸ் சுதந்தரம் இழக்கவேண்டிய ஆபத்தான நிலைமையில் இருந்தது.

ஜோன் ஆப் ஆர்க்:—அச்சமயத்தில் டாம்ரேமி (Domremi) என்னும் கிராமத்திலிருந்த குடியானவன் மகள் ஜோன் (Joan) என்ற ஒரு சிறுமி ஒரு நாள் இரவில் ஓர் கனவு கண்டாள். அவளது கனவில் ஒரு தேவதைப் புருஷர் தோன்றி, "நீ அச்சமின்றி ஒரு சேனையுடன் சென்று ஆங்கிலேயர்களுடன் போர் புரிந்து, அவர்களைப் பிரான்ஸிலிருந்து துரத்திவிடு. உனது நாட்டு இளவரசருக்கு முடி சூட்டிவைக்கிற பாக்கியம் உனக்கு அருளும்" எனச் சொன்னார். அவள் உடனே இளவரசரின் அனுமதியைப் பெற்று ஆண் வேடம் பூண்டு, தன் நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு பெரிய சேனையுடன் ஆங்கிலேயர்களைச் சந்திக்கச் சென்றாள். அவள் ஆர்லியன்ஸ் (Orleans) பட்டணத்தை ஆங்கிலேயர்கள் முற்றுகை செய்துகொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டாள். கி. பி. 1428 ல் அவள் அப் பட்டணத்துக்கு அருகிலுள்ள பட்டேயில் அவர்களைத் தோற்கடித்து முற்றுகையை

லங்காஸ்டர் யார்க் அரசர்களின் வம்சாவளி.

எட்வர்ட் III (கி. பி. 1327—1377)

- கருங்கவச இளவரசர்
  - ரிச்சர்ட் II
- லயோனல்
  - (பெ) பிலிப்பா
    - ரோஜர்
      - ஆண் மார்ட்டிமர் (பெ) = கேம்பிரிட்ஜ் பிரபு
        - ரிச்சர்ட் யார்க் கோமகனர்
          - எட்வர்ட் IV (1461-1483)
            - எட்வர்ட் V
            - ரிச்சர்ட்
            - எலிஸபெத் = ஹென்றி VII
          - ஜார்ஜ் (க்ளாரன்ஸ் கோமகனர்)
            - எட்வர்ட் (வார்விக் பிரபு)
          - ரிச்சர்ட் (1483-1485)
- எட்மண்ட் யார்க் கோமகனர்
- ஜான் ஆப் காண்ட் லங்காஸ்டர் கோமகனர்
  - ஹென்றி IV (1399-1413)
    - ஹென்றி V (1414-1422)
      - ஹென்றி IV (1422-1461)
  - ஸாமர்ஸெட் பிரபு
    - ஸாமர்ஸெட் கோமகனர்
      - மார்கரட் (பெ) = எட்மண்ட் ட்யூடர்
        - ஹென்றி VII

விடுவித்தாள். அதனால் அவளுக்கு ஆர்லியன்ஸ் கன்னி (Maid of Orleans) என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது. இதற்குப் பிறகு அவள் ரீம்ஸ் (Reims) நகரிலுள்ள கிறிஸ்தவ ஆலயத்தில் பிரான்ஸ் இளவரசராகிய சார்ல்ஸுக்கு மகுடாபிஷேகம் நடத்திவைத்தாள். பிறகு அவள் ஆங்கிலேயர்களது கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டாள். அவர்கள் அவளைப் பிடித்து ஒரு சூனியக்காரி என நினைத்து, ரூவன் கடைத் தெருவிலே கி. பி. 1431ல் உயிருடன் எரித்துவிட்டார்கள்.

நூறு வருஷப்போரின் முடிவு:—சிலகாலம் சென்ற பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் நூறு வருஷப் போரில் தோல்வியடைய ஆரம்பித்தனர். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. பெட்பர்டைப்போல வெகு தைரியமுள்ள தளகர்த்தர்கள் இங்கிலாந்தில் இல்லை என்பது ஒன்று. பர்கண்டியக் கட்சியினருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் ஏற்பட்டிருந்த சிநேகத்தன்மை அறுந்துவிட்டது மற்றொன்று. இவற்றால் ஆங்கிலேயர்கள் ஜயித்துக்கொண்ட மாகாணங்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டார்கள். நூறு வருஷப் போர் கி. பி. 1451ல் முடிவடையும் பொழுது ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கலே நகரம் ஒன்றுதான் இருந்தது.

ரோஜாப்பூப் போர்களின் காரணங்கள் :—ஹென்றி சாத்விகக் குணமுடையவர். இவருக்கு இங்கிலாந்தை ஆட்சி புரியத் தகுந்த தேக வலிமையும், மனோதிடமும் கிடையா. இவரது மனைவியாகிய மார்கரெட் ஆங்கிலேயரின் மனதில் வெறுப்பு உண்டாகும்படியான பல காரியங்களைச் செய்தாள். மேலும், நூறு வருஷப் போரில் ஆங்கிலேயர்கள் தோல்வியடைந்த செய்தி எங்கும் பரவியது. இக் காரணங்களால் ஆங்கிலேயர்கள் ஹென்றியைச் சிம்மாசனத்தினின்று நீக்க எண்ணினார்கள். இந்த நிலைமையில் கி. பி. 1453ல்

ஹென்றிக்குச் சித்தப் பிரமை உண்டாகியது. ஆகவே ஜனங்கள் யார்க் கோமகனான ரிச்சர்ட் (Richard, Duke of York) என்பவரை அரசருக்குப் பதிலாக இங்கிலாந்தை ஆட்சி புரியும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவர் மூன்றாவது எட்வர்டின் இரண்டாவது குமாரரான லயோனல் (Lionel) சந்ததியில் உதித்த ஆன் (Anne) என்ற பெண்ணின் புதல்வராவர். மேலும், அவர் எட்வர்டின் ஐந்தாவது குமாரரும், யார்க் கோமகனுமான எட்மண்ட் என்பவருடைய பேரன். ஆகையால் அவர் லயோனல் சந்ததியையும் எட்மண்ட் சந்ததியையும் சேர்ந்தவர். அக்காலத்திலுள்ள ஆங்கிலப் பிரபுக்களில் செல்வத்திலும் செல்வாக்கிலும் சிறந்தவர் ரிச்சர்ட். அவரிடத்தில் ஜனங்களுக்கு அதிகப் பிரியமும் நம்பிக்கையும் உண்டு. ஆகையால்தான் ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் அவரைத் தேசரக்ஷகராக (Protector) இருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். கொஞ்சகாலமானபின் ஆறாவது ஹென்றிக்குச் சித்தப் பிரமை தெளிந்தது. உடனே ஹென்றி ரிச்சர்டை நீக்கிவிட்டுத் தாமே ஆளத் தொடங்கினர். ரிச்சர்டுக்கு இப்பொழுது கொஞ்சம் மனத் தாங்கல் ஏற்பட்டது. பிறகு அவர் தமக்குத்தான் ஆறாவது ஹென்றியைக் காட்டிலும் இங்கிலாந்தின் சிம்மாசனத்திற்கு அதிகப் பாத்தியம் உண்டென்று கூறினர். அவர் கொண்டாடிய பாத்தியம் நியாயமானது எனத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் ரிச்சர்ட் மூன்றாவது எட்வர்டின் இரண்டாவது குமாரரான லயோனலின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் ஆறாவது ஹென்றியோ மூன்றாவது எட்வர்டின் மூன்றாவது புதல்வரான ஜானின் வம்சத்தில் உதித்தவர்.

ரோஜாப்பூப் போர்கள் (கி. பி. 1455–1485):—ரிச்சர்ட் ஆங்கில மகுடம் தமக்கு உரியதென்று கொண்டாடிக்கொண்டு

கி. பி. 1455ல் ஒரு சேனையைக் கூட்டினர். ஹென்றியும் ஒரு படையைச் சேர்த்துரிச்சர்டுடன் போர் புரியத் தயாராய இருந்தார். ஆங்கிலப் பிரபுக்களிற் சிலர் லங்காஸ்டர் வம்சத்து ஹென்றியையும், சிலர் யார்க் வம்சத்து ரிச்சர்டையும்

சார்ந்து நின்றனர். இந்த உள்நாட்டுப் போரிலும் பிரபுக்கள் கலந்து சண்டை செய்தார்கள். யார்க் கட்சியார் வெள்ளை ரோஜாப்பூ (White Rose) வைத் தங்களது அறிகுறியாக

அணிந்துகொண்டனர். லங்காஸ்டர் கட்சியார் சிவப்பு ரோஜாப் பூ (Red Rose) வைத் தங்களது அறிகுறியாக அணிந்து கொண்டனர். இக்காரணத்தினால் இந்த உள்நாட்டுப் போரை ரோஜாப்பூப் போர்கள் (The Wars of the Roses) என்று ஜனங்கள் பிற்காலத்தில் அழைத்தார்கள். இந்த யுத்தம் லங்காஸ்டர் வம்சத்தாருக்கும் யார்க் வம்சத்தாருக்கும் ஆங்கில சிங்காதனத்தைக் குறித்து ஏற்பட்டு முப்பது ஆண்டுகள் நடந்தது.

ஹென்றி முடியை இழத்தல்:—ஸேன்ட் ஆல்பன்ஸ் (St Albans) என்ற இடத்தில் கி. பி. 1455ல் ஒரு சண்டை நடந்தது. இதில் யார்க் வம்சத்து ரிச்சர்டுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது. இதற்குப் பிறகு அவர் ஆங்கில மகுடத்தைப் பெற முயற்சி செய்தார். ஹென்றியின் மனைவியாகிய மார்கரெட் வட இங்கிலாந்தில் ஒரு படையைச் சேகரித்து கி. பி. 1460ல் போர் செய்யத் தயாராய் இருந்தாள். ரிச்சர்ட் இச் செய்தியைக் கேட்டு தமது சேனையை வடக்கே நடத்திச் சென்றார். வேக்பீல்டு (Wakefield) என்ற இடத்தில் கி. பி. 1460ல் ஒரு பெரிய சண்டை நடந்தது. இதில் யார்க் கட்சியார் தோல்வி அடைந்தனர். ரிச்சர்ட் போர்க்களத்தில் மடிந்தார். ஆனால் அவருடைய மூத்த குமாரரான எட்வர்ட், ஒரு சேனையுடன் வெகு வேகமாய் வந்து டௌடன் (Towton) என்ற இடத்தில் லங்காஸ்டர் கட்சியாரைத் தோற்கடித்தார். இச் சண்டையில் தோல்வியடைந்த மார்கரெட் பிரான்ஸுக்கு ஓடிவிட்டாள்; ஹென்றியும் சிறையில் இடப்பட்டார். இத்துடன் லங்காஸ்டர் வம்சத்தாருடைய ஆட்சி முடிவடைந்தது. யார்க் வம்சத்தினரே கி. பி. 1461ல் இங்கிலாந்தில் ஆள ஆரம்பித்தனர்.

கேள்விகள்:—

1. ஜோன் ஆவ் ஆர்க் கண்ட கனவு யாது? அவள் எவ்வாறு தனது தேசத்தைக் காப்பாற்றினாள்?
2. நூறு வருஷப் போரில் ஆங்கிலேயர்கள் தோல்வியடைந்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை?
3. நூறு வருஷப்போர் முடியும் காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களின் வசம் மீதியிருந்தது யாது?
4. 'ரோஜாப்பூப் போர்கள்' என்ற பெயர் ஏன் வழங்கலாயிற்று?
5. அப்போர் எக்காரணங்களால் ஏற்பட்டது?
6. 'யார்க்' கோமகனான ரிச்சர்ட் ஆங்கில மகுடத்தை அடைவதற்கு உள்ள உரிமையை வம்சாவளியின் மூலமாய்க் காட்டுக.
7. ஆறாவது ஹென்றியின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்த ரோஜாப்பூப் போர்களின் முக்கிய சண்டைகள் யாவை? அவைகள் எவ்வாறு முடிந்தன?

அத்தியாயம் 3.

நான்காவது எட்வர்ட் (கி. பி. 1461—1483)

எட்வர்டும் வார்விக் பிரபுவும்:—டௌடன் சண்டையில் வெற்றியடைந்த யார்க் வம்சத்து எட்வர்ட் இங்கிலாந்தின் மன்னரானார். இவருக்குச் சிங்காதனம் கிடைக்குமாறு நெவில் (Neville) குடும்பத் தலைவரும் வார்விக் பிர (Earl of Warwick)வுமான ரிச்சர்ட் பெருதவி புரிந்தார். அவர் எட்வர்டின் ஆட்சியில் சர்வ அதிகாரங்களையும் பெற்றிருந்தார். சிலகாலஞ்சென்றபின் எட்வர்டுக்கும் வார்வி

பிரபுவுக்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டது. ஆகையால் வார்விக் பிரபு பிரான்ஸுக்குச் சென்று ஹென்றியின் மனைவியாகிய மார்காட்டுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டார்.

வார்விக் பிரபு லங்காஸ்டர் கட்சியைச் சேருதல்:—இவ்வாறு வார்விக் பிரபு லங்காஸ்டர் கட்சியில் சேர்ந்துவிட்டார். பிறகு அவர் இங்கிலாந்திற்கு ஒரு பெரிய சேனையுடன் வந்து, ஆறுவது ஹென்றியை விடுவித்து, அவரை மறுபடியும் ஆங்கில வேந்தராகச் செய்து வைத்தார். எட்வர்டை கி. பி. 1461ல் ஆங்கில மன்னராகச் செய்தவரும் இந்த வார்விக் பிரபுவே. ஆனதுபற்றி வார்விக் பிரபுவுக்கு அரசாராக்குவோர் (King-Maker) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

லங்காஸ்டர் கட்சியின் தோல்வி:—வார்விக் பிரபு தமக்கிழைத்த தீமையை நினைக்க நினைக்க எட்வர்ட் வருத்தத்தையும் கோபத்தையும் அடைந்தார். அவர் ஒரு பெரிய சேனையுடன் சென்று, வார்விக் பிரபுவின் தலைமையின் கீழிருந்த படையைப் பார்னட் (Barnet) என்றவிடத்தில் தாக்கினர். இச்சண்டையில் வார்விக் மடிந்தார். பிறகு மார்காட் மற்றொரு படையுடன் ட்யூக்ஸ்பரி (Tewkesbury) என்னுமிடத்தில் எட்வர்டை எதிர்த்தாள். இப் போரில் மார்காட் தோல்வியடைந்து பிரான்ஸுக்குத் திரும்பிச் சென்றாள். உடனே வயதுசென்ற ஹென்றி அரசரின் கட்டளைப்படி கொல்லப்பட்டார்.

எட்வர்டின் ஆட்சி:—நான்காவது எட்வர்ட் பத்து வருஷங்கள் லங்காஸ்டர் கட்சியினரோடு போர் புரிந்தார். பிறகு அவர் இங்கிலாந்தைத் தமதிஷ்டப்படி பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வரையில் ஆட்சி புரிந்தார். அவர் பார்லிமெண்டைத் தமக்கு அடங்கியிருக்கும்படி செய்தார்; பிரபுக்களின் அதி

காரத்தைக் குறைத்தும் வந்தார். மேலும், அவர் பெருந் தொகையைத் தமக்குக் கடனாகக் கொடுத்து உதவி செய்யும்படி பொது ஜனங்களைக் கட்டாயப்படுத்தினார். இதற்குக் கட்டாயக் கடன்கள் (Forced Loans) என்று பெயர். இதைத் தவிர, அவர் பொது ஜனங்களிடமிருந்து ஏராளமான தொகையை அவர்களுடைய நன்மைக்கே உபயோகப்படுத்துவதாகக் கூறி வசூல் செய்தார். இவ்வாறு அவர் இங்கிலாந்தில் தம்மிஷ்டப்படி ஆட்சிபுரிந்துவிட்டு கி. பி. 1483 ல் மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. வார்விக் பிரபுவுக்கு 'அரசராக்குவோர்' என்ற பட்டம் எப்படித் தகுதியுள்ளதாகும்?
2. நான்காவது எட்வர்டின் ஆட்சிக்காலத்தில் நடந்த ரோஜாப்பூப்போரின் முக்கிய சண்டைகள் யாவை?

அத்தியாயம் 4.

மூன்றாவது ரிச்சர்ட் (கி. பி. 1483—1485)

இரண்டு இளவரசர்கள் சிறையில் அடைபட்டது:— நான்காவது எட்வர்ட் இறந்தவுடன், அவருடைய பதின்மூன்று வயதுள்ள மூத்த புதல்வர் ஐந்தாவது எட்வர்ட் என முடிசூட்டப்பட்டார். ஆனால் அவருடைய சிறிய தகப்பனாரான ரிச்சர்ட் ரிஜண்டாக இருந்து நாட்டை ஆண்டுவந்தார். அவர் ஐந்தாவது எட்வர்டையும், அவரது இளைய சகோதரரையும் சிறையிலிடும்படி செய்தார். கொஞ்ச காலத்திற்கெல்லாம் அவ்விருவர்களும் இரகசியமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். ரிச்சர்ட் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் என்று நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது. ஆனால் அவருடைய உத்தரவின்பேரில்தான்

இளவரசர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று அக்காலத்தில் எல்லோரும் நினைத்தார்கள். ரிச்சர்ட் இரண்டு வருஷங்கள் மட்டும் ஆண்டார். அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் ஜனங்களுக்கு அனேக சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. ஜனங்கள் இரண்டு இளவரசர்களும் கொலை செய்யப்பட்டதற்கு ரிச்சர்ட்டே காரண புருஷர் என்று எண்ணி அவரை வெறுத்தார்கள்.

பாஸ்வர்த் சண்டை (கி பி. 1485) :-ரிச்சர்ட் அக்காலத்தில் ஆங்கில மகுடத்திற்கு உரிமையாளர் ஒருவருமில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தார். ஆனல் ரிச்மண்ட் பிரபு (Earl of Richmond)வாகிய ஹென்றி தம்மை லங்காஸ்டர் வம்சத்தினர் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆங்கில மகுடத்திற்குப் பாத்தியம் கொண்டாடினர். அவருடைய தாயாரான மார்கரட் காண்ட் பிரபுவான ஜானின் இரண்டாவது குமாரருடைய பேத்தி. ஆகையால் தான் ஹென்றி தம்மை லங்காஸ்டர் வம்சத்தினர் என்று சொல்லிக் கொண்டார். (110ம் பக்கத்திலுள்ள வம்சாவளியைப் பார்க்க). ரிச்மண்ட் பிரபுவான ஹென்றி ஒரு பெரிய சேனையுடன் பாஸ்வர்த் (Bosworth) என்னுமிடத்தில் கி. பி. 1485ல் ரிச்சர்டை எதிர்த்துச் சண்டை செய்தார். ரிச்சர்ட் இச் சண்டையில் தோல்வியடைந்ததுடன் மாண்டார். இத்துடன் ரோஜாப்பூப் போர்கள் முடிந்தன. யார்க் வம்சத்தின் ஆட்சியும் இங்கிலாந்தில் முடிந்தது. லங்காஸ்டர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ரிச்மண்ட் பிரபு ஏழாவது ஹென்றியென இங்கிலாந்தின் மன்னரானர்.

கேள்விகள்:—

1. மூன்ருவது ரிச்சர்டின் ஆட்சியைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
2. ரிச்மண்ட் பிரபு எவ்வாறு ஆங்கிலமகுடத்தைப் பெற்ருர்?

அத்தியாயம் 5.

நவீன காலத் தோடக்கம்.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ரோஜாப்பூப் போரினாலும் நூறாண்டுப் போரினாலும் அமைதி கெட்டுப் போய்விட்டது. பிரபுக்கள் சுயநலம் பாராட்டி வந்தார்கள். பிரபுக்கள் ரோஜாப்பூப் போர்களில் கலந்து ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். சர்ச்சின் நிலைமை சீர்குலைந்து இருந்தது. சித்திரவேலை, கல்வி முதலானவைகள் அதிக ஆதரவைப் பெறவில்லை.

ஏழாவது ஹென்றி சிங்காதன மேறினதும் நாட்டில் ஒரு பலம் பொருந்திய ராஜாங்கத்தை ஏற்படுத்தினார். அதன் பின் நாட்டின் வியாபாரம் பெருகிற்று. இங்கிலீஷ் மிராசுதார்கள் பிளாண்டர்ஸ் (Flanders) முதலான நாடுகளுடன் உரோம வியாபாரம் செய்து அதிக லாபத்தை அடைந்தார்கள். பட்டினங்களின் வியாபாரம் அதிகரித்தது. ஜனங்கள் மிகவும் நேர்த்தியான வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வெகு சுகமாய் வாழலானார்கள்.

இக்காலத்தில் கி. பி. 1453 ல் துருக்கியர்கள் கான்ஸ்டான்டிநோபில் (Constantinople) என்னும் நகரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். ஆகையால், அங்கு வசித்து வந்த அனேக கிறிஸ்தவக் கலைஞர்கள் தம்மிடமிருந்து கிரீக், லத்தீன் பாஷைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகளை எடுத்துக்கொண்டு மேற்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள நாடுகளுக்கு ஓடிவிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் மத நூல்களை அநேகருக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆதலால் ஐரோப்பியர்களுக்குக் கல்வியில் அதிக ஊக்கம் உண்டாயிற்று. இதனையே கல்வி

யின் புதுப்பிறப்பு (Renaissance) என்று எல்லாரும் அழைக்கின்றனர்.

இதே காலத்தில் அச்சுயந்திரங்கள் நூதனமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நான்காவது எட்வர்டின் ஆட்சிக்காலத்தில் வில்லியம் காக்ஸ்டன் (William Caxton) என்ற ஓர் ஆங்கிலேயர் ஜர்மனியரிடமிருந்து அச்சிடும் முறையைக் கற்றுக்கொண்டு இங்கிலாந்தில் ஒரு அச்சு யந்திரசாலையை ஏற்படுத்தினார். இதற்குப் பிறகு பல நூல்களும் வெகு எளிதிலும் விரைவிலும் அச்சடிக்கப்பட்டன. ஆகையால் வெகு அருமையான நூல்கள் சொற்பவிலைக்குக் கிடைக்கலாயிற்று. ஆனது பற்றி ஏழை ஜனங்கள்கூட இனிமையான நடையில் எழுதப்பட்டுள்ள பல அருமையான நூல்களை வாங்கி வாசிப்பதற்கு வேண்டிய சௌகரியம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு கல்வி பரவியபடியால் ஜனங்களுக்கு ஞானமும் புத்திசாலித்தனமும் உண்டாயின.

பதினைந்தாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் கோலம்பஸ் (Columbus) என்ற இத்தாலி தேசத்து மாலுமி ஒருவர் ஸ்பெயின் அரசர்க்காகப் புதிய உலக (New World)த்தைக் கண்டுபிடித்தார். வாஸ்கோ ட காமா (Vasco de Gama) என்ற போர்த்துகல் தேசத்து மாலுமி ஒருவர் ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியாவிற்குச் செல்ல ஒரு சமுத்திர மார்க்கத்தைப் புதிதாகக் கண்டுபிடித்தார். தவிர, கப்பலோட்டிகளுக்கு உதவக்கூடிய திசை காட்டும் கருவியும் இக்காலத்தில்தான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இம்மாதிரி புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகள் விசாலமான நோக்கங்களையும் புத்திக்கூர்மையையும் உண்டாக்கின.

இந்த காலத்தில் யுத்தமுறையிலும் கூடச் சில மாறுதல்கள் உண்டாயின. துப்பாக்கி மருந்து முதல் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையால், வில், அம்பு முதலிய போர்க்கருவிகள் அதிகமாய் உபயோகிக்கப் படவில்லை. 'பிரபுக்கள் வெடிமருந்தை உபயோகப்படுத்தல் கூடாது' என்று ஆங்கில அரசர் கட்டளையிட்டார். ஆனதுபற்றி பிரபுக்களின் கைபாட்கள் தம் போர்க்கருவிகளைக்கொண்டு வெற்றியடைய முடியாமற் போயிற்று. இக்காரணத்தினால் பதினைந்தாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு பிரபுக்களின் பலம் குன்றிவிட்டது.

கேள்விகள் :—

1. கல்வியின் புனர்ப்பிறப்பு ஐரோப்பாவில் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? அதன் பயன்கள் யாவை?
2. பதினைந்தாவது நூற்றாண்டில் யுத்த முறையில் ஏற்பட்ட மாறுதல் யாது?

* * * *

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.	வருஷங்கள்.
அஜின்கூர் சண்டை	கி. பி. 1415
ட்ராய் உடன்பாடு	,, 1420
ஆர்லியன்ஸ் முற்றுகை விடுவிக்கப்பட்டது	,, 1428
கான்ஸ்டான்டிநோபில் பிடிபட்டது	,, 1453
ரோஜாப்பூப் போர்கள்	,, 1455-1485
ஸெயின்ட் ஆல்பன்ஸ்	,, 1455
வேக்பீல்டு சண்டை	,, 1460
டௌடன் ,,	,, 1461
ட்யூக்ஸ்பரி சண்டை	,, 1471
பார்னட் ,,	,, 1471
பாஸ்வர்த் ,,	,, 1485

✓VII. ட்யூடர் அரசர்களின் காலம்.

(கி. பி. 1485—கி. பி. 1603)

அத்தியாயம் 1.

ஏழாவது ஹென்றி (கி. பி. 1485—1509)

ஏழாவது ஹென்றி சிங்காதனம் ஏறியது:—பாஸ்வர்த் சண்டையில் வெற்றி யடைந்த ரிச்மண்ட் பிரபு ஏழாவது ஹென்றியென இங்கிலாந்தின் அரசரானார். பாஸ்வர்த் சண்டையில் வெற்றி அடைந்ததால் ஆங்கில மகுடம் அவருக்குக் கிடைத்தது என்று சொல்லலாம். மேலும், அவர் லங்காஸ்டர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவரானதாலும் அவரை ஆங்கில மகுடத்திற்குப் பாத்தியஸ்தர் எனச் சொல்லலாம். ஹென்றி சிங்காதனமேறிய பிறகு, யார்க் கட்சியினர் அவரை லங்காஸ்டர் வம்சத்தலைவர் எனப்பாவித்து இங்கிலாந்தின் மன்னரென்று அங்கீகரிக்க மறுத்தனர். ஹென்றி, நான்காவது எட்வர்டின் புதல்வியும் யார்க் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவருமான எலிஸபெத்தை விவாகம் செய்துகொண்டால், யார்க் கட்சியினருக்குத் திருப்தி உண்டாகும் என எண்ணினார். ஆகையால் அவர் பட்டத்திற்கு வந்தபிறகு எலிஸபெத்தையே மணம்புரிந்தார்.

யார்க் கட்சியினர் செய்த கலகங்கள்:—ஹென்றி எலிஸபெத்தை மணந்துங்கூட யார்க் கட்சியார் திருப்தி அடையாமல் அநேக கலகங்களைச் செய்து நாட்டின் அமைதியைக் கெடுத்து வந்தனர். லாம்பர்ட் ஸிம்னல் (Lambert Simnel) என்ற ஒரு சிறுவனை யார்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏவிவிட்டு அவனை நான்காவது எட்வர்டின் சகோதரரும், க்ளாரன்ஸ் கோமகனுரும் ஆகிய ஜார்ஜின் புதல்வரான வார்

விக் பிரபு என நடிக்கும்படி செய்தார்கள். இச் சிறுவன் தான் வார்விக் பிரபு எனச் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தான். இதை ஆங்கிலேயரில் அனேகர் உண்மையென நம்பினர். ஆனால் ஹென்றி உண்மையான வார்விக் பிரபுவைச் சிறையிலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்து ஜனங்களுக்குக் காண்பித்தார். உடனே ஆங்கிலேயர்கள் ஸிம்னல் ஒரு பாசாங்கு செய்பவர் (Pretender or Imposter) எனத் தெரிந்துகொண்டனர். ஆகையால் ஸிம்னலுக்கு ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கிடைத்த உதவி இல்லாமற் போயிற்று. பிறகு ஹென்றி ஒரு பெரிய சேனையுடன் ஸிம்னலையும் அவன் சார்பில் நின்றவர்களையும் ஸ்டோக் (Stoke) என்றவிடத்தில் தோற்கடித்து, அவரைச் சிறையிலிட்டார்.

இது நிற்க, யார்க் கட்சியினர் பேர்க்கின் வார்பெக் (Perkin Warbeck) என்ற மற்றொரு சிறுவனை நான்காவது எட்வர்டின் இரண்டாவது குமாரரும் சிறையில் அடைபட்டவருமான ரிச்சர்ட் எனப் பாசாங்கு செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தனர். ஆகையால் அச்சிறுவன், சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்ட இளவரசர்களில் இளையவராகிய ரிச்சர்ட் தப்பி ஓடிவிட்டதாகவும், அவர் தாமே என்றும் பாசாங்கு செய்தான். ஆங்கிலேயர்கள் இதை உண்மையெனக் கொஞ்சகாலம் நம்பினார்கள். பிறகு ஹென்றி வார்பெக்கைத் தோற்கடித்துச் சிறைப்படுத்தினார். சிலகாலம் ஆனபிறகு ஸிம்னல், வார்பெக் என்ற இருவர்களையும் சிரசாக்கினை செய்யும்படி ஹென்றி உத்தரவிட்டார். இவ்வாறு ஹென்றி, யார்க் கட்சியினரால் மூட்டப்பட்ட இரண்டு கலகங்களையும் வெகு திறமையுடன் அடக்கிவிட்டார்.

பிரபுக்களை அடக்குதல்:—ரோஜாப்பூப் போர்களில் அநேக பிரபுக்கள் போர் செய்து மாண்டார்கள். ஆயினும்,

னுக்கிருந்த பிரபுக்கள் மிகவும் அதிகாரம் படைத்தவர்களாயிருந்ததால் அரசர்க்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்துவந்தார்கள். பிரபுக்களின் பலம் அவர்களுடைய கையாட்களது உதவியைப் பொறுத்ததாயிருந்தது. ஆகையால் பிரபுக்களை அடக்குவதற்கு ஏழாவது ஹென்றி சில சட்டங்களைச் செய்தார். அவைகளின்படி பிரபுக்கள் தங்களுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு கையாட்களை (Retainers) வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றும், கையாட்கள் பிரபுக்களிடமிருந்து எவ்வித அறிகுறி (Livery) யையும் பெறக்கூடாது என்றும் ஏற்பட்டன. ஆனால் பிரபுக்கள் இச்சட்டங்களையும் மீறி நடக்கத் துணிந்தார்கள். ஆகையால் இச்சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியா மறுத்த பிரபுக்களைத் தண்டிப்பதற்கு ஏழாவது ஹென்றி ஒரு புதிய நியாயஸ்தலத்தை ஏற்படுத்தினார். அதன் மேற்கூரையில் உட்புறம் நட்சத்திரங்கள் போன்ற சித்திரங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருந்தது. அதன்பொருட்டு இந்த நியாயஸ்தலத்திற்கு நட்சத்திர அறை (Star Chamber) நீதிஸ்தலம் என்று பெயர். இந்த நியாயஸ்தலத்தில் சட்டங்களை மீறி நடந்த பிரபுக்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

ஹென்றி பணம் சேர்க்கும் விதம்:—ஓர் அரசர் பலமுள்ளவராக வேண்டும் என்றால் அவருக்கு ஏராளமான திரவியம் வேண்டும் என்பதை ஹென்றி கண்டுகொண்டு பொருளைத் திரட்டத் தீர்மானித்தார். அவர் ஜனங்களிடமிருந்து கட்டாயக் கடன்களையும் தர்மப்பணத்தையும் வசூல் செய்தார். பணம் சேகரிக்கும் விஷயத்தில் அவருக்கு உதவி செய்தவர் மார்ட்டன் (Morton) என்ற ஓர் ஆர்ச்பிஷப் ஆவர். அவர் கைப்பற்றிய முறை அவருடைய சாமர்த்தியத்தை வெளிக்காட்டுகிறது. அவர் தனவான்களிடத்திற் சென்று, “ நீங்கள் அரசருக்குப் பண உதவி செய்யக்கூடிய இயல்பினில்

உள்ளவர்கள்" என்றும், ஏழைகளிடத்திற் சென்று "நீங்கள் வெகு செட்டாக ஜீவனம் செய்வதால் பணம் சேர்த்து வைத்திருப்பீர்கள். அப்படி சேர்த்துவைத்த பணத்தை அரசருக்குக் கொடுத்து உதவ முடியும்" என்றும் சொன்னார். இவ்விதமாக அவர் தனவான்களிடமிருந்து பணம் வாங்க ஒரு முறையையும், ஏழைகளிடமிருந்து பணம் வாங்க மற்றொரு முறையையும் அனுஷ்டித்தார். இக்காரணம் பற்றி மார்ட்டன் அனுஷ்டித்த இந்த உபாயத்திற்கு "மார்ட்டன் கவர்முட் கருவி (Morton's Fork) என்று பெயர்.

விவாக சம்பந்தங்கள்:—இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் பிரபுக்களை அடக்கியும் பணம் சேகரித்தும் தமது ஆட்சியைப் பலப்படுத்திக்கொண்ட பிறகு, ஹென்றி தமது செல்வாக்கும் பலமும் அதிகரிக்கும் பொருட்டு ஐரோப்பாவிலுள்ள சில அரசர்களின் நட்பை நாடினர். இச் சிநேகம் நீடித்திருக்கும் பொருட்டு அவர் இதர தேசங்களின் அரசர்களுடன் விவாக சம்பந்தங்களையும் செய்துகொண்டார். ஸ்காட்லாந்து அரசரான நான்காவது ஜேம்ஸ் (James IV) என்பவருக்கு அவர் தம்முடைய மூத்த குமாரத்தியான மார்கரட்டை விவாகம் செய்துகொடுத்தார். இந்த விவாகச் சம்பந்தம் இரண்டு காரணங்களால் முக்கியமானது. முதலாவது எட்வர்ட் காலம் முதல் ஸ்காட்லாந்துக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் உள்ளவிரோதம் நீங்கி சிநேகத்தன்மை இதனுல் ஏற்பட்டது. இரண்டாவது, மார்கரட்டுக்கும் நான்காவது ஜேம்ஸுக்கும் பிறந்த குழந்தையின் பேரப்பிள்ளையாகிய ஜேம்ஸ் கி. பி. 1603ல் இங்கிலாந்தின் மன்னரானர். அக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் மிகச் செல்வாக்கு உள்ள அரசர்களுள் ஸ்பெயின் அரசரான பர்டினண்ட் (Ferdinand) ஒருவர். ஹென்றி, தமது பலத்தை

யும் செல்வாக்கையும் பெருக்க நினைத்து, அவருடைய புதல்வியான காதரின் (Catherine) என்பவளைத் தமது மூத்த புதல்வரான ஆர்தருக்கு விவாகம் செய்துகொண்டார். ஆர்தர் கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு இறந்துபோகவே, ஹென்றி அந்தச் சம்பந்தம் அற்றுப்போகாமல் இருக்கும் பொருட்டு அவளைத் தமது இரண்டாவது புதல்வராகிய ஹென்றிக்கே போப்பின் உத்தரவைப் பெற்று மணம் புரிவித்தார்.

ட்யூடர் ஆட்சி முறை:—ட்யூடர் வம்சத்து அரசர்கள் பேராசையுள்ளவர்கள். பொருளைச் சேகரித்தும் பிரபுக்களை அடக்கியும் தங்களது பலத்தையும் செல்வாக்கையும் வளர்த்துக் கொள்வதிலேயே அவர்களுக்கு நோக்கம் அதிகம். அவர்கள் அதிகமாகப் பணத்தைச் செலவிடாமலிருந்ததாலும் அநேக வழிகளிற் பொருளைச் சம்பாதித்ததாலும் அவர்களுக்குப் பணமுடை என்பது தெரியாததாயிற்று. ஆகையால் தான் அவர்கள் பண உதவியைப் பெறப் பார்லிமென்ட் மகா சபையை அழைப்பது இல்லை. எப்பொழுதாவது பார்லிமென்ட் சபை கூடினால், அது ட்யூடர் அரசர்களின் வார்த்தையை மீறி நடக்கிறதில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு. உள்நாட்டுப் போரினால் முப்பது ஆண்டுகள் கஷ்டம் அனுபவித்த போது ஜனங்கள் இங்கிலாந்தில் குழப்பத்தை நீக்கி அமைதியைப் பரவச் செய்த ஏழாவது ஹென்றியிடம் அன்பு பாராட்டிவந்தார்கள். மேலும், ட்யூடர் வம்சத்து அரசர்கள் தங்களால் முடிந்த வரையில் பொது ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்து ஆண்டு வந்தார்கள். ஆகையால் ட்யூடர் அரசர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்சி புரிய ஆங்கிலேயர்கள் சம்மதித்து இருந்தனர். இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் வல்லரசு (Despotism) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

கேள்விகள்:—

1. ஏழாவது ஹென்றிக்கு ஆங்கில மகுடம் எவ்வாறு கிடைத்தது?
2. ஹென்றி எக்காரணத்தினுல் எலிஸபெத்தை விவாகம் செய்துகொண்டார்?
3. ஏழாவது ஹென்றியின் ஆட்சியில் 'யார்க்' கட்சியினர் செய்த கலகங்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
4. ஹென்றி பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை எவ்வாறு குறைத்தார்?
5. பொருளைச் சேகரிப்பதற்கு ஹென்றியால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட முறைகள் யாவை?
9. ஹென்றி ஸ்காட்லாந்தின் வேந்தருக்குத் தமது மூத்த குமாரத்தியை விவாகம் செய்து கொடுத்ததால் உண்டான நன்மைகள் யாவை?
7. ஹென்றி எந்த எண்ணத்துடன் ஸ்பெயின் ராஜகுடும்பத்தோடு விவாகச் சம்பந்தம் செய்து கொண்டார்?
8. வல்லரசு என்றுல் என்ன? இங்கிலாந்தில் ஏழாவது ஹென்றி எப்படி வல்லரசை ஏற்படுத்தினுர்?
9. ட்யூடர் வம்சத்து அரசர்களின் பலத்திற்குக் காரணங்கள் யாவை?

அத்தியாயம் 2.

எட்டாவது ஹென்றி (கி. பி. 1509—1547)

பயனற்ற சண்டைகள்:—ஏழாவது ஹென்றி இறக்கவே, அவருடைய இரண்டாவது புதல்வராகிய ஹென்றி சிங்காதன மேறினுர். இவர் பார்வைக்கு வெகு அழகாயும், கல்வியிற் பிரியமுள்ளவராயும் இருந்தார். இவருக்குத் தேக

வலிமையும் மனோதைரியமும் உண்டு. இவர் பட்டத்திற்கு வந்து கொஞ்சகாலமான பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் பிரான்ஸின் மேல் படையெடுத்துப் பிரெஞ்சு சேனையைச் கைன்கேட் (Guinegatte) என்ற விடத்தில் தோற்கடித்தனர். இச் சண்டைக்குக் குதிமுள் சண்டை (Battle of Spurs) என்று சொல்வதுண்டு. ஏனென்றால் போருக்கு அஞ்சிய பிரெஞ்சுப் போர் வீரர்கள் போர்க்களத்தினின்றும் தங்களுடைய குதிரைகளை வேகமாய் ஓடும்படியாகத் தங்கள் தங்களுடைய குதிகால்களில் அணிந்து கொண்டிருந்த முட்களால் குத்தினார்கள். ஸ்காட்லாந்து அரசரான நான்காவது ஜேம்ஸ் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் தூண்டப்பட்டு ஒரு பெரிய படையுடன் இங்கிலாந்தின்மேல் படையெடுத்தார். ப்ளாடன் (Flodden) என்னும் இடத்தில் ஒரு சண்டை நடந்தது. இதில் ஜேம்ஸ் கொல்லப்பட்டார்.

தாமஸ் உல்ஸி:—ஹென்றியின் ஆட்சி ஆரம்பித்தவுடன் அவரது மனதிற்கு ஏற்ற ஒரு மந்திரி அமைந்தார். அவரது பெயர் தாமஸ் உல்ஸி என்பது. அவர் இப்ஸ்விச் (Ipswich) பட்டணத்திலுள்ள ஒரு வியாபாரியின் குமாரர். அவர் பதினைந்து வயதிலேயே பி.ஏ. பரீக்ஷையில் தேறினார். அவர் டார்ஸட் பிரபுவின் புதல்வருக்குப் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்து வந்ததால், அவருடைய சிபார்சின் பேரில் உல்ஸி அரசாங்கத்தில் ஒரு உத்தியோகத்தை அடைந்தார். பிறகு தாமஸ் உல்ஸிக்குத் தமது அதிகாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதும் தமது எஜமானரான இங்கிலாந்து வேந்தருக்கு அதிகக் கௌரவமும் அதிகாரமும் உண்டாகும்படி செய்யவேண்டும் என்பதும் இங்கிலாந்தை இதர ஐரோப்பிய தேசங்கள் மதிக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதும் எண்ணங்கள். தவிர, தாமே போப் பதவியை

அடையவேண்டும் என்றும் அவருக்கு நோக்கம் உண்டு. தமது எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக அவர் அதிக பிரயாசைப்பட்டார். அரசர் அவரது புத்திக் கூர்மையைக் கண்டு அவரையே யார்க் ஆர்ச்பிஷப்பாகவும்,

தாமஸ் உல்ஸி.

ராஜ்ய விஷயங்களில் தம் மந்திரியாகவும் செய்துகொண்டார். மறு வருஷத்தில் உல்ஸி ஆர்ச்பிஷப் பதவியைக் காட்டிலும் மேலான கார்டினல் (Cardinal) என்னும் ஒரு பெரும் பதவியை அடைந்தார். பிறகு அவர் இங்கிலாந்தில் போப்பின் பிரதிநிதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். ஆகவே உல்ஸி ராஜ்ய விஷயங்களிலும் மத விஷயங்களிலும் பெரிய அதிகாரப் பதவியை வகிப்பவரானார். அவர் வெகு கௌரவமாகத் தம்

முடைய பரிவாரங்களுடன் வாழ்ந்துவந்தார். அவர் ஹாம்ப்டன் கோர்ட் (Hampton Court) என்னும் ஒரு பெரிய மாளிகையைக் கட்டுவித்து அதில் வசித்துவந்தார். அவர் அநேக பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தி கல்வி அபிவிருத்தியடைவதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைச் செய்தார். அவர் பிரபுக்களிடம் கர்வம் பாராட்டினபோதிலும், அவருக்கு ஏழைகளிடத்தில் அதிகப் பிரியமும் கருணையும் உண்டு.

உல்ஸி அயல் நாட்டு விஷயங்களில் பிரவேசித்தல்:—ஐரோப்பாவில் பிரான்ஸ் அரசரான பிரான்ஸிஸ் (Francis) என்பவருக்கும், ஸ்பெயின், ஆஸ்டிரியா என்ற தேசங்களின் அரசரான சார்ல்ஸ் என்பவருக்கும் ஒரு பெரிய போர் உண்டாயிற்று. இவர்களுள் யார் ஐரோப்பாவில் முதன்மையை அடைவது என்பதுதான் அதற்கு முக்கிய காரணம். பிறகு சார்ல்ஸ் ஜர்மனிச்சக்கரவர்த்தியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவருக்குப் புதிய உலகத்தில் சுரங்கங்கள் நிறைந்த பெரிய மாகாணங்கள் சொந்தமாக இருந்தன. ஆகையால் பிரான்ஸிஸ் சார்ல்ஸின் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் கண்டு பொறாமைகொண்டு அவரை வெறுத்தார். அவ்விரண்டு அரசர்களும் இங்கிலாந்தில் முதன்மையான அதிகாரம் வகித்த உல்ஸியின் உதவியை நாடினார்கள். பிரான்ஸில் கி. பி. 1520ல் கலே நகருக்குச் சமீபத்திலிருந்த ஒரு சமவெளியில் ஹென்றியைச் சந்தித்தார். பிரான்ஸிஸ் வேந்தரின் முக்கிய நோக்கம் ஹென்றியின் நேசத்தைச் சம்பாதித்து அவரைத் தமது கட்சியில் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். அவ்விரு அரசர்களும் சந்தித்த இடம் வெகு நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததால் அவ்விடத்திற்குப் பொன்னுடைச் சமவெளி (The Field of the Cloth of Gold) என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது.

இதற்குப் பிறகு சார்ல்ஸ் ஹென்றியைச் சந்தித்து அவரைத் தம்முடைய கட்சியில் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டார். ஆகையால் ஹென்றி அவரது கட்சியைத் தழுவினர்.

இங்கிலாந்தின் மன்னர் ஒரு சைன்யத்தைச் சேகரித்து சார்ல்ஸின் கட்சியில் நின்று போர் புரிய அனுப்பினர். பிரான்ஸிஸ் வேந்தரும் ஒரு பெரிய சைன்யம் சேகரித்து வைத்திருந்தார். பிறகு இந்த இரண்டு ஐரோப்பிய மன்னர்களுக்கும் ஐரோப்பாவில் அநேக சண்டைகள் நடந்தன. அவைகளில் பவியா (Pavia) என்றவிடத்தில் நடந்த சண்டை முக்கியமானது. அதில் சார்ல்ஸ் பிரெஞ்சு சைன்யத்தைத் தோற்கடித்தோடு பிரான்ஸிஸ் வேந்தனையும் கைதியாக்கி விட்டார். பிறகு பிரான்ஸிஸ் விடுவிக்கப்பட்டார். ஆயினும் அவரது அதிகாரம் முற்றிலும் அழிந்துபோகும்படியான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. இச்சமயத்தில் உல்ஸியின் ஆலோசனையின் பேரில் ஹென்றி சார்ல்ஸின் கட்சியைவிட்டு விலகி பிரான்ஸிஸ் வேந்தரின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டார். இவ்வாறு அவர் செய்ததற்கு 'ஐரோப்பாவில் ஓர் அரசர் மற்ற அரசர்களைக் காட்டிலும் அமைதியைக் கெடுக்க வலிமையுள்ளவராக இருக்கக்கூடாது' என்ற கொள்கையை அனுஷ்டித்தது காரணம் ஆகும். இக் கொள்கைக்கு அதிகாரத் தராசு (Balance of Power) என்று பெயர். இவ்வாறு உல்ஸியும் ஹென்றியும் ஐரோப்பிய விவகாரங்களில் பிரவேசித்து, இங்கிலாந்தை முதன்மை அடையும்படி செய்தனர்.

ஹென்றி காதரினைத் தள்ளிவிட எத்தனித்தல்:- ஹென்றி இறந்துபோன தமது தமையனின் மனைவியாகிய காதரினைப்

போப்பின் அனுமதியின் பேரில் விவாகம் செய்துகொண்டார் என்பது ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மேரி என்ற பெண் குழந்தையும் பிறந்தது. ஹென்றி ஆன் போலீன் (Anne Boleyn) என்னும் ஓர் அழகிய பெண்ணின் மீது காதல்கொண்டு அவளை மணம் புரிய விரும்பினார். ஆகையால் அவருக்குத் தமது மனைவியாகிய காதரினை எக்காரணத்தைக் கொண்டாவது தள்ளிவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. உடனே அவர், தாம் தம்முடைய சகோதரரின் மனைவியை மணம் செய்துகொண்டது கிறிஸ்தவ மதத்தின்படி ஒரு தகாத காரியம் ஆகும் என்றும், தாம் செய்த அடாத காரியம் தமது மனத்தை உறுத்துகிறது என்றும் கூறினார். காதரினை விலக்குவது ஹென்றிக்கு ஒரு சுலபமான காரியமல்ல. போப்பின் அனுமதியைப் பெறாமல் அவளை விலக்குவதற்கு ஹென்றியால் முடியாது. ஆகையால் அவர் காதரினைத் தள்ளிவைக்க போப்பை அனுமதி தரும்படி வேண்டினார். ஹென்றியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க போப்புக்கு இஷ்டமில்லை. ஆகையால் அவர் தமது கருத்தை வெளியிடாமல் காலதாமதம் செய்துவந்தார். கடைசியில் போப், கம்பெக்கியோ (Compeggio) என்னும் கார்டினலை இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பி, அவரையும் உல்ஸியையும் ஹென்றியின் வழக்கை விசாரிக்கும்படி உத்தரவிட்டார். தமது பிரதான மந்திரியாகிய உல்ஸி கம்பெக்கியோவுடன் சேர்ந்து தமக்குச் சாதகமாய்த் தீர்மானம் செய்வார் என்று ஹென்றி மன்னர் எண்ணியிருந்தார். ஆனால் அவ் வழக்கைத் தீர்மானம் செய்யுமுன், போப் விசாரணை செய்வதை நிறுத்தும்படி உத்தரவிட்டார்; கம்பெக்கியோவையும் ரோமாபுரிக்கு வரும்படி அழைத்தார். காலதாமதம் ஹென்றியின் கோபத்தை வளர்த்தது. ஆகவே, ஹென்றி தமது

கோபத்தை உல்ஸியின்மீது காட்டி, அவரைச் சான்ஸலர் பதவியினின்று நீக்கினார். ஆகையால் உல்ஸி லண்டன் நகரை விட்டுத் தம் கிராமத்துக்குச் சென்றார்.

உல்ஸியின் மரணம்:—கொஞ்சகாலமானபின், ஹென்றியின் உத்தரவிற்குக் கீழ்ப்படிந்து தண்டனை பெறுவதற்கு லண்டன் நகரை நோக்கி வருகையில், கிழப்பருவத்தால் பலஹீனம் அடைந்த உல்ஸி மரித்தார். அவர் தாம் மரணமடைவதற்குமுன் கூறிய வார்த்தைகள் நமது மனதிற் பதிந்து இருத்தல் வேண்டும். அவர் "நான் எனது அரசரிடத்தில் வைத்த அன்பைக் கடவுளிடம் காட்டியிருந்தால், அக் கடவுள் என்னை இக் கிழப்பருவத்தில் இங்ஙனம் கஷ்டப்பட விட்டிருக்கமாட்டார்" என்று கூறினார்.

மதச் சீர்திருத்தம் :—ஹென்றி இங்கிலாந்தில் ஆட்சி புரிகையில் ஜெர்மனியில் கிறிஸ்தவமத விஷயத்தில் பற்றுள்ளவர் ஒருவர் இருந்தார். அவரது பெயர் மார்ட்டின் லூதர் (Martin Luther) என்பது. அவர் கிறிஸ்தவ மதக் கொள்கைகளை நன்றாய் அறிந்தவர். அக் காலத்தில் குருமார்கள், தங்களுடைய கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யாமல், உலகவாழ்க்கையில் பற்றுதல் வைத்துப் பணம் பூமி முதலியவைகளைச் சம்பாதிப்பதிலே அதிக நோக்கமுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் போப்பின் உத்தரவுக்குக் குருட்டுத்தனமாய்க் கீழ்ப்படிந்து பைபிளில் கண்டபடி நடவாமல் இருந்தார்கள். இதைக் கண்ட லூதர் மதச் சம்பந்தமாக சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முயன்றார். கிறிஸ்தவமத விஷயத்தில் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட இயக்கத்திற்குக் "கிறிஸ்தவ மதச் சீர்திருத்த இயக்கம்" (Reformation) என்று பெயர். லூதர் போப்பின் அதிகாரத்தை மறுத்தார்.

இன்னும் பலரையும் மறுக்கும்படி செய்தார். ஆகையால் அவருடைய கட்சியார்களுக்குப் பிராடஸ்டன்ட்கள் * (Protestants) என்றும் போப்பின் அதிகாரத்தை முன்போல ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவர்களுக்கு ரோமன் கதோலிக்குகள் (Roman Catholics) என்றும் பெயர்கள் வழங்கி வருகின்றன. இம் மாதிரியாகக் கிறிஸ்தவர்கள் இரண்டு பெரிய வகுப்புகளாகப் பிரிந்தார்கள்.

ஹென்றி இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரத்தை ஒழித்தல் :—லூதரின் மதக் கொள்கைகளை ஹென்றி கண்டனம் செய்தார். அதனால் போப் அவரிடம் அன்பு பாராட்டி 'கதோலிக் மதக்காவலன்' (The Defender of the Faith) என்ற பட்டத்தை அவருக்கு அளித்தார். இருந்தபோதிலும், ஹென்றிக்குக் காதரினை விலக்கப் போப் அனுமதி அளிக்கவில்லை என்ற மனவருத்தம் இருந்தது. மேலும், அவர் எப்படியாவது அவளை விலக்கிவிட்டு ஆன்பொலீனை விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற உறுதியான எண்ணத்துடன் இருந்தார். அவர் இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரத்தை ஒழித்தால்தான் தம் மனைவியை விலக்க முடியும் என்று நினைத்தார். ஆகையால் ஹென்றி போப்பின் அதிகாரத்தைத் தொலைக்கப் பார்லிமெண்டைக் கூட்டி சில சட்டங்களை இயற்றும்படி செய்தார். அந்தப் பார்லிமெண்ட் சபைக்கு "சீர்திருத்தப் பார்லிமேண்ட்" (Reformation Parliament) என்று பெயர். அந்த மகாசபை அப்பீல்கள், வரிகள் முதலியவற்றைப் போப்பிற்கு இங்கிலாந்திலிருந்து அனுப்பக்கூடாது என்றும், இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரம் செல்லாது என்றும் உத்தரவிட்டது. மேலும், அது

* இதற்குப் போப்பின் அதிகாரத்தை மறுப்பவர்கள் என்பது பொருள்.

1. King is the head of the church.
2. First year's income not to the pope but to the King

கி. பி 1534-ல் "சர்ச் தலைமைச் சட்டம்" (The Act of Supremacy) என்ற சட்டத்தையும் பிறப்பித்து, இங்கிலாந்திலுள்ள சர்ச்சுகளுக்கு ஹென்றியே தலைவர் என்று கூறிற்று. இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரம் அழிக்கப்பட்டது.

ஸர் தாமஸ் மோர் :—இதற்குப் பிறகு இங்கிலாந்தில் சர்ச் தலைமைச் சட்டத்திற்கு மீறி நடந்தவர்கள் ராஜத்துரோகிகள் என்று எண்ணப்பட்டார்கள். அதனால் சர்ச் தலைமைச் சட்டத்திற்கு மீறி நடந்தவர்கள் அநேக கஷ்டங்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. அவ்வாறு கஷ்டப்பட்டவர்களில் தாமஸ் உல்ஸியின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு சான்ஸலர் பதவியில் சில வருஷங்கள் வேலைபார்த்த தாமஸ் மோர் (Thomas More) என்ற ஆங்கிலேயர் ஒருவர். அவர் ஒரு பெரிய கலைஞர்; மகா புத்திமான். மனச்சாக்ஷிக்கு விரோதமாக எப்பொழுதும் அவர் நடக்கச் சம்மதிக்கமாட்டார். ராஜ விசுவாசம் அவருக்கு உண்டு. ஆனால் அவர் சர்ச் தலைமைச் சட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளாததால் ஹென்றி ராஜத்துரோகி என்று அவர்மீது குற்றஞ்சாட்டி அவரைச் சான்ஸலர் பதவியிலிருந்து தள்ளிவிட்டார். மேலும், ஹென்றி அவரைச் சிரசாக்கினை செய்யும்படிக்கும் உத்தரவிட்டார். அவரது கட்டளையின்படி ஸர் தாமஸ் மோர் கொல்லப்பட்டார்.

தாமஸ் க்ராம்வெல்:—ஸர் தாமஸ் மோருக்குப் பிறகு தாமஸ் க்ராம்வெல் அரசாங்கத்தில் ஆலோசனைத் தலைவர் ஆனார். அவருக்குப் பிராடெஸ்டன்ட் கட்சியில் அபிமானம் உண்டு. ரோமன் கதோலிக்குகள் கஷ்டப்பட நேர்ந்தகாலத்தில் ஹென்றி அவரது ஆலோசனையைக் கேட்டு, பிராடெஸ்டன்டுகளுக்குச் சார்பாக சில காரியங்களைச் செய்தார். அவர்

சந்நியாசிகளுடைய மடங்கள் (Monasteries) எல்லாவற்றையும் அழிக்கும்படி உத்தரவிட்டது அவைகளில் முக்கியமானதாகும். ஹென்றி இம் மடங்களை அழிப்பதற்கு முக்கிய காரணம் அவர் அவைகளின் சொத்துக்களை அபகரிக்க வேண்டுமென்று எண்ணியதாகும். இதைத்தவிர, ஹென்றி க்ராம்வெல்லின் பேச்சைக் கேட்டு ஜர்மனிய பிராடஸ்டன்டுகளுடன் சிநேகத்தன்மையை வைத்துக்கொண்டதோடு அவரது தூண்டுதலால் ஒரு ஜர்மனியப் பிராடஸ்டன்ட் ஸ்திரீயை விவாகம் செய்துகொண்டார். ஆயினும், அவரைப் பிராடஸ்டன்ட் கட்சியிற் சேர்ந்தவர் என்று எண்ணுதல் பிசகு. ஏனென்றால் ஹென்றிக்குக் கிறிஸ்தவ மதக்கொள்கைகளை மாற்றுதற்கும் மீறி நடப்பதற்கும் சற்றேனும் சம்மதமில்லை.

ஹென்றியின் விவாகங்கள்:—ஹென்றி இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரத்தை நீக்கிய பிறகு, தாமஸ் க்ரான்மர் (Thomas Cranmer) என்பவரைக் காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப்பாக நியமித்தார். பிறகு அவர் தமது மனைவியாகிய காதரினைத் தள்ளிவிட காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப்பின் கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு செய்தார். க்ரான்மர் அந்த வழக்கை விசாரணை செய்து, காதரின் சட்டப்படி ஹென்றியின் மனைவியில்லை என்று தீர்ப்பு அளித்தார். ஆகையால் ஹென்றி காதரினை விலக்கிவிட்டு ஆன்பொலீனை விவாகம் செய்துகொண்டார். சில வருடங்கள் கடந்தபின் ஹென்றி ஆன்பொலீனின் நடத்தை பிடிக்காமல் அவளைச் சிரசாக்கினை செய்துவிட்டார்; பிறகு ஜேன் ஸிமோர் (Jane Seymour) என்னும் ஒரு பெண்ணை மணந்தார். அவள் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றுவிட்டு இறந்து போனாள். இக் குழந்தைக்கு எட்வர்ட் என்ற பெயர் இடப்பட்டது. பிறகு க்ராம்வெல் ஹென்றிக்கு

Anne of cleves.

ஆன் என்னும் ஒரு ஜர்மானியப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து வைத்தார். அவள் வெகு அவலக்ஷணமாயிருந்ததால் ஹென்றி அவளைத் தள்ளி வைத்தார். அவர் கொஞ்ச காலம் மனைவியில்லாமல் இருந்து, பிறகு காதரின் ஹோவர்ட் என்பவளை விவாகம் செய்துகொண்டார். சிலகாலம் சென்றபின் அவளையும் கற்பின்மைக்காகச் சிரசாக்கினை செய்துவிட்டு, அவர் காதரின் பார் என்ற ஓர் அழகிய விதவையை மணம் புரிந்துகொண்டார். இவள் தனது அதிர்ஷ்ட பாக்கியத்தால் ஹென்றி இறந்த பிறகும் உயிர் பிழைத்திருந்தாள்.

ஹென்றியின் ஆட்சி முடிவு:—ஹென்றி வெகு திறமையுடன் முப்பத்தெட்டு வருஷங்கள் இங்கிலாந்தை ஆண்டுவிட்டு கி. பி. 1547-ல் மரணமடைந்தார். பிறகு அவருடைய ஒரே புதல்வரான எட்வர்ட் இங்கிலாந்தின் அரசரென முடிசூட்டப்பட்டார்.

கேள்விகள் :—

1. கைன்கேட் என்னுமிடத்தில் நடந்த சண்டைக்கு எக்காரணத்தால் குதிமுள் சண்டை என்ற பெயர் வந்தது?
2. தாமஸ் உல்ஸியின் நோக்கங்கள் யாவை? அவர் எவ்வாறு உயர்ந்த பதவிகளைப் பெற்றார்?
3. உல்ஸி அன்னிய நாடுகளின் விஷயங்களில் பிரவேசித்ததைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.
4. ஹென்றி காதரினை விலக்கச் செய்த பிரயத்தனங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
5. உல்ஸியின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாது?
6. 'மதச்சீர்திருத்த இயக்கம்' என்பது யாது? அதற்குக் காரணங்கள் யாவை?
7. மார்ட்டின் லூதர் என்பவரைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.

8. இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரத்தை ஹென்றி எக் காரணத்தினால் ஒழித்தார்? எவ்வாறு?
9. தாமஸ் மோர், தாமஸ் க்ராம்வெல் இவர்களைப்பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?
10. தாமஸ் க்ரான்மர் என்பவர் யார்? அவர் ஹென்றிக்கு எவ்வாறு உதவி செய்தார்?

அத்தியாயம் 3.

ஆருவது எட்வர்ட் (கி. பி. 1547—1553)

ஸாமர்ஸட் பிரபு (கி. பி. 1547—1553):—எட்வர்ட் சிங்காதனம் ஏறும்பொழுது அவருக்குப் பத்து வயது. ஆகையால் அவருடைய மாமனை ஸாமர்ஸட் கோமகனார் (Duke of Somerset) தேசபரிபாலகராக (Lord Protector) நியமிக்கப்பட்டு ஆட்சி புரிந்துவந்தார். அவர் ஸ்காட்லாந்து அரசியான மேரியை எட்வர்டுக்கு விவாகம் செய்துவைத்து இரண்டு தேசங்களையும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வர முயன்றார். ஸ்காட்லாந்தியருக்கு இவ்வாறு செய்வதில் இஷ்டமில்லை. இதையறிந்த ஸாமர்ஸட் கோமகனார் ஒரு பெரிய சேனையுடன் ஸ்காட்லாந்தின் மீது படையெடுத்தார். எடின்பர்க் நகருக்கு அருகிலுள்ள பிங்கி (Pinkie) என்னு மிடத்தில் ஒரு சண்டை நடந்தது. இதில் ஸ்காட்லாந்தியர்கள் தோல்வியடைந்தார்கள். ஆயினும், அவர்கள் வெகு கோபம் அடைந்து தங்கள் அரசியாரான மேரியைப் பிரான்ஸுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அங்கே அவள் பிரெஞ்சு இளவரசனை விவாகம் செய்துகொண்டாள். இவ்வாறு ஸ்காட்லாந்தை இங்கிலீஷ் மன்னரது ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டு மென்ற ஸாமர்ஸட் கோமகனாரின் எண்ணம் வீணாகப் போயிற்று.

மதச் சீர்திருத்தங்கள் :—ஸாமர்ஸட் கோமகனர் பிராடஸ்டன்ட் மத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். ஆகையால் அவர் ஆர்ச்பிஷப் க்ரான்மருடைய உதவியைக் கொண்டு இங்கிலாந்தை ஒரு பிராடஸ்டன்ட் நாடாகச் செய்ய விரும்பினர். அவர் லத்தீன் பாஷையில் தெய்வ ஆராதனை செய்ய வேண்டியதில்லை என்றும், ஆங்கில பாஷையில் கடவுளைத் தொழலாம் என்றும் உத்தரவிட்டார். க்ரான்மர் ஆங்கில பாஷையில் வெளியிட்ட ஜெபப் புத்தகம் (Prayer-Book) ஒன்றை ஸாமர்ஸட் ஒவ்வொரு சர்ச்சிலும் உபயோகிக்கும்படி உத்தரவு செய்தார். அவர் தேசபரிபாலகராக இருக்கும் காலத்தில் பிராடஸ்டன்ட்களுக்குச் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் உண்டாயின.

ஸாமர்ஸட்டின் வீழ்ச்சி :—ஸாமர்ஸட் கோமகனர் செய்த மதச் சீர்திருத்தங்கள் ஆங்கிலேயருக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்கின. ஆகையால் அவர்கள் அநேக விடங்களில் கிளர்ச்சிகளைச் செய்தார்கள். ஸாமர்ஸட் அவைகளை அடக்க முடியவில்லை. நார்பக் (Norfolk) மாகாணத்தில் ஏழைக் குடியானவர்கள், மிராசுதார்கள் வயல்களில் சாகுபடி செய்யாமல் புல் வளர்க்க ஆரம்பித்ததால், கலகம் செய்தார்கள். ராபர்ட் கெட், வில்லியம் கெட் என்ற இரண்டு தோல் பதனிடுபவர்களின் தலைமையின் கீழ் இக் கலகம் ஏற்பட்டது. ஜான் டட்லி என்ற நார்த்தம்பர்லந்து கோமகனர் ஒரு சைன்யத்துடன் சென்று இதை யடக்கினர். மேற்கூறிய கலகங்களை யடக்க ஸாமர்ஸட் திறமையற்றவராயிருந்ததால், தேச பரிபாலகர் பதவியிலிருந்து கி. பி. 1549 ல் விலக்கப்பட்டார்.

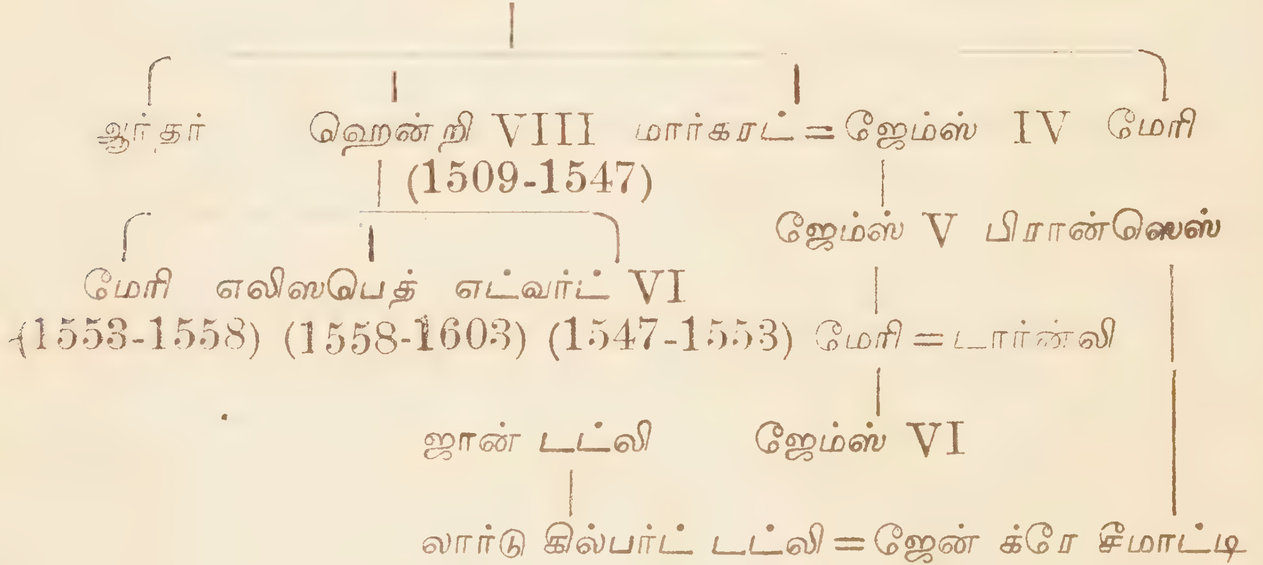
நார்த்தம்பர்லந்து பிரபு (கி. பி. 1549–1553) :—பிறகு நார்தம்பர்லாந்து பிரபுவாகிய ஜான் டட்லி (John Dudley) ராஜாங்கப் பரிபாலகராய் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இவரும்

ஸாமர்ஸட் கோமகனைப்போல பிராடஸ்டன்ட் மத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். ஆகையால் இவர் கதோலிக்குகளைச் சர்ச்சு உத்தியோகங்களிலிருந்து நீக்கிவிட்டு பிராடஸ்டன்ட்களையே நியமனம் செய்தார். இவரது உத்தரவின்பேரில் இரண்டாவது ஜபப் புத்தகம் வெளியிடப்பட்டது.

ஜேன் க்ரே சீமாட்டி:—நார்த்தம்பர்லாந்து பிரபுவின் பேராசையையும் கர்வத்தையும் கண்டு ஜனங்கள் அவரை வெறுத்தார்கள். அவருடைய அதிகாரம் வரவரக் குறைய ஆரம்பித்தது. இச்சமயத்தில் எட்வர்ட் ஒரு கொடிய நோயால் பீடிக்கப்பட்டு இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தார்.

ட்யூடர் அரசர்களின் வம்சாவளி.

ஹென்றி VII (1485-1509)

நார்த்தம்பர்லாந்து பிரபு எட்வர்டுக்குப் பின் காதரினின் புதல்வியாகிய மேரியே பட்டத்திற்கு வருவாள் என்றும், அவள் கதோலிக் மத அபிமானியானதால் அரசாங்கத்தில் தமது அதிகாரம் குன்றிவிடும் என்றும் அஞ்சினார். ஆகையால் அவர் மேரியைப் பட்டத்திற்கு வரவொட்டாமல் தடுப்பதற்கு ஒரு கபடமான ஏற்பாட்டைச் செய்தார். அவர் தம்

K. Selayappan W. John A. R.

புதல்வரின் மனைவியும் எட்வர்டின் சிறிய அத்தையின் பேத்தியும் ஆகிய ஜேன் க்ரே (Jane Grey) என்னும் சீமாட்டிக்கு ஆங்கில முடிசூட்ட எண்ணினார். ஆகையால் அவர் எட்வர்டைத் தமக்குப்பின் ஜேன் க்ரே இங்கிலாந்தின் அரசியாக வேண்டும் எனக் கண்டு ஒரு உயில் பத்திரம் (Will) எழுதி வைக்கும்படி செய்தார். பிறகு ஆறுவது எட்வர்ட் இறந்து விட்டார். ஜேன் க்ரே சீமாட்டியார் நார்த்தம்பர்லாந்து பிரபுவால ஆங்கில அரசி என முடி சூட்டப்பட்டார். கதோலிக்குகள் இதைக் கேட்டுக் கலகம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். ஒன்பது நாட்களுக்குப் பிறகு ஜேன் தமது பதவியை இழக்கும்படி நேர்ந்தது. எட்டாவது ஹென்றியின் குமாரத்தியான மேரியே ஆங்கிலச் சிங்காதனமேறினார்.

கேள்விகள் :—

1. ஸாமர்ஸட் கோமகனார் ஏன் ஸ்காட்லாந்தின் மீது போர் புரிந்தார்? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?
2. ஜேன் க்ரே சீமாட்டி ட்யூடர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதை வம்சாவளியின் மூலமாய்க் காட்டுக.
3. ஸாமர்ஸட் கோமகனார் பிராடஸ்டன்ட்களின் சார்பாகச் செய்த சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
4. ஸாமர்ஸட் கோமகனாரின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாது?
5. நார்த்தம்பர்லாந்து பிரபு தமது அதிகாரம் நிலைத்திருக்கச் செய்த உபாயம் யாது? அது எவ்வாறு முடிந்தது?
6. ஜேன் க்ரே என்பவரைப் பற்றித் தெரிந்த வரையில் எழுதுக.

அத்தியாயம் 4.

மேரி (கி. பி. 1553—1558)

மத மாறுபாடுகள்:—மேரி, ஆங்கிலச் சிங்காதனமேறின தும் நார்தம்பர்லாந்து பிரபு, அவரது புதல்வரான கில்பர்ட் டட்லி (Gilford Dudley), ஜேன் க்ரே இம்மூவரையும் சிறையிலடைத்தார். அவர் பிராடெஸ்டண்ட்களைச் சர்ச்சு உத்தியோகங்களிலிருந்து விலக்கிவிட்டுக் கதோலிக்குகளை நியமனம் செய்தார். அவர் எட்வர்ட் காலத்தில் வெளியிடப் பட்ட ஜபப் புத்தகத்தைத் தள்ளிவிட்டு, லத்தீன் பாஷையில் எல்லாரும் கடவுளைத் தொழலாம் என்றார். இவ்வாறு அவர் எட்வர்ட் செய்த மத மாறுபாடுகளை அழித்துவிட்டதோடு தமது தந்தையின் காலத்தில் ஏற்பட்ட சர்ச்சுத் தலைமைச் சட்டத்தையும் ரத்து செய்தார். இவ்வாறு போப்பின் அதி காரத்தை மறுபடியும் இங்கிலாந்தில் மேரியரசியார் ஸ்தாபித் துவிட்டார். மேரி செய்த மத மாறுபாடுகள் இங்கிலாந்தை ஒரு கதோலிக் நாடாகச் செய்தன.

பிராடெஸ்டண்ட்களின் துயரம்:—மேரி ஸ்பெயின் தேசத்து அரசரான பிலிப் என்ற கதோலிக் வீரரை மணம் புரிய விரும்பினர். இந்தச் சம்பந்தம் ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பிடிக்க வில்லை. இந்த விவாகச் சம்பந்தம் ஏற்பட்டால் இங்கிலாந்து பிலிப்பின் ஆட்சியின்கீழ் வந்துவிடும் என்றும், பிராடெஸ் டண்ட் மதம் இங்கிலாந்தில் முற்றிலும் அழிந்து விடும் என்றும் ஆங்கிலேயர்கள் அஞ்சினார்கள். என்றாலும், மேரி பிலிப்பையே விவாகம் செய்துகொண்டு விட்டார். உடனே நாடெங்கும் கலகங்கள் ஏற்பட்டன. மேரி இக்கலகங்களுக் குப் பிராடெஸ்டண்ட் மதத் தலைவர்களை காரணமென்று

எண்ணினர். மேலும், மேரியின் மத மாறுபாடுகளை யெல்லாம் பிராடஸ்டன்ட்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் தான் சில பிராடஸ்டன்ட்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டனர். இன்னும் சிலர் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு பிராடஸ்டன்ட் மதத்தின் சார்பாக இருந்ததற்கு உயிருடன் எரிக்கப்பட்டவர்களுள் லாட்டிமர் (Latimer), ரிட்லி (Ridley) என்ற இரண்டு பிஷப்புகள் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள் ஒரே காலத்தில் ஆக்ஸ்பர்டு நகரில் எரிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களை எரிப்பதற்குத் தீ மூட்டப்பட்டபோது, லாட்டிமர் ரிட்லியைப் பார்த்து "ஹே ரிட்லி! தைரியமாய் இரு. இன்றைக்கு நாம் இங்கிலாந்தில் ஏற்றும் தீபம் எப்பொழுதும் அணைக்கப் படப்போவதில்லை" என்று தைரியத்துடன் சொன்னார். பிறகு மேரி தமது தாயாகிய காதரினை விலக்குவதற்கு அனுமதியளித்த க்ரான்மரையும் உயிருடன் எரிக்கும்படி செய்தார். இவ்வாறு (கி. பி. 1555—1558) மூன்று வருடங்களுக்குள் முந்நூறு பிராடஸ்டன்ட்கள் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டார்கள். பிராடஸ்டன்ட் மதத்திற்காக வெகு ஆண்மையுடன் உயிர் துறந்தவர்களை மகாத்மாக்கள் என்றழைக்கலாம். மேரி பிராடஸ்டன்ட்களை வெகு கொடூரமாக நடத்தினதால் அவர்களுக்கு மத வைராக்கியம் அதிகரித்தது. மேரிக்கு பிராடஸ்டன்டுகளிடம் மதத்துவேஷமும் பகையும் ஏற்பட்டன. ஆகையால் அவர்கள் மேரியரசியாரை வெறுத்தார்கள்.

கலே நகரை இழத்தல்:—மேரிக்குத் தமது கணவரால் சில துன்பங்கள் ஏற்பட்டன. ஸ்பெயினுக்கும் பிரான்ஸுக்கும் ஒரு போர் கி. பி. 1558ல் தொடங்கியது. மேரி தமது கணவருக்கு உதவிசெய்ய எண்ணி ஒரு சேனையுடன் பிரான்ஸின் வட பாகத்தின் மேல் படையெடுத்தார். முடிவில் வெகு

நாளாக ஆங்கிலேயர்கள் வசமிருந்த கலே நகரைப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு நூறு வருஷப் போரில் ஆங்கிலேயருக்குக் கிடைத்த கலே நகரை மேரி இழந்தாள். மேரிக்குக் கலே நகரை இழந்துவிட்டதில் தாங்கமுடியாத துயரம் உண்டாகியது. “கலே நகரை இழந்ததனால் உண்டான துயரம் எனது மனதைவிட்டு எப்பொழுதும் அகலாது” என்று அவர் கூறினர். ஆயினும், ஆங்கிலேயர்கள் அவரிடத்தில் விரோதம் கொண்டு அவரை ஆங்கிலச் சிங்காதனத்தினின்று நீக்க எண்ணம் கொண்டார்கள். இந்நிலையில் மேரி மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. மேரி அரசியார் செய்த மத மாறுபாடுகள் யாவை?
2. மேரியின் ஆட்சிக்காலத்தில் எந்த மத வகுப்பினருக்குக் கஷ்டங்கள் நேர்ந்தன? என்?
3. மேரியின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் எவ்வாறு கலே நகரை இழந்தார்கள்?

அத்தியாயம் 5.

எலிஸபெத் மகாராணியார் (கி. பி. 1558—1603)

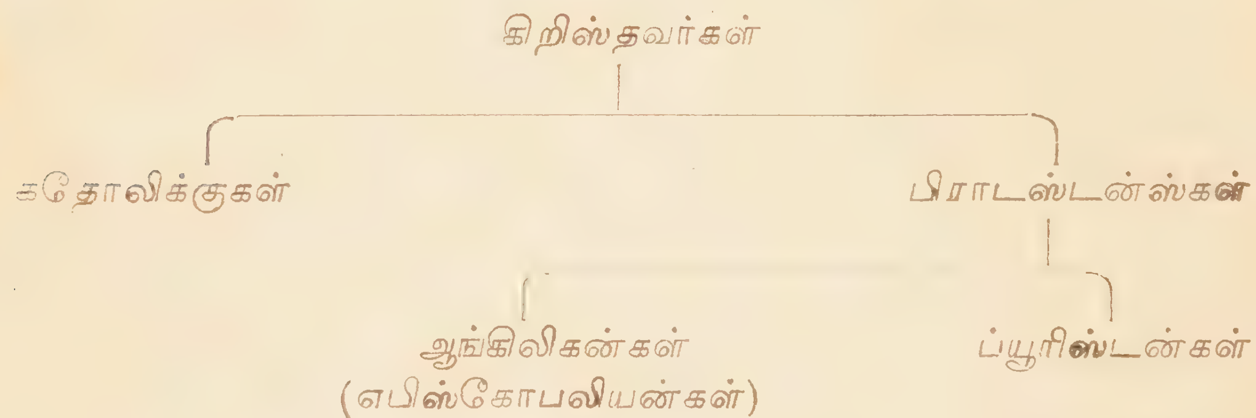
எலிஸபெத்தின் குணதிசயங்கள் :—மேரி சந்ததியின்றி இறந்தபின், ஆன்பொலீனது புதல்வியாகிய எலிஸபெத் இங்கிலாந்தின் அரசியானார். அவர் அழகு வாய்ந்தவர். அவருக்கு ராஜ்யத்தை ஆளும் திறமை உண்டு. அவர் சுயநலம் பாராட்டுபவர்; வெகு கர்வம் படைத்தவர்; ஸ்தோத்திரப்பிரியர் ; தம் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் நீடித்திருக்கவேண்டும்

என்ற நோக்கம் உள்ளவர். எலிஸபெத்துக்கு டாம்பீகத்தில் அதிகப்பிரியம். தாம் விவாகம் செய்துகொண்டால் அரசிக்குரிய அதிகாரத்தைக் கணவருடன் பங்கிடவேண்டிவருமே என நினைத்து அவர் விவாகமே செய்துகொள்ள இஷ்டப்படவில்லை. ஆகையால் அவருக்குக் கன்னி ராணியார் (Virgin Queen) என்று பெயர் வந்தது.

எலிஸபெத் மத நிர்ணயம் செய்தல் :--அவர் பட்டத்திற்கு வந்ததும் தமது சகோதரியான மேரி செய்த எல்லா மத மாறுபாடுகளையும் ரத்து செய்தார். எலிஸபெத் சர்ச் தலைமைச் சட்டத்தை கி. பி. 1559ல் பார்லிமென்டைக் கொண்டு இயற்றும்படி செய்தார். இதனால் இங்கிலாந்தில் போப்பின் அதிகாரம் அழிக்கப்பட்டது. தவிர, லத்தீன் பாஷையில் ஆராதனை செய்யக் கூடாது என்றும் ராணியார் உத்தரவிட்டார். இச்சட்டம் அவரையே மத விஷயங்களில் தலைமை அதிகாரியாகச் செய்தது. அவர் ஒற்றுமைச் சட்ட (Act of Uniformity) த்தைப் பிறப்பித்து, இங்கிலாந்திலுள்ள எல்லா சர்ச்சுகளிலும் ஒரே விதமான ஜெபப்புத்தகம் உபயோகிக்கவேண்டியது என்று ஏற்பாடு செய்தார்.

இப்படி அவர் மதநிர்ணயம் செய்தபிறகு இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சர்ச்சுக்கு ஆங்கிலிகன் சர்ச் (Anglican Church) என்று பெயர். எலிஸபெத் எல்லா ஆங்கிலேயர்களையும், எந்த மதவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாய் இருந்தபோதிலும் தாம் ஏற்படுத்திய ஆங்கிலிகன் சர்ச்சுக்குச் சென்று, அங்கேயுள்ள ஜெபப்புத்தகத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர். இந்தப் புதிய ஏற்பாடு கத்தோலிக்குகளுக்கும் சில பிராடஸ்டண்ட்களுக்கும் திருப்தியை உண்டாக்கவில்லை. எலிஸபெத் போப்பின் அதிகாரத்தை இங்கி

லாந்தில் நீக்கியதால் மனவருத்தம் கொண்ட கத்தோலிக்குகள், ஆங்கிலிகன் சர்ச்சுக்குச் சென்று ஜபப்புத்தகத்தை உபயோகிக்கும்படி சொல்லப்பட்டவுடன், ராணியாரின் மத நிர்ணய ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள். சில பிராடஸ்டன்ட்களோ எலிஸபெத் செய்த மதமாறுபாடுகள் போதுமானவை யல்ல என்று கருதினார்கள். இவர்கள் பரிசுத்தகர்கள் (Puritans) என்றும், ராணியாரின் மத நிர்ணய ஏற்பாட்டிற்குச் சம்மதித்த பிராடஸ்டன்ட்கள் ஆங்கிலிகன்கள் (Anglicans) அல்லது எபிஸ்கோபலியன்கள் (Episcopalians) என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். ஆகையால் எலிஸ

பெத்தின் காலத்தில் கத்தோலிக்குகள், ப்யூரிட்டன்கள் ஆங்கிலிகன்கள் என்ற மூன்று கிறிஸ்தவ மத வகுப்பினர்கள் இருந்தார்கள். ஆங்கிலிகன்களைத் தவிர மற்ற இரண்டு மத வகுப்பினர்களுக்கும் எலிஸபெத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் பெரிய துன்பங்கள் நேர்ந்தன.

எதிர் மதச் சீர்திருத்த இயக்கமும், கதோலிக் மதக் கட்சியினர்களின் கலகங்களும் :—இங்கிலாந்தில் பிராடஸ்டன்ட் மதக்கட்சி மேன்மேலும் ஓங்கி வருவதைக் கண்டு கத்தோலிக் கட்சியினர்கள் பிராடஸ்டன்ட் மதத்தைத் தலையெடுக்கவொட்டாமல் சில ஏற்பாடுகள் செய்ய எண்ணினார்கள்.

தவிர, லூதர் முதலானவர்கள் கத்தோலிக் குருமார்களுடைய துர்நடத்தையாலும் அறிவின்மையாலும் செல்வத்தில் உள்ள ஆசையாலும் கத்தோலிக் மதத்தை இழிவாகப் பேசியும், அதன் குருமார்களைப் பழித்தும் வந்தார்கள். ஆனதுபற்றி கத்தோலிக் மத அபிமானிகள் சர்ச்சை நல்ல நிலைமையில் வைக்க சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். மதச் சீர்திருத்த இயக்கத்திற்கு விரோதமாகத் தோன்றின இந்த இயக்கத்திற்கு Counter-Reformation அல்லது Catholic Reaction என்று பெயர். போப்புகள் தங்களுடைய நடத்தைகளைத் திருத்திக் கொண்டார்கள்; அரசியலில் தலையிட்டுக் கொள்ளாமல் மத விஷயங்களிலேயே தங்கள் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தலானார்கள்.

கத்தோலிக் மதத்தை ஜனங்களுக்கு உபதேசம் செய்து அதன் பெருமையை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அதில் நம்பிக்கையும் அபிமானமும் ஏற்படும்படி செய்ய இக்னேஷியஸ் லயோலா என்ற ஒரு ஸ்பானிஷ் பாதிரியாரால் "ஜீஸஸ் சபை" ஒன்று கி. பி. 1540 ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறந்த கத்தோலிக் மத அபிமானிகள். அவர்கள் கத்தோலிக் மதத்திற்காக தங்கள் உடல் ஆவியைக்கூடத் தியாகம் செய்யத் தயாராயிருந்தார்கள்.

ஸ்காட்லாந்து அரசியான மேரி:—கத்தோலிக்குகள் எலிஸபெத் செய்த மத ஏற்பாட்டினால் அதிருப்தி கொண்டவர்களாகி அநேக கலகங்கள் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்கள் எலிஸபெத்தைச் சிங்காதனத்தினின்று விலக்கிவிட்டு, ஸ்காட்லாந்து அரசியான மேரியை ஆங்கில அரசியாராகச் செய்ய எண்ணினார்கள். மேரி ஸ்காட்லாந்தியரால் பிரான்ஸுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கேயே பிரெஞ்சு இளவரசனை

விவாகம் செய்துகொண்டு விட்டாள் என்று அறிந்தோம். தனது கணவன் இறக்கவே, அவள் தனது தாய் நாடான ஸ்காட்லாந்துக்குத் திரும்பிச்சென்றாள். பிரான்ஸிலேயே அவள் அநேக வருஷங்கள் வசித்ததால் கதோலிக் மதத்தில் அபிமானமுள்ளவளாக இருந்தாள். அவள் ஸ்காட்லாந்துக்குத் திரும்பிவருவதற்குச் சில வருஷங்களுக்கு முன்புதான் பிராடஸ்டன்ட்* மதம் அந்நாட்டிலே பரவிற்று. ஆகையால் மேரி ஸ்காட்லந்துக்குத் திரும்பின போது ஸ்காட்லாந்தியர்களில் பலர் பிராடஸ்டன்ட் மதத்தைத் தழுவி இருந்தனர். பிராடஸ்டன்ட் மதம் ஸ்காட்லந்தில் பரவிவிட்டது. ஸ்காட்டிஷ் பிராடஸ்டன்ட்கள் (பிரஸ்பிடீரியர்கள்) மேரியை வெறுத்தார்கள்.

இப்படியிருக்கையில், மேரி தனது அதிகாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள எண்ணி டார்ன்லி (Darnley) என்ற ஒரு ஒரு பிரபுவை விவாகம் செய்துகொண்டாள். அவர்களுக்கு ஜேம்ஸ் என்ற ஒரு பிள்ளை பிறந்தது. இப்பொழுது அவள் வெகு கர்வமடைந்து எலிஸபெத்துக்கு ஆங்கில மகுடம் பாத்தியமில்லை என்று வெளியிட்டாள். சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவளது இரண்டாவது கணவரான டார்ன்லி கொலை செய்யப்பட்டார். ஸ்காட்லாந்தியர்கள் பாத்வெல் பிரபு (Earl of Bothwell) வின் உதவியைக்கொண்டு மேரியே டார்ன்லியைக் கொலைசெய்வித்தாள் எனச் சந்தேகித்தனர். அதற்கு ஏற்றபடி மேரியும் சில நாட்களுக்குப் பிறகு பாத்வெல் பிரபுவையே விவாகம் செய்துகொண்டாள். ஆகையால் ஸ்காட்லாந்தியர்கள் மேரியைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்துவிட்டனர். அவள் அதனின்றும் தப்பி வெளியே வந்து ஒரு சேனையைத் திரட்டிக் தன்னுடைய குடிகளுடன் லாங்ஸைட்

* ஸ்காட்லாந்தில் பரவிய பிராடஸ்டன்ட் மதத்திற்கு "பிரஸ்பிடீரிய மதம்" (Presbyterianism) என்று பெயர்.

(Langside) என்றவிடத்தில் சண்டை செய்தாள். இச் சண்டையில் ஸ்காட்லாந்தியர்கள் அவளைத் தோற்கடித்தனர்.

எலிஸபெத் மேரியைச் சிறைப்படுத்தல் :—சண்டையில் தோல்வியுற்ற மேரி இங்கிலாந்திற்கு கி. பி. 1568ல் ஓடிவந்து எலிஸபெத்தின் உதவியை நாடினாள். மேரி வெகு கர்வத்துடன் ஆங்கில மகுடத்திற்குப் பாத்தியம் கொண்டாடியதை எலிஸபெத் மறக்கவில்லை. ஆகையால் அவர் மேரியைச் சிறையிலிடும்படி செய்தார். இச்செய்தி இங்கிலாந்து முழுவதும் பரவியது. ஆங்கில கதோலிக்குகள் விசனத்தையும் கோபத்தையும் அடைந்தார்கள். அவர்கள் மேரியை இங்கிலாந்தின் அரசியாகச் செய்ய எண்ணி அநேக கலகங்களைச்செய்தார்கள்.

கதோலிக் கலகங்கள் :—கி. பி. 1569-ல் வட இங்கிலாந்துப் பிரபுக்கள் நார்த்தம்பர்லாந்து பிரபுவையும் வெஸ்ட்மோர்லாந்து பிரபுவையும் தலைவர்களாகக்கொண்டு ஒரு பெரிய கலகம் மூட்டினார்கள். அவர்கள் ஸ்காட்லாந்தின் அரசியாரைச் சிறையினின்றும் விடுவிக்க முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் ஸஸெக்ஸ் பிரபு இக் கலகத்தை வெகு திறமையுடன் அடக்கிவிட்டு கலகத்துக்காரணமாய் இருந்த இரண்டு தலைவர்களையும் நாட்டைவிட்டு ஓடும்படி செய்தார். இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பின் ரிடால்பி என்பவரின் தூண்டுதலின் பேரில் நார்பக் பிரபு எலிஸபெத்தின் ஆட்சிக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்தார். இக் கலகத்தை ராஜாங்கத்தார் வெகு திறமையுடன் அடக்கிவிட்டனர். நார்பக் பிரபு குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு மரண தண்டனையை அடைந்தார். இதற்குப் பிறகு கி. பி. 1586-ல் அந்தோனி பாபிங்டன் என்ற அகம்பாவமுள்ள ஒரு கதோலிக் மதத்தினர் எலிஸபெத்தைக் கொல்வதற்கு ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். அவர் அசட்டுத்தனமான தைரியமுள்ளவராதலால் தான் செய்யப்

போகும் காரியத்தை வெகு கர்வத்துடன் தெரிவித்தார். ஆகையால் எலிஸபெத்தின் மந்திரியால் துப்பறிய அனுப்பப் பட்டவர்கள் அச் சூழ்ச்சியைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். எலிஸபெத்தைக் கொன்றுவிடுவதில் தமக்கு இஷ்டம் என்று மேரி அரசியால் பாபிங்டனுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் ஒன்று கிடைத்தது. இதை ஆதரவாகக்கொண்டு ராஜாங்கத்தார் பாபிங்டனையும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களையும் கொன்றுவிடும்படியும் உத்தரவிட்டனர். ஆங்கில கத்தோலிக்குகளைக் கலகம் செய்யும்படி ஸ்பெயின் அரசரான பிலிப்பும் போப்பும் தூண்டி வந்தார்கள். ஆனால் எலிஸபெத் இக் கலகங்களை எல்லாம் வெகு திறமையுடன் அடக்கிவிட்டார். கடைசியில் அவர், மேரி சிறையில் இருக்கும் வரையில் அவள் சார்பாகக் கலகங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருமென்று எண்ணி, மேரியின் தலையை வெட்டிவிடும்படி உத்தரவிட்டார். ஆகவே மேரி கி. பி. 1587-ல் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டாள்.

எலிஸபெத்தும் பிலிப்பும்:—எலிஸபெத் இங்கிலாந்தை ஆண்டுவரும்பொழுது ஸ்பெயின் தேசத்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் முக்கிய விரோதிகளாய் இருந்தார்கள். இங்கிலாந்துக்கும் ஸ்பெயினுக்கும் இப்பகை ஏற்படுவதற்கு அநேக காரணங்கள் உண்டு. ஸ்பெயின் மன்னரான பிலிப் கத்தோலிக் மத வீரர்; எலிஸபெத்தோ பிராடெஸ்டண்ட் மதக் கட்சியின் தலைவி. இங்கிலாந்தில் பிராடெஸ்டன்ட் மதத்தை அழித்து, கத்தோலிக் மதத்தைப் பரவச்செய்யவேண்டுமென்று பிலிப் விரும்பினார். மேலும், அவர் எலிஸபெத்தின் ஆட்சிக்கு விரோதமாய் ஆங்கில கத்தோலிக்குகளைக் கலகம் செய்யும்படி தூண்டிவந்தார். ஆகவே மகாராணியாருக்குப் பிலிப்பிடம் விரோதம் ஏற்பட்டது ஆச்சரியமாகுமோ? அதைப்பற்றி

பிலிப்பின் ஆட்சிக்குள்பட்ட நெதர்லாந்துகள் * (Netherlands) என்னும் நாடுகளின் பிராடஸ்டன்ட்களைக் கலகம் செய்துவரும்படி எலிஸபெத் இரகசியமாய்த் தூண்டிக்கொண்டிருந்தார். அவர் நெதர்லாந்தியருக்கு உதவிசெய்ய எண்ணி ஒரு சேனையையும் அனுப்பினார். ஸர் பிலிப் ஸிட்னி (Sir Philip Sidney) என்ற சுத்தவீரர் அதன் தளகர்த்தராய் இருந்தார். ஸட்பன் (Zutphen) என்னுமிடத்தில் நிகழ்ந்த சண்டையில் ஆங்கிலக் கட்சிக்கு வெற்றி ஏற்பட்டபோதிலும், அவர் தமது ஆவியைத் துறந்தார்.

ஆங்கில மாலுமிகளுக்கும் ஸ்பானிஷ் மாலுமிகளுக்கும் சண்டை :—மேற்கூறிய காரணங்களைத் தவிர, ஸ்பெயினுக்கும் இங்கிலாந்திற்கும் பகை உண்டாவதற்கு வேறு ஒரு காரணமும் உண்டு. அக்காரணம் வியாபாரப் போட்டியால் உண்டானதாகும். ஸ்பெயின் மன்னர்க்காக கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தது முதல் ஸ்பெயின் தேசத்தவர்கள் அந்நாட்டினருடன் வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். அந்நாட்டிற்குச் சென்று வியாபாரம் செய்ய மற்ற நாட்டினர்களுக்குப் பாத்தியம் இல்லை யென்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் எலிஸபெத்தின் காலத்தில் ஆங்கில வர்த்தகர்கள் வியாபாரம் செய்வதற்காக அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல முயன்றார்கள். அதற்கு ஸ்பெயின் வர்த்தகர்கள் இடங்கொடாமையால் ஆங்கில மாலுமிகளுக்கும் ஸ்பானிஷ் மாலுமிகளுக்கும் அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தில் அநேக சண்டைகள் உண்டாயின. ஆங்கில மாலுமிகள், அமெரிக்காவிலிருந்து தங்கம், வெள்ளி முதலியவைகளை ஸ்பெயினுக்கு ஏற்றிவரும் பெரிய பொக்கிஷக் கப்பல்களை நடுச்

* இக்காலத்திய பெல்ஜியம், ஹாலந்து என்ற தேசங்களுக்கு 'நெதர்லாந்துகள் என்ற பெயர் வழங்கிவந்தது.

சமுத்திரத்தில் வழிமறித்துக் கொள்ளையடித்து வந்தார்கள். ஸ்பெயினுக்கும் இங்கிலாந்திற்கும் அக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பகைக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

ஜான் ஹாக்கின்ஸ்:—எலிஸபெத் மகாராணியாரின் காலத்தில் வசித்த கடற் கொள்ளைக்காரர்களில் ஜான் ஹாக்கின்ஸ் ஒருவர். அவர் அடிமை வியாபாரம் செய்து திரவியம் தேட எண்ணினார். அவர் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் வசித்த கருப்பு நிறமுள்ள மனிதர்களை (நீக்ரோ ஜாதியாரை) விலைக்கு வாங்கி அமெரிக்கா, மேற்கிந்தியத்தீவுகள் இவைகளில் காப்பி கரும்பு, பருத்தித் தோட்டங்களின் சொந்தக்காரர்களான ஸ்பானிஷ்காரர்களிடம் விற்று ஏராளமாய் பணம் சம்பாதித்தார். ஹாக்கின்ஸ் கினியா கடற்கரைக்கு அடிமை வியாபாரம் செய்யப் பலதடவைகள் கடற்பிரயாணம் செய்தார். அடிமை வியாபாரத்தால் லாபமடைந்த ஹாக்கின்ஸ் கி. பி. 1567ல் மூன்றாவது தடவை அமெரிக்காவிற்கு அடிமைகள் நிறைந்த கப்பலுடன் சென்றார். மெக்ஸிகோவிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டணத்தில் தம் அடிமைகளைக் கப்பலினின்று இறங்கும்படி செய்த காலத்தில் ஸ்பானிஷ் அதிகாரிகள் அவருடன் சண்டைசெய்து சில கப்பல்களை மூழ்கும்படி செய்தார்கள். அதோடு நில்லாமல் அவர்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் அபகரித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் ஹாக்கின்ஸ் ஜாக்கிரதையாக ஒரு கப்பலில் ஏறி இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பிவிட்டார். அவர்தான் அடிமை வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினவர்களில் முதல் மாலுமியாவர். ஹாக்கின்ஸ் அடிமைகளை அமெரிக்காவிலுள்ள ஸ்பானிஷ் தோட்டக்காரர்களுக்கு விற்றதால் அமெரிக்காவில் ஸ்பெயின் தேசத்தவர்கள் குடியேறி அநேக தோட்டங்களை வைத்துப் பயிராக்குவதற்கு முடிந்தது.

பிரான்ஸிஸ் ட்ரேக்:—இவ்வாறு ஸ்பானிஷ் பொக்கிஷக் கப்பல்களைக் கொள்ளையடித்து பெருந்தீமை இழைத்து வந்த கடற் கொள்ளைக்காரர்களில் ஸர் பிரான்ஸிஸ் ட்ரேக் (Sir Francis Drake) என்ற டேவன் ஷயர் ஆங்கில மாலுமி முக்கியமானவர். அவர் கி.பி. 1572ல் பனாமா (Panama)விற்குச் சென்று, அங்கேயுள்ள ஒரு குன்றின்மீது ஏறி பஸிபிக் மகா சமுத்திரத்தைப் பார்த்தார். அப்பொழுது அப்பெரிய சமுத்திரத்தில் தாம் கப்பற் பிரயாணம் செய்யவேண்டுமென்ற ஓர் ஆசை அவரது மனதில் உண்டாகியது. ஆகையால் அவர் அச் சமுத்திரத்தில் கப்பற் பிரயாணம் செய்வதாக ஒரு சபதம் செய்துகொண்டு திரும்பினர். கி. பி 1577ல் அவர் பெலிகன் என்ற ஒரு கப்பலில் ஏறி உலகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். இதற்குப் பின் ட்ரேக் மாலுமி எலிஸபெத் மகாராணியாரால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தார். அவர் கி. பி. 1587ல் பிலிப் இங்கிலாந்தைக் கைப்பற்ற நினைத்து ஒரு பெரிய கப்பற் படையைக் காடிஸ் துறைமுகத்தில் வைத்திருக்கிறார் என்ற சமாச்சாரத்தைக் கேள்விப்பட்டார். உடனே அவர் சில படகுகளுடன் அத் துறையினுள் வெகு தைரியமாகச் சென்று சில கப்பல்களை எரித்தும், சில கப்பல்களை முழ்கடித்தும் வந்தார். இதற்குப் பின் அவர் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பிவந்து, "ஸ்பெயின் அரசரின் தாடியைப் பொசுக்கிவிட்டேன் பார்த்தீர்களா?" என்று பெருமை பேசினர்.

ஸ்பானிஷ் ஆர்மடா:—அப்பால் கி. பி. 1588-ல் பிலிப் இங்கிலாந்தை ஜயிக்க எண்ணி 132 கப்பல்கள் அடங்கிய வேறு ஒரு பெரிய கப்பற்படையைச் சேகரித்து அனுப்பினர். அப் பெரிய கப்பற்படையை எவராலும் வெல்ல முடியாது என்று எண்ணி, பிலிப் அதை வெல்ல முடியாத ஆர்மடா

(Invincible Armada) என்று அழைத்தார். இக்கப்பற்படை நெதர்லாந்துகளுக்குச் சென்று அங்கு பார்மா கோமகனின் தலைமையின் கீழிருந்த ஒரு சேனையுடன் சேர்ந்து இங்கிலாந்தின் பேரில் படையெடுக்க வேண்டும் என்று பிலிப் மன்னர் ஏற்பாடு செய்தார்.

ஸ்பானிஷ் ஆர்மடா சென்ற வழி.

ஆர்மடா தோல்வி யடைதல்:—பிலிப் செய்த ஏற்பாடு
களைக் கேட்டு ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் நாட்டைக் காப்பாற்ற
ஒரு கப்பற்படையைச் சேகரித்து பிளிமத் துறைமுகத்
தில் வைத்திருந்தார். ஹோவர்ட் பிரபு இக் கப்பற்படை
யின் தலைவராயிருந்தார். அவருக்குக் கீழிருந்து உதவி
செய்த மாலுமிகளில் பிரான்ஸிஸ் ட்ரேக் ஒருவர். இப்படி
ஆங்கிலேயர்கள் ஸ்பானிஷ்காரர்களுடன் போர் செய்யத் தயா
ரித்துக் கொண்டிருக்கையில், 1588-ஆம் மே மாதத்தில்
லிஸ்பன் துறையிலிருந்து ஆர்மடா கிளம்பி, கரையோரமாக
வடக்கே சென்று, ஜூன் மாதத்தில் கோருன்னா துறையில்
வந்து சேர்ந்தது. பிறகு அது இங்கிலீஷ்க் கால்வாயை நோக்
கிச் சென்றது. ஹோவர்ட் பிரபு பிளிமத் துறையிலேயே
தமது கப்பற்படையுடன் காத்திருந்து, ஸ்பானிஷ் ஆர்மடா
முன் சென்றதும் தாம் அதைப் பின்தொடர்ந்தார்.

ஆங்கில மாலுமிகள் ஆர்மடாவை எதிர்க்க ஆரம்பித்தது
வுடன் தென் மேற்குக் காற்று வீசத்தொடங்கியது. ஆகை
யால் ஸ்பானிஷ் மாலுமிகள் தங்கள் போர்க் கப்பல்களைத்
திருப்பி இங்கிலீஷ்காரர்களை எதிர்க்க முடியவில்லை. மேலும்,
ஆங்கிலக் கப்பல்கள் ஸ்பானிஷ் போர்க்கப்பல்களைக் காட்டிலும்
சிறியவைகளானதால், ஆங்கில மாலுமிகள் தாங்கள் எதிர்க்கப்
பட்ட காலத்தில் தங்களுடைய கப்பல்களை வெகு வேகமாய்ச்
செலுத்தித் தப்பிக்கொண்டார்கள். ஆனால் இங்கிலீஷ் மாலுமி
கள் ஸ்பானிஷ் போர்க் கப்பல்களில் சிலவற்றை மூழ்கடித்து
இன்னும் சில கப்பல்களை எரித்துப் பல தீமைகளைச் செய்
தார்கள். பிறகு ஆர்மடா கலே நகரின் அருகில் சற்று நேரம்
தங்கின போது ஒரு பெரிய கடற் சண்டை நடந்தது. அதில்
ஸ்பெயின் தேசத்தவர்களுக்கு அதிகச் சேதம் ஏற்பட்டது.
இதற்குப் பிறகு ஆர்மடா இங்கிலீஷ்க் கால்வாயின் வழியாகச்

செல்லமுடியாமல் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளைச் சுற்றிக்கொண்டு ஸ்பெயினுக்குத் திரும்பிச் சென்றது.

பிலிப் தமது கப்பற்படை சின்னபின்னமானதை நினைத்து வருந்தினார். ஆங்கிலேயர்களுக்கு அளவிலா ஆனந்தம் உண்டாகியது. ஆங்கிலேயர்கள் ஆர்மடாப் போரில் அடைந்த வெற்றியால் பிராடஸ்டன்ட் மதம், தங்களது நாட்டின் சுதந்தரம், இவைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டார்கள். இந்த வெற்றியால் இங்கிலாந்து சமுத்திர எஜமானிப் பதவியைப் பெற்றது. கடல் வலிமை இங்கிலாந்துக்கு ஏற்பட்டதால் ஆங்கில மாலுமிகள் வெகு தைரியத்துடன் சமுத்திர மார்க்கமாய் அந்நிய நாடுகளுக்குச் சென்று, வியாபாரம் செய்யவும் குடியேறவும் ஆரம்பித்தார்கள்.

எலிஸபெத் அயர்லாந்தை ஜயித்தல்:—எலிஸபெத்தின் காலத்தில் அயர்லாந்தில் ஒரு கலகம் ஏற்பட்டது. அதை அடக்க எலிஸபெத், எஸக்ஸ் பிரபுவை அயர்லாந்துக்கு ஒரு படையுடன் அனுப்பினார். அவர் அயர்லாந்தியர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டார். ஆகையால் ராணியார் மௌண்ட்ஜாய் பிரபு (Lord Mountjoy)வின் கீழ் வேறு ஒரு சைன்யத்தை அயர்லாந்துக்கு அனுப்பினார். அவர் எல்லா கலகங்களையும் அடக்கி அயர்லாந்தை ஜயித்தார். இவ்வாறு எலிஸபெத்தின் காலத்தில் அயர்லாந்து ஜயிக்கப்பட்டது.

கேள்விகள்:—

1. எலிஸபெத்தின் குணாதிசயங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
2. எலிஸபெத் ராணியார் செய்த மத நிர்ணயம் யாது?
3. எலிஸபெத் காலத்தில் உண்டான மூன்று மதப்பிரிவுகள் யாவை? அவர் எந்த மத வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்?

4. மேரி ராணியார் ஏன் இங்கிலாந்துக்கு ஓட்டமெடுத்தார்?
5. எலிஸபெத் மேரிக்கு ஏன் உதவி செய்யவில்லை?
6. எலிஸபெத் மேரியைச் சிறையிலிட்டதால் உண்டான கஷ்டங்கள் யாவை?
7. ஸ்பெயினுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் எக்காரணங்களால் விரோதம் ஏற்பட்டது?
8. ஸர் பிலிப் ஸிட்னி, ஸர் பிரான்ஸிஸ் ட்ரேக், ஜான் ஹாக்கின்ஸ் இவர்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
9. எக்காரணத்தினால் ஆங்கில மாலுமிகளுக்கும், ஸ்பானிஷ் மாலுமிகளுக்கும் கடற்சண்டைகள் உண்டாயின?
10. இரண்டாவது பிலிப் இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுக்கச் செய்த ஏற்பாடுகள் யாவை?
11. ஸ்பானிஷ் ஆர்மடா சென்ற வழியைக் காட்ட ஒரு படம் வரைக.
12. ஆர்மடாவின் தோல்விக்குக் காரணங்கள் யாவை?

அத்தியாயம் 6.

ட்யூடர் மன்னர்களின் காலத்து மக்கட்களின் நிலைமை:- ட்யூடர் வம்சத்து மன்னர்கள் இங்கிலாந்தில் அமைதியை பரவச் செய்து நல்ல அரசாட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள். முதல் இரண்டு ட்யூடர் மன்னர்களும் பிரபுக்களின் கொட்டத்தை அடக்கித் தங்கள் அதிகாரத்தை மேன்மேலும் வளரும்படி செய்துகொண்டார்கள். பிரபுக்களின் கொடுஞ் செயல்களைக் கண்டு அஞ்சின சாமானிய ஜனங்களும் ட்யூடர் மன்னர்களிடம் அன்பும் நம்பிக்கையும் வைத்து அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து வந்தார்கள். ட்யூடர் மன்னர்கள் தங்கள்

இஷ்டப்படி நாட்டை ஆண்டபோதிலும், அவர்கள் பொது ஜனங்களின் நன்மையைக் கருதிய பல காரியங்களைச் செய்தார்கள். இக்காரணத்தினாலும் பொதுஜனங்கள் ட்யூடர் மன்னர்களின்மீது ஒரு குறையும் சொல்லிக்கொள்ள இடமில்லாமல் இருந்தது. ட்யூடர் அரசர்களின் காலத்தில் வரிகளை விதித்தும், சட்டங்களை இயற்றியும், அரசாட்சியில் உள்ள குறைகளை பார்லிமெண்ட் அரசர்க்கு எடுத்துக் காட்டியும் வந்தது. ட்யூடர் அரசர்கள் வசூலான பணத்தைச் செலவிட்டும், தேசச் சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தும் ஆட்சி புரிந்து வந்தார்கள். அநேகமாய்ப் பார்லிமெண்ட் மகா சபை ட்யூடர் மன்னர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு இணங்கியே நடந்துவந்தது. ஆனால் ட்யூடர் வம்சத்தரசர்கள் பார்லிமெண்டின் அபிப்பிராயம் தமது இஷ்டத்திற்கு மாறாக இருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டால் அதன் அபிப்பிராயப்படி நடப்பார்கள்.

அரசர்க்கு ராஜீய காரியங்களில் ஆலோசனைகூற அநேக மந்திரிகள் இருந்தார்கள். ஆனால் அவருடைய இரண்டு காரியதரிசிகளுந்தான் அரசாங்க சம்பந்தமான சகல காரியங்களையும் கவனித்து வந்தார்கள். மேலும், ட்யூடர் மன்னர்களுக்கு ராஜீயக் காரியங்களில் ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு மந்திரி சபையும் உண்டு. இச்சபையில் ஏறக்குறைய இருபது மெம்பர்கள் இருந்தார்கள். அரசர்கள் அடிக்கடி இச் சபையைக் கலந்து ஆலோசனை கேட்டு வந்தபோதிலும் தங்கள் இஷ்டப்படியே காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். இச் சபையோர்களும் ட்யூடர் அரசர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு மாறாக ஒன்றும் செய்வதேயில்லை.

ட்யூடர் மன்னர்கள் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு நிலைத்த சைன்யமும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. சேனையின்

உதவியின்றி அவர்கள் நாட்டின் அமைதியை நிலவச் செய்தார்கள். நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காகச் சேனையின் உதவி வேண்டிய காலங்களில் அவர்கள் போர்த் தொழிலை அறிந்த குடிகள் போர்வீரர்களாக சேனையில் அமர்ந்து போர் புரியும் படி செய்துவந்தார்கள். சேனையைத் தவிர, இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்பிற்கு ஒரு கப்பற்படையும் அவசியம் வேண்டும் என்பதை ட்யூடர் மன்னர்கள் தங்களது அதிபுத்தி நுட்பத்தினால் உணர்ந்தார்கள். எட்டாவது ஹென்றியின் ஆளுகையில் அழிக்கப்பட்ட சன்னியாசி மடங்களின் சொத்தைக் கொண்டு 'Great Harry' என்ற ஒரு பெரும் போர்க் கப்பல் கட்டப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் கடற்கரை நாடுகளில் கப்பல் கட்டும் தொழில் மேன் மேலும் அபிவிருத்தி யடைந்து வந்தது. எலிசபெத் மகாராணியாரின் காலத்தில் இங்கிலாந்திற்குச் சொந்தமாய் அநேக போர்க்கப்பல்கள் இருந்தன. ஹாக்கின்ஸ், ட்ரேக் முதலான சிறந்த மாலுமிகள் இருந்தார்கள். ஆகையால்தான் ஸ்பானிஷ் ஆர்மடாவினால் இங்கிலாந்திற்கு ஆபத்து நேர்ந்த காலையில், ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது கப்பற்படையின் உதவியால் தங்களுடைய நாட்டையும், பிராடெஸ்டெண்ட் மதத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்டார்கள்.

வர்த்தகம்:—ஆர்மடாப் போரில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெற்றி உண்டானதால் இங்கிலாந்திற்கு கடல் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது. கடல் வலிமை உண்டானவுடன் ஆங்கில மாலுமிகள் கடல் மார்க்கமாய் அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று வியாபாரம் செய்யவும், அவைகளில் குடியேறவும் தொடங்கினார்கள். கி. பி. 1600-ல் லண்டன் நகரத்தின் வியாபாரிகள் சிலர் இந்தியாவுடன் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் ஒரு வர்த்தகச் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அதற்குக் கிழக்கு இந்தியாக் கம்பெனி என்று

பெயர். அக்கம்பெனி வியாபாரிகள் பெரிய கப்பல்களைக் கட்டிக்கொண்டும் சிறந்த மாலுமிகளின் உதவியைக் கொண்டும், இந்தியாவின் மேல்கடற்கரையிலும், கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலும் வியாபாரம் செய்து வந்தார்கள். தவிர, ருஷ்யாவுடன் வியாபாரம் செய்வதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு வர்த்தகச் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் மாஸ்கோவி என்ற பட்டணம் ருஷ்யாவின் தலைநகராக இருந்ததால் அதற்கு 'மஸ்கோவி' கம்பெனி என்று பெயர் வந்தது.

கல்வி:- எட்டாவது ஹென்றியின் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலும் இங்கிலாந்திலும் கிரீக், லத்தின் என்ற பாஷைகளில் அதிகத் தேர்ச்சி பெற்ற கலைஞர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுள் இராஸ்மஸ், மோர், ஜான் காலட் முக்கியமானவர்கள். பதினைந்தாவது நூற்றாண்டிலேயே புத்தகங்கள் அச்சிடும் முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் அநேக புத்தகங்கள் கொஞ்ச காலத்தில் வெளியிடுவதற்கு முடிந்தது. ஸர் தாமஸ் மோர் 'யுட்டோபியா' (Utopia) என்ற ஒரு புத்தகத்தை எழுதினார். பிறகு பைபிள், ஜெபப் புத்தகம் முதலானவை ஆங்கிலப் பாஷையில் மொழி பெயர்த்து எழுதப்பட்டன. எலிஸபெத் ராணியாரின் ஆளுகையில் ஆங்கிலக் கலைஞர்கள் அநேக புத்தகங்களைச் செய்யுள் நடையில் இயற்றினார்கள். எட்மென்ட் ஸ்பென்ஸர் என்ற ஆங்கிலேயர் 'Fairy Queen' என்ற புத்தகத்தைச் செய்யுள் நடையில் வெளியிட்டார். அப்புத்தகத்தால் அவருக்கு என்றும் மழியாத கீர்த்தி உண்டாகியது. மேலும், எலிஸபெத்தின் காலத்தில் மார்லோ, வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் என்ற இரண்டு நாடகக்காரர்களும் அநேக நாடகங்களையும் காவியங்களையும் இயற்றினார்கள். அநேக நாடகசாலைகளும் இங்கிலாந்தில் பலவிடங்களில் கட்டப்பட்டன. அவைகளில் Globe Theatre முக்கியமானது. டாமி

லென் என்பவரைப்பற்றி கிரிஸ்தபர் மார்லோ கி. பி. 1587-ல் ஒரு நாடகம் எழுதியுள்ளார். ஷேக்ஸ்பியரை ஆங்கில நாடகக் கவிகளுள் முதன்மையானவர் (கவிச் சக்கரவர்த்தி) என்று பலர் கருதுகின்றனர். அவரால் ஆங்கிலப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ள நாடகங்கள் உயர்தரக் கலாசாலைகளில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே காலத்தில் ஸர் பிரான்ஸிஸ் பேக்கன் என்ற ஓர் ஆங்கிலேயர் அநேக அருமையான வியாசங்களை இனிமையாயும் தெளிவாயும் உள்ள நடையில் எழுதியிருக்கிறார். அவ்வியாசங்களை ஆங்கிலேயர்கள் மிக அருமையானவை என்று கருதுகிறார்கள். மகாராணியாரின் காலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள புத்தகங்கள் எல்லாம் வசனநடையில் இருந்தாலும் சரி, செய்யுள் நடையில் இருந்தாலும் சரி, அவைகள் ஆங்கிலேயர்களுடைய தைரியத்தையும் விடாமுயற்சியையும் தேச அபிமானத்தையும் நன்கு தெரிவிக்கின்றன.

கேள்விகள்:—

1. ட்யூடர் மன்னர்களின் ஆட்சி முறையைப்பற்றித் தெரிந்த வரையில் எழுதுக.
2. இங்கிலாந்தின் வாணிபம் எலிஸபெத்தின் காலத்தில் மேன்மேலும் பெருகினதற்கு என்ன காரணம்?
3. எலிஸபெத் மகாராணியாரின் காலத்தில் வெகு சிறப்புடன் விளங்கின கவிகளும் கலைஞர்களும் யாவர்?

* *

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.		வருஷங்கள்,
நட்சத்திர அறை நியாயஸ்தலம்	,,	1487
உல்ஸி சான்ஸலர் பதவியை அடைந்தது	,,	1514
பொன்னுடைச் சமவெளிச் சந்திப்பு	,,	1520
உல்ஸியின் மரணம்	,,	1529

சர்ச் தலைமைச் சட்டம்	,,	1534
கலே நகர் இழக்கப்பட்டது	,,	1558
சர்ச் தலைமைச் சட்டம் இரண்டாம் முறை பிறப்பிக்கப்பட்டது	,,	1559
மேரியின் சரணம்	,,	1568
மேரியின் மரணம்	,,	1587
ட்ரேக் ஸ்பானிஷ் போர்க் கப்பல்களைக் காடிஸ் துறைமுகத்தில் எரித்து விடுதல்	,,	1588
ஆர்மடாப் போர்	,,	1588

VIII. ஸ்டூவர்ட் அரசர்களின் காலம்
(கி. பி. 1603—1625)

அத்தியாயம் 1.

முதலாவது ஜேம்ஸ் (கி. பி. 1603—1625)

ஜேம்ஸ் இங்கிலாந்தின் மன்னராதல்:— எலிஸபெத்துக்குப் பிறகு ஸ்காட்லாந்து அரசியாயிருந்த மேரியின் புதல்வரான ஜேம்ஸ் ஆங்கில மகுடத்திற்கு நெருங்கின பாத்தியஸ்தரானதால் அவரே ஆங்கில வேந்தரானார். அவர் ஸ்டூவர்ட் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஏற்கனவே ஸ்காட்லாந்தில் ஆட்சி புரிந்துவந்தார். இவ்வாறு ஸ்காட்லாந்தும் இங்கிலாந்தும் ஒரே அரசரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டன. ஆனால் இவ்விரு தேசங்களின் பார்லிமென்ட்களும், சர்ச்சுகளும், சட்டங்களும் வெவ்வேறாக இருந்துவந்தன. அவர் ஸ்காட்லாந்தில் ஆறாவது ஜேம்ஸ் என்றும், இங்கிலாந்தில் முதலாவது ஜேம்ஸ் என்றும் அழைக்கப்பட்டார்.

ஜேம்ஸின் குணாதிசயங்கள்:—ஜேம்ஸ் கல்வியில் மிகத் தேர்ச்சியுள்ளவராயினும் விவேகி அல்லர். அவர் தமது இஷ்டப்படி நாட்டையாள விரும்பினார். ஆனால் அவருக்கு நாட்டை ஆளும் திறமை கொஞ்சமேனுமில்லை. அவருக்கு மூர்க்கத்தனமும் பிடிவாதமும் அதிகம். மேலும், அவர் சுயநலம் பாராட்டுபவர். இத்தகைய குணங்கள் வாய்ந்த ஜேம்ஸ் மன்னர் பொதுமக்களின் அன்பை எவ்வாறு அடையக்கூடும்?

வெடிமருந்து சதி (கி. பி. 1605):—ஜேம்ஸ் கத்தோலிக் மதத் தலைவியான மேரியின் புதல்வரானதால் தங்களுக்குச் சாதகமாக மத மாறுபாடுகளைச் செய்வாரென்று ஆங்கில கத்தோலிக்குகள் எண்ணியிருந்தார்கள். ஆனால் அவர் எலிஸபெத்தின் மத நிர்ணய ஏற்பாட்டையே அனுஷ்டிப்பதென்று தீர்மானம் செய்துவிட்டார். ஆகையால் சில கத்தோலிக்குகள் அதிருப்தியால் ஒரு சதியைச் செய்ய எண்ணினார்கள். அவர்கள் பிரபுக்கள் சபை கூடும் மாளிகையின் கீழுள்ள அறைகளை வாடகைக்கு வாங்கி, அவைகளில் வெடிமருந்து நிறைந்த பீப்பாய்களைக் கொண்டுபோய் நிரப்பினார்கள். பார்லிமெண்ட் கூடும் தினத்தில் வெடிமருந்துக்குத் தீ வைத்து ஜேம்ஸையும், பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களையும் ஒழிக்க கத்தோலிக்குகள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கை பாக்ஸ் (Guy Fawkes) என்ற ஒரு போர்வீரன் வெடிமருந்துக்குத் தீ வைப்பது என்று ஏற்பாடாயிருந்தது. இச் சதியில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கத்தோலிக், தன் உறவினரும் பிரபுக்கள் சபையின் மெம்பருமான மாண்டேகல் பிரபுக்கு பார்லிமெண்ட் மீட்டிங்குக்குப் போகவேண்டாம் என்று ஒரு கடிதம் எழுதினான். அதனால் பார்லிமெண்ட் கூடும் தினத்தில் (கி. பி. 1605 நவம்பர் 5உ) வெடிமருந்துச் சதி (Gun

powder plot) வெளியாகிவிட்டது. கை பாக்ஸ் வெடி மருந்துக்குத் தீ வைக்கப்போகும் சமயத்தில் கைதியாக்கப் பட்டான். அதில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா கதோலிக்குகளும் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். இதற்குப் பிறகு ஜேம்ஸ் கதோலிக்கு களுக்கு விரோதமாய் அநேக கடுமையான சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார்.

அல்ஸ்டர் மாகாணத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறுதல்:- முதலாவது ஜேம்ஸ் சிங்காதனமேறினபொழுது அயர்லாந்து ஆங்கில வேந்தரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. ஆயினும், அயர்லாந்தியர்கள் ஆங்கில அரசாங்கத்தாரிடம் விரோதம் பாராட்டிவந்தார்கள். ஆகையால் இங்கிலாந்து மன்னர் தம் சேனையின் பலத்தினால் அயர்லாந்தியர்களை அடக்கி ஆண்டு வந்தார். கி. பி. 1609-ல் டைரோன் பிரபு அயர்லாந்தில் ஒரு கலகம் செய்தார். அது ஆங்கிலேயர்களால் அடக்கப் பட்டவுடன் அப்பிரபு அயர்லாந்திலிருந்து ஓடிவிட்டார். அரசாங்கத்தார் உடனே அவருடைய நிலங்களைப் பிடுங்கி அயர்லாந்தில் குடியேற விரும்பின இங்கிலீஷ் பிராடெஸ்டெண்ட் களுக்குக் கொடுத்தார். ஆனதுபற்றி அநேக இங்கிலீஷ் பிராடெஸ்டெண்ட்கள் அயர்லாந்தின் வடபாகத்திற்குச் சென்று கி. பி. 1611-ல் குடியேறத் தொடங்கினார்கள். அயர்லாந்தின் இதர பாகங்களில் உள்ளவர்கள் கதோலிக் மதத்தினர்கள் ஆகையால் அவர்களுக்கும் வட அயர்லாந்திலே அல்ஸ்டரில் குடியேறின இங்கிலீஷ் பிராடெஸ்டெண்ட்களுக்கும் அடிக்கடி சண்டைகள் ஏற்பட்டு வந்தன.

ப்யூரிட்டன் யாத்திரிகள்:—இம்மாதிரி கதோலிக்குகள் கஷ்டப்படுகையில், ப்யூரிட்டன்கள் 'ஜேம்ஸ் பிராடெஸ்டெண்ட் நாடான ஸ்காட்லாந்திலிருந்து வந்தபடியால் அவர் ப்யூரிட்

டன் சட்சிக்குச் சாதகமாய்ச் சில மத மாறுபாடுகளைச் செய்வார்'' என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் ஜேம்ஸ் ஆங்கிலிகன் கட்சியிற் சேர்ந்துகொண்டார். இதைக்கண்ட ஆங்கில ப்யூரிட்டன்களில் அநேகர் தம்மிஷ்டப்படி தெய்வ ஆராதனை செய்யச் சுதந்தரம் கிடைக்காது என்று எண்ணி, இங்கிலாந்தை விட்டு வேறு நாடுகளுக்குச் செல்வதென்று தீர்மானித்தனர். ஆகையால் சில ப்யூரிட்டன்கள் ஹாலந்துக்குப் போய் சிறிது காலம் தங்கி, பிறகு அங்கிருந்து மேப்ளவர் (Mayflower) என்ற ஒரு கப்பலில் ஏறிக்கொண்டு அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தைக் கடந்து வட அமெரிக்காவின் கிழக்கரைப் பிரதேசத்தில் குடியேறினார்கள். இவ்வாறு வட அமெரிக்காவிற்குச் சென்று குடியேறினவர்களே ப்யூரிட்டன் யாத்திரிகள் (Pilgrim Fathers) என்ற பெயர் பெற்றார்கள்.

ஜேம்ஸும் பார்லிமென்டுகளும்:--ஜேம்ஸ் பட்டத்திற்கு வந்ததுமுதல், அவருக்கும் அவரது பார்லிமென்டுகளுக்கும் அநேக விவாதங்கள் நேரிட்டுக்கொண்டே இருந்தன. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஜேம்ஸ் பார்லிமெண்டின் அனுமதியின்றித் தமதிஷ்டப்படி வரிகளைப் போட்டும், தம் விரோதிகளை விசாரணையின்றிச் சிறையிலிட்டும் வந்தார். மேலும், அவர் தமக்கு இதமாகப் பேசுவோரின் சொற்களைக் கேட்டு ஆண்டுவரலானார். அவர்களுள் முக்கியமானவர் பக்கிங்காம் பிரபு (Duke of Buckingham) வாகிய ஜார்ஜ் வில்லியர்ஸ் (George Villiers) என்பவர். மேலும், ஜேம்ஸ் 'கடவுள் உரிமை' என்ற ஒரு விநோதமான கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தார்; அஃது 'அரசர் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்; அவர் தமது இஷ்டப்படியே ஆட்சியை நடத்தலாம்; அவரது அதிகாரத்தை ஒருவரும் மறுக்கக்கூடாது' என்பது. இக் கொள்கையைப் பார்லிமென்ட் சபையோர் ஒத்துக்

கொள்ளவில்லை. ஆனதுபற்றி ஆங்கிலேயர்கள் ஜேம்ஸ் மன்னரை வெறுத்தார்கள்.

ஜேம்ஸும் முப்பது வருஷப் போரும்:—கி. பி. 1618-ல் ஜர்மனி தேசத்தில் கதோலிக்குகளுக்கும் பிராடஸ்டண்ட்களுக்கும் முப்பது வருஷப் போர் (Thirty Years' War) ஆரம்பித்தது. ஜர்மனியக் கதோலிக்குகள் ஜேம்ஸின் மாப்பிள்ளையான பிரேடரிக் (Frederick) என்பவரைப் பாலடிநேட் (Palatinate) என்ற அவருடைய மாகாணத்தை ஜயித்துக்கொண்டு துரத்திவிட்டார்கள். அவர் ஜேம்ஸைத் தமக்கு உதவி புரியும்படி வேண்டினார். ஆனால் ஜேம்ஸ் ஜர்மனியக் கதோலிக்குகளுக்கு விரோதமாய்த் தமது மாப்பிள்ளைக்கு உதவி செய்தால், ஸ்பெயின் அரசரின் கோபம் ஏற்படும் என்று எண்ணிச் சும்மாயிருந்து விட்டார். இதைக் கண்ட ஆங்கிலப் பார்லிமெண்ட் கோபமடைந்தது. இஃது இவ்வாறிருக்கையில், ஜேம்ஸ் ஸ்பெயின் மன்னரின் சிநேகத்தை அடைய விரும்பி தமது மூத்த புதல்வரான சார்ல்ஸுக்கு ஸ்பானிஷ் ராஜகுமாரத்தியை விவாகம் செய்துகொள்வதற்கு முயற்சிகள் செய்தார். சார்ல்ஸ் இளவரசரும் தம் தோழரான ஜார்ஜ் வில்லியர்ஸுடன் ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார். ஸ்பெயின் மன்னர் இங்கிலாந்தில் கதோலிக் மதத்தை முக்கிய மதமாகச் செய்ய ஜேம்ஸ் இஷ்டப்பட்டால் விவாக ஏற்பாட்டிற்குச் சம்மதிப்பதாகச் சொன்னார். இதற்கு ஜேம்ஸ் இணங்கக் கூடவில்லை.

கேள்விகள் :—

1. முதலாவது ஜேம்ஸுக்கு ஆங்கில மகுடத்திற்கு உள்ள உரிமையை வம்சாவளியின் மூலமாய்க் காட்டுக.
2. ப்யூரிடன் பாத்திரிகள், பக்கிங்காம் பிரபு இவர்களைப் பற்றித் தெரிந்த வரையில் எழுதுக.

3. வெடிமருந்துச் சதி எக்காரணத்தால் உண்டாகியது? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?
4. ஜேம்ஸுக்கும் பார்லிமெண்டுகளுக்கும் எக்காரணங்களால் விவாதங்கள் உண்டாயின?

அத்தியாயம் 2.

முதலாவது சார்ல்ஸ் (கி. பி. 1625—1649.)

சார்ல்ஸும் பக்கிங்காம் பிரபுவும்:—முதலாவது ஜேம்ஸ் கி. பி. 1625ல் இறக்கவே, அவருடைய புதல்வரான சார்ல்ஸ் பட்டத்திற்கு வந்தார். அவர் தமது தோழரான பக்கிங்காம் பிரபுவின் சொற்களைக் கேட்டு ஆண்டு வந்ததால் பார்லிமெண்டுக்கு அவரிடம் விரோதம் உண்டாகியது. ஆனால் சார்ல்ஸ், தாம் ஸ்பெயினுடன் தொடுத்த போரின் செலவிற்குப் பணம் வேண்டியிருந்ததால் பார்லிமெண்டைக் கூட்டினார். அது சொற்பப் பணத்தைச் செலவு செய்ய அனுமதி கொடுத்தது. பிறகு சார்ல்ஸ் பார்லிமெண்டின் அனுமதியின்றித் தம் இஷ்டப்படி குடிகளின்மேல் வரி விதித்துப் பணத்தை வசூல் செய்தார். பார்லிமெண்டார் அதிகக் கோபமடைந்து, மறுமுறை சார்ல்ஸ் பணம் கேட்கும் போது "பக்கிங்காம் பிரபுவின் நேசத்தை ஒழித்தால் வேண்டிய அளவு பணம் கொடுத்தல் கூடும்" என்று சொன்னார்கள். சார்ல்ஸ் இதற்கு உடன்படவில்லை. ஆனதுபற்றி அவர் அதிகக் கோபத்துடன் பார்லிமெண்டைக் கலைத்துவிட்டார்.

உரிமை விண்ணப்பம் (கி. பி. 1628) :—அதற்குப் பிறகு சார்ல்ஸ் பிரான்ஸுடன் போர்புரிய வேண்டியிருந்தது.

இதற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெறும்பொருட்டு சார்லஸ் கி. பி. 1628ல் மூன்றாம் தடவை பார்லிமென்டைக் கூட்டினார். அச்சபை, அரசர் தமது இஷ்டப்படி குடிகளின் மேல் வரி விதித்ததைக் கண்டு கோபமடைந்து, உரிமை விண்ணப்பம் (Petition of Right) ஒன்றை எழுதி அவரிடம் கொடுத்து அதை அங்கீகரிக்கும்படி செய்தது. அதில் கண்ட நிபந்தனைகளாவன:—"(1) பார்லிமென்டின் அனுமதியின்றி எவ்வித வரியையும் அரசர் தமதிஷ்டப்படி குடிகளின்மீது விதித்தல் கூடாது. (2) அரசர் சரியான விசாரணையின்றி எவரையும் தமது இஷ்டப்படி சிறையிலிடுவது கூடாது. (3) அரசர் போர் வீரர்களைக் குடிகளின் வீடுகளில் பலவந்தமாய் வைத்துப் பயமுறுத்தல் கூடாது." சார்லஸ் இந்த நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொண்டு அப் பத்திரத்தில் கையொப்பமிட்டார்.

கப்பற் பணம்:-மறுவருஷமே சார்லஸ் உரிமை விண்ணப்பத்தின் நிபந்தனைகளை மீறி நடக்கத் தொடங்கினார். அவர் பார்லிமென்டைக் கூட்டாமலே பதினொரு (கி.பி. 1629-1640) ஆண்டுகள் தமது இஷ்டப்படி ஆட்சி புரிந்தார். அவர் இங்கிலாந்திலுள்ள ஒவ்வொரு நகரமும் தமக்குக் கப்பற் பணம் (Ship Money) கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். இந்த வரி பார்லிமென்டின் அனுமதியைப் பெறாமல் அரசரால் விதிக்கப்பட்டது. ஆகையால் ஜனங்களில் அநேகர் இவ்வரியை விதித்தது நியாயமல்ல என்று கருதி வெகு தைரியத்துடன் அதைக் கொடுக்க மறுத்தனர். அவ்வாறு ஆண்மையுடன் மறுத்தவர்களில் ஜான் ஹாம்ப்டன் (John Hampden) என்ற பக்கிங்காம் ஷயரைச் சேர்ந்த ஆங்கிலேயர் ஒருவர். அதுபற்றி சார்லஸ் அவரை கப்பற் பணம் என்ற வரி கொடாததற்காகச் சிறையிலிடும்படி செய்தார்.

சார்லஸின் துன்மந்திரிகள் :—சார்லஸ் பார்லிமெண்டின் உதவியின்றிப் பதினொரு வருஷகாலம் நடந்து இப்படி அரசாளுவதற்கு உதவி புரிந்தவர்கள் இரண்டு மந்திரிமார்கள். அவர்களில் ஒருவரான வெண்ட்வர்த் (Wentworth) ராஜ்ய விஷயங்களிலும், மற்றொருவரான வில்லியம் லாட் (William Laud) என்னும் காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப் மத விஷயங்களிலும் அநீதியான காரியங்களைச் செய்து வந்தார்கள். வெண்ட்வர்த் சேனையின் உதவியால் குடிகளைப் பயமுறுத்தி அரசனின் அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்தினார். ஸ்காட்டிஷ் (ஸ்காட்லாந்திய) சர்ச்சுகளில் பிஷப்புகள் நியமனம் செய்யப்படவேண்டுமென்றும் அவர்களை மதவிஷயங்களில் அதிகாரிகளாகச் செய்யவேண்டுமென்றும் லாட் முயன்றார். அதனால் அந்நாட்டினர் சார்லஸின் மீது போர் செய்யத் தொடங்கினர். இந்தப் போருக்கு "பிஷப்புகள் போர்" (Bishops' War) என்று பெயர். இதில் சார்லஸ் தோல்வியடைந்தார்.

நீடித்த பார்லிமெண்ட் (கி. பி. 1640):—இப் போருக்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்கு சார்லஸ் கி. பி. 1640ல் பார்லிமெண்டைக் கூட்டினார். இச் சபைக்கு நீடித்த பார்லிமெண்ட் (Long Parliament) என்று பெயர். ஏனென்றால் இச் சபை இருபது வருஷகாலம் (கி. பி. 1640—1660) அதிகாரம் பெற்றிருந்தது. இந்தப் பார்லிமெண்டைவிட அதிகப் புகழ்பெற்ற பார்லிமெண்ட் இதுவரையில் இங்கிலாந்தில் கூடினதே இல்லை. இச் சபை அரசர் குடிகளிடமிருந்து கப்பற்பணம் வசூலித்தது தேசச்சட்டத்திற்கு விரோதம் என்று தீர்மானம் செய்தது. இது வெண்ட்வர்த், லாட் என்ற இரண்டு துன்மந்திரிகளையும் முதலில் சிறையிலிட்டு, பிறகு அவர்களைக் கொலை செய்துவிடும்படி செய்தது. மேலும், இது

நட்சத்திர அறை நீதிஸ்தலம், ஹைகமிஷன் கோர்ட் இவைகளை ஸ்டூவர்ட் அரசர்கள் சுயநலத்திற்கு உபயோகித்துக் கொண்டதால் அழிந்துவிட்டது. சார்ல்ஸ் மறுபடியும் பார்லிமெண்டைக் கூட்டாமல் தமது இஷ்டப்படி ஆளமுடியாமற் செய்ய எண்ணி, பார்லிமெண்ட் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு தரம் தவறாமல் கூட்டப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தையும் நீடித்த பார்லிமெண்ட் இயற்றியது.

மகா எச்சரிக்கைப் பத்திரமும் பார்லிமெண்டின் ஐந்து மெம்பர்களை அரசர் சிறையிலிட முயன்றதும்:- மேற்கூறியவைகளைத் தவிர, சார்ல்ஸ் பட்டத்திற்கு வந்தது முதல் அவர் செய்த அடாத செயல்களை எல்லாம் எடுத்து பார்லிமெண்ட் கண்டனம் செய்தது. சார்ல்ஸின் அடாத செய்கைகள் எழுதப்பட்டுள்ள பத்திரத்திற்கு 'மகா எச்சரிக்கைப் பத்திரம்'(The Grand Remonstrance) என்று பெயர். சார்ல்ஸ் இதைக் கேட்டு அதிகக் கோபமடைந்து, அப்பத்திரத்தை எழுதும்படி செய்தவர்களில் ஐந்து பேர்களைச் சிறையிலிட உத்தேசித்து, ஒரு பெரிய படையுடன் பார்லிமெண்ட் கூடும் இடத்திற்கு வந்தார். இதையறிந்த ஐவர்களும் அரசர்க்குப் பயந்து ஓடிவிட்டனர். சார்ல்ஸ் வந்ததும், அவர்களைக் காணாது திகைத்து நின்று, "அப் பட்சிகள் பறந்துவிட்டனவே?" என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றார். இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட லண்டன் நகரவாசிகள் அரசனை வெறுத்தார்கள். உடனே பார்லிமெண்ட் கூடி, தேசத்தின் சேனை எல்லாம் தனது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது என்ற ஒரு சட்டம் பிறப்பித்தது. இதற்குப் பிறகு சார்ல்ஸ் லண்டனை விட்டு ஓடிவிட்டார்.

உள்நாட்டுப் பெரும்போர் (கி. பி. 1642—1647):—இங்கிலாந்தின் வடபாகத்திலும் மேற்குப் பாகத்திலும் உள்ள

ஜனங்கள் அரசர் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஆனால் இங்கிலாந்தின் தென்பாகத்திலும் கிழப்பாகத்திலும் உள்ள ஜனங்கள் [illegible] பார்லிமெண்டின் கட்சியிற் சேர்ந்தார்கள்; பிரபுக்களில் அநேகர் அரசரது கட்சியில் சேர்ந்தனர். ஆனால் பட்டணங்களில் வசித்துவந்த சாமானிய ஜனங்களும் கிராமவாசிகளும் பார்லிமெண்டின் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். ஆங்கிலிகன்கள் அரசரின் கட்சியிலும் ப்யூரிட்டன்கள் பார்லிமெண்டின் கட்சியிலும் சேர்ந்துகொண்டார்கள். இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் அரசரின் கட்சியென்றும் பார்லிமெண்டின் கட்சி யென்றும் இரண்டு பெரிய கட்சிகள் ஏற்பட்டு, இவ்விரு கட்சியினர்களுக்கும் போர் நடந்தது. இதைத் தான் உள்நாட்டுப் பெரும்போர் (Civil War) என்று சொல்லுகிறோம். இந்தப் போர் "ராஜீய விஷயங்களில் அரசர்க்கு அதிகாரம் அதிகமா? பார்லிமெண்டிற்கு அதிகாரம் அதிகமா?" என்பதைத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அரசர் கட்சியினர் குதிரை வீரர் (Cavalier) என்றும், பார்லிமெண்டின் கட்சியினர் உருண்டைத் தலையர் (Roundhead) என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

எட்ஜ்ஹில், சால்க்ரோவ் சண்டைகள்:—சார்லஸ் கி.பி. 1642ல் ஆக்ஸ்பர்டில் கொஞ்சகாலம் தங்கியிருந்து ஒரு சேனையுடன் லண்டன் நகரைக் கைப்பற்ற வந்தார். அப்பொழுது எட்ஜ்ஹில் (Edgehill) என்னுமிடத்தில் அரசரின் சேனையும் பார்லிமெண்டின் படையும் சந்தித்துப் போர் புரிந்தன. அதில் எந்தக் கட்சி ஜயம் பெற்றது என்பதை நிச்சயமாய்ச் சொல்ல முடியவில்லை. மறு வருஷத்தில் சால்க்ரோவ் (Chalgrove) என்னுமிடத்தில் ஒரு பெரிய சண்டை நடந்தது. இச் சண்டையில் பார்லிமெண்டின் சேனைத் தலைவரான ஹாம்ப்டன் *வெகு

* இவர்தான் கப்பற்பணம் கொடுக்க மறுத்தவர்.

ஆண்மையுடன் போர் புரிந்து இறந்தார். ஆனால் இச் சண்டையில் எந்தக் கட்சியார் வெற்றியடைந்தார் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லக்கூடவில்லை.

பார்லிமெண்ட் ஸ்காட்லாந்தியர்களுடன் உடன்பாடு செய்து கொள்ளுதல்:—பார்லிமெண்ட் ஸ்காட்லாந்துடன் கி.பி. 1644-ல் ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்துகொண்டது. அதன்படி ஸ்காட்லாந்தியர் பார்லிமெண்டுக் கட்சிக்கு உதவி புரிவது என்றும், அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுடைய சர்ச்சை ஸ்காட்லாந்திலுள்ள பிரஸ்பிடேரியன் சர்ச்சைப் போலச் செய்வதும் என்றும் ஏற்பட்டது. பிறகு ஸ்காட்லாந்தியர்கள் ஒரு பெரிய சேனையை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பினார்கள்.

ஆலிவர் க்ராம்வெல்லும் புதுமாதிரிப் படையும்:—இச் சமயத்தில் இந்த பார்லிமெண்டில் கேம்பிரிட்ஜ் நகரின் பிரதிநிதியாக ஆலிவர் க்ராம்வெல் என்ற ஒரு வீரர் இருந்தார். அவர் எட்டாவது ஹென்றியின் ஆலோசனைத் தலைவரா யிருந்த தாமஸ் க்ராம்வெல்லினுடைய வெல்ஷ் மருமகனின் சந்ததியைச் சேர்ந்தவர். அவர் இங்கிலாந்தின் கிழக்குப் பாகத்திலுள்ள ஜில்லாக்களில் 'கீழ் நாட்டார்களின் சங்கம்' ஒன்றை ஸ்தாபித்து நடத்தி வந்தார். அவர் ப்யூரிட்டன் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஒரு சிறந்த தளகர்த்தர். அவர் தேக வலிமையுள்ளவர்களைப் பொறுக்கி அவர்களுக்கு நல்ல யுத்தப் பயிற்சி கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார். ஆலிவர் க்ராம்வெல்லின் சேனையிலுள்ள போர்வீரர்கள் சிகப்புக் கவசம் பூண்டார்கள். இச் சைன்யத்தையே "புது மாதிரிப் படை" (New Model Army) என்று சொல்லுகிறோம். இங்கிலாந்தின் கிழக்குதிசை மாகாணங்களிலிருந்து தமது புது மாதிரிப் படையுடன் க்ராம்வெல் வட திசையை நோக்கிச்

3. நீடித்த பார்லிமெண்டின் செய்கைகள் யாவை?
4. உள்நாட்டுப் பெரும்போர் எக்காரணங்களால் ஏற்பட்டது? அப்போரில் நிகழ்ந்த முக்கிய சண்டைகள் யாவை?
5. உள்நாட்டுப் பெரும்போரில் யாருக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது? ஏன்?

அத்தியாயம் 3.

இங்கிலாந்தில் குடியரசு ஏற்பட்டது (கி. பி. 1649—1660)

ரம்ப் குடியரசை ஸ்தாபித்தல்:—உள் நாட்டுப் போர் முடிந்தவுடன், நீடித்த பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களுடைய சங்கியை குறைந்துகொண்டே வந்தது. எஞ்சிய சுயர்கள் அடங்கின பார்லிமெண்ட் ரம்ப் (Rump) பார்லிமெண்ட் என்று அழைக்கப்பட்டது. அது பிரபுக்கள் சபையை ஒழித்துவிட்டு, க்ராம்வெல்லின் உதவியால் இங்கிலாந்தில் குடியரசை (Commonwealth) ஸ்தாபித்தது. பிறகு ரம்ப் இங்கிலாந்தை நான்கு வருஷங்கள் (கி. பி. 1649-1653) ஆண்டு வந்தது.

அயர்லாந்தியர்கள் குடியரசை ஒப்புக்கொள்ளல்:—இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியரசை அயர்லாந்தியர் ஒப்புக்கொள்ளாததால், க்ராம்வெல் ஒரு பெரிய சேனையுடன் அயர்லாந்தில் வந்திறங்கினார். அவர் கதோலிக்குகளையும் அரசர் கட்சியினரையும் தோற்கடித்து, ட்ரோகிடா (Drogheda), வெக்ஸ்பர்ட் (Wexford) என்ற இரண்டு இடங்களையும் முற்றுகை செய்து கைப்பற்றிக்கொண்டார். அயர்லாந்தியர்கள் குடியரசை ஒப்புக்கொண்டனர். இதற்குப் பின் அயர்லாந்தில் கதோலிக்குகளுக்குக் கஷ்டம் அதிகரிக்கவே அநேகர் தமது நாட்டை விட்டு அன்னிய தேசங்களுக்குச்

இதில் க்ராம்வெல் ஸ்காட்லாந்தியர்களுடைய உதவியாலும் தம்முடைய சேனையின் திறமையாலும் அரசர் கட்சியாரைத் தோற்கடித்தார். மறு வருஷத்தில் க்ராம்வெல்லின் புது மாதிரிப் படை அரசருடைய சேனையை நேஸ்பி (Naseby) என்னுமிடத்தில் சந்தித்துத் தோற்கடித்தது. பிறகு சார்ல்ஸ் வேறொரு சேனையைத் திரட்ட முடியாததால் ஸ்காட்லாந்தியர்களிடம் தஞ்சம் புகுந்தார்.

சார்ல்ஸ் கொலை செய்யப்படல் (கி. பி. 1649) :—பிறகு ஸ்காட்லாந்தியர்கள் சார்ல்ஸ் மன்னரை ஆங்கில ப்யூரிட்டன்களிடம் ஒப்படைத்தனர். இச்சமயத்தில் பார்லிமெண்டில் இரண்டு கட்சிகள் ஏற்பட்டன. ஒரு கட்சியாருக்கு இண்டிபெண்டன்ட்கள் (Independents) என்று பெயர். இக்கட்சித் தலைவர் ஆலிவர் க்ராம்வெல். மறு கட்சியாருக்கு பிரெஸ்பிடீரியன்கள் என்று பெயர். சார்ல்ஸ் இவ்விரு கட்சிகளுக்கும் உள்ள பகைமையை அதிகப்படுத்த முயன்றார். இதை யறிந்த இண்டிபெண்டன்ட்கள் அரசரைக் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தார்கள். ஆகையால் அரசர் செய்த குற்றங்களை விசாரிக்க ஒரு நீதி பரிபாலனச் சபை ஏற்படுத்தப்பட்டது. சார்ல்ஸ் அச்சபையாரின் கேள்விகளுக்குச் சரியான விடை கொடாததால், அவரது தலையை வெட்டி விடும்படி அச்சபை உத்தரவிட்டது. அதன்படி சார்ல்ஸ் தம் சொந்த அரண்மனைக்கு வெளியில் கி. பி. 1649-ல் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்.

கேள்விகள் :—

1. உரிமை விண்ணப்பத்தை ஏன் ஆங்கிலேயர் முக்கியமானதாகக் கருதுகின்றனர்? அதன் ஷரத்துக்கள் யாவை?
2. ஜான் ஹாம்ப்டன், வில்லியம் லாட், வென்ட்வர்த் இவர்களைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.

3. நீடித்த பார்லிமெண்டின் செய்கைகள் யாவை?
4. உள்நாட்டுப் பெரும்போர் எக்காரணங்களால் ஏற்பட்டது? அப்போரில் நிகழ்ந்த முக்கிய சண்டைகள் யாவை?
5. உள்நாட்டுப் பெரும்போரில் யாருக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது? ஏன்?

அத்தியாயம் 3.

இங்கிலாந்தில் குடியரசு ஏற்பட்டது (கி. பி. 1649—1660)

ரம்ப் குடியரசை ஸ்தாபித்தல்:—உள் நாட்டுப் போர் முடிந்தவுடன், நீடித்த பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களுடைய சங்கியை குறைந்துகொண்டே வந்தது. எஞ்சிய நபர்கள் அடங்கின பார்லிமெண்ட் ரம்ப் (Rump) பார்லிமெண்ட் என்று அழைக்கப்பட்டது. அது பிரபுக்கள் சபையை ஒழித்துவிட்டு, க்ராம்வெல்லின் உதவியால் இங்கிலாந்தில் குடியரசை (Commonwealth) ஸ்தாபித்தது. பிறகு ரம்ப் இங்கிலாந்தை நான்கு வருஷங்கள் (கி. பி. 1649-1653) ஆண்டு வந்தது.

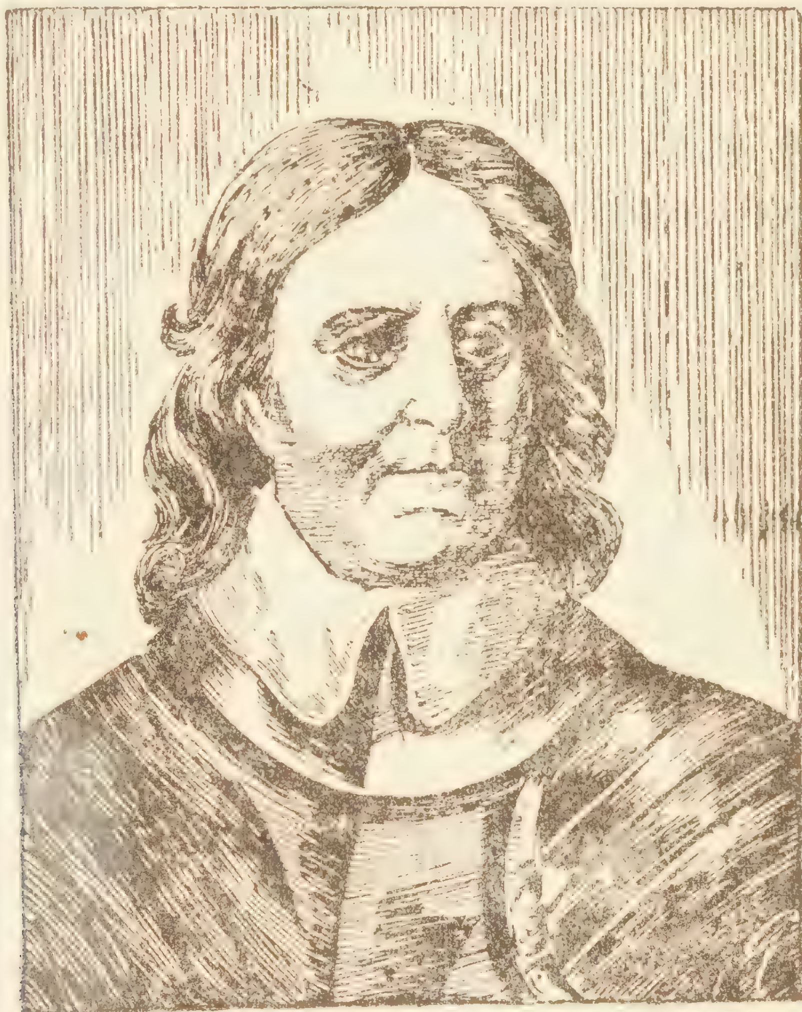
அயர்லாந்தியர்கள் குடியரசை ஒப்புக்கொள்ளல்:—இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியரசை அயர்லாந்தியர் ஒப்புக்கொள்ளாததால், க்ராம்வெல் ஒரு பெரிய சேனையுடன் அயர்லாந்தில் வந்திறங்கினார். அவர் கத்தோலிக்குகளையும் அரசர் கட்சியினரையும் தோற்கடித்து, ட்ரோகீடா (Drogheda), வெக்ஸ்பர்ட் (Wexford) என்ற இரண்டு இடங்களையும் முற்றுகை செய்து கைப்பற்றிக்கொண்டார். அயர்லாந்தியர்கள் குடியரசை ஒப்புக்கொண்டனர். இதற்குப் பின் அயர்லாந்தில் கத்தோலிக்குகளுக்குக் கஷ்டம் அதிகரிக்கவே அநேகர் தமது நாட்டை விட்டு அன்னிய தேசங்களுக்குச்

சென்றனர். க்ராம்வெல் கத்தோலிக்குகளுடைய நிலங்களைப் பிடுங்கி அவைகளை ப்யூரிட்டன்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார். அதனால் அவர்கள் வெகு காலம் வரையில் ஆங்கிலேயர்களை வெறுத்தார்கள்.

ஸ்காட்லாந்தியர்கள் குடியரசை ஒப்புக்கொள்ளல்:—க்ராம்வெல் அயர்லாந்திலிருந்து திரும்பி வந்தவுடன், அவர் ஒரு பெரிய சேனையோடு ஸ்காட்லாந்தின்மீது படையெடுத்தார். ஏனெனில் அவர்கள் சார்ல்ஸ் இளவரசரை வரவழைத்து இரண்டாவது சார்ல்ஸ் என முடிசூட்டினார்கள். க்ராம்வெல் ஸ்காட்லந்திய சேனையைச் சந்தித்து டன்பார் (Dunbar) என்னுமிடத்தில் கி. பி. 1650ல் முறியடித்தார். ஆனால் சார்ல்ஸ் இளவரசர் ஒரு சேனையுடன் வட இங்கிலாந்தின்மீது படை யெடுத்தார். குடியரசை வெறுத்த ஆங்கிலேயர்கள் தம்முடைய கட்சியில் சேர்ந்துகொள்வார்கள் என்று அவர் எண்ணினார். அவர் நினைத்தபடி ஆங்கிலேயர்கள் அவரது கட்சியில் சேரவில்லை. க்ராம்வெல் வூர்ஸ்டர் (Worcester) என்னுமிடத்தில் கி. பி. 1651ல் இளவரசரது சேனையைச் சந்தித்துத் தோற்கடித்தார். இதன்பின் சார்ல்ஸ் மாறுவேஷம் பூண்டு ஐரோப்பாவிற்கு ஓடிப்போய்விட்டார். க்ராம்வெல், இச் சண்டையில் அடைந்த வெற்றிக்காக வருஷா வருஷம் 4000 பவுனையும், அவர் ஆயுட்காலம் வரையில் வசிக்கும்படி ஹாம்ப்டன் கோர்ட் மாளிகையையும் பார்லிமெண்ட் அவருக்கு அளித்தது. க்ராம்வெல் போர்க்களத்தில் மடிந்த போர்வீரர்களைப் பார்த்தவுடன் பச்சாதாபம் அடைந்து, தாம் இனிமேல் போர் புரிவதில்லை என்று சபதம் செய்தார்.

க்ராம்வெல் டச்சுக்காரருடன் போர் புரிதல்:—இவ்வாறு ஸ்காட்லாந்தும் அயர்லாந்தும் குடியரசை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு இங்கிலாந்துக்கும் ஹாலந்துக்கும் ஒரு பெரிய யுத்தம்

நடந்தது. பதினேழாவது நூற்றாண்டின் முன் பாதியில் டச்சுக்காரர்கள் அன்னிய தேசங்களோடு வியாபாரம் செய்து அதிக லாபத்தை அடைந்து வந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் பிற நாட்டுச் சாமான்களைச் சமுத்திர மார்க்கமாய் எடுத்துச் சென்று அதற்காகக் கூலியையும் அடைந்தார்கள். இதைக்

ஆலிவர் க்ராம்வெல்.

கண்ட ஆங்கில தளகர்த்தரான க்ராம்வெல் ஆங்கில வியாபாரத்தை விருத்தியடையச் செய்யவேண்டும் என்றும், ஆங்கில கப்பற்படைக்குச் சிறப்பும் வலிமையும் உண்டாக்கவேண்டுமென்றும் எண்ணினார். டச்சுக்காரரும், ஆங்கிலேயரும் பிராடஸ்டன்ட் மதத்தினர்களாய் இருந்தபோதிலும், வியாபாரப் போட்டியால்தான் அவர்களுக்குள் இப்போர் ஏற்பட்டது.

ஆகையால் க்ராம்வெல், டச்சு வியாபாரத்தை அழிக்க எண்ணி கி. பி. 1651-ல் ரம்ப் பார்லிமெண்டைக் கொண்டு ஒரு சட்டத்தை இயற்றும்படி செய்தார். அச் சட்டத்திற்குக் 'கப்பற் போக்குவரத்துச் சட்டம்' (Navigation Act) என்று பெயர். அதன்படி ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் கப்பல்களிலாவது, அல்லது எந்த நாடுகளிலிருந்து சாமான்கள் இங்கிலாந்துக்கு தருவிக்கப்படுகின்றனவோ அந் நாடுகளின் கப்பல்களிலாவது சாமான்களைப் பிறநாடுகளுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும் அவைகளிலிருந்து அடைய வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு டச்சு வியாபாரம் குறைய ஆரம்பித்தது. டச்சுக் கப்பல்களுக்குச் சமுத்திர மார்க்கமாய் எடுத்துச் செல்ல சாமான்கள் இல்லாமற்போயின. ஆகையால் டச்சுக்காரர்கள் வியாபாரத்தினால் ஏற்படும் லாபத்தையும், சாமான்களைக் கடல் மார்க்கமாய் எடுத்துச் செல்வதனால் கிடைக்கும் கூலியையும் இழந்தார்கள். இதனால் அவர்களின் கடல் வலிமையும் தொலைந்து விடும்போல் தோன்றியது. இந்தக் காரணங்களால் டச்சுக்காரருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் கி. பி. 1652ல் போர் ஆரம்பித்தது. க்ராம்வெல், பிளேக் (Blake) என்ற மாலுமியை ஆங்கில கப்பற்படைத் தலைவராக (Admiral) நியமனம் செய்தார். பிளேக் டச் அட்மிரலான வான் ட்ராம்ப் (Van Tromp) என்பவரை ஒரு கடற் சண்டையில் தோற்கடித்தார். இந்தப் போரினால் இங்கிலாந்துக்குக் கடல் வலிமை ஏற்பட்டது.

க்ராம்வெல்லும் இதர நாடுகளும்:—பிறகு க்ராம்வெல் கி. பி. 1653ல் ஸ்பெயின் நாட்டாருடன் போர் செய்தார். ஸ்பெயின் ஒரு கத்தோலிக் நாடானபடியால், ப்ராடெஸ்டென்ட் மதஸ்தரான க்ராம்வெல் அந்நாட்டாருடன் போர் செய்து மேற்கிந்தியத்தீவுகளில் ஒன்றாகிய ஜமெய்க்காவை ஜயித்தார்.

மேலும், அவர் பிரான்ஸ் அரசரான பதினன்காவது லூயி யுடன் போர் புரிந்து டங்கர்க் (Dunkirk) நகரையும் அடைந் தார். இங்கிலாந்து பிரான்ஸுடன் போர் புரிவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. பதினன்காவது லூயி ஒரு கதோலிக் மத அபிமானியாதலால் பிராடெஸ்டென்ட்களைக் கொடூரமாய் நடத்திவந்தார் என்பது முதல் காரணம். லூயி சார்ல்ஸ் இள வரசர்க்கு உதவிசெய்து அவரை ஆங்கில மன்னராக்கமுயன் ருர் என்பது மற்றொரு காரணம். க்ராம்வெல் தமது விரோதி களைச் சண்டையில் தோற்கடித்தும் கலகங்களை அடக்கியும் இங்கிலாந்தை உயர்ந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்தார்.

ரம்ப் பார்லிமென்ட் கலைக்கப்பட்டது:—க்ராம்வெல் ரம்ப் பார்லிமென்டைக் கலைத்துவிட்டு ஒரு புதிய பார்லி மென்டைக் கூட்ட விரும்பினர். ஒரு நாள் அவர் சில போர் வீரர்களுடன் சபா மண்டபத்துக்குள் சென்று, ரம்ப் பார்லி மென்டின் அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து "வெளியிற் செல்லுங் கள். உங்களைக் காட்டிலும் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு நீங்கள் இடம் கொடுக்கவேண்டும்" என்று வெகு கோபத்துடன் சொன்னர். பிறகு அவர் பார்லிமென்டின் அக்கிரசனுதிபதி (Speaker) யைச் சுட்டிக்காட்டி 'அவரைக் கீழே இறங்கி வரும்படி செய்யுங்கள். அவர் கையிலுள்ள செங்கோலைப் பிடுங்கி எறியுங்கள்' என்று தம் போர்வீரர்களிடம் கோபத் துடன் கூறவே, அச் சபையார் நடுநடுங்கி ஒருவர்பின் ஒருவராக வெளியே சென்றனர். பிறகு க்ராம்வெல் கதவைப் பூட்டித் தம் சட்டைப் பையில் சாவியைப் போட்டுக்கொண்டார். இச்செய்தியைக் கேட்ட ஒரு பிரெஞ் சுக்காரர், "ஒரு நாய்கூடக் குரைக்கவில்லை. இச்சபாமண்ட பத்தைச் சாமான்கள் அன்னியில் வாடகைக்கு விட்டுவிட லாம்" என்று பரிகசித்தாராம்.

க்ராம்வேல் தேசரக்ஷகப் பிரபுவாதல்:—இவ்வாறு ரம்ப் பார்லிமென்டைக் கலைத்துவிட்டு, க்ராம்வெல் பார்லிமென்டின் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி செய்தார். இப்புதிய பார்லிமென்டில் 460 அங்கத்தினர்கள் இருந்தார்கள். இச் சபைக்கு அயர்லாந்திலிருந்து முப்பது பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்பட்டார்கள். இம்மாதிரி க்ராம்வெல் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகள் முழுவதுக்கும் ஒரே பார்லிமென்ட் இருக்கும்படி செய்தார். இச் சபை, க்ராம்வெல்லைத் தேச ரக்ஷகப் பிரபு என்ற பட்டத்துடன் இங்கிலாந்தைச் சர்வ அதிகாரத்தோடு ஆண்டு வரும்படி செய்தது. ஆனால் சில காலஞ் சென்றபின் அவர் பார்லிமென்டு சபையுடன் சண்டை போட்டு அதையும் கலைத்து விட்டார். இதற்குப் பிறகு க்ராம்வெல் பார்லிமென்டைக் கூட்டாமல் தமது இஷ்டப்படி சேனையின் பலத்தினாலேயே இங்கிலாந்தை ஆண்டு வந்தார். முதலாவது சார்ல்ஸ் பார்லிமென்டின் இஷ்டப்படி நடக்காததால் அவரைச் சிரச்சேதம் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்த அந்தக் க்ராம்வெல் என்பவரே பார்லிமென்டின் இஷ்டப்படி நடக்கச் சம்மதியாமல் அதைக் கலைத்துவிட்டுச் சேனையின் உதவியால் ஆண்டு வரலானார் என்ற விஷயம் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது!

க்ராம்வேல்லின் **ஆட்சி**:—க்ராம்வெல் இங்கிலாந்தைப் பத்து ஜில்லாக்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் மேஜர் ஜெனரல் (Major-General) என்னும் ஒரு ராணுவ அதிகாரியை ஏற்படுத்தி ஆண்டுவரும்படி செய்தார். ஆனதுபற்றி இந்த ஆட்சியை ஒருவகையில் இராணுவ ஆட்சி என்று கூறலாம். அவர் ப்யூரிட்டன் ஆகையால் கதோலிக்குகளும் ஆங்கிலிகன்களும் அவர் அவர்களது இஷ்டப்படி கடவுளைத் துதிக்க இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் ப்யூரிட்டன்கள் மட்டும் எல்லா விஷயங்களிலும் சுதந்தரம் பெற்றார்கள்.

க்ராம்வெல்லின் மரணம்:—இவ்வாறு க்ராம்வெல் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளைச் சர்வ அதிகாரத்துடன் ஆண்டுவிட்டு கி. பி. 1658ல் மரணமடைந்தார். அவரது புதல்வரான ரிச்சர்ட் தேசரக்ஷகப் பிரபுவானார். அவருக்குச் சிறிதும் திறமை இல்லாததால், ப்யூரிட்டன் சேனை அவருக்கு அடங்காமல் இருந்தது. பிறகு அது ரிச்சர்டை நீக்கிவிட்டு, ரம்ப் பார்லிமெண்டைக் கூட்டி அதற்குச் சர்வ அதிகாரத்தையும் கொடுத்தது. கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு சேனைக்கும் ரம்ப் பார்லிமெண்டுக்கும் சண்டை உண்டாயிற்று. இவ்வாறு இங்கிலாந்தில் ஓர் அரசரில்லாமல் குழப்பம் ஏற்பட்டு, இங்கிலாந்தை ரம்ப் பார்லிமெண்ட் அரசாளுவதா அல்லது ராணுவம் அரசாளுவதா என்று ஒருவழியும் புலப்படாமல் ஆங்கிலேயர்கள் தவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

மீட்சி:—இச்சமயத்தில் க்ராம்வெல்லினால் ஸ்காட்லாந்தில் முன்பு வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சேனையின் தலைவராகிய மங்க் (Monk) தமது சேனையுடன் லண்டன் நகருக்கு வந்தார். பிறகு அவர் நீடித்த பார்லிமெண்டைக் கூடும்படி செய்து அதைக் கலைத்துக்கொள்ளும்படி செய்தார். பிறகு மங்க், கன்வென்ஷன் (Convention) என்ற ஒரு சபையைக் கூட்டி, அதன் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு சார்ல்ஸ் இளவரசரை ஆங்கில மன்னராக வேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டார். சார்ல்ஸ் ஆங்கிலேயரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி கி. பி. 1660ல் டோவர் (Dover) நகரில் தம்முடைய பரிவாரங்களுடன் வந்து இறங்கினார். இவ்வாறு ஸ்டூவர்ட் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சார்ல்ஸூம் ஆங்கில மன்ன

* கன்வென்ஷன்—பொது ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சபை.

பார்லிமெண்ட்-அரசரால் அழைக்கப்படும் பிரதிநிதிகள் சபை.

ராஞர். குடியரசு ஒழிந்தது. இவ்வாறு குடியரசு ஒழிந்து ஸ்டுவர்ட் வம்சத்தவர்கள் இங்கிலாந்தில் மீண்டும் அதிகாரம் பெற்றதை மீட்சி (Restoration) என ஆங்கிலேயர் கூறுவர்.

குடியரசு ஆட்சிக்காலத்திய கல்வி:—முதலாவது சார்ல்ஸ் தம் சிரஸை இழந்தபின், இங்கிலாந்தில் அரச குடும்பத்தாரிடம் குடிகளுக்கு இரக்கம் உண்டாயிற்று. ரம்ப் பார்லிமென்ட் இங்கிலாந்தில் ஆளத்தொடங்கினதும், ஜான் மில்டன் என்ற ஒருவர் ராஜாங்க சபைக் காரியதரிசியாக இருந்தார். அவர் லண்டன் நகரத்து ஒரு வியாபாரியின் புதல்வர். அவர் ஒரு பெரிய கவி; பியூரிட்டன் மதத்தில் அபிமானமுள்ளவர். அவர் Paradise Lost, Paradise Regained, Samson Agonistes முதலிய செய்யுட்களை இயற்றியவர். ராஜாங்க முறையைப் பற்றி அவர் அநேக துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டார். ஸ்டுவர்ட் வம்சத்து அரசர்கள் கி. பி. 1660ல் இங்கிலாந்தை மீண்டும் ஆளத்தொடங்கினதும், மில்டன் தம் கண் பார்வையை இழந்ததாலும் குடும்பத் தொந்தரவுகளாலும் பொதுஜன வாழ்க்கையில் கலக்கவில்லை. ஆனால் அவர் இப்பொழுதுதான் Paradise Lost என்ற பெரிய காவ்யத்தை எழுதினர்.

இரண்டாவது சார்ல்ஸின் காலத்தில் இங்கிலாந்தில் ட்ரைடன் (Dryden) என்ற ஒரு கவி சிறப்புற்று விளங்கினர். அதே காலத்தில் பாப்டிஸ்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு மதப்பிரசங்கி ராஜாங்க முறையைக் கண்டித்து கிளர்ச்சி உண்டாக்கியதால் பெட்பர்ட் என்ற விடத்திலுள்ள சிறைச்சாலையில் பன்னிரண்டு வருஷங்கள் அடைக்கப்பட்டார். அவரது பெயர் ஜான் பன்யன். அவர் சிறைச்சாலையில் தாம் கைதியாக இருக்கும் காலத்தில் தேசாந்திரியின் யாத்திரை

(Pilgrim's Progress) என்ற பிரசித்தி பெற்ற ஒரு புத்தகத்தை எழுதினர்.

கேள்விகள் :—

1. 'ரம்ப்' குடியரசை இங்கிலாந்தில் எவ்வாறு ஸ்தாபித்தது?
2. க்ராம்வெல் அயர்லாந்தியரையும் ஸ்காட்லாந்தியரையும் குடியரசை ஒப்புக்கொள்ளும்படி எவ்வாறு செய்தார்?
3. ஆங்கிலேயருக்கும் டச்சுக்காரருக்கும் எக்காரணத்தினல் போர் உண்டாயிற்று? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?
4. க்ராம்வெல்லின் காலத்தில் ஆங்கிலேயருக்கும் இதர நாட்டார்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் எப்படி?
5. க்ராம்வெல் 'ரம்ப்' பார்லிமெண்டை எவ்வாறு கலைத்தார்?
6. க்ராம்வெல் ரக்ஷகப்பிரபுவாயிருந்து எவ்வாறு இங்கிலாந்தில் ஆட்சிபுரிந்தார்?
7. இங்கிலாந்தில் 'மீட்சி' எக்காரணத்தினல் ஏற்பட்டது? எவ்வாறு?
8. குடியரசு மீட்சிக் காலங்களில் சிறப்புடன் விளங்கின இங்கிலீஷ்க் கவிகள் யாவர்?

அத்தியாயம் 4.

இரண்டாவது சார்ல்ஸ் (கி. பி. 1660—1685.)

சார்ல்ஸின் குணதிசயங்கள்:—சார்ல்ஸ் ஆங்கிலேயரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி கி. பி. 1660ல் ஆங்கிலச் சிங்காதன மேறினர். அவர் ஸ்டுவர்ட் வம்சத்து அரசர்களுள் மிகவும் கெட்டிக்காரர். ஆனல் அவர் சுயநலம் பாராட்டிக் கொண்டும் சிற்றின்பங்களிலேயே காலத்தைக் கழித்துக் கொண்டும் இருந்தார்; இங்கிலாந்தை நன்றாக அரசாள வேண்டுமென்ற கருத்தில்லை.

மீட்சியின் பயன்கள்:—தாம் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன், சார்ல்ஸ் தமது தந்தைக்கு விரோதமாய்ப் போர் செய்தவர்களில் அநேகரை மன்னித்தார். பிறகு அவர் க்ராம்வெல்லினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சேனையைக் கலைத்துவிட்டார்; ஆனால் இரண்டொரு படைகளை மட்டும் இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்புக்காக வைத்துக்கொண்டார். இது முதல் இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்புக்காக நிலையான ராணுவம் (Standing Army) ஏற்பட்டது. இன்னும், சார்ல்ஸ் ஸ்காட்லாந்தும் அயர்லாந்தும் தனித்தனியே பார்லிமென்ட் சபையை வைத்துக்கொள்ள உத்தரவிட்டார். ஆகவே, க்ராம்வெல் செய்த காரியங்களெல்லாம் ரத்துசெய்யப்பட்டன. மேலும், சார்ல்ஸ் சர்ச்சுகளில் பிஷப்புகளை நியமனம் செய்து, எலிஸபெத்தின் காலத்தில் இங்கிலாந்தில் சர்ச்சு எந்த நிலைமையில் இருந்ததோ அதே நிலைமையில் இருக்கும்படி செய்தார்.

ப்யூரிட்டன்களின் சங்கடம்:—இந்த மத ஏற்பாடுகள் ப்யூரிட்டன்களுக்கு அதிருப்தியையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கின. ஆகையால் அவர்கள் ஆங்கிலிகன் சர்ச்சிலிருந்து விலகிக்கொண்டு, தாங்கள் தெய்வ ஆராதனை செய்வதற்காகச் சிறிய கோவில்களைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். இவர்களுக்கு டிஸ்ஸெண்டர்கள் (Dissenters) இணங்காதவர்கள் என்பது பெயர். சார்ல்ஸ் அவர்களைத் தண்டிக்க எண்ணி சில கொடிய சட்டங்களைப் பிறப்பித்தார். இவைகளுக்கு மீறி நடந்த ப்யூரிட்டன்களில் அநேகர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்களில் "தேசாந்திரியின் தீர்த்த யாத்திரை" என்ற மிகப் பிரசித்தி பெற்ற புத்தகத்தை எழுதின ஜான் பன்யன் (John Bunyan) ஒருவர். ஆயிரக்கணக்கான ப்யூரிட்டன்கள் இங்கிலாந்தில் தமதிஷ்டப்படி தெய்வ ஆராதனை செய்ய முடியாமையால் அமெரிக்காவிற்குக் குடியேறச் சென்றார்கள்.

சார்ல்ஸூம் பதினான்காவது லூயியும்:—சார்ல்ஸ் இளம் பிராயத்தில் பிரான்ஸில் வளர்ந்து வந்ததால், அவர் பிரெஞ்சு மன்னரின் சிநேகத்தை அடைந்திருந்தார். பதினான்காம் லூயி ஐரோப்பா முழுவதையும் ஜயித்து ஆளவேண்டுமென்ற பேராசையுள்ளவர். இவர் கத்தோலிக் மத வீரராகையால் டச்சுக்காரர்கள் பேரில் போர் புரிந்தார். இச் சமயத்தில் லூயியின் பலத்தைக் குறைக்க ஆங்கிலேயர்கள் மற்ற பிராடெஸ்டண்ட் நாடுகளுடன் சிநேக உடன்பாடுகளைச் செய்துகொண்டார். ஆனால், சார்ல்ஸ் பார்லிமெண்டுக்குத் தெரியாமல் லூயியுடன் இரகசியமாக டோவர் நகரில் ஒரு சிநேக உடன்பாடு (Secret Treaty of Dover) செய்து கொண்டார். இதன்படி சார்ல்ஸ் தாம் கத்தோலிக் மதத்தைத் தழுவுவதாயும், அம்மதம் இங்கிலாந்தில் ஓங்கி வளர இடங்கொடுப்பதாயும் வாக்களித்தார். க்ராம்வெல்லினால் கைப்பற்றப்பட்ட டங்கர்க் நகரை லூயியிடம் சார்ல்ஸ் சொற்பப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு விற்றுவிட்டார். இவ்விஷயங்களை அறிந்த ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது அரசனை வெறுத்தார்கள்.

சார்ல்ஸூம் டச்சுக்காரர்களும்:—ஜேம்ஸ் I ஸ்பானிஷ்காரர்களின் நட்பைப் பெரிதாகப் பாராட்டினதால் அவரது ஆட்சிக் காலம் முதல் டச்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேயரின் முக்கிய விரோதிகளாக இருந்துவந்தார்கள். கப்பற் போக்குவரத்துச் சட்டத்தினால் டச்சுக்காரர்களின் வியாபாரம், செல்வாக்கு, அதிகாரம் எல்லாம் குறைந்துகொண்டே வந்தன. சார்ல்ஸ் பட்டத்திற்கு வந்த பிறகு கி. பி. 1665ல் அவர்கள் இங்கிலாந்தின் பேரில் படை யெடுத்தார்கள். பார்லிமெண்ட் அவர்களுடன் போர் புரிய சார்ல்ஸூக்கு அதிகப் பணம் கொடுத்தது. டச்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய கப்பல்களில்

தேம்ஸ் நதியின் வழியாகச் சென்று, மூன்று பெரிய ஆங்கிலப் போர்க்கப்பல்களை எரித்துவிட்டார்கள். ஆதலால் இங்கிலாந்துக்கு அவமானமும் பொருள் நஷ்டமும் ஏற்பட்டன.

சோதனைச் சட்டம் (கி. பி. 1673):—டோவர் இரகசிய உடன்பாட்டுக்குப் பிறகு சார்லஸ் ஆங்கிலக் கத்தோலிக்குகளிடம் அன்பு பாராட்டி வருவதைக் கண்டு, பார்லிமெண்ட் சோதனைச்சட்டம் (Test Act) ஒன்றை இயற்றி சார்லஸ் மன்னரை அதற்குச் சம்மதிக்கும்படி செய்தது. அதன்படி கத்தோலிக்குகளுக்குத் துரைத்தன உத்தியோகங்கள் இல்லையென்று ஏற்பட்டது. சார்லஸின் இளைய சகோதரரும் யார்க் கோமகனுமான ஜேம்ஸ் இச் சட்டத்திற்குச் சம்மதிக்காததால் அட்மிரல் பதவியை ராஜிநாமா செய்துவிட்டார். அவரைப்போல் இன்னும் மற்ற கத்தோலிக்குகளும் தங்களுடைய உத்தியோகங்களை ராஜிநாமா கொடுத்தார்கள்.

ஹேபியஸ் கார்ப்பஸ் ஆக்ட்:—மந்திரிப் பதவியில் இருந்து வந்த டான்பி பிரபுவின் அதிகாரம் கி. பி. 1678ல் ஒழிந்தது. மறு வருஷத்தில் கூடின பொதுஜன சபையில் ஷாப்ட்ஸ்பரி பிரபு முதன்மை பெற்று விளங்கினார். அவர் குற்றங்கள் செய்த ஆங்கிலேயர்களை அரசர் தமது இஷ்டப்படி சிறையில் அடைக்கவும் இதர தண்டனைகளை விதிக்கவும் கூடாமற் செய்ய நினைத்து பொதுஜன சபையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். அதற்கு ஆங்கிலப் பாஷையில் ஹேபியஸ் கார்ப்பஸ் ஆக்ட் (Habeas Corpus Act) என்று பெயர். அதன்படி தீமைகள் இழைத்துவந்த ஆங்கிலேயர்கள் நியாயஸ்தலத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விசாரணை செய்யப்படவேண்டும் என்று ஏற்பட்டது. இந்

மசோதாவைப் பொதுஜன சபையும் பிரபுக்கள் சபையும் அங்கீகரித்துவிட்டன. அரசரும் அதில் கையொப்பமிட்டார். இவ்வாறு அந்த மசோதா சட்டமாகிவிட்டது. இது முதற்கொண்டு ஆங்கில வேந்தர், தமது விரோதிகளை நீதி ஸ்தலங்களில் சரியான விசாரணை செய்யப்படாமலும், அவர்கள்மீது உள்ள வழக்கு விசாரிக்கப்படுகையில் அவர்கள் நீதிஸ்தலத்துக்குக் கொண்டு வரப்படாமலும், தம்மிஷ்டப்படி தண்டனை விதிப்பதற்கு முடியாமற் போயிற்று. பொது ஜனங்களின் சுயேச்சையைக் காக்கக் கூடிய ஒரு சட்டமானதால், இது ஆங்கிலப் பார்லிமெண்டாரால் இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்களுக்குள் முக்கியமானதாகும்.

விலக்கு மசோதாவும், ராஜ்யக் கட்சிகள் பிறந்ததும் (கி. பி. 1683):—சார்ல்ஸுக்குப் புதல்வரில்லை யாதலால் அவருடைய தம்பியான ஜேம்ஸ்தான் பட்டத்திற்கு உரியவராய் இருந்தார். இதையறிந்த ஆங்கில பிராடெஸ்டண்ட்கள் அவர் கத்தோலிக் மதாபிமானியானதால் ஆங்கிலிகன் மதத்தை ஒழித்து விடுவார் என்று அஞ்சினார்கள். ஆனதுபற்றி அவர்கள் ஜேம்ஸை ஆங்கிலப் பட்டத்துக்கு வரவொட்டாமல் தடுக்க, ஷாப்ட்ஸ்பரி பிரபுவைப் பார்லிமெண்டில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரும்படி செய்தார்கள். அதற்கு விலக்கு மசோதா (Exclusion Bill) என்று பெயர். சார்ல்ஸ் தம்மால் இயன்றவரையில் அம்மசோதா சட்டமாகாதபடி முயற்சி செய்தார். பொதுஜன சபை அம்மசோதாவை அங்கீகரித்த போதிலும் பிரபுக்கள் சபை அதைத் தள்ளிவிட்டது. ஆயினும் அம்மசோதாவைப் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவந்த பிறகுதான் அச்சபையில் இரண்டு ராஜியக் கட்சிகள் ஏற்பட்டன. அந்த மசோதாவை ஆதரித்த கட்சிக்கு விக் (Whig)

என்றும், அதை எதிர்த்த கட்சிக்கு டோரி (Tory) என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன.

கொடிய ப்ளேக் நோயும் பயங்கரமான தீயும்:-சார்ல்ஸின் ஆட்சியில் இரண்டு துக்ககரமான செய்திகள் நடந்தன. அவைகள் ப்ளேக் நோயும் பயங்கரமான தீயும் ஆகும். ப்ளேக்

ஸெண்ட் பால்ஸ் சர்ச் தீப்பற்றி எரிதல்.

நோய் லண்டன் நகரில் கி. பி. 1665ல் பரவிற்று. அதனால் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் மாண்டார்கள். மறு வருஷத்தில் ஒரு கொடிய தீ அந்நகரில் எங்கும் பரவி ஆயிரக்கணக்கான வீடுகளையும் தேவாலயங்களையும் எரித்துவிட்டது. இவ்வாறு தீயினால் அழிந்த கோவில்களில் ஸெண்ட் பால்ஸ் கோவில் (St. Paul's Cathedral) ஒன்றாகும். இத்தீயினால் ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்திற்கும் பொருட் சேதத்திற்கும் ஓர் எல்லை கிடையாது. ஆயினும், இப் பயங்கரமான தீயினால்,

ப்ளேக் பூச்சிகள் மடிந்துவிட்டதால் ப்ளேக் நோய் முற்றிலும் ஒழிந்தது. பழய மரவீடுகள் இருந்த இடங்களில் அழகான செங்கற் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன.

கேள்விகள்:—

1. மீட்சியின் பயன்கள் யாவை?
2. எக்காரணங்களால் லூயியிடம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு விரோதம் உண்டாயிற்று?
3. சோதனைச் சட்டம் ஏன் பிறப்பிக்கப்பட்டது? அதன்படி என்ன ஏற்பட்டது?
4. ராஜ்யக் கட்சிகள் இங்கிலாந்தில் எவ்வாறு ஏற்பட்டன? அவை யாவை?
5. பயங்கரமான தீயினால் உண்டான நன்மை தீமைகள் யாவை?
6. ஹேபியஸ் கார்ப்ஸ் ஆக்ட் எக்காரணத்தினால் ஒரு முக்கியமான சட்டம் ஆகும்?

அத்தியாயம் 5.

இரண்டாவது ஜேம்ஸ் (கி. பி. 1685—1688).

ஜேம்ஸ் சிங்காதனம் ஏறுதல்:—சார்ல்ஸுக்குப் பிறகு அவரது தம்பியான ஜேம்ஸ் சிங்காதனம் ஏறினார். அவர் கத்தோலிக் மதப்பிரியர். டோரிக் கட்சியார்கள் இவ்வரசரின் பட்சத்தில் இருந்தார்கள். அக் கட்சியினர் பார்லிமென்டில் வலிமையுள்ளவராததால் அச்சபை ஜேம்ஸுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் செலவிற்கு வைத்துக்கொள்ளும்படி ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்தது. அதற்குப் பதிலாக ஜேம்ஸ் சர்ச் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாக வாக்களித்தார். அதனால் அவர்

தமது இஷ்டப்படி கதோலிக் மதத்தைத் தழுவுவதற்கு அனுமதி பெற்றார்.

மான்மத் கலகம்:—ஜேம்ஸ் சிங்காதனமேறின வருடத்திலேயே இரண்டாவது சார்ல்ஸின் கள்ள மனைவியின் புதல்வரான மான்மத் கோமகனார் ஆங்கில மகுடத்துக்கு உரிமை கொண்டாடிக்கொண்டு ஒரு சைன்யத்துடன் வந்து இறங்கினார். அச் சேனை பிரிஸ்டல் நகரை நோக்கிச் சென்றது. பிறகு ஆங்கில வேந்தரின் சைன்யம் அதை ஸெட்ஜ்மோர் என்ற விடத்தில் தோற்கடித்தது. மான்மத் கோமகனார் ஓடி ஒளிந்துகொண்டார். பிறகு அவர் தமது விரோதிகளால் பிடிக்கப்பட்டு சிரசாக்கினை செய்யப்பட்டார். இக் கலகத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவரும் ராஜத் துரோகிகள் எனக் கருதப்பட்டு அதிகக் கடுமையான தண்டனைகளைப் பெற்றார்கள். இக் கொடிய தண்டனைகளைக் கலகக்காரர்களின் மீது விதித்தவர் ஜெப்ரீஸ் (Jeffreys) என்ற ஒரு நியாயாதிபதி. அவர் அரசாங்க விரோதிகளின்மீது கொடிய தண்டனைகளை விதித்ததால் அரசருடைய அன்பை அடைந்ததோடு பிரபுப் பட்டத்தையும் பெற்றார்.

ஜேம்ஸ் கதோலிக்குகளை ஆதரித்தல்:—ஜேம்ஸ் கதோலிக் மதத்தில் அபிமானம் உள்ளவரானதால், சோதனைச் சட்டத்தை ரத்து செய்து கதோலிக்குகளுக்கு உயர்ந்த பதவிகளை அளிக்க முயன்றார். ஆனால் பார்லிமெண்ட் அச் சட்டத்தை ரத்து செய்யச் சம்மதிக்கவில்லை. ஆகையால் ஜேம்ஸ் கதோலிக்குகளுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்க வேறு வழி தேடினார். அவர் பார்லிமெண்டினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட எந்தச் சட்டத்தையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வராதபடி செய்யவும், சில காலத்திற்கு ரத்து செய்யவும் தமக்கு அதிகாரமுண்டு

என்று கூறினர். இவைகளை ஆங்கில பாஷையில் Suspending and Dispensing Powers என்பார்கள். பார்லிமெண்டார் இதைக்கேட்டு வியந்தார்கள். இவ்வதிகாரங்களின்படி ஜேம்ஸ் சோதனைச் சட்டத்திற்கு விரோதமாய்க் கதோலிக்குகளை உயர்ந்த பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்தார். அவர் பிராடஸ்டண்ட் சர்ச்சுகளிலும் சர்வகலாசாலைகளிலும் கதோலிக்களுக்கு பெரும் பதவிகளைக் கொடுத்தார்.

பொறுமை விளம்பரமும் ஏழு பிஷப்புக்களும்:—இவ்வாறு ஜேம்ஸ் கதோலிக்குகளை ஆதரித்த பிறகு டிஸ்ஸெண்டார்கள் தங்களது இஷ்டப்படி தெய்வ ஆராதனை செய்தால் அதைத் தாமே பொறுத்துக்கொள்வதாக அவர் ஒரு விளம்பரம் செய்தார். இதற்குப் "பொறுமை விளம்பரம்" (Declaration of Indulgence) என்பது பெயர். டிஸ்ஸெண்டார்களின் அன்பை அடையவேண்டும் என்பது ஜேம்ஸின் நோக்கம். இந்த விளம்பரம் பிராடஸ்டண்ட்களுக்கு அநுகூலமாய் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் அதைப் பார்லிமெண்டினால் பிறப்பிக்கப்படாதது என்று கூறி அங்கிகரிக்க மறுத்தார்கள். என்றாலும், ஜேம்ஸ் 'இந்த அறிக்கை எல்லா ஆலயங்களிலும் ஆராதனை நடக்கும்பொழுது வாசிக்கப்பட வேண்டும்" என்று ஆக்ஞாபித்தார். ஸான்க்ராப்ட் (Sancroft) என்னும் காண்டர்பரி ஆர்ச்பிஷப்பும், இன்னும் ஆறு பிஷப்புக்களும் இதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. அரசர் உடனே கோபமடைந்து அவர்களைச் சிறைச்சாலையில் அடைக்கும்படி செய்தார். பிறகு ஜேம்ஸ் அவர்களை ராஜத் துரோகிகள் என்று விசாரணை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார். நான்கு நியாயதிபதிகள் இவ் வழக்கை விசாரணை செய்து, 'இந்த ஏழு பிரபுக்களும் குற்றவாளிகள் அல்லர்' என்று தீர்ப்பு அளித்தார்கள். அதனால் ஆங்கிலேயர்களுக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சி உண்டாகியது.

ஜேம்ஸ் இங்கிலாந்தை விட்டு ஓடுதல்:—ஜேம்ஸ் அநீதியான காரியங்களைச் செய்ததால், பிராடஸ்டன்ட் குடிகள் அவரை வெறுத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஜேம்ஸுக்குப் பிறகு அவருடைய புதல்வியும் பிராடஸ்டன்ட் மதத்தைச் சார்ந்தவளும் ஆன மேரியே பட்டத்திற்கு உரியவள் என்று நினைத்து கலகம் செய்யாது சும்மாயிருந்தார்கள். இச் சமயத்தில் ஜேம்ஸுக்கு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. இச் செய்தியைக் கேட்டவுடன் பிராடஸ்டன்ட்கள், ஜேம்ஸைப்போல அவரது குழந்தையும் கதோலிக்காக இருந்து இங்கிலாந்தை ஆண்டால் தங்களது கஷ்டத்திற்கு முடிவில்லாமற் போய் விடும் என்று எண்ணினார்கள். ஆகையால் பார்லிமென்டார் மேரியின் கணவரும் ஹாலந்து மன்னரும் ஆன வில்லியம் என்பவரை இங்கிலாந்திற்கு வந்து ஆங்கில மகுடத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டினார்கள். அவர் பார்லிமென்டின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி இங்கிலாந்தில் ஒரு சேனையுடன் வந்திறங்கினார். இதை யறிந்த இரண்டாவது ஜேம்ஸ் தம் மனைவி, குழந்தையுடன் லண்டன் நகரை விட்டு பிரான்ஸுக்குச் சென்றார்.

புகழ் பெற்ற புரட்சி:—பிறகு பார்லிமென்ட் கூடி, ஜேம்ஸ் பிரான்ஸுக்கு ஓடிவிட்டதால் ஆங்கிலச் சிம்மாசனம் காலியாய்விட்டது என்று அறிக்கை யிட்டது; பிராடஸ்டன்ட் மதத்தையும், ஆங்கிலேயரது உரிமைகளையும் பாதுகாப்பேன் என்று வில்லியம் வாக்களித்ததன் பேரில் அவரும் அவரது மனைவியாகிய மேரியும் சேர்ந்து இங்கிலாந்தை அரசாளும்படி பார்லிமென்ட் மகா சபை அவர்களை வேண்டிக்கொண்டது. அவர்கள் அதற்கு இணங்கி இங்கிலாந்தை ஆளத் தொடங்கினார்கள். இவ்வாறு பார்லிமென்ட் தன் ஆணையை மீறி நடந்த ஜேம்ஸைச் சிம்மாசனத்தினின்று நீக்கி அவரது

மாப்பிள்ளையும் ஹாலந்து வேந்தருமான வில்லியம் என்பவரை அங்கில வேந்தராகச் செய்த இச் சம்பவத்தைப் புகழ் பெற்ற புரட்சி (Glorious Revolution) என்று சரித்திரகாரர்கள் அழைக்கின்றனர். ஏனெனில் இச் சம்பவத்தால் யாதொரு சண்டையும் கலகமும் இங்கிலாந்தில் இல்லாமல் அரசியல் முறையில் மாறுதல் அடைந்தது.

கேள்விகள்:—

1. ஜேம்ஸ் எவ்வாறு கதோலிக்குகளை ஆதரித்து வந்தார்?
2. பொறுமை விளம்பரத்தை ஜேம்ஸ் எந்த நோக்கத்துடன் வெளியிட்டார்? அதில் அடங்கிய விஷயம் யாது?
3. ஏழு பிஷப்புக்கள் ஏன் விசாரணை செய்யப்பட்டார்கள்? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?
4. இரண்டாவது ஜேம்ஸ் தமது மகுடத்தை இழந்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை?
5. 'புகழ்பெற்ற புரட்சி' என்பது யாது? அது இங்கிலாந்தில் எவ்வாறு ஏற்பட்டது?

அத்தியாயம் 6.

மூன்றாவது வில்லியமும் மேரியும் (கி. பி. 1688—1702)

உரிமைகள் மசோதா (கி. பி. 1689):—வில்லியமும் மேரியும் இங்கிலாந்தை ஆளத்தொடங்கியதும், பார்லிமென்ட் மன்னர் பொதுஜனங்களின் நன்மையைக் கவனியாமல் தமது இஷ்டப்படி அரசாளுவதைத் தடுக்கக்கூடிய சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தது. அவைகளில் உரிமைகள் சட்டம் (Bill of Rights) என்பது ஒன்றாகும். அது மன்னரின் உரிமைகளைக் குறைத்ததுமன்றி குடிகளின் உரிமைகளையும் ஸ்தாபித்தது.

அதின் முக்கிய ஷரத்துக்களாவன:—1. பார்லிமென்டைக் கூட்டாமல் அரசர் தமது இஷ்டப்படி அரசாளக் கூடாது. 2. பார்லிமென்டின் சம்மதமின்றி அரசர் புதிய வரிகளை விதித்தல் கூடாது. 3. சரியான விசாரணையின்றி எவரையும் அரசர் சிறையிலிடக்கூடாது. 4. கதோலிக்குகளும் அம் மதத்தைத் தழுவின பெண்களை மணம் புரிந்தவர்களும் பட்டத்திற்கு வரலாகாது. 5. அமைதிக் காலத்தில் நிலைத்த சேனையை வைத்துக்கொண்டு அரசர் தம் குடிகளைப் பய முறுத்தல் கூடாது. இதிற்கண்ட சில ஷரத்துக்கள் மகா சாஸனப் பத்திரத்தில் இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

இதர சீர்திருத்தங்கள்:—இதைத்தவிர, பார்லிமென்ட் "பிராடஸ்டன்ட்களில் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவராய் இருந்தபோதிலும் ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கடவுளைத் தொழலாம்" என்று ஒரு சட்டத்தைப் பிறப்பித்தது. மேலும், அச் சபை கி. பி. 1695-ல் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை பார்லிமென்ட் தேர்தல் நடைபெறவேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தையும் இயற்றியது.

கட்சித் துரைத்தனத்தின் ஆரம்பம்:—இரண்டாவது சார்ல்ஸின் காலத்தில் பார்லிமென்டில் இரண்டு ராஜீயக் கட்சிகள் ஏற்பட்டன என்பது ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில வேளைகளில் "விக்" கட்சியினர் வலிமையுள்ளவராகவும், சில சமயங்களில் டோரிக் கட்சியினர் பார்லிமென்டில் பெரும்பான்மையோராகவும் இருந்தனர். வில்லியம் பட்டத்திற்கு வந்ததும் "விக்" கட்சி பார்லிமென்டில் அதிகாரம் பெற்றது. வில்லியம் பார்லிமென்டின் இஷ்டப்படி அரசாளவேண்டியதாக இருந்தது. இல்லாவிடில், பார்லி

மெண்ட் அவருக்கு அளித்துவந்த பொருளுதவியை நிறுத்திவிடும். மேலும், அவருக்குப் பார்லிமெண்டில் பெரும்பான்மைக் கட்சியிலிருந்து தம்முடைய மந்திரிகளை நியமித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இன்றேல், அரசாட்சி தடைப்படும். ஆகையால், பெரும்பான்மைக் கட்சியிலிருந்து அரசர் தமது மந்திரிகளை நியமித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற வழக்கம் வில்லியமின் காலத்தில் முதல் முதலில் ஏற்பட்டது. இவ்வழக்கம் இன்றைக்கும் அனுஷ்டானத்தில் இருந்து வருகிறது. இத்தகைய கொள்கைகளுடன் கூடிய ஆட்சிமுறையை கட்சித் துரைத்தனம் (Party Government) என்று சொல்லுகிறோம்.

வில்லியம் கலகங்களை அடக்குதல்:—அயர்லாந்திலுள்ள கத்தோலிக்குகள் வில்லியமின் ஆட்சியை அங்கீகரிக்காமல் இரண்டாவது ஜேம்ஸையே இன்னும் தங்களது அரசராகப் பாவித்து வந்தார்கள்; ஜேம்ஸ் அயர்லாந்துக்குச் சென்று கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்தார். வில்லியம் ஒரு பெரிய சைன்யத்துடன் கி. பி. 1660-ல் அந்நாட்டிற்குச் சென்று பாய்ன் (Boyne) நதிக்கரையில் ஜேம்ஸைத் தோற்கடித்தார். ஜேம்ஸ் உடனே பிரான்ஸுக்குச் சென்றுவிட்டார். இவ்வாறு வில்லியம் ஐரிஷ்க் கலகத்தை அடக்கினார்.

தென் ஸ்காட்லாந்திலுள்ள பிராடெஸ்டெண்ட்கள் வில்லியமின் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆயினும், வட ஸ்காட்லாந்திலுள்ள ஜனங்கள் (ஹைலாந்தியர்கள்) வில்லியமின் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஜேம்ஸின் சார்பாகக் கிளர்ச்சி செய்து வந்தார்கள். ஆகையால் வில்லியம் ஒரு பெரிய சேனையுடன் ஸ்காட்லாந்திற்குச் சென்று, கில்லிகிராங்கி (Killiecrankie) என்னுமிடத்தில் கலகக்காரர்களைத்

தோற்கடித்துத் தமது ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தார்.

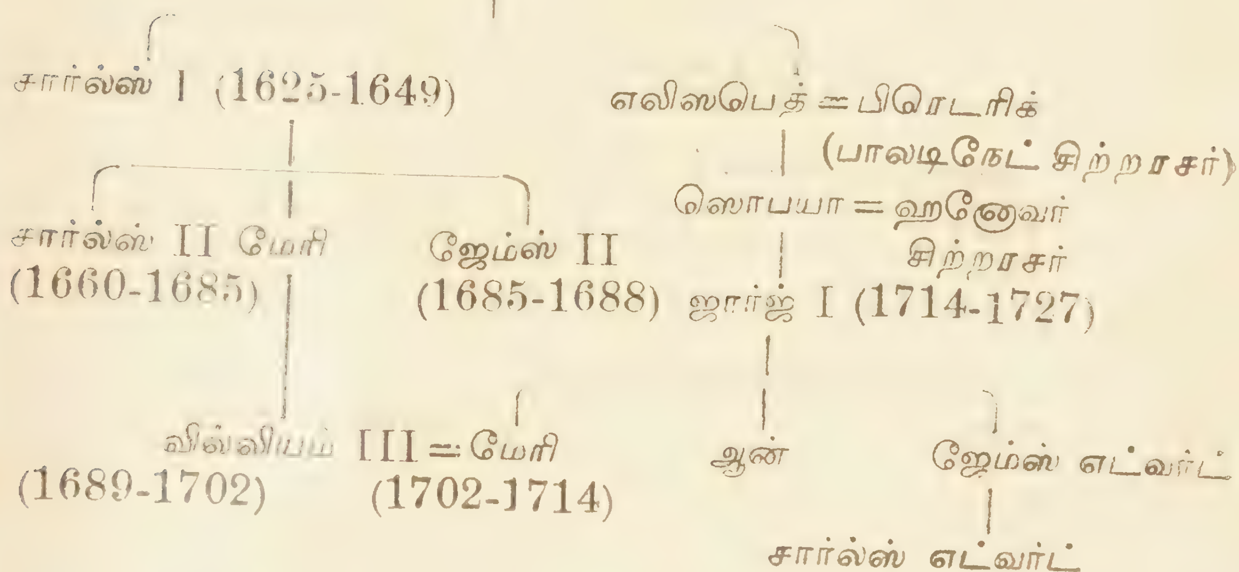
பிரேஞ்சுக்காரருடன் நடந்த போர்:—வில்லியம் இங்கிலாந்து மன்னராவதற்கு முன்னமேயே பிரெஞ்சு மன்னரான பதினான்காவது லூயிக்கும் அவருக்கும் தீராப்பகை உண்டு. ஏனெனில் லூயி, பிராடெஸ்டண்ட் நாடாகிய ஹாலந்தை ஜயித்துத் தமது ஆட்சிக்கு உட்படுத்த முயன்றார். வில்லியம் ஆங்கிலச் சிங்காதனமேறினவுடன் லூயியின் பகை அதிகரித்தது. ஆகையால் லூயி தம்மிடம் அடைக்கலம் புகுந்த ஜேம்ஸை ஆங்கில மன்னராக்க முயன்றார். இக்காரணங்களால் வில்லியமுக்கும் லூயிக்கும் கி. பி. 1680-ல் ஒரு யுத்தம் ஆரம்பித்தது. சண்டைகள் நீரிலும் நிலத்திலும் நடந்தன. ஆங்கிலக் கப்பற்படை லா ஹோக் (La-Hogue) என்றவிடத்திற்கு அருகில் நடந்த ஒரு கடற் சண்டையில் கி. பி. 1692ல் வெற்றியடைந்தது. கடைசியில், கி.பி. 1697ல், ரைஸ்விக் (Ryswick) என்னுமிடத்தில் லூயி இங்கிலீஷ்காரர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டார். அதன்படி வில்லியம் ஆங்கில வேந்தரென லூயி ஒப்புக் கொண்டதோடு ஜேம்ஸுக்கு எவ்விதத்திலும் உதவி புரிவதில்லை என்றும் வாக்களித்தார்.

வார்ஸ் நிர்ணயச் சட்டம்:—பார்லிமெண்ட் கி.பி. 1701ல் வார்ஸ் நிர்ணயச் சட்டம் (Act of Succession) என்பதைப் பிறப்பித்தது. அதன்படி வில்லியம் சந்ததியின்றி இறந்து போனால் ஜேம்ஸின் இரண்டாவது புதல்வியான ஆன் (Anne) ஆங்கில அரசியாக வேண்டியது என்றும், ஆனும் சந்ததியின்றி இறந்துபோனால் முதலாவது ஜேம்ஸின் பேத்தியாகிய ஸோபயா (Sophia)வும் அவளுடைய குழந்தைகளும், பிரா

டெஸ்டண்ட் மதத்தினர்களாயிருந்தால், ஆங்கிலப் பட்டத்திற்கு உரியவர்கள் என்றும் ஏற்பாடாயிற்று.

ஸ்டூவர்ட் வம்சாவளி

ஜேம்ஸ் I (1603—1625)

வில்லியமின் மரணம்:—பிரெஞ்சு மன்னரான லூயியுடன் மறுபடியும் கி. பி. 1702-ல் போர் தொடங்கவேண்டியிருந்தது. இங்கிலீஷ் கதோலிக்குகள் இரண்டாவது ஜேம்ஸை ஆங்கில மன்னராக்க முயன்றார்கள். வில்லியம் எல்லாக் கலகங்களையும் அடக்கிவிட்டு லூயியுடன் போர் புரிய எத்தனித்துக்கொண்டிருக்கையில் கி. பி. 1702-ல் திடீரென மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. பார்லிமெண்ட் உரிமைகள் மசோதாவை என் பிறப்பித்தது? அதன் ஷரத்துக்கள் யாவை? அதை எக் காரணத்தினல் ஆங்கிலேயர்கள் முக்கியமானது எனக் கருதுகிறார்கள்?
2. வில்லியமின் ஆட்சியில் பிறப்பிக்கப்பட்ட இதர சட்டங்கள் யாவை?

3. 'கட்சித் துரைத்தனம்' என்பது யாது?
4. வில்லியம் ஸ்காட்லாந்திலும் அயர்லாந்திலும் உண்டான கிளர்ச்சிகளை எப்படி அடக்கினார்?
5. வில்லியமுக்கும் லூயிக்கும் எக்காரணங்களால் போர் நடந்தது? அது எவ்வாறு முடிந்தது?

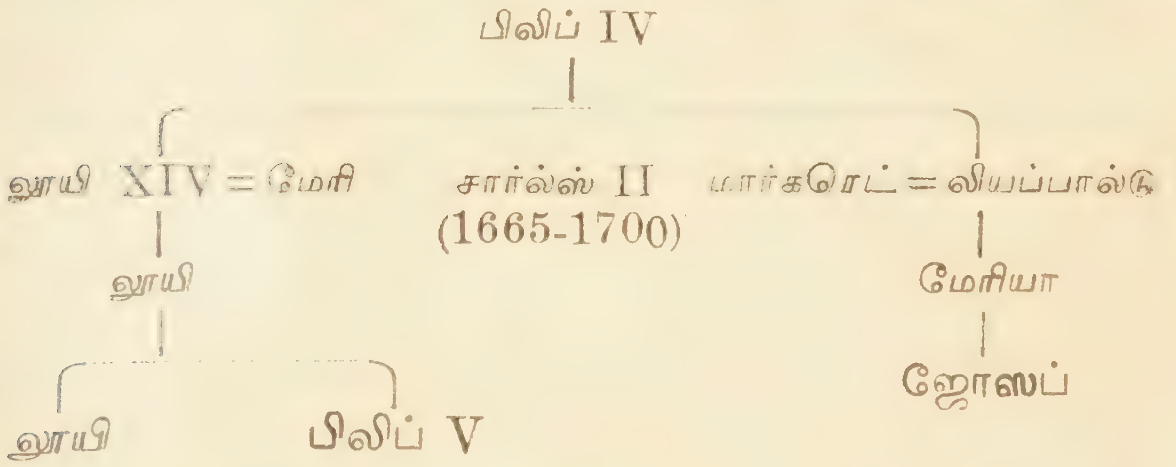
அத்தியாயம் 7.

ஆன் அரசியார். (கி. பி. 1702—1714).

மார்ல்பரோ பிரபு:—வில்லியம் சந்ததியின்றி இறந்தவுடன், வார்ஸ் நிர்ணயச் சட்டப்படி ஜேம்ஸின் இரண்டாவது புதல்வியாகிய ஆன் ஆங்கில அரசியானார். அவர் வெகு நல்ல சுபாவமுள்ளவர். அவருக்கு ராஜீய விஷயங்களில் ஆலோசனை கூறி உதவி செய்தவர் மார்ல்பரோ பிரபு (Duke of Marlborough) அவர் ஆன் அரசியாரின் அருமைத் தோழியாகிய ஸாரா ஜேன்னிங்ஸ் (Sarah Jennings) என்பவளின் கணவர். ஆனதுபற்றி அவருக்கு அதிகச் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் ஆன் அரசியாரின் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. மேலும், அவருக்குப் போர்த்திறமை அதிகமானதால் அவர் இங்கிலீஷ் சேனையின் தலைவராயிருந்து போர்களை நடத்தினார்.

ஸ்பெயின் வார்ஸுப் போர் (கி. பி. 1702—1713):—ஸ்பெயின் மன்னரான இரண்டாவது சார்ல்ஸ் சந்ததியின்றி இருந்தார். ஆகையால் அவருக்குப் பிறகு ஸ்பெயின் முடியை யார் அடைவது என்ற கேள்வியைத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவருடைய ஒரு சகோதரி பிரெஞ்சு மன்னரான லூயியையும் மற்றொரு சகோதரி ஆஸ்டிரியா வேந்தரான லியப்பால்டு என்பவரையும் விவாகம்

செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஸ்பெயின் மகுடத்திற்கு அதிக உரிமை யுள்ளவர்கள் லூயியின் பௌத்திரனான பிலிப் (Philip)பும் லியப்பால்டின் பௌத்திரனான ஜோசப் (Joseph)பும் ஆவர். லூயி தமது பேரனை ஸ்பெயின் மன்னராக்கி, ஸ்பெயினையும் பிரான்ஸையும் ஓர் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவர யத்தனித்தார். இப்படிச் செய்தால் பிரெஞ்சு மன்னரின் பலமும் கௌரவமும் அதிகரித்துவிடும் என்று

எண்ணி, இங்கிலாந்து, ஆஸ்டிரியா, ஹாலந்து தேசங்கள் ஒன்றுகூடி லூயியின் எண்ணத்தை நிறைவேறவிடாமல் ஒரு பங்குப் பிரிவினை ஏற்பாட்டைச் (Partition Treaty) செய்து கொண்டன. அதன்படி ஜோஸப் ஸ்பெயின் வேந்தராவது என்றும் லூயிக்கு சில நாடுகளைக் கொடுத்து விடுவதென்றும் ஏற்பாடாயின. ஆனால் ஜோஸப் கி. பி. 1699-ல் மரணமடைந்தார். ஆகவே, லூயியின் பேரனான பிலிப்தான் ஸ்பெயின் மகுடத்திற்கு உரிமை உள்ளவராயிருந்தார். மேலும், சார்ல்ஸ் தமது மரணத் தருவாயில் லூயியின் பேரனான பிலிப்தான் தம்முடைய வார்ஸ் என்று கூறிவிட்டு, கி. பி. 1700-ல் இறந்தார். ஆகையால் லூயி தமது பேரனை ஸ்பெயின் மன்னராக்க அனுப்பினார். ஸ்பெயின் நாட்டினரும் பிலிப்பையே தங்களது மன்னரென ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதை யறிந்த

மூன்றுவது வில்லியமும் ஆஸ்டிரியா வேந்தரான லியபபாடும் பதினுன்காவது லூயியை பங்குப் பிரிவினை ஏற்பாட்டின்படி நடக்கவேண்டு மென்றூர்கள். அதற்கு லூயி சம்மதிக்காத தால் இங்கிலாந்தும், ஆஸ்டிரியாவும் ஒன்று சேர்ந்து பிரான் ஸின்மீது போர் தொடுத்தது. இவ்வாருக ஸ்பெயின் வார் ஸூப் போர் கி. பி. 1702-ல் தொடங்கியது.

மார்ல்பரோவின் வெற்றிகள்:—இந்தப் போரில் இங்கி லாந்து, ஹாலந்து, ஆஸ்டிரியா ஆகிய மூன்று தேசங்களும் ஒரு கட்சி; ஸ்பெயினும் பிரான்ஸும் மற்றொரு கட்சி; ஆங்கி லத் தளகர்த்தரான மார்ல்பரோ, பெல்ஜியத்தில் பிரெஞ்சுப் படை ஆஸ்டிரியாவின் தலைநகராகிய வியன்ன (Vienna)வைப் பிடிக்கச் செல்வதைக் கேட்டார். ஆகையால் அவர் உடனே தமது சேனையை வெகு வேகமாய் நடத்திச்சென்று ப்ளேன்ஹிம் (Blenheim) என்னும் கிராமத்திற்கு அருகில் பிரெஞ்சுப் படையை கி.பி.1704-ல் முறியடித்தார். இதுதான் மார்ல்பரோவின் முதல் வெற்றி. இவ்வெற்றி அவருக்குப் பெருங்கீர்த்தியை உண்டாக்கியது. அதே வருஷத்தில் ஆங் கில கப்பற்படைத் தலைவர் ஒருவர் ஜிப்ரால்டர் (Gibralter) என்ற கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டார். இதற்குப் பின் நெதர்லாந்துகளில் ராமில்லீஸ், ஊடனர்ட், மால்பளகட் என்ற விடங்களிலும் மார்ல்பரோ பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் போர் புரிந்து வெற்றியடைந்தார்.

யூட்ரேக்ட் உடன்படிக்கை (கி. பி. 1713):—இந்தப் போர் கி. பி. 1713-வரைக்கும் நடந்து, பிறகு யூட்ரேக்ட் (Utrecht) என்னுமிடத்தில் நிகழ்ந்த உடன்பாட்டினல் முடிவடைந்தது. இதன்படி பிலிப் ஸ்பெயின் வேந்தரென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டபோதிலும் அவர் பிரான்ஸின் முடிக்கு

உரிமையுடையவர் அல்லர் என்பதும் ஏற்பட்டது. மேலும், மைனோர்க்கா (Minorca), ஜிப்ரால்டர் (Gibralter), நியூ பவுண்ட்லந்து (Newfoundland) முதலியன ஆங்கில அரசாங்கத்தாரின் ஆதீனத்தில் வந்தன.

கட்சித் துரைத்தனம்:-ஆன் அரசியார் சிங்காதன மேறின வுடன் டோரிக்கட்சியினர் அரசியலில் அதிக அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். அக் கட்சியைச் சேர்ந்த மார்ல்பரோ பிரபுவும் கொடால்பின் பிரபுவும் சேர்ந்து ராஜ்யக் காரியங்களைக் கவனித்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் ஸ்பானிஷ் வார்ஸ்ப் போர் நடந்ததால் மார்ல்பரோ இங்கிலாந்தின் போர்களை நடத்துவது என்றும் கொடால்பின் துரைத்தன விவகாரங்களைக் கவனிப்பது என்றும் ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளப் பட்டது. இம்மாதிரியாக இந்த இரண்டு டோரிக் கட்சித் தலைவர்களும் ஆறு வருஷகாலம் சர்வதிகாரத்துடன் இருந்து வந்தார்கள். பிறகு மார்ல்பரோ போரை நடத்த இஷ்டப் பட்டதால், விக் கட்சியினரின் உதவியைக்கொண்டு அவரே இரண்டு வருடங்கள் மந்திரியாக இருந்து வேலை பார்த்தார். கி. பி. 1710-ல் மார்ல்பரோ மந்திரிப் பதவியிலிருந்து தள்ளப் பட்டதும் டோரிக்கட்சியார்கள் மூன்று வருடகாலம் ராஜாங்க விஷயங்களில் அதிகாரம் பெற்று இருந்தார்கள். அவர்கள் கி. பி. 1713-ல் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடனும் ஸ்பானிஷ்காரர்களுடனும் யூட்ரெக்ட் என்ற விடத்தில் ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்துகொண்டார்கள்.

ஸ்காட்லாந்தும் இங்கிலாந்தும் ஐக்கியமாதல்:—கி. பி. 1707-ல் ஆன் அரசியாரின் ஆட்சியில் நிகழ்ந்த மற்றொரு பெரிய சம்பவம் இங்கிலாந்தும் ஸ்காட்லாந்தும் ஐக்கியமானது ஆகும். முதலாவது ஜேம்ஸின் காலம் முதல் இங்கி

லாந்துக்கும் ஸ்காட்லாந்துக்கும் ஒரே அரசரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தபோதிலும், தனித்தனி பார்லிமெண்டுகள் அவ்விரண்டு நாடுகளிலும் இருந்து வந்தன. மேலும், இரண்டாவது ஜேம்ஸ் இங்கிலாந்தை விட்டு ஓடினது முதல் வியாபார விஷயமாக அநேக மனஸ்தாபங்கள் நேரிட்டு வந்தன. ஆங்கிலேயர்கள் ஸ்காட்லாந்தியர்களைச் சமத்துவமாகப் பாவிக்கவில்லை. குடியேறின நாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஆங்கிலேயருடன் சமமாயிருந்து வாழ விரும்பினார்கள். அக்காலத்தில் மந்திரியாய் இருந்த கோடால்பின் (Godolphin) வெகு சாமர்த்தியமாக ஓர் ஐக்கியச் சட்ட (Act of Union) த்தைப் பிறப்பித்து, இரண்டு நாடுகளின் பார்லிமெண்டுகளையும் அதை ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தார். அதன்படி "(1) இங்கிலாந்தும் ஸ்காட்லாந்தும் பெரிய பிரிட்டன் என்னும் ஏகராஜ்யமாக இணைக்கப்படவேண்டும். (2) ஐக்கியப் பார்லிமெண்டின் பொதுஜன சபைக்கு ஸ்காட்லாந்தியர்கள் 45 அங்கத்தினர்களையும் பிரபுக்கள் சபைக்கு 16 அங்கத்தினர்களையும் தங்களது பிரதிநிதிகளாக அனுப்பவேண்டும். (3) வர்த்தக விஷயங்களில் இரண்டு தேசத்தவர்களும் சகல சுதந்தரங்களையும் சமமாய் அனுபவிக்கவேண்டும். (4) ஸ்காட்லாந்தியர்கள் தங்களது மதம், சட்டங்கள் இவற்றை யாதொரு இடையூறின்றி அனுஷ்டித்து வரலாம்" என்பன ஆங்கிலேயர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன.

மார்ல்பரோவின் வீழ்ச்சி:—டோரிக் கட்சியினர் 'யுத்தங்களை ஒழித்து உள் நாட்டில் சமாதானத்தைப் பரவச் செய்யவேண்டும்' என்ற கொள்கை யுடையவர்கள். 'விக்' கட்சியினரோ 'யுத்தம் செய்து வியாபாரத்தைப் பெருகச் செய்து

இங்கிலாந்துக்கு ஒரு புகழை உண்டாக்க வேண்டும்' என்ற கொள்கையை யுடையவர்கள். மார்ல்பரோ ஒரு டோரியான போதிலும், 'விக்' கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டு ஸ்பெயின் வார்ஸ்ப்போரை அகாரணமாக மேன்மேலும் நடத்தி வந்தார் என்ற ஓர் அபவாதம் உண்டாயிற்று. மேலும், அவரது மனைவி ஆன் அரசியாரின் நேசத்தை இச்சமயத்தில் இழந்தாள். இக்காரணங்களால் மார்ல்பரோ தமது பதவியை இழந்துவிட்டார்.

ஜோஸப் அடிஸனும் ஸ்டீலும்:—மூன்றாவது வில்லியமின் காலத்துக்குப் பிறகு அநேக கலைஞர்கள் வசன நடையில் புத்தகங்களை எழுதினார்கள்; ஆனின் ஆட்சிக்காலத்தில் சில மாதாந்தரப் பத்திரிகைகளில் அநேக அருமையான வியாசங்களை எழுதி வெளியிட்டார்கள். அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் ஜோஸப் அடிஸன் (Joseph Addison), ஸ்டீல் (Steele) முக்கியமானவர்கள். டேனியல் டீபோ என்ற கலைஞரும் வசித்த காலம் இதுதான். அவர் 'ராபின்ஸன் குரூஸோ'வின் ஜீவிய சரித்திரமும் செயல்களும் என்பதைப்பற்றி ஒரு புத்தகத்தை மிகத் தெளிவான நடையில் எழுதியிருக்கிறார். இந்தப் புத்தகத்தினால் டேனியல் டீபோவுக்கு அதிகக் கியாதி ஏற்பட்டது. ஸ்டீல் டாட்லர் (Tatler) என்ற ஒரு பத்திரிகையையும், அடிஸன், ஸ்டீல் இருவரும் சேர்ந்து ஸ்பெக்டேடர் (Spectator) என்ற ஒரு பத்திரிகையையும் பிரசுரம் செய்தார்கள். பொது ஜனங்கள் இப் பத்திரிகைகளை வாங்கி வாசித்துத் தங்களுடைய அறிவை விருத்தி செய்துகொண்டார்கள். இக்காலத்தில் நாடகங்களும் காவியங்களும் ஆங்கில கலைஞர்களால் எழுதப்படவில்லை.

ஆன் ராணியாரின் மரணம்:—டோரிக் கட்சியின் தலைவரான ஜான் பாலிங்ப்ரோக் (John Bolingbroke) ஆனின்

குழந்தைகள் எல்லாம் சிறுவயதிலேயே இறந்துவிட்டதால் அவரது தம்பியும் கத்தோலிக் மதத்தினரும் ஆன ஜேம்ஸ் எட்வர்டை ஆங்கில வேந்தராகச் செய்ய முயன்றார். ஆனால், கி. பி. 1714-ல் ஆன் திடீரென்று இறந்தவுடன், விக் கட்சியினர் வார்ஸ் நிர்ணயச் சட்டத்தின்படி ஸோபயாவின் புதல்வரான ஜார்ஜ் (George) என்பவரை ஆங்கில வேந்தரென விளம்பரம் செய்தனர். உடனே பாலிங்ப்ரோக் பிரபு நாட்டை விட்டு ஓடினார். ஆன் அரசியுடன் ஸ்டூவர்ட் வம்சத்து அரசர்களின் ஆட்சி முடிவுபெற்றது. ஆனுக்குப் பிறகு இங்கிலாந்தின் அரசராக வந்த ஜார்ஜ் ஜர்மனியில் ஹனோவர் (Hanover) மாகாணச் சிற்றரசரானதால், இப்புதியவம்சத்திற்கு ஹனோவிரியன் வம்சம் என்று பெயர் வந்தது.

கேள்விகள்:—

1. ஆனின் ஆட்சிக்காலத்தில் மார்ல்பரோ பிரபுவுக்கு அதிக அதிகாரம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் யாது?
2. ஸ்பெயின் வார்ஸப் போரின் காரணங்கள் யாவை? அப்போரில் நிகழ்ந்த முக்கிய சண்டைகள் யாவை?
3. யூட்ரெக்ட் உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் என்ன ஏற்பாடுகள் ஆயின.
4. எக்காரணங்களினால் ஐக்கியச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது? அந்தச் சட்டத்தில் அடங்கியுள்ள ஷரத்துக்கள் யாவை?
5. மார்ல்பரோவின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்கள் யாவை?

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.	வருஷங்கள்.	
வெடிமருந்துச் சதி	கி. பி.	1605
உரிமை விண்ணப்பம்	,,	1628
ஹாம்ப்டன் கப்பற்பணத்தைக் கொடுக்க மறுத்தல்		1637
நீடித்த பார்லிமெண்ட்	,,	1640
உள்நாட்டுப் பெரும்போர் ஆரம்பித்தது	,,	1642

சார்ல்ஸ் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டது	கி. பி.	1649
கப்பற் போக்குவரத்துச் சட்டம்	,,	1651
'ரம்ப்' பார்லிமென்ட் கலைக்கப்பட்டது	,,	1653
சோதனைச் சட்டம்	,,	1678
விலக்கு மசோதா	,,	1683
ஏழு பிஷப்புகள் விசாரணைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது		1687
உரிமைகள் மசோதா	கி. பி.	1689
ஐக்கியச் சட்டம்	,,	1707
யூட்ரெக்ட் உடன்படிக்கை	,,	1713

IX. ஹனேவீரியன் அரசர்களின் காலம்.

(கி. பி. 1714—கி. பி. 1910)

அத்தியாயம் 1.

முதலாவது ஜார்ஜ் (கி. பி. 714—1727)

'விக்' கட்சியின் நீடித்த ஆட்சி:—ஜார்ஜ் ஆங்கில மகுடத்தைப் பெறுவதற்கு 'விக்' கட்சியார் உதவிபுரிந்தனர். ஆனது பற்றி அவர் அக் கட்சியார்களுக்குச் சர்வ அதிகாரத்தையும் கொடுத்தார். மேலும், ஜார்ஜுக்கு ஆங்கில பாஷையும், ஆங்கிலேயரின் பழக்க வழக்கங்களும் தெரியாததால், அவர் 'விக்' கட்சியினரையே அரசு புரியும்படி விட்டார். இவ்வாறு 'விக்' கட்சியினர் பார்லிமென்டில் பெரும்பான்மையோராயிருந்து ஐம்பது வருஷகாலம் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்கள் பார்லிமென்டின் அங்கத்தினர்கள் ஏழு வருஷங்களுக்கு ஒருதரம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு புதிய சட்டத்தை இயற்றினார்கள்.

பதினைந்து என்னும் கலகம் (கி. பி. 1715):—ஜார்ஜ் பட்டத்துக்கு வந்ததும் வட இங்கிலாந்திலும் ஸ்காட்லாந்திலும் ஜேம்ஸ் எட்வர்டின் சார்பாக கி.பி. 1714-ல் ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி * உண்டாயிற்று. அதற்குப் 'பதினைந்து (The Fifteen) என்று பெயர். ஹைலாந்தியர்கள் மார் பிரபு (Earl of Mar) வைத் தலைவராகக்கொண்டு தெற்கு நோக்கி வந்தார்கள். ஆர்கைல் கோமானின் தலைமையின் கீழிருந்த ஒரு சைன்யம் ஷெரிப்மூர் (Sheriffmuir) என்னுமிடத்தில் அவர்களைச் சந்தித்துப் போர் புரிந்தது. இச் சண்டையில் வெற்றி யாருடையது என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இதற்குப் பிறகு ஜேம்ஸ் எட்வர்ட் ஸ்காட்லாந்தில் வந்திறங்கினர். அவருக்கு வீரத்தன்மையும் மனோ உற்சாகமும் இல்லாமையால் அவரது கட்சியினர்களே அவரைக் கைவிட்டனர். மேலும், பதினான்காவது லூயி இச் சமயத்தில் இறந்ததால், ஜேம்ஸ் எட்வர்டுக்குப் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தாரின் உதவியும் இல்லாமற் போயிற்று. ஆகையால் மார் பிரபுவும் ஜேம்ஸ் எட்வர்டும் பிரான்ஸுக்கு ஓடிவிட்டார்கள். ஹைலாந்தியரின் சேனையும் சின்னபின்னமாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு இக்கலகம் பயனற்றதாக ஆயிற்று. இதில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் அனைவரும் கொடிய தண்டனைகளுக்கு ஆளாயினர்.

காபினெட் ஏற்பாடு:—மூன்றாவது வில்லியமின் ஆட்சியில் கட்சித் துரைத்தனம் முதல் முதலில் ஏற்பட்டது என்பதும் பார்லிமெண்டில் அதிகாரம் பெற்ற கட்சியிலிருந்து அரசர் தம்முடைய மந்திரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதும் ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள. பார்லிமெண்டில் அதிகாரம் பெற்ற கட்சியார்கள்

*ஸ்டூவர்ட் மன்னர்களின் சார்பாகக் கிளர்ச்சி செய்தவர்களுக்கு 'ஜாகோபைட்கள்' (Jacobites) என்று பெயர்.

ராஜ்ய விஷயங்களைப்பற்றி இரகசியமாக ஆலோசனை செய்வதற்குத் தனித்து ஓரிடத்திலே கூடினார்கள். மந்திரிமார்கள் அடங்கிய இந்த இரகசிய சபையே காபினேட் (Cabinet) என்று சொல்லப்படுவது. இச் சபையில் அரசரே அக்கிராசனம் வகிப்பது வழக்கமாய் இருந்துவந்தது. முதல் இரண்டு ஜார்ஜுகளுக்கும் ராஜீய விஷயங்களில் அதிக சிரத்தை இல்லாதபடியாலும், அவர்களுக்கு ஆங்கில பாஷை தெரியாதபடியாலும் அவர்கள் காபினெட் சபைக்கு அநேகமாய் வருவதேயில்லை. ஆனதுபற்றி, மந்திரிமார்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை அக்ராசனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அநேகமாய் அதிகாரத்திலுள்ள கட்சியின் தலைவர்தான் காபினெட் சபையின் அக்ராசனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தார். காலம் செல்லச் செல்ல, அவர் ராஜ்ய பாரம் தாங்குவதில் தமக்கு உதவி செய்யக்கூடியவர்களையே காபினெட் சபையினராகத் தேர்ந்தெடுப்பது வழக்கமாய்விட்டது. மந்திரிகளில் எவர் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தபோதிலும் காபினெட் சபையிலுள்ள எல்லா மந்திரிகளும் பார்லிமென்டுக்கு ஜவாப்தாரிகள் (Joint responsibility) என்பதும் ஏற்பட்டது. ஆகவே, மந்திரிகளைத் தள்ளுவதற்கும், நியமனம் செய்வதற்கும் அரசர்களுக்கு அதிகாரமில்லாமற் போயிற்று. இவ்வாறு பார்லிமென்ட் அரசியலில் சர்வ அதிகாரங்களையும் வகிக்கத் தொடங்கியது.

தென் கடற் கம்பெனி (கி. பி. 1720):—யூட்ரெக்ட் உடன்பாட்டிற்குப் பிறகு ஆங்கில வியாபாரம் அதிகரித்தது. அதனால் ஆங்கில வர்த்தகர்களுக்கு ஏராளமான லாபம் கிடைத்தது. ஆனதுபற்றி வர்த்தகர்களில் அநேகர் தனவான்களாக ஆயினர். சில தனவான்கள் தமது செல்வத்

தைப் பெருக்கப் பல தொழில்களிலும் போட்டார்கள். அநேக தனவான்கள் செல்வம் நிறைந்துள்ள தென் அமெரிக்காவுடன் வியாபாரம் செய்ய ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இதற்குத் தென் கடற் கம்பெனி (South Sea Company) என்று பெயர். இது கி. பி. 1711-ல் ஹார்லி என்பவரது முயற்சியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக் கம்பெனிக்கு வியாபாரத்தினால் அதிக லாபம் கிடைத்தது. ஆனதுபற்றி பங்குகளின் விலை அதிகமாயிற்று. பல தனவான்கள் அக் கம்பெனி பங்குகளை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கலானார்கள். அரசாங்கத்துக்குக் கடன் கொடுத்த தனவான்கள் கடன் தொகைக்காக தென்கடற் கம்பெனியின் பங்குகளை வாங்கிக் கொண்டார்கள். இப்படியிருக்கையில் இக் கம்பெனியைப்போல வேறு அநேக புதிய கம்பெனிகளும் அதே நோக்கத்துடன் இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப் பட்டன. அதன் பிறகு தென்கடற் கம்பெனிக்கு அதிக லாபம் வரவில்லை. பங்கின் விலையும் குறைந்தது. ஆகையால் அதிகத் தொகை கொடுத்து பங்குகளை வாங்கின பங்குக்காரர்கள் பெரும் நஷ்டத்தை அடைந்தார்கள். இதனால் பங்குக்காரர்களில் அநேகர் தங்களது பங்குப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி ஏககாலத்தில் கேட்கலாயினர். ஆகவே இக் கம்பெனி கி. பி. 1720 முதல் அதிக லாபம் அடையக்கூடவில்லை.

ராபர்ட் வால்போல் பிரதான மந்திரியாதல்:—தென்கடற் கம்பெனி முறிந்துபோனதால் நஷ்டம் அடைந்தவர்கள், "விக் மந்திரிகள் அக் கம்பெனியின் அதிகாரிகளிடமிருந்து லஞ்சம் வாங்கினார்கள்" என்று சந்தேகங்கொண்டு அவர்களை நீக்கிவிடுவதற்காகப் பெருங் கிளர்ச்சி செய்துவந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு 'விக்' கட்சியைச் சேர்ந்த ராபர்ட் வால்போல்

(Robert Walpole) என்பவரிடம் அதிக நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகையால் ஆங்கிலேயர்கள் அனைவரும் அவரைப் பிரதான மந்திரியாயிருந்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவர்களது இஷ்டப்படியே கி. பி. 1721-ல் வால்போல் இங்கிலாந்தின் பிரதான மந்திரி ஆனார். அவர் இருபது வருஷகாலம் அப் பதவியில் வேலை பார்த்தார்.

கேள்விகள்:—

1. 'விக்' கட்சியினர் ஜார்ஜின் காலத்தில் அதிகாரம் பெற்றதற்குக் காரணங்கள் யாவை?
2. காபினெட் ஏற்பாட்டைப்பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?
3. பதினைந்து என்னும் கலகத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
4. தென்கடற் கம்பெனி எக்காரணங்களால் அழிந்தது?

அத்தியாயம் 2.

இரண்டாவது ஜார்ஜ் (கி. பி. 1727—1760)

ஜார்ஜின் குணாதிசயங்கள்:—முதலாவது ஜார்ஜ் ஹனோவர் மாகாணத்தில் கி. பி. 1727-ல் இறந்துபோனார். அவருடைய புதல்வர் இரண்டாவது ஜார்ஜ் என பட்டத்திற்கு வந்தார். அவர் ஒரு சிறந்த போர்வீரர்; உலக விஷயங்களை அறிந்தவர்; ஆனால் அவர் வெகு இழிவான தன்மையுடையவர்; கர்வம் படைத்தவர்; பண ஆசை பிடித்தவர். அவருக்கு வால்போலிடம் அதிக அன்பும் நம்பிக்கையும் இல்லை. ஆனால் அவர் தமது மனையாளின் சொற்கேட்டு வால்போலையே தம் மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டார்.

வால்போல் மந்திரியின் ஆளுகை:—வால்போல் ஒரு சிறந்த ராஜதந்திரி. அவர் வெகு சமர்த்தர். அவர் ராஜீய விஷயங்களைத் திறமையுடன் நடத்தி வந்தார். அதிக இனிமையாய்ப் பேசும் திறமை யில்லாவிடினும், அவர் பார்லிமெண்டில் அங்கத்தினர்களின் கேள்விகளுக்குத் தவக்கமின்றி சமயத்திற்கேற்றபடி சாமர்த்தியமாய் பதில் சொல்லுவார்.

ராபர்ட் வால்போல்.

இது அவரது புத்தி நுட்பத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. வரவு செலவு திட்ட (Budget) கணக்குத் தயாரிப்பதில் அவருக்கு

டு அக் காலத்தில் எவரும் இல்லை. அவர் தம்முடன் ராஜ்ய வேலைகளில் அபிப்பிராய பேதமில்லாமல் ஒத்துழைக்கக்கூடிய வர்களை மட்டும் காபினெட்டில் இதர மந்திரிகளாகச் செய்து கொண்டார். அரசர் காபினெட் சபையில் அக்ராசனம் வகிப்பதை விட்டுவிட்டதால் வால்போல்தான் காபினெட் சபைக்கும் தலைவராயிருந்து அதிகாரம் செலுத்திவந்தார்.

வால்போல் பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களில் அநேகர் தமக்குச் சாதகமாய் இருக்கும்பொருட்டு அவர்களுக்குப் பணத்தையும் பதவியையும் அளித்தார். மேலும், அவர் இலஞ்சம் (இலக்ஷன்) நடைபெறும் விஷயத்தில் மிகத் தேர்ச்சியுள்ளவரானதால் தமக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களையே பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினராக்க எந்த வழியையும் பின்பற்றிவந்தார். இவ்வித உபாயங்களினால் அவர் பார்லிமெண்டைத் தம்முடைய அதிகாரத்துக்கு உட்படுத்திக்கொண்டார். அவர் பொது ஜன நன்மைக்காக உணவுப் பொருள்களின்மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த வரிகளைக் குறைத்தார்; நாட்டில் அமைதியை நிலை நிறுத்தியும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி வரிகளைக் குறைத்தும் வியாபாரத்தை விருத்தி செய்தார். தேசியக் கடனைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு நிதியை (Sinking Fund) ஏற்படுத்தினார். வால்போலுக்குப் புதிய சட்டங்களையும் பெரிய திட்டங்களையும் செய்வதில் பிரியமில்லை.

வால்போல் கி. பி. 1733ல் அயல்நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்படும் சாராயம் புகையிலை இவைகளின்மீது, வழக்கம் போல துறைமுகங்களில் இறக்குமதி வரி வசூலிப்பதற்குப் பதிலாக, உள்நாட்டிலேயே கடைகளில் வரி வசூலித்து விடலாம் என்ற மசோதாவைப் பொதுஜன சபையில் கொண்டு வந்தார். அச் சபை அவரது ஏற்பாட்டை அங்கீகரிக்கவில்லை.

வால்போல் அச் சபையின் அபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமாய் நடக்க இஷ்டப்படவில்லை. ஆகையால் அம் மசோதா சட்டமாகவில்லை.

வால்போலின் அயல் நாட்டுத் தந்திரம்:—அமைதியே வால்போலுடைய முக்கிய நோக்கம். ஆகையால், அவர் ஐரோப்பியப் போர்களில் தலையிடுவதில்லை. அவர் ஒரு சமயத்தில் 'பதினாயிரம் போர்வீரர்கள் இச் சண்டையில் மடிந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்களுள் ஒரு ஆங்கிலேயர்கூட இல்லை' என்று வெகு கர்வத்துடன் கூறினாராம். ஜெங்கின்ஸ் (Jenkins) என்ற ஓர் ஆங்கில வியாபாரி ஸ்பானிஷ் அமெரிக்காவுடன் திருட்டுத்தனமாய் வியாபாரம் செய்ததற்கு ஸ்பெயின் தேசத்தவர்கள் அவருடைய காதுகளை அறுத்துவிட்டார்கள். இந்த அவமானச் சங்கதியைக் கேட்டு பார்லிமெண்ட் சபை கோபமடைந்து, வால்போலை ஸ்பெயின் நாட்டாருடன் போர் புரிய வேண்டுமென்று கி. பி. 1739-ல் நிர்ப்பந்தம் செய்தது. வால்போலுக்கு அதில் இஷ்டமில்லாததால், அவர் அப் போரை அதிகச் சிரத்தையோடு நடத்தவில்லை. இதை யறிந்த பார்லிமெண்ட் அவரைப் பிரதான மந்திரிப் பதவியிலிருந்து கி. பி. 1742-ல் விலகிக் கொள்ளும்படி செய்தது.

ஆஸ்டிரியா வார்ஸ்ப் போர் (கி. பி. 1740—1748):—வால்போல் மந்திரிப் பதவியை இழப்பதற்கு முன்னமே ஐரோப்பாவில் ஒரு பெரிய யுத்தம் தொடங்க இருந்தது. ஆறாவது சார்ல்ஸ் என்ற ஜர்மனிச் சக்கரவர்த்தி பிள்ளையின்றி இறந்தார். அவர் இறப்பதற்கு முன்னமேயே 'தமது ஒரே புதல்வியாகிய மேரியா தரிஸா (Maria Theresa) என்பவளே தமக்குப்பின் அரசியாக்கப்படவேண்டும்' என்று ஏற்பாடு

செய்திருந்தார். அவர் காலஞ்சென்றபின், மேரியா தரிஸா அவரது இஷ்டப்படியே ஆஸ்டிரியாவின் அரசியானாள். இந்த ஏற்பாட்டுக்குச் சம்மதித்திருந்த பிரஷியா மன்னரான பிரெடரிக் ஆஸ்டிரியாவுக்குள் அடங்கிய ஸைலீஷ்யா (Silesia) வை அக்கிரமமாகக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஸ்பெயினும் பிரான்ஸும் பிரஷியாவின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டன. ஆகையால் இங்கிலாந்து மேரியா தரிஸாவின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டது. ஜார்ஜ் தாமே ஒரு சைன்யத்தை ஜர்மனிக்குள் நடத்திச் சென்று டெட்டிஞ்சன் (Dettingen) என்றவிடத்தில் கி. பி. 1743-ல் போர் புரிந்தார். இச் சண்டையில் அவர் வெற்றி யடைந்தார். ஆங்கில வேந்தர் போர்க்களத்தில் நின்று செய்த சண்டைகளில் இதுதான் கடைசிச் சண்டை. மேலும், பாண்டினாய் (Fontenoy) என்றவிடத்தில் கி. பி. 1745-ல் நடந்த சண்டையில் ஜார்ஜின் இரண்டாவது புதல்வரான கம்பர்லாந்து கோமகனார் (Duke of Cumberland) பிரெஞ்சுக்காரர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இதற்குப் பிறகு ஒரு பெரிய சண்டையும் நடக்கவில்லை. ஏகன் (Aachen) என்னுமிடத்தில் கி. பி. 1748-ல் சமாதானம் ஏற்பட்டது. அதன்படி ஸைலீஷ்யாவைப் பிரஷியா வைத்துக் கொள்வதென்றும் மேரியா தரிஸா ஆஸ்டிரியாவின் அரசியார் என்று அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடாயின.

'நாற்பத்தைந்து'' என்னும் கிளர்ச்சி (கி. பி. 1745):—ஆஸ்டிரியா வார்ஸ்ப் போர் நடக்கும்பொழுது ஜேம்ஸ் எட்வர்டின் புதல்வரான சார்ல்ஸ் எட்வர்ட் (Charles Edward) என்பவரை ஆங்கில வேந்தராக்க கி. பி. 1745-ல் ஒரு கிளர்ச்சி உண்டாகியது. இக்கிளர்ச்சி 'நாற்பத்தைந்து' என்று முடிகிற ஆண்டிலே தோன்றியதால் இதற்கு நாற்பத்தைந்து (Forty-five) என்ற பெயர் வந்தது. சார்ல்ஸ் எட்வர்ட் பிரெஞ்சுக்

காரர்களின் தூண்டுதலினால் சில தோழர்களுடன் ஸ்காட்லாந்தின் வடபாகத்தில் வந்திறங்கினார். ஹைலாந்தியர்கள் அவருடைய கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டார்கள். அவர் ஒரு ஹைலாந்தியச் சேனையுடன் பிரெஸ்டன்பான்ஸ் (Preston-pans) என்ற விடத்தில் ஜார்ஜின் சேனையைத் தோற்கடித்தார்.

பிறகு அவர் ஆங்கில ஜாகோபைட்கள் தமது கட்சியில் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்று எண்ணி இங்கிலாந்தின்மேல் படையெடுத்தார். டர்பி (Derby) நகர் வரைக்கும் வந்த

வுடன், அவர் ஆங்கில ஜாகோபைட்கள் தமக்கு உதவி புரியாததைக் கண்டு அதைரியமடைந்து திரும்பலானர்.

இதற்குப் பிறகு கம்பர்லாந்து கோமகனுர் ஒரு சேனையுடன் சென்று, சார்ல்ஸை கல்லடன் மூர் (Culloden Moor) என்றவிடத்தில் கி.பி. 1746ல் தோற்கடித்தார். பிறகு சார்ல்ஸ் எட்வர்ட் அநேக கஷ்டங்களினின்று தப்பி பிரான்ஸுக்கு ஓடிப்போய்விட்டார். கம்பர்லாந்து கோமகனுர் இக்கிளர்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லாரையும் கொடுமையாக நடத்தினதால், ஹைலாந்தியர்கள் அவரைக் கசாப்புக்கடைக்காரர் (Butcher) என்று இழிவாக அழைத்தனர். இக்கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு ஸ்டுவர்ட் மன்னர்களின் சார்பாக வேறு கிளர்ச்சிகள் பிரிட்டித் தீவுகளில் தோன்றவில்லை.

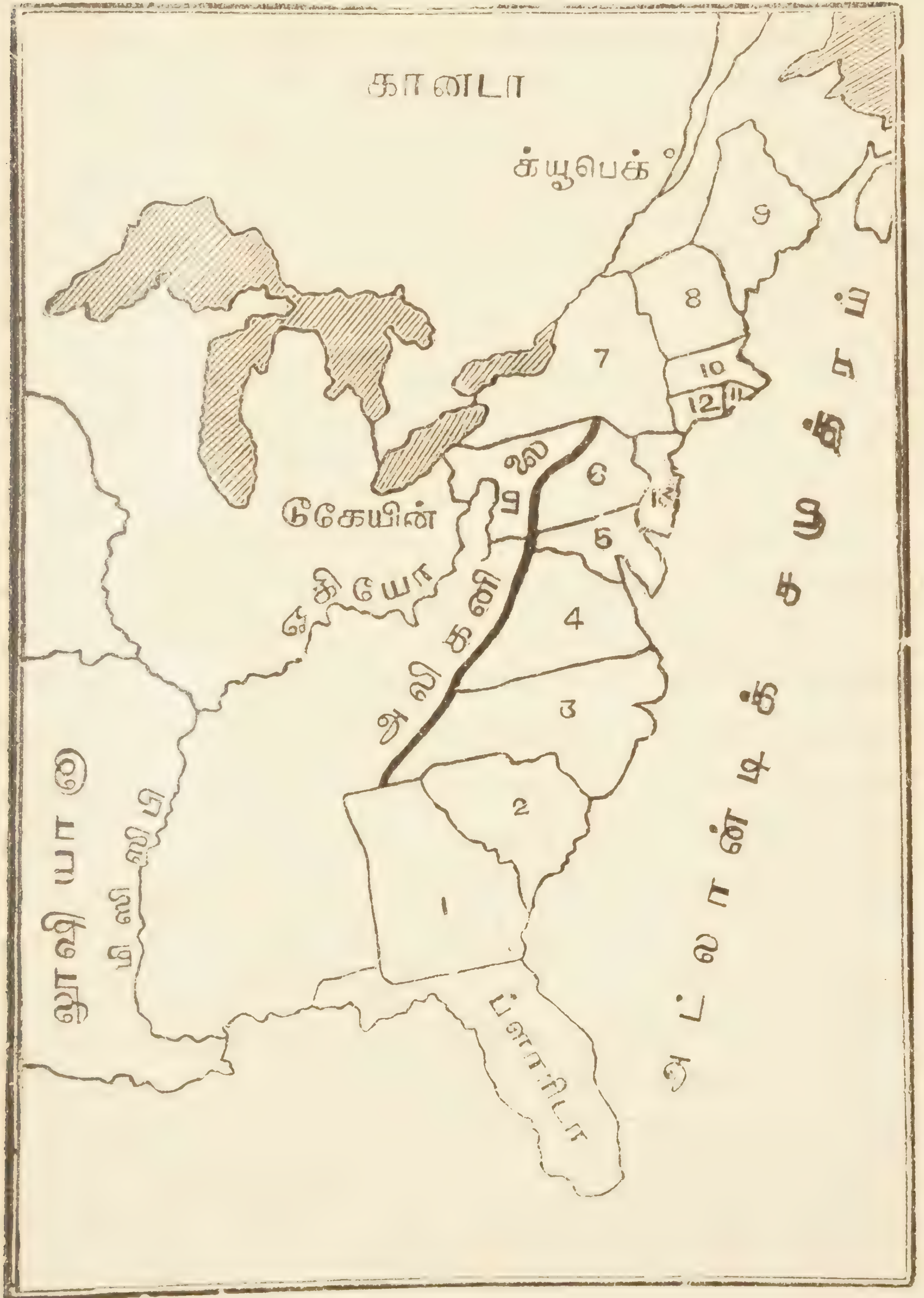
வில்லியம் பிட்:—வால்போல் முதன் மந்திரியாய் இருக்கையில் வில்லியம் பிட் (William Pitt) என்ற ஒரு தேசாபிமானி எதிர்க் கட்சியில் இருந்தார். பிறகு பெல்ஹாம் சகோதரர்கள் (Henry Pelham and Thomas Pelham) முக்கிய மந்திரிகளானவுடன் வால்போல் அவர்களின்கீழ் ஒரு பதவியை அடைந்தார். அவர் பிறருடைய மனதைக் கவரும்படியாகப் பேசும் திறமை வாய்ந்தவர். அவர் வெகு பரிசுத்தமுள்ள மனதும், மேலான தன்மையும் உடையவர். அவர் பொது ஜனங்களுக்காக உழைப்பவராதலால் ஜனங்களுக்கு அவரிடத்தில் அதிக அன்பு ஏற்பட்டது. ஆனல் பார்லிமெண்டில் அவருக்கு அதிகச் செல்வாக்கு கிடையாது. அவர் கி. பி. 1754-ல் தாமஸ் பெல்ஹாம் என்பவருடன் சண்டையிட்டுக்கொண்டு ராஜீயக் கட்சியை விட்டு விலகி, எதிர்க் கட்சியில் மூன்று வருஷகாலம் இருந்து, முதன் மந்திரியின் அநீதியான முறைகளைக் கண்டித்தார். பிறகு கி. பி. 1757-ல் பிட் என்ப

வரும் தாமஸ் பெல்ஹாம் என்பவரும் மந்திரிகளா யிருப்பது என்றும் பெல்ஹாம் ராஜீயக் காரியங்களைக் கவனிப்பது என்றும் பிட் யுத்த இலாகா மந்திரியா யிருந்து போரை நடத்துவது என்றும் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளப்பட்டது.

ஏழு வருஷப் போரின் காரணங்கள்:—ஸ்டூவர்ட் அரசர்களின் காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களிஷ்டப்படி தெய்வ ஆராதனை செய்ய எண்ணி அமெரிக்காவுக்குச் சென்று குடியேறினார்கள் என்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் மத்தியில் வட அமெரிக்காவின் கீழ்க்கடற்கரைப் பக்கத்தில் ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பதின்மூன்று நாடுகள் * இருந்தன. ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின பாகத்திற்குத் தெற்கில் ஸ்பெயின் நாட்டினரும், மேற்கிலும் வடமேற்கிலும் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் குடியேறி இருந்தார்கள். ப்ளாரிடா (Florida) என்ற ஒரு சிறிய தீபகற்பம் ஸ்பெயின் நாட்டினருக்குச் சொந்தமாய் இருந்தது. மிஸிஸிபி என்ற நதி பாயும் சமவெளியில் லூஷியானா (Louisiana) என்ற ராஜ்யமும், ஸெண்ட் லாரன்ஸ் நதியின் முகத்துவாரத்தின் அருகில் கனடா (Canada) என்ற ராஜ்யமும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குச் சொந்தமாய் இருந்தன. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் குடியேறின நாடுகளுக்கும் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின நாடுகளுக்கும் இடையே அலிகனி மலைத் தொடர் இயற்கை எல்லையாயிருந்தது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய இரண்டு ராஜ்யங்களையும் சேர்த்துவிட எண்ணி,

* 1. ஜார்ஜியா, 2. தென் கரோலினா, 3. வட கரோலினா, 4. வர்ஜீனியா, 5. மேரிலந்து, 6. பென்ஸில்வேனியா, 7. நியூயார்க், 8. நியூ ஹாம்ஷயர், 9. மெய்ன், 10. மாஸச்சூஸட்ஸ், 11. ரோட் தீவு, 12. கனெக்டிகட், 13. நியூ ஜர்ஸி.

அம்மலைத் தொடருக்கு அருகில் சில கோட்டைகளைக் கட்டி-
னார்கள். இதனால் ஆங்கிலேயர்கள் உள்நாட்டில் பரவமுடியா

மற்போனதோடும் கூட அலிகனி மலைக்கும் அட்லாண்டிக் மகா சமுத்திரத்திற்கும் இடையிலே அடைபட்டவர்கள் போலவும் ஆயினர். ஆகையால்தான் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் டூகேயின் (Duquesne) கோட்டையைக் கட்ட ஆரம்பித்த வுடன் ஆங்கிலேயர்கள் அதைத் தடுத்துவிட்டார்கள்.

இச் சமயத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இந்தியச் சிற்றரசர் களுடன் சேர்ந்துகொண்டு ஆங்கிலேயரை இந்தியாவிலிருந்து துரத்திவிட முயற்சிகள் செய்தார்கள். மேலும், ஐரோப்பா வில் மேரியா தரிஸா தம்மிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் ஸைலீஷியாவைப் பிடுங்கி பிரஷியர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று கோபமடைந்து பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டாள்.

ஏழு வருஷப் போர் (கி. பி. 1756–1763):—மேற்கூறிய காரணங்களால் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் ஒரு பெரிய யுத்தம் கி. பி. 1756-ல் ஆரம்பித்தது. அஃது ஏழு வருஷகாலம் நடந்ததால் அதற்கு ஏழு வருஷப் போர் (Seven Years' War) என்று பெயர். அந்தப் போரில் இங்கிலாந்தும் பிரஷியாவும் ஒரு கட்சி; பிரான்ஸும் ஆஸ்டிரி யாவும் மற்றொரு கட்சி. ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயரின் கட்சி எல்லாவிடங்களிலும் தோல்வியடைந்தது. மத்திய தரைக் கடலில் உள்ள மைனார்க்கா தீவைப் பாதுகாக்க பிங் (Byng) என்னும் ஆங்கில அட்மிரல் அனுப்பப்பட்டார். அவர் பிரெஞ்சுக்காரர்களிடம் பயந்துகொண்டு போர் புரியாமல் ஓடி விட்டார். அதனால் ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் அவரைச் சுட்டு விடும்படி உத்தரவிட்டனர்.

பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் பிட் என்பவரை ராணுவ இலாகா மந்திரியாகச் செய்தார்கள். வில்லியம் பிட் யுத்தம் நடத்த

ஆரம்பித்ததுமுதல் ஆங்கிலேயருக்கு அநேக வெற்றிகள் ஏற்பட்டன. அவர் வீரத்தன்மை வாய்ந்த போர்வீரர்களைக் கப்பற்படைத் தலைவர்களாகவும் சேனைத் தலைவர்களாகவும் செய்தார். பிட் நியமனம் செய்த போர்வீரர்களில் உல்ப் (Wolfe) என்பவர் ஒருவர். மேலும், பிட் பிரஷியா வேந்தரான பிரெஞ்சுக்காரருடன் போர் புரியும்படி செய்தார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஹனோவர் நாட்டின்மேல் படையெடுக்க வருகையில், பிரெடெரிக் கி.பி. 1759-ல் மிண்டன் (Minden) என்னுமிடத்தில் பிரெஞ்சுப் படையைத் தோற்கடித்தார். இதற்கு முன்னேயே ராபர்ட் கிளைவ் இந்தியாவில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் முக்கிய நண்பராயிருந்த நவாபை பிளாஸி (Plassey) என்னும் கிராமத்துக்கு அருகில் கி. பி. 1757-ல் தோற்கடித்தார். இவ் வெற்றியின் செய்தி கனடாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் போர் செய்த ஆங்கில வீரர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் தைரியத்தையும் உண்டுபண்ணியது. கனடாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட உல்ப், க்யூபெக் (Quebec) என்னும் கனடாவின் தலைநகரைச் சிரமப்பட்டு முற்றுகை செய்து பிடித்தார். ஆனால் அவர் போர்க்களத்திலேயே ஒரு குண்டுக்கு இரையானார். குயூபரான் விரிகுடாவிலும் லாகாஸ் தீவிற்கு அருகிலும் நடந்த கடற் சண்டையில் இங்கிலீஷ்க் கப்பற்படை வெற்றி அடைந்தது. அதனால் இங்கிலாந்திற்கு கடலாதிக்கம் ஏற்பட்டவுடன் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சைன்யத்தை அமெரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் நடந்த யுத்தங்களுக்கு அனுப்பக் கூடவில்லை. இவ்வாறு ஏழாண்டுப் போரில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெற்றிகள் கிடைத்துவரும் நிலைமையில், இரண்டாவது ஜார்ஜ் கி. பி. 1760-ல் மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. வால்போலின் குணாதிசயங்களைப்பற்றியும் அவர் பார்லிமெண்டை எப்படி தமது அதிகாரத்துக்கு உட்படுத்தினார் என்பதைப்பற்றியும் சுருக்கமாய் எழுதுக.
2. பொது நன்மையைக் கருதி வால்போல் செய்த சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
3. வால்போல் எக்காரணங்களினால் பிரதான மந்திரிப் பதவியை இழந்தார்?
4. ஆஸ்டிரியா வார்ஸ்ப்போரின் காரணங்கள் யாவை? அதில் நிகழ்ந்த முக்கிய சண்டைகள் யாவை? அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?
5. "நாற்பத்தைந்து" என்ற கிளர்ச்சியைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
6. வில்லியம் பிட் என்பவரைப்பற்றித் தெரிந்த வரையில் எழுதுக.
7. வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் எக்காரணத்தினால் மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டது?
8. ஏழு வருஷப்போரில் நிகழ்ந்த சண்டைகள் யாவை?

அத்தியாயம் 3.

மூன்றாவது ஜார்ஜ் (கி. பி. 1760—1820)

பாகம் 1. பாரிஸ் சமாதானமும் அமெரிக்கன் சுதந்தரப் போரும். (கி. பி. 1760—1783)

ஜார்ஜின் குணாதிசயங்களும் விக் கட்சியின் வீழ்ச்சியும்:- இரண்டாவது ஜார்ஜ் இறந்தவுடன் அவருடைய பேரனை ஜார்ஜ் பட்டத்துக்கு வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது இருபத்தொன்று. அவருக்குப் பிடிவாதமும், சுயேச்சையும்

அதிகம். அவர் அரசர்க்குரிய சர்வ அதிகாரங்களையும் வகிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர். அவருடைய தாயார் அவருக்குப் பல தடவைகளில் "குழந்தாய், நீ உன்னுடைய முன்னோர்களைப்போல் பேருக்கு மட்டும் மன்னராயிராமல் உண்மையாய்ச் சர்வ அதிகாரங்களையும் பெற்ற அரசனாய் இரு" என்று அடிக்கடி சொல்லிவந்தாள். ஆனது பற்றி அவர் சுமார் ஐம்பது வருஷகாலமாய் அதிகாரம் வகித்துவந்த விக் கட்சியினரைத் தொலைக்க எண்ணினர். வெகு காலம் அதிகாரத்தில் இருந்துவந்த விக் கட்சியார்கள் அரசரின் அபிப்பிராயத்தை ஒத்து துரைத்தனத்தை நடத்துவதற்கு இஷ்டப்படவில்லை. தவிர, மூன்றாவது ஜார்ஜ் கட்சித் துரைத்தனம் தேச நன்மைக்கு ஏற்றது அல்லவென்று நினைத்தார். அவர் தமது இஷ்டப்பிரகாரம் துரைத்தனம் நடத்த உத்தேசித்து, டோரிக் கட்சியார்களின் உதவியைக் கொண்டு பிட் என்பவரை கி. பி. 1761-ல் உத்தியோகத்தை ராஜினாமா செய்யும்படி செய்தார். ஆனால் அவருக்கு டோரிக் கட்சித் தலைவர்களைத் தம் மந்திரிகளாக நியமித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. தம்முடைய இஷ்டப்படி மந்திரிகளை நியமித்துக்கொண்டு இங்கிலாந்தின் அரசியலை சர்வதிகாரத்துடன் நடத்தவேண்டும் என்பது ஜார்ஜின் அபிப்பிராயம்.

விக் கட்சியின் பலம் குன்றியதற்கு வேறு சில காரணங்களும் உண்டு. விக் கட்சியில் வால்போலைப்போல அதிகத் திறமை வாய்ந்த தலைவர்கள் இல்லை. மேலும், அக் கட்சியார்களுக்குள் பல மனஸ்தாபங்கள் ஏற்பட்டதால் அக்கட்சி சிறு கூட்டங்களாகப் பிரிந்துபோயிற்று. மேற்கூறிய காரணங்களால் கி. பி. 1763-ல் விக் கட்சியின் அதிகாரம் இங்கிலாந்தின் அரசியலில் அழிந்துபோயிற்று. அதன் பிறகு

மூன்ருவது ஜார்ஜின் ஆட்சிக்காலத்தில் விக் கட்சியார்கள் அரசியலில் அதிகாரம் பெற முடியவில்லை. இவ்வாறு 'விக்' கட்சியின் ஆட்சி முடிவடைந்தது.

பாரிஸ் சமாதானம் (கி. பி. 1763):—ஜார்ஜ் பாரிஸ் நகரில் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கையை அவசரமாகச் செய்து ஏழாண்டுப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார். அதன்படி பிரெஞ்சுக்காரர் இங்கிலாந்திற்குக் கனடாவையும் கேப் பிரிட்டன் தீவையும் கொடுத்துவிடுவது என்று ஏற்பட்டது. ஆனல் நியூபவுண்ட்லந்துத் தீவை யடுத்துள்ள கடலில் மீன் பிடிக்கும் உரிமையைப் பிரான்ஸ் வைத்துக்கொள்வதற்கு இங்கிலாந்து சம்மதித்தது. வட அமெரிக்காவில் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் குடியேறின பிரதேசத்திற்கும் லூஷியானவிற்கும் மிஸிஸிபி நதி எல்லையென ஒரு ஏற்பாடும் செய்து கொள்ளப்பட்டது. மேலும், பிரான்ஸ் மைனர்க்கா தீவை இங்கிலாந்திற்குக் கொடுத்தது; ஆனல் போரில் ஜயிக்கப்பட்ட புதுச்சேரி முதலான சில பட்டணங்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குத் திரும்பவும் கொடுக்கப்பட்டன. ஸ்பெயின் இச்சமாதானத்தின்படி பிளாரிடா தீபகற்பத்தை இங்கிலாந்திற்குக் கொடுத்தது. ஆனல் இங்கிலாந்து அதற்குப் பதிலாக ஹாவன்ன, மானில்லா இரண்டையும் ஸ்பெயினுக்குத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டது. இச்சமாதானத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் எதிர்பார்த்தபடி அதிகப் பயனை இங்கிலாந்து அடையக் கூடவில்லை. அவசரப்பட்டுச் சமாதானம் செய்துகொள்ளாமலிருந்தால் இங்கிலாந்து இன்னும் அதிக லாபங்களை அடைந்திருக்கலாம்.

அமெரிக்கன் சுவாதீனப் போரின் காரணங்கள்:—ஏழு வருஷப் போர் முடிந்து சுமார் பத்து வருடங்களுக்குப் பின்,

அமெரிக்காவில் குடியேறின ஆங்கிலேயருக்கும், தாய் நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய போர் ஏற்பட்டது. அதற்கு அமெரிக்கன் சுவாதீனப் போர் என்று பெயர். ஏழு வருஷ யுத்தம் நடக்கும்பொழுது அமெரிக்காவில் குடியேறின ஆங்கிலேயர்கள் தங்களது தாய் நாட்டாருக்கு உதவி செய்தார்கள். அப் போர் முடிந்ததும், அதனால் ஆங்கிலேயருக்கு ஏற்பட்ட பொருட்செலவின் ஒரு பாகத்தை அமெரிக்கர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று இங்கிலீஷ் அரசாங்கத்தார் கேட்டனர். அக்காலத்தில் முதன் மந்திரியாயிருந்த க்ரேன்வில் (Grenville) அமெரிக்கர்களிடமிருந்து பொருளுதவி பெற வரி விதித்தலே சிறந்த வழியென்று நினைத்து, முத்திரக் காகிதச் சட்ட (Stamp Act)த்தைப் பிறப்பித்தார். அதன்படி அமெரிக்கர்கள் கொடுக்கல், வாங்கல் விஷயங்களில் முத்திரைக் காகிதங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பது விதிக்கப்பட்டது. முத்திரைக் காகிதங்களின் விற்பனையினால் வசூலாகும் பணம் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்தது. ஆனதுபற்றி அமெரிக்கர்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லாத ஆங்கிலப் பார்லிமெண்டுக்குத் தங்கள் மீது வரி போட அதிகாரமில்லை என்று சொல்லி, முத்திரைக் காகித வரியைக் கொடுக்க மறுத்தார்கள். அவர்கள் 'பிரதிநிதிகள் இல்லையேல் வரியும் இல்லை' (No Taxation, no representation) என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் ஆங்கிலேயர்கள் முத்திரைக் காகிதச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, தேயிலை, காகிதம் முதலிய சாமான்களின்மீது மட்டும் இறக்குமதி வரி விதித்து வசூலித்துக் கொள்வது என்று ஏற்பாடு செய்தார்கள். அமெரிக்கர்கள் இவ்வரிகளையும் கொடுக்க மறுத்ததைக் கண்டு, இங்கிலீஷ் பார்லிமெண்ட் தேயிலை வரியைத் தவிர மற்ற எல்லா வரிகளையும் நீக்கிவிட்டது. ஆயினும், அமெரிக்கர்கள் தேயிலை வரியையும் கொடுக்க மறுத்தார்கள்.

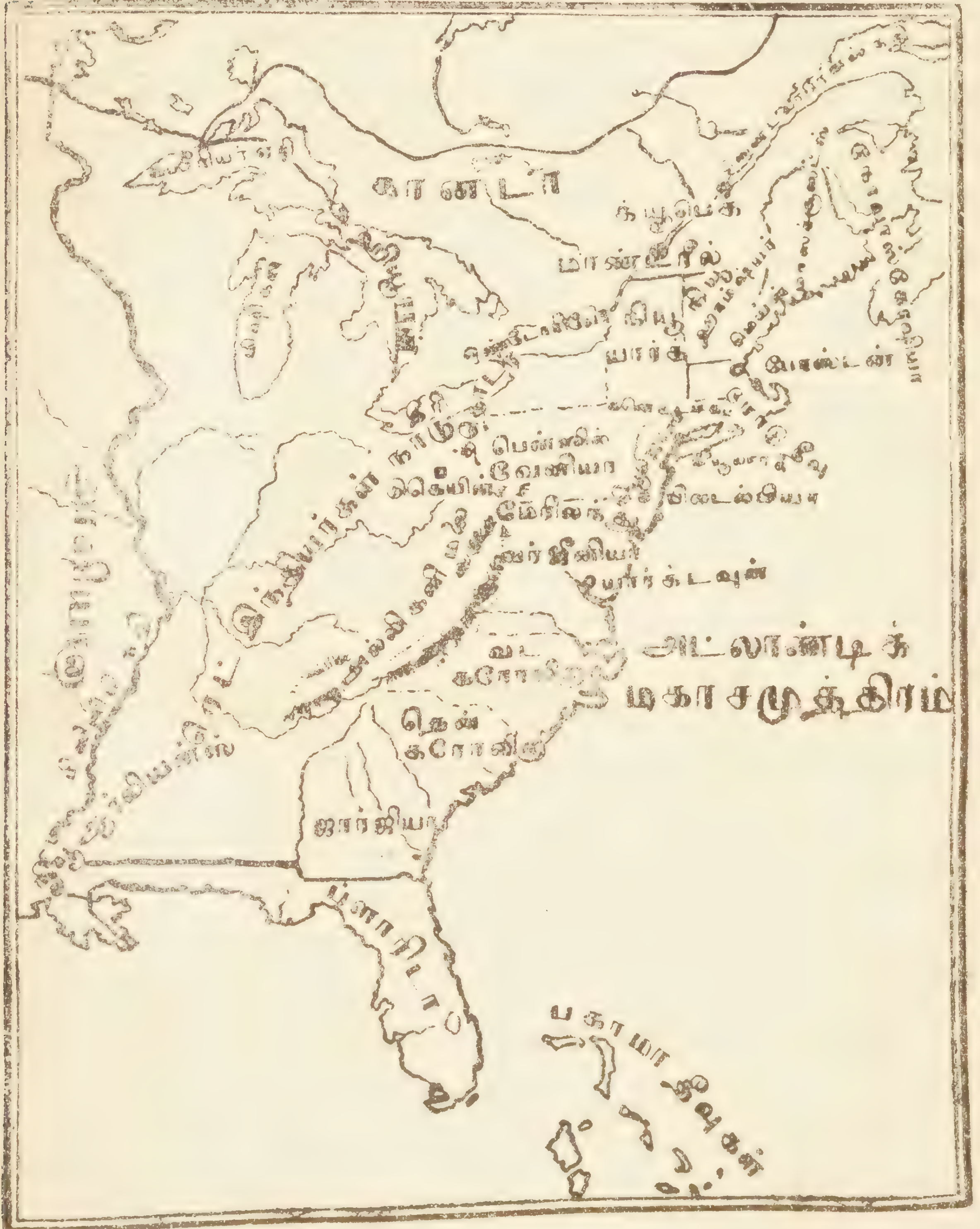
இந்த நிலைமையில் போஸ்டன் (Boston) துறைமுகத்தில் சில இங்கிலீஷ்க் கப்பல்கள் தேயிலைப் பெட்டிகளை கி. பி. 1773-ல் ஏற்றி வந்து நின்றன. அப்போது அந்த நகரவாசிகள் அமெரிக்காவின் ஆதிக் குடிகளைப்*போல மாறுவேஷம்பூண்டு ஆங்கிலக் கப்பல்களில் ஏறித் தேயிலைப் பெட்டிகளையெல்லாம் எடுத்துக் கடலில் எறிந்துவிட்டார்கள். இந்த அடாத செய்கையைக் கேட்ட ஆங்கிலப் பார்லிமென்ட் கோபமடைந்து அமெரிக்கர்கள்மீது போர் புரியவேண்டுமெனத் தீர்மானம் செய்தது.

அமெரிக்கன் ஸ்வாதீனப் போர் வரலாறு (கி. பி. 1774—1783):—இதற்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின பதின்மூன்று நாடுகளும் பிலடேல்பியா (Philadelphia) என்ற நகரில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு மகாசபை (Congress) யைக் கூட்டிற்று. அச் சபை 'இந்த நாடுகள் ஆங்கில வேந்தராகிய ஜார்ஜின் ஆட்சியிலிருந்து விலகிச் சுதந்தரம் அடைந்தவை' என்ற ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டது. இதற்குச் சுவாதீன அறிக்கை (Declaration of Independence) என்று பெயர். பிறகு அமெரிக்கர்கள் பல துருப்புக்களைச் சேகரித்து ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் (George Washington) என்ற ஒரு சிறந்த போர் வீரரைத் தங்களுடைய சேனைத் தலைவராகச் செய்து கொண்டார்கள். பர்காயன் (Burgoyne) தளகர்த்தரின்கீழ் வைக்கப்பட்ட ஒரு ஆங்கிலச் சைன்யம் அமெரிக்கர்களால் ஸரடோகா (Saratoga) என்னுமிடத்தில் தோற்கடிப்பட்டு, ஓடவழியின்றி அவர்களிடம் சரணம் அடைந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் இச் செய்தியைக் கேட்டதும் திகிலடைந்தனர்.

---

* அமெரிக்காவின் ஆதிக் குடிகளுக்கு 'ரெட் இந்தியர்கள்' (Red Indians) என்று பெயர்.

இதற்குப் பிறகு பிரான்ஸும், ஸ்பெயினும் ஏழு வருஷ யுத்தத்தில் தாம் இழந்த நாடுகளை மீட்டுக்கொள்ள நினைத்து

அமெரிக்கர்களின் கட்சியிற் சேர்ந்துகொண்டன. இக் காரணத்தினால் அக்காலத்தில் பிரதான மந்திரியாயிருந்த நார்த்

பிரபு (Lord North) அமெரிக்கர்களோடு சமாதானம் செய்துகொள்ள விரும்பினார். வில்லியம் பிட்* மரணத் தருவாயில் இருந்தபோதிலும், தட்டுத்தடுமாறி பார்லிமென்ட் மண்டபத்திற்குச் சென்று, "நீடித்த காலமாய் நம்முடைய முக்கிய விரோதிகளான பிரெஞ்சுக்காரருடன் நாம் சிநேகம் செய்துகொள்வதா? நாம் அமெரிக்கர்களை முழுச் சுவாதீனம் அடையவிடுவதா?" என்று யாவரும் அவர் பேசுவதை அங்கீகரிக்கும்படி மிகத் தெளிவாக உரத்துப் பேசினார். ஆகையால் பார்லிமென்ட் அமெரிக்கர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு ஹாலந்து தேசம் அமெரிக்கர்களின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டது. ஆகவே, ஆங்கிலேயர்கள் அமெரிக்கர்களுடனும், ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், ஹாலந்து தேசத்தவர்களுடனும் போர் புரியலானார்கள். இச் சமயம் ஆங்கிலேயர்கள் மிக ஆபத்தான நிலைமையில் இருந்தனர்.

ஆங்கில அட்மிரலான ராட்னி (Rodney) மேற்கு இந்தியத் தீவுகளின் அருகில் பிரெஞ்சுக்காரர்களைத் தோற்கடித்தார். ஸ்பெயின் நாட்டினர்கள் ஜிப்ரால்டர் கோட்டையை முற்றுகை செய்து ஆங்கிலேயரிடமிருந்து பிடுங்கிக்கொள்ள முயன்றார்கள். ஆனால் ஆங்கிலத் தலைவரான எலியட் (Elliot) அக்கோட்டையை வெகு தைரியத்தோடு காத்து, விரோதிகளைத் தோற்கடித்துத் துரத்தினார். பிறகு அமெரிக்காவில் யார்க்டவுன் (Yorktown) என்னுமிடத்தில் கார்ன்வாலிஸ் என்ற ஒரு ஆங்கில தளகர்த்தரின் கீழிருந்த ஒரு சைன்யம் அமெரிக்கர்களிடம் தஞ்சம் அடைந்தது.

* இவர் 'சாதம் பிரபு' (Earl of Chatham) என்ற பட்டம் பெற்றிருந்தார்.

இதற்குப் பிறகு கி. பி. 1783-ல் ஆங்கிலேயர்கள் வேர்ஸேயில்ஸ் (Versailles) என்னுமிடத்தில் கார்ன்வாலிஸ் அமெரிக்கர்களுடன் ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்துகொண்டார்கள். அதன்படி, அவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின நாடுகளின் சுவாதீனத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இவை அமெரிக்கன் ஐக்கிய நாடுகள் (The United States of America) என இக்காலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றன. மேலும், ஆங்கிலேயர்கள் அலிகனி மலைத்தொடருக்கு மேற்கேயுள்ள பிரதேசத்தில் தங்களுக்குள்ள பாத்தியத்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆகையால் அப்பிரதேசம் குடியேற்ற நாடுகளின் ஆதீனத்தின்கீழ் வந்துவிட்டன. ஸ்பெயின் தேசத்தவர்களுக்கு மைனார்க்கா தீவும் பிளாரிடா தீபகற்பமும் ஆங்கிலேயர்களால் கொடுக்கப்பட்டன. பிரெஞ்சுக்காரர்களும் டொபாகோ, செனகல் முதலான நாடுகளை அடைந்தார்கள்.

கேள்விகள்:—

1. பாரிஸ் சமாதானத்தால் ஆங்கிலேயர்கள் அடைந்த லாபம் யாது?

2. அமெரிக்கன் ஸ்வாதீனப்போர் எக்காரணத்தால் ஏற்பட்டது? அப்போரில் ஏற்பட்ட முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் யாவை? அது எவ்வாறு முடிவடைந்தது?

பாகம் 2. பிரெஞ்சுப் புரட்சி (கி. பி. 1784—1815).

இளைய பிட் முதன் மந்திரியாதல்:—அமெரிக்கன் சுவாதீனப் போர் முடிந்த வருஷத்திலேயே (கி. பி. 1783) ஜார்ஜ் டோரிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் சாதம் பிரபுவின் இளைய புதல்வருமான வில்லியம் பிட் என்பவரைத் தமது பிரதான மந்திரியாகச் செய்துகொண்டார். அப்பொழுது அவருக்கு

இருபத்து ஐந்து வயதுதான். ஆகிலும், அவர் பேசும் திறமை வாய்ந்தவராதலால் பார்லிமெண்டில் மிகச் செல்வாக்கு உள்ளவரானார். அரசர் தமது மந்திரிகளை இஷ்டம்போல

சிறிய பிட்

நியமனம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது அவரது எண்ணம். பொது ஜனங்களுக்கும் ஜார்ஜுக்கும் அவரிடத்தில் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் உண்டு. அவர் பண விஷயங்களில் கருத்தும் ராஜீய விஷயங்களில் விசாலமான நோக்கமும் உள்ளவர். அவர் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கருதி பல காரியங்களைச் செய்தார். அவர் பார்லிமெண்ட் மகா சபைக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையிலும் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முயன்றார். மேலும், ஆங்கில வியாபாரத்தைப் பெருக்க அவர் பிரான்ஸுடன் ஒரு வர்த்தக உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். நாட்டில் கி. பி. 1793 வரையில் அமைதி நிலவி இருந்ததால், வியாபாரம் விருத்தி

யாயிற்று. ஆனதுபற்றி ஆங்கிலேயரின் பொருள்நிலை மேன் மேலும் ஓங்கியது. இவைகளுக்கெல்லாம் வில்லியம் பிட்டின் முயற்சிதான் காரணம்.

பிரான்ஸில் நிகழ்ந்த ஒரு பெரும் கலகம் :—பிட் இங்கிலாந்தில் பிரதான மந்திரியாயிருக்கையில் பிரான்ஸில் ஒரு பெரும் கலகம் ஏற்பட்டது. பதினைந்காவது லூயியின் காலம் முதற்கொண்டு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கொடுங்கோன்மையால் இம்சை அடைந்துவந்தார்கள். பிரபுக்களும் குருமார்களும் பொது ஜனங்களைக் கஷ்டப்படுத்தி வந்தார்கள். ஏழை மக்கள் ராஜாங்கத்திற்கு அதிக வரிகளைக் கொடுத்து வந்தார்கள். பணக்காரர்கள் சொற்ப வரியையே ராஜாங்கத்திற்குச் செலுத்திவந்தார்கள்; ஆயினும் சர்வ அதிகாரங்களையும் அவர்களே வகித்தார்கள். இக்காரணங்களால் சாமானிய மக்கள் தங்களது அரசியாகிய பதினாறாவது லூயியின் ஆட்சிக்கு விரோதமாய்க் கலகம் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்கள் இதுவரையிலும் அதிகாரம் செலுத்திவந்த பிரபுக்களையும் குருமார்களையும் கொலைசெய்தும், தமது அரசரான பதினாறாவது லூயியையும் மகாராணியாரையும் சிரசாக்கினை செய்தும் இன்னும் இம்மாதிரியான கொடிய செய்கைகளைச் செய்தும் வந்தார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் முடியரசை (Monarchy) ஒழித்துக் குடியரசை (Republic) ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். இத்தகைய ராஜ்ய மாறுபாடுகளையே பிரெஞ்சுப் புரட்சி (French Revolution) என்று சொல்லுகிறோம்.

ஆங்கிலேயரும் பிரஞ்சுப் புரட்சியும்:—பிரான்ஸில் அரசமுறை தலைகீழாக மாறிவிட்டதைக் கேட்ட ஆங்கிலேயர்கள் முதல்முதலில் அந்த ராஜ்ய மாறுபாடுகள் பொது ஜன

நன்மைக்கு உண்டானவை என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் பிரெஞ்சுக் கலகக்காரர்கள் தங்களது மன்னரைக் கொன்றுவிட்டு, ஐரோப்பாவிலுள்ள இதர தேசத்தவர்களையும் முடியரசை ஒழிக்கக் கலகம் செய்யும்படி தூண்டியதைக் கண்டு, ஆங்கிலேயர்கள் பிரான்ஸின்மீது கி. பி. 1793-ல் போர் தொடுத்தார்கள். இதற்கு முன்னமேயே ஆஸ்டிரியாவும் பிரஷ்யாவும் பிரான்ஸின்மீது போர் தொடுத்துவிட்டன.

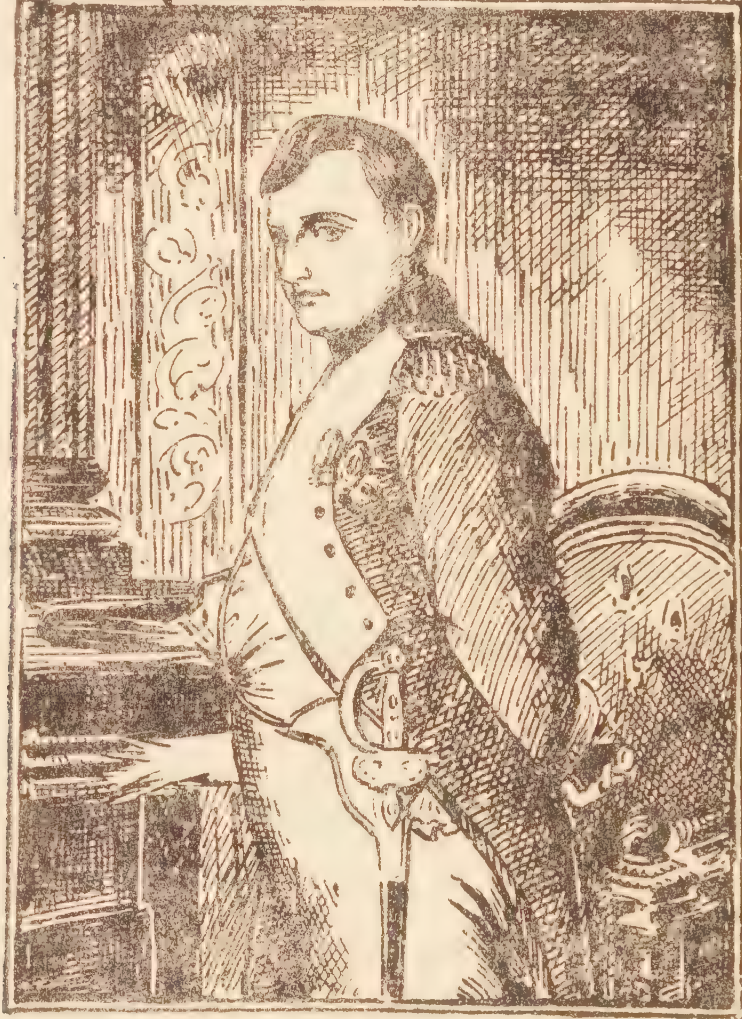
நெப்போலியன் போனபார்ட் :—இச்சமயத்தில் பிரான்ஸ் தேசத்தில் போர்த்திறமையில் ஒப்பில்லாத நெப்போலியன் போனபார்ட் (Napoleon Bonaparte) என்ற தளகர்த்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மத்தியதரைக் கடலிலுள்ள கார்ஸிகா (Corsica) என்ற தீவிற் பிறந்தவர். அவர் பெருந் தன்மை வாய்ந்தவர்; போர்த் திறமை யுள்ளவர்; பொது ஜனங்களின் மனதைக் கவரும்படியான ஒரு அபூர்வ சக்தி அவரிடம் இருந்தது. அவர் முதல் முதலில் ஒரு பிரெஞ்சு பீரங்கிப் பட்டாளத்தின் தலைவராயிருந்தார்.

கி. பி. 1793ல் வில்லியம் பிட்டினால் பிரெஞ்சுப் புரட்டர்களுக்கு விரோதமாய்க் கலகம் செய்ய அனுப்பப்பட்ட ஒரு சைன்யத்தை, நெப்போலியன் டூலன் நகரை வெகு திறமையுடன் முற்றுகை யிட்டு கைப்பற்றிக்கொண்டபின், முறியடித்துத் துரத்திவிட்டார். பிறகு கி. பி. 1796ல் போனபர்ட் இடலி தேசத்தில் வைக்கப்பட்ட பிரெஞ்சுச் சைன்யத்தின் தளகர்த்தராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் ஆஸ்டிரியர்களை இடலி தேசத்திலிருந்து தோற்கடித்துத் துரத்தினார்; அவர்களை பிரெஞ்சுக்காரர்களிடம் இடலியைக் கொடுத்துவிடும்படி செய்தார். இதே காலத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்ட ஸ்பெயின் ஹாலந்து தேசங்களின் கப்பற் படைகள் ஒன்றுசேர்ந்து இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுக்கத்

தயார் செய்தன. இதைத் தடுக்க நினைத்து ஆங்கில அட்மிரலான ஜேர்விஸ் ஸ்பானிஷ் போர்க் கப்பல்களை கி. பி. 1797ல் ஸெண்ட் வின்ஸெண்ட் முனைக்கு அருகில் சந்தித்துப் போர் புரிந்தார். கம்மடோர் நேல்ஸன் என்ற ஆங்கில அட்மிரலின் போர்த் திறமையால் இக் கடற் சண்டையில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டது. அதே வருஷத்தில் ஆங்கில அட்மிரலான டங்கன் டச்சுக்காரர்களைக் காம்பர்டேளன் என்னுமிடத்துக்கு அருகில் நடந்த கடற் சண்டையில் தோற்கடித்தார். இவ்வாறு ஆங்கிலேயர்கள் கடற் சண்டைகளில் வெற்றி யடைந்து வருகையில், அவருடைய மனோ தைரியத்தையும், போர்த் திறமையையும் கண்ட பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அவரைக் குடியரசு முதற் பரிபாலகர் (First Consul) என ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அவர் ஒரு பெரிய பிரெஞ்சு சாம்ராஜ்யத்தை ஐரோப்பாவில் ஏற்படுத்தித் தாமே அதன் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கவேண்டுமென்று விரும்பினர்.

நைல் நதிச் சண்டை (கி. பி. 1798):—நெப்போலியன் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் அதிகாரத்தை அழிக்க எண்ணி ஒரு பெரிய கப்பற்படையுடன் மத்தியதரைக் கடல் வழியாக இரகசியமாய்ச் சென்றார். அவர் போகும் வழியில் மால்டா தீவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார். பிறகு அவர் எகிப்து நாட்டையும் ஜயித்துக்கொண்டார்; பிறகு நைல் நதியின் முகத்துவாரத்திலுள்ள அபுகிர் குடாவில் தமது போர்க் கப்பல்களை வைத்திருந்தார். இதை யறிந்த ஆங்கில அட்மிரலான ஸர் ஹோரேஷியோ நேல்ஸன் சில கப்பல்களுடன் வெகு வேகமாய்ச் சென்று பிரெஞ்சுக் கப்பலகளைத் தாக்கி அழித்துவிட்டார். இந்த வெற்றி மத்தியதரைக் கடலில் இங்கிலாந்தின் கடல் ஆதிக்கத்தை ஸ்தாபித்தது. கீழ் நாடுகளை ஜயிக்க வேண்டும் என்ற போனபார்ட்டின் கனவையும் தொலைத்தது.

பிறகு எகிப்து நாட்டினர் பிரெஞ்சுப் போர்வீரர்களைத் தோற்கடித்துத் துரத்திவிட்டனர். இச்சமயத்தில் நெப்போலியன் ஒரு கப்பலில் ஏறி பிரான்ஸுக்கு இரகசியமாகச் சென்றுவிட்டார்.

நெப்போலியன் போனபார்ட்.

நெப்போலியன் பிரான்ஸுக்குத் திரும்பிச் சென்ற பின் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அவரைக் குடியரசின் முதற் பரிபாலராகச் (First Consul) செய்து சர்வாதிகாரத்துடன் பிரான்ஸை ஆண்டு வரும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். இவ்வாறு ஸீஸர், கிராம்வெல் என்ற தளகர்த்தர்களைப் போல, நெப்போலியன் பிரெஞ்சுச் சேனையின் பலத்தைக்கொண்டு முதன்மை பெற்று ஆண்டு வரலானர்.

இச்சமயத்தில் ஆஸ்டிரியா, ரஷியா, இங்கிலாந்து இந்த மூன்று தேசங்களும் ஒன்று சேர்ந்து பிரான்ஸுடன் போர் புரிய ஏற்பாடுகள் செய்தன. போனபார்ட் ரஷியா வேந்தரைச் சிநேக ஏற்பாட்டினின்று விலகிக்கொள்ளும்படி செய்தார். பிறகு அவர் ஆல்ப்ஸ் மலைத்தொடரைக் கடந்து மாரங்கோ (Marengo) என்னுமிடத்தில் ஆஸ்டிரியர்களைத் தோற்கடித்துப் பிரெஞ்சு அதிகாரத்தை இடலியில் ஸ்தாபித்தார்.

கி. பி. 1801-ல் இருதரத்தார்களும் போரை நிறுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். இச்சமயத்தில் வில்லியம் பிட் பிரதான மந்திரிப் பதவியை ராஜிநாமா செய்துவிட்டார். அவருக்குப்பின் பிரதான மந்திரியாய் வந்த அடிங்டன் கி. பி. 1802-ல் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் அமின்ஸ் (Amiens) என்ற விடத்தில் ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டார். அதன்படி ஆங்கிலேயர்கள் தாங்கள் ஜயித்த நாடுகளைப் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஸ்பெயின் ட்ரினிடாட் தீவையும், ஹாலந்து ஸிலோன் தீவையும் ஆங்கிலேயர்களுக்குக் கொடுத்தன.

ட்ரபால்கர் சண்டை (கி. பி. 1805) :—அமின்ஸ் உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு பிரெஞ்சுக்காரர்கள் குடியரசை ஒழித்துவிட்டு, நெப்போலியனைச் சக்கரவர்த்தியாகச் செய்து கொண்டார்கள். அவர் க்ராம்வெல்லைப்போல் மனோ தைரியமும் விடாமுயற்சியும் பிடிவாதமும் உள்ளவர். அவர் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளின் மேல் படையெடுத்து, அவைகளைக் கைப்பற்ற வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தார். ஆகையால் அவர் ஒரு கப்பற் படையைச் சேகரித்து வில்நேவ் (Villeneuve) என்பவரை அதன் அட்மிரலாக நியமித்தார். இங்கிலீஷ்க் கால்வாயில் ஓர் ஆங்கில கப்பற்படை இங்கிலாந்தின் பாதுகாப்புக்

காக இருந்தபடியால் நெப்போலியன் வில்நேவ் அட்மிரலைத் தமது படையுடன் மேற்கு இந்தியத் தீவுகளுக்குச் செல்வது

ஐரோப்பா—பிரெஞ்சு பட்டிப் போர்.

போலப் பாசாங்கு செய்யும்படி உத்தரவிட்டார். ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் கப்பற்படையை இங்கிலீஷ்க் கால்வாயிலிருந்து எடுத்துச் செல்வார்கள் என்றும், அச்சமயம் தாம் இங்கிலாந்தைக் கைப்பற்றி விடலாமென்றும் நெப்போலியன் எண்ணியிருந்தார். ஆனால் அவர் நெல்ஸனை ஏமாற்ற முடியவில்லை. வில்நேவ் தமது கப்பற்படையுடன் ஸ்பெயினுக்கு அருகிற் சென்று இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு, நெல்ஸன் தமது படையுடன் ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார். ட்ரபால்கர் (Trafalgar) என்ற முனைக்கு அருகில் ஒரு கடற்சண்டை நடந்தது. இதில் ஆங்கிலேயர்கள் வெற்றியடைந்தார்கள். ஆயினும் இக்கடற்சண்டையில் நெல்ஸன் ஒரு குண்டுக்கு இரையானார். இவ்வெற்றி இங்கிலாந்தை மிக ஆபத்தான நிலைமையிலிருந்து காப்பாற்றியதோடு இங்கிலாந்தின் கடல் வலிமையையும் நிலைநாட்டியது.

ட்ரபால்கர் சண்டைக்குப் பிறகு, இங்கிலாந்து பிரான்ஸுக்கு விரோதமாய் ஆஸ்டிரியா, ரஷியா, ஸ்வீடன் தேசங்களுடன் சில உடன்பாடுகளைச் செய்துகொண்டது. இதையறிந்த நெப்போலியன் கி. பி. 1805ல் ஆஸ்டிரியாவின்மீது படையெடுத்து, ஆஸ்டிரியர்களை ஆஸ்டர்லிட்ஸ் என்றவிடத்தில் நடந்த சண்டையில் தோற்கடித்துத் துரத்திவிட்டார். ஆஸ்டிரியர்கள் பிரெஸ்பார்க் என்னுமிடத்தில் ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டார்கள். இதன் பிறகு நெப்போலியன் பிரான்ஸுக்குக் கிழக்கேயுள்ள நாடுகளை ஜயித்து, அவைகளைத் தம் சகோதரர்களைக் கொண்டு ஆண்டுவரும்படி செய்தார்.

இச்சமயத்தில் கி. பி. 1806-ல் வில்லியம் பிட் இறந்து போனார். டோரிக் கட்சியார்கள் அரசியலில் அதிகாரம் பெற்று கி. பி.1807 முதல் கி. பி. 1830 வரையில் அரசருக்கு

உதவி புரிந்து வந்தார்கள். பிறகு நெப்போலியன் பிரஷியர் களை ஜீனு என்ற விடத்தில் தோற்கடித்தார். இதற்குப்பின் (கி. பி. 1807-ல்) நெப்போலியன் ரஷியாவின்மீது போர் தொடுத்தார்; ரஷியர்களை பிரீட்லந்து என்ற விடத்தில் நடந்த சண்டையில் தோற்கடித்துத் தம்முடன் சமாதானம் செய்து கொள்ளும்படி செய்தார். பிறகு அவர் டில்ஸிட் என்னு மிடத்தில் ரஷியர்களுடன் கி. பி. 1807-ல் ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டார். பிரஷியா பல சிறிய நாடுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டது. ரஷியா நெப்போலியன் கட்சியில் நின்று இங்கி லாந்தின்மீது படை யெடுக்க உதவி புரிவதாக வாக்களித்தது. இதற்குப்பின் நெப்போலியன் தாமடைந்த வெற்றியால் செருக்கடைந்து பிரான்ஸுடன் சேர்ந்த தேசங்கள் இங்கி லாந்துடன் வியாபாரம் செய்யக்கூடாதென்றும் பிரிட்டிஷ் காரர்களைச் சிறையிலிட வேண்டுமென்றும் உத்தரவிட்டார். இதற்கு பேர்லின் உத்தரவு (Berlin Decree) என்று பெயர். இதை யறிந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார், இங்கிலாந்துடன் நட்பு செய்துகொண்ட தேசங்கள் பிரான்ஸுடனும் அதன் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்ட ஐரோப்பியத் தேசங்களுடனும் வியாபார சல்லாபம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று உத்தரவு செய்தனர். இவைகளுக்குக் கௌன்ஸில் கட்டளை கள் (Orders in Council) என்று பெயர். இவ்வாறு இங்கி லாந்துக்கும் பிரான்ஸுக்கும் பகை அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது.

தீபகற்பப் போர் (கி. பி. 1808–1814):—நெப்போலியன் மத்திய ஐரோப்பிய நாடுகளை யுத்தத்தில் வென்று தம் அதிகாரத்தை ஸ்தாபித்துக்கொண்டு விட்டார். அவரது அதி காரம் மிக உன்னத நிலையில் இருந்தது. கி. பி. 1807-ல் நெப்போலியன் ஐரோப்பியத் தேசங்களெல்லாம் இங்கிலாந்

துடன் வியாபார சல்லாபம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்று கடுமையான உத்தரவிட்டார். அவரது உத்தரவை மீறி நடக்க ஐரோப்பிய தேசத்தார் துணியவில்லை. ஐரோப்பியத் தேசங்கள் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தை வெறுத்த போதிலும், அவை நெப்போலியனிடம் அஞ்சிக் கலகம் செய்யாது சும்மாவிருந்தன. இங்கிலாந்தின் வியாபாரத்தை அழிக்க நெப்போலியன் செய்த ஏற்பாட்டிற்கு போர்த்துகல் இணங்கவில்லை. அதன் துறைமுகங்களில் பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் வந்து முன்போல வியாபாரச் சரக்குகளை ஏற்றிக்கொண்டு சென்றன. இதனால் நெப்போலியன் போர்த்துகிஸியர்களிடம் கோபமடைந்து போர்த்துகலை தம் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்ய உத்தேசித்தார். அதனால் போர்த்துகல் இங்கிலாந்தின் உதவியை நாடிற்று. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாரும் பெரும் சைன்யத்தைச் சேகரம் செய்து போர்த்துகலுக்கு அனுப்பினார்கள்.

இந்த நிலைமையில் நெப்போலியன் தம் இளைய சகோதரரான ஜோஸெப் என்பவரை ஸ்பெயின் அரசராகச்செய்துவைத்தார். ஸ்பெயின் நாட்டினருக்கு இதிற் கொஞ்சமேனும் சம்மதமில்லை. ஆதலால் அவர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் உதவியை நாடினார்கள். இவ்வாறு இங்கிலாந்து ஸ்பெயின் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டு பிரெஞ்சுக்காரர்களுடன் ஸ்பெயின் தீபகற்பத்தில் போர்புரிந்தது. இதற்குத்தீபகற்பப்போர் (Peninsular War) என்று பெயர். இப்போர் ஆறு வருஷகாலம் (கி. பி. 1808—1814) நடந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் ஆர்தர் வெல்லெஸ்லி* (Arthur Wellesly) என்ற ஒரு தளகர்த்தரை ஒரு பெரிய

---

* அவர் நம் (இந்தியா) நாட்டில் கவர்னர் ஜெனரல் பதவியில் இருந்த ' மார்க்குவிஸ் ஆவ் வெல்லெஸ்லியின் தம்பிதான்.

சைன்யத்துடன் அனுப்பினர். அங்கே அவர் பிரெஞ்சுக் காரர்களுடன் விமீரா முதலான விடங்களில் பல சண்டைகள் புரிந்து வெற்றியடைந்தார். பிறகு ஸர் ஜான் மோர் என்ற ஓர் ஆங்கில தளகர்த்தர் கி. பி. 1809-ல் கோரன்னு பிரெஞ்சுக் காரர்களோடு சண்டை செய்தார். இச் சண்டையில் அவர் கொல்லப்பட்டு இறந்து போனர். ஆனல் ஆங்கிலேயர்கள் தான் இச் சண்டையில் வெற்றி யடைந்தார்கள். அவர் ஸ்பெயின் தேசத்துக்குள் சென்று, டலவீரா (Talavera) என்ற விடத்தில் ஒரு பிரெஞ்சுச் சேனையைத் தோற்கடித் தார். இவ் வெற்றிக்காக ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் அவருக்கு வெல்லிங்டன் கோமகனர் (Duke of Wellington) என்ற பட்டத்தை அளித்தார்கள். இதற்குப் பிறகு அவர் பிரெஞ்சுக் காரர்களுடன் வெகு தைரியமாய்ப் போர் புரிந்து வெற்றி யடைந்துவந்தார். கி.பி. 1812-ல் நெப்போலியன் ஸலமாங்கா (Salamanca) என்ற விடத்தில் பிரெஞ்சுச் சைன்யத்தைச் சந்தித்து முறியடித்தார். ஸ்பெயின் தலைநகரான மாட்ரிட் (Madrid) நகரத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு விட்டார்.

ஐரோப்பியத் தேசங்களில் கலகங்கள்:—ஸ்பெயின் தேசத்தில் போர் புரிந்து வந்த பிரெஞ்சுப் படைகளை யெல்லாம் நெப்போலியன் அழைத்து ஒரு பெரிய சைன்யத்தைச் சேகரித்தார். ரஷியாவின் மீது படையெடுக்க வேண்டும் என்பது அவரது எண்ணம். இந்தப் பெரிய சைன்யத்துடன் அவர் மாஸ்கோ நகருக்குச் சென்று அதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இதைக் கண்ட ரஷியர்கள் கோபங்கொண்டு அவருடன் பயங்கரமான சண்டைகளைச் செய்யத் தயாரானர் கள். இக் காரணங்களால் அவர் தம் சைன்யத்துடன் மாஸ்கோவிலிருந்து பின்னடைந்து வந்தார். பின்னடைந்து வருகையில், ரஷியர்கள் எதிர்த்தபடியாலும் குளிராலும்

பிரெஞ்சு வீரர்களில் அநேகர் மடிந்து போயினர். இவ்வாறு இந்தச் சைன்யம் அழிந்துவிட்டது. பிறகு ஜர்மனியர்களும் நெப்போலியனுக்கு விரோதமாய்க் கலகம் செய்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பெரிய படையுடன் பிரெஞ்சுச் சைன்யத்தை லிப்ஸிக் என்ற விடத்தில் சண்டை செய்து தோற்கடித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஜர்மனியர்கள் பிரெஞ்சுக்காரர்களை

தீபகற்பப்போர்.

ரைன் நதிக்குத் தெற்கே துரத்திவிட்டார்கள். இச்சமயத்தில் ஐரோப்பா முழுவதும் நெப்போலியனின் கொடிய ஆட்சியைக் கண்டு அவனை வெறுக்கலாயிற்று. பின்னர், நெப்போலியன் ரஷியர்களுடன் போர் புரிய வேண்டியிருந்ததால் ஸ்பெயினில் நடந்த போரில் அவர் அதிகச் சிரத்தை

எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. வெல்லிங்டன் பிரபு இச் சமயம் அறிந்து பிரெஞ்சுக்காரர்களை விட்டோரியா (Vittoria) என்ற விடத்தில் தோற்கடித்து, ஜோஸப் என்பவரை ஸ்பெயினிலிருந்து துரத்திவிட்டார். இதற்குப்பின் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தங்கள் சேனையுடன் பிரான்ஸையே பாது காத்துக் கொள்ளும்படி நேர்ந்தது. இவ்வாறு தீபகற்பப் போர் முடிவடைந்தது.

வெல்லிங்டன் கோமகனர்.

வாட்டர்லூ சண்டை. (கி. பி. 1815):—ஸ்பெயினில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தோல்வி யடைந்ததைக் கேட்ட ஜர்மனி

யர்களும் ருஷியர்களும் சேர்ந்துகொண்டு பிரான்ஸின்மீது படையெடுத்து பாரிஸ் நகருக்குள் புகுந்தார்கள். இச்சமயத்தில் வெல்லிங்டன் பிரபு லோஸ் என்ற விடத்தில் ஒரு பிரெஞ்சுச் சேனையைத் தோற்கடித்துவிட்டு தம் சைன்யத்துடன் பிரான்ஸின் தென்பாகத்துக்குள் புகுந்தார். ஆகையால் நெப்போலியன் தப்பவழி யொன்றும் புலப்படாமல் கி.பி.1814-ல் சக்ரவர்த்திப் பதவியை விட்டார். பிறகு அவர் எல்பா என்னும் ஒரு சிறிய தீவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். ஆனால் கி. பி. 1815 மார்ச்சு மாதத்தில் அவர் எல்பா தீவிலிருந்து பிரான்ஸுக்குத் தப்பி ஓடிவந்து, தாம் இழந்த அதிகாரப்பதவியை பெற நினைத்து ஒரு சேனையைக் கூட்டினார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அதிக சந்தோஷத்துடன் அவரை வரவேற்று பதினெட்டாவது லூயியைச் சிங்காதனத்திலிருந்து துரத்தி விட்டு, நெப்போலியனை தங்கள் நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாகச் செய்துகொண்டார்கள். இதையறிந்த வெல்லிங்டன் பிரபுவும், ஜர்மனி சேனைத்தலைவரான ப்ளுச்சர் (Blucher) என்பவரும் தங்கள் துருப்புக்களுடன் பெல்ஜியத்தில் வாட்டர்லூ (Waterloo) என்னும் கிராமத்தின் அருகில் நெப்போலியனின் சைன்யத்தைச் சந்தித்தார்கள். அங்கே ஒரு பயங்கரமான சண்டை நடந்தது. ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலக் கட்சிக்கு வெற்றி ஏற்படாதுபோல் தோன்றியது. ஆயினும். வெல்லிங்டன் பிரபுவின் விடாமுயற்சியாலும், ஜர்மனியத் தளகர்த்தரின் உதவியாலும் ஆங்கிலேயர்கள் இச்சண்டையில் வெற்றி அடைந்தார்கள். பிறகு நெப்போலியன் கைதியாக்கப்பட்டு தென் அட்லாண்டிக் மகாசமுத்திரத்திலுள்ள ஸெண்ட் ஹெலீனா (St. Helena) என்னும் தீவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். இதன் பிறகு நேசக் கட்சியினர் பதினெட்டாவது லூயியைப் பிரெஞ்சு மன்னராகச் செய்து

வைத்தார்கள். பிறகு நெப்போலியன் போனபார்ட் அத் தீவிலேயே கி. பி. 1821-ல் இறந்தார்.

வியன்னா காங்கிரஸ் (கி. பி. 1815):—இந்த நீடித்த போர் பாரிஸ் சமாதானத்தால் முடிவடைந்தது. நெப்போலியன் ஸெண்ட் ஹெலீனாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட பின், பதினெட்டாவது லூயி பிரெஞ்சு மன்னராகச் செய்யப்பட்டார். பிரான்ஸ் சில நாடுகளை இழந்தது. இங்கிலாந்து ஜயித்த நாடுகளில் பலவற்றைத் திரும்பவும் கொடுத்துவிட்டபோதிலும் பிரான்ஸிடமிருந்து மொரிஷியஸ் தீவையும் சில மேற்கு இந்தியத் தீவுகளையும் அடைந்தது. மேலும், டச்சுக்காரர்களுக்குச் சொந்தமாயிருந்த ஸிலோன் தீவையும் நன்னம்பிக்கை முனைக்கு அருகிலுள்ள ஆப்பிரிக்காவின் தென்கோடி நாட்டையும் ஆங்கிலேயர்கள் தாங்களே வைத்துக்கொண்டார்கள். இடலியில் ஆண்டுவந்த சிற்றரசர்கள் அவரவர்களுடைய நாடுகளைத் திரும்பவும் அடைந்தார்கள். ஆனால் மைலன், வெனிஸ் என்ற இரண்டு குடியரசு நாடுகளும் ஆஸ்டிரியாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டன. போரினால் ஏற்பட்ட நஷ்டங்களுக்கு ஈடு பண்ண பிரஷியாவிற்கு ரைன் நதியின் இடது பக்கத்திலுள்ள பூமிகள் கொடுக்கப்பட்டன. ருஷியாவின் சக்கரவர்த்தி போலந்து என்ற நாட்டை அடைந்தார். நெதர்லாந்துகளைத் தனியாகப் பிரித்து அவைகளை ஓர் அரசர் ஆண்டுவரும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தவிர, ஐரோப்பாவில் ஒவ்வொரு மன்னரும் சபையுடன் தம் நாட்டை ஆண்டுவரவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடாயிற்று. இந்த ஏற்பாட்டினால் தேசீய உணர்ச்சி ஐரோப்பாவில் அதிகமாயிற்று என்றாலும் ஐரோப்பியத் தேசங்களுக்குள் யுத்தங்கள் ஒழிந்து நீடித்த சமாதானம் உண்டாகவில்லை.

கேள்விகள் :—

1. சிறிய பிட் எவ்வாறு பார்லிமெண்டில் முதன்மை பெற்றார்? அவர் இங்கிலாந்தின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்த காரியங்கள் யாவை?
2. சிறிய பிட்டின் குணாதிசயங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
3. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் காரணங்கள் யாவை?
4. ஏன் இங்கிலாந்து பிரெஞ்சுப் பெருங் கலகத்தில் தலையிடும்படி நேரிட்டது?
5. நெப்போலியன் போனபார்ட் என்பவரின் ‘மேலான குணங்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக. அவர் பிரான்ஸில் குடியரசுப் பரிபாலகர் என்ற உன்னதப் பதவியை எவ்வாறு அடைந்தார்? அவருடைய நோக்கங்கள் யாவை?
6. பிரெஞ்சுப் புரட்சிப் போரில் கி. பி. 1808 வரையில் நிகழ்ந்த முக்கிய சண்டைகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
7. தீபகற்பப் போர் எக்காரணத்தினால் ஏற்பட்டது? அந்தப் போரில் நிகழ்ந்த முக்கிய சண்டைகள் யாவை?
8. வியன்னா காங்கிரஸினால் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடுகள் யாவை?

பாகம் 3. அயர்லாந்து இங்கிலாந்துடன் ஐக்கியமாதல் (கி. பி. 1800)

அயர்லாந்தியரின் நிலைமை (கி. பி. 1600-1700) :— முதலாவது ஜேம்ஸின் காலத்தில் ஆங்கில பிராடெஸ்டண்ட்கள் வட அயர்லாந்திலுள்ள அல்ஸ்டர் மாகாணத்தில் குடியேறினர்கள். அது முதல் அந்நாட்டில் கத்தோலிக்குகளுக்கும் பிராடெஸ்டண்ட்களுக்கும் அடிக்கடி சண்டைகள் ஏற்பட்டுக்

கொண்டு வந்தன. க்ராம்வெல், அயர்லாந்திய (ஐரிஷ்) கத்தோலிக்குகளைக் குடியரசை ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தார். இதற்குப் பிறகு ஸ்டூவர்ட் மன்னர்களின் சார்பாக அயர்லாந்தில் உண்டான கலகங்களை மூன்றாவது வில்லியம் அடக்கினார். அதுமுதல் ஐரிஷ்க் கத்தோலிக்குகள் நிலங்களை இழந்தும் உத்தியோகம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டும் வந்தார்

கள். அவர்களுக்குப் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையும் கிடையாது. ப்ராடெஸ்டண்ட்கள் அடங்கிய ஐரிஷ் பார்லிமெண்டோ கத்தோலிக்குகளின் குறைகளை நீக்க ஒருவித ஏற்பாடும் செய்யவில்லை. தவிர, ஆங்கில ராஜாங்கத்தின் அனுமதியின்றி ஐரிஷ் பார்லிமெண்ட் புதிய சட்டங்களை இயற்றக்கூடவில்லை. மேலும், ஆங்கிலேயர்கள்

அயர்லாந்தியரின் வர்த்தகம் ஓங்கமுடியாமல் செய்துவந்தனர். இத்தகைய குறைகள் ஐரிஷ் கத்தோலிக்குகளுக்கும் பிராடஸ்டண்ட்களுக்கும் ஆங்கில அரசாங்கத்தாரிடம் இருந்து வந்தன.

அயர்லாந்தியரின் கலகம் (கி. பி. 1798):—இத்தகைய குறைகளினால் கஷ்டமடைந்திருந்த அயர்லாந்தியர்கள் கி. பி. 1798-ல் ஒரு பெரிய கலகம் செய்தனர். நெப்போலியன் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்துக் கலகம் செய்யும்படி தூண்டிக்கொண்டு வந்தார். அயர்லாந்துக்கு அனுப்பப்பட்ட ஓர் ஆங்கிலச் சேனை அக் கலகத்தை எளிதில் அடக்கி விட்டது. அக்காலத்தில் பிரதான மந்திரியாயிருந்த பிட் விசாலமான நோக்கமும் புத்தி நுட்பமும் உள்ளவராதலால், அயர்லாந்தியரின் குறைகளை நீக்கும் வரையில் அவர்கள் கலகம் செய்துகொண்டேயிருப்பார்கள் என்று நினைத்தார். ஆகையால் அவர் அயர்லாந்தை இங்கிலாந்துடன் ஐக்கியமாக்கி முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தார். அவர் ஐரிஷ் கத்தோலிக்குகளின் குறைகளை நீக்குவதாக வாக்களித்து, அவர்களைத் தமது ஏற்பாட்டிற்குச் சம்மதிக்கும்படி செய்தார்.

ஐக்கியச் சட்டம் (கி. பி. 1800):—அவர் ஐரிஷ் பார்லிமெண்டில் ஐக்கியச் சட்டம் (Act of Union) ஒன்றை இயற்றும்படி செய்தார். அதன்படி ஐரிஷ் பார்லிமெண்ட் இங்கிலீஷ் பார்லிமெண்டுடன் ஐக்கியமாகவேண்டும்; 32 பிரபுக்களும் 100 பொதுஜனப் பிரதிநிதிகளும் அந்த ஐக்கியப் பார்லிமெண்டுக்கு அயர்லாந்தின் அங்கத்தினர்களாக அனுப்பப்படவேண்டும்; வியாபார விஷயங்களில் அயர்லாந்தியர்கள் ஆங்கிலேயருடன் சமத்துவமாகப் பாவிக்கப்படவேண்டும் என்பன

ஏற்பட்டன. அது முதல்தான் யூனியன் ஜாக் (Union Jack) என்னும் ஐக்கிய பிரிட்டிஷ்க்கொடி பரக்கத் தொடங்கியது.

ஐக்கிய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு பெருங் குறை:— இவ்வாறு அயர்லாந்து இங்கிலாந்துடன் ஐக்கியமானபோதிலும் ஐரிஷ்க் கதோலிக்குகளின் குறைகள் நீக்கப்படாமலே இருந்து வந்தன. பிட் தமது வாக்கை நிறைவேற்ற கதோலிக் விடுதலை மசோதா (Catholic Emancipation Bill) வைப் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவந்தார். மூன்றாவது ஜார்ஜ் அதற்கு உடன்படவில்லை. ஆகையால் பிட் தமது வார்த்தைக்கு மதிப்பில்லாமல் போனதைக் கண்டு தமது பதவியை கி. பி. 1801ல் ராஜீநாமா செய்தார். அதனால் ஐரிஷ்க் கதோலிக்குகளின் குறைகள் நிவர்த்தியாகாமலே இருந்து வந்தன.

கேள்விகள் :—

1. ஐரிஷ்க் கதோலிக்குகளுக்கும் பிராடஸ்டன்ட்களுக்குப் பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் இறுதியிலே உண்டான குறைகள் யாவை? அக்குறைகளைப் போக்க பிட் செய்த ஏற்பாடு யாது?
2. ஐக்கியச் சட்டம் எக்காரணத்தினால் பிறப்பிக்கப்பட்டது? அதன்படி ஏற்பட்டவை யாவை?
3. ஐக்கிய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு பெருங் குறை யாது?

பாகம் 4. தொழிற் புரட்சியும் மெதேடிஸ்ட் இயக்கமும்.

தொழில்முறை மாறுபாடுகள் :—மூன்றாவது ஜார்ஜின் ஆட்சிக்காலத்தில் கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமான சில மாறுபாடுகள் உண்டாயின. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டு ஆரம்பம் வரையில் ஆங்கிலேயர்கள் குடியானவர்களாகவும்

வியாபாரிகளாகவும் இருந்து வந்தார்கள்; இப்பொழுது இருப்பதுபோல பல தொழில்களையும் அறிந்திருக்கவில்லை. சாமான்களையும் அதிகமாகச் செய்யவில்லை. ஆனால் ஏழை ஜனங்கள் தங்கள் தங்களுடைய சிறிய குடிசைகளிலே சில கைத்தொழில்களைச் செய்துவந்தார்கள்.

பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் மத்தியில் சில நூதனமான விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஜோஸயா வெட்ஜ்வுட் (Josiah Wedgewood) என்பவர் பலவிடங்களிலும், மண் சட்டி பானைகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினார். ஆர்க்ரைட் நூல் நூற்பதற்காக ஒரு இயந்திரத்தை முதலில் கண்டுபிடித்தார். அந்த இயந்திரம் தண்ணீரின் உதவியைக்கொண்டு வேலை செய்ததால் அதற்கு ஆங்கில பாஷையில் Water-frame என்று பெயர். இதன் பிறகு ஹார்கிரீவ்ஸ் (Hargreaves) என்பவர் ஒரே காலத்தில் அநேக நூல்களை நூற்பதற்கு ஒரு இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அதற்கு ஆங்கிலப்பாஷையில் Spinning Jenny என்று பெயர். பிறகு க்ராம்ப்டன் என்ற ஒரு ஆங்கிலேயர் ஏற்கனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளவைகளைச் சேர்த்து ஒரு புதிய இயந்திரத்தைச் செய்தார். இதே காலத்தில் கார்ட்ரைட் என்பவர் நூல்களைக்கொண்டு துணி நெசவிற்கு வேண்டிய தறிகளைச் செய்யத் தொடங்கினார். இச்சமயம் ஜேம்ஸ் வாட் நீராவியின் சக்தியைக் கண்டுபிடித்ததால் தண்ணீருக்குப் பதிலாக நீராவியின் சக்தி நூல் நூற்கும் இயந்திரங்களையும் தறிகளையும் ஓட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டது.

மேற்கூறிய காரணங்களால் ஏழை ஜனங்கள் குடிசையில் செய்துவந்த தொழில்கள் அழிந்துபோயின. தொழிற்

சாலைகள் ஏற்பட்டு அங்கு இயந்திரங்களின் உதவியால் பல தொழில்கள் நடந்து வந்தன. ஆகையால் பொருள்கள் முன்பு இருந்ததைக்காட்டிலும் பன்மடங்கு குவிந்தன; விரைவாகவும் செய்யப்பட்டன. ஆனதுபற்றி சாமான்களும் மலிவாய்க் கிடைத்தன. இங்கிலாந்தில் தொழிற்சாலைகளில் ஏராளமான பொருள்கள் செய்யப்பட்டதால், ஆங்கில வியாபாரம் செழித்து ஓங்க ஆரம்பித்தது. அதேகாலத்தில் வியாபாரம் பெருகுவதற்கு நல்ல சாலைகளும் பெரிய வாய்க்கால்களும் புதிதாய் ஏற்பட்டன. அவைகள் பொருள்களை ஓர் இடத்திலிருந்து மற்ற இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்குச் சாதனமாய் இருந்தன. தொழில் முறைகளில் தோன்றின இந்த மாறுபாடுகளுக்குத் தொழிற் புரட்சி (Industrial Revolution) என்று பெயர்.

தொழிற் புரட்சியின் பயன்கள்:—இத் தொழில் முறை மாறுபாடுகள் இங்கிலாந்தையே ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை (A great workshop) யாகச் செய்து விட்டன. பெரிய தொழிற்சாலைகள் அநேக விடங்களில் ஏற்பட்டமையால் கைத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்ய வேலை இல்லாமற் போயிற்று. இயந்திரங்களை ஓட்டுவதற்கு சொற்ப மனிதர்களை வைத்துக் கொண்டு, அவைகளின் உதவியால் பொருள்கள் வெகு விரைவாயும் மலிவாயும் செய்யப்பட்டு வந்தன. ஆனது பற்றி ஆயிரக்கணக்கான ஏழை ஜனங்கள் தங்களுடைய குடிசைத் தொழில்களை இழந்தவர்களாகிப் பிழைக்க வழியின்றி தவித்து நின்றார்கள். தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டவிடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் சென்று வசிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆகையால் இங்கிலாந்தில் பெரிய மிராசுதார்களைப் போல தொழிற்சாலைச் சொந்தக்காரர்களும், வியாபாரிகளும் தனவான்களானார்கள். ஆனால் ஏழை மக்கள் தொழிலின்றித்

தவித்தார்கள். இவர்களுடைய கஷ்டங்களை நீக்க சில சட்டங்களை பின்னர் இயற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

மெதேடிஸ்ட் இயக்கம்:—கி. பி. 1729-ல் ஆக்ஸ்பர்ட் நகரிலுள்ள சிலர் சேர்ந்து ஒரு சிறிய சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அச் சங்கத்தின் மெம்பர்கள் மிகச் சிறந்த வாழ்க்கையுள்ளவர்களாய் இருந்ததால் அவர்களுக்கு ஆங்கில பாஷையில் Methodists என்று பெயர். அவர்களுடைய தலைவர் லிங்கன் காலேஜின் சபை அங்கத்தினரான ஜான் வெஸ்லி. அவரது சகோதரரான சார்ல்ஸ் வெஸ்லியும் ஜார்ஜ் ஒயிட் பீல்ட் என்ற மதப் பிரசங்கம் செய்பவரும் அவருடன் இந்த இயக்கத்தில் ஒத்து உழைத்தார்கள்.

வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின நாடான ஜார்ஜியாவிற்கு ஜான் வெஸ்லி ஒரு முக்கிய காரியமாக கி. பி. 1735-ல் சென்றபோது இந்தச் சங்கம் கலைந்து போயிற்று. ஆனால் அவர் கி.பி. 1738-ல் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பி வந்ததும், அவரும் அவரது சிநேகிதர்களும் மதசம்பந்தமாய் வெகு சிரத்தையுடன் உழைத்து வந்தார்கள். ஆங்கில சர்ச்சைச் சேர்ந்த குருமார்கள் அவர்களைச் சர்ச்சுகளில் மதப் பிரசங்கங்கள் செய்யக்கூடாது என்று தடுத்துவிட்டார்கள். ஆகையால் கி. பி. 1739-ல் மெதெடிஸ்ட் வகுப்பினர்கள் தாங்களே சிறிய கோவில்களைக் கட்டிக்கொண்டு மத உபந்நியாசம் செய்தார்கள். ஆயினும், அவர்கள் இங்கிலாந்து பிராடெஸ்டண்ட் சர்ச்சிலிருந்து விலகிக்கொள்ளவில்லை எனத் தெரிவித்தார்கள்.

அவர்கள் சோம்பேறித்தனத்தையும் கெடுதலான நடத்தையையும் தொலைக்கவேண்டும் என்றும் மேலான வாழ்க்கையைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் உபந்

நியாசங்களில் வற்புறுத்தினார்கள். சிலகாலம் சென்றபின் ஜான் வெஸ்லி தமது உபந்நியாசங்கள் பயன் அளிக்கவேண்டுமானால் சாசுவதமாக மதசம்பந்தமாய் பாடுபடுவதற்கு ஒரு நிலைத்த சபையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தம் புத்தி நுட்பத்தால் கண்டறிந்தார். ஆகையால் அவர் தம் உபந்நியாசங்களில் போதித்த மதக் கொள்கைகளை பரவச் செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஒரு நிலைத்த சபையை ஸ்தாபித்தார். இச் சபையைச் சேர்ந்தவர்கள் பிராடெஸ்டண்ட் வகுப்பினர்கள். அவர்கள் இன்றைக்கும் மதத்திற்காக உழைத்து வருகிறார்கள். அச் சபையோர்கள் அநேக பள்ளிக்கூடங்களைப் பலவிடங்களில் ஏற்படுத்தி கல்வியைப் பரவச் செய்து வருகிறார்கள். அச் சபையோர் செய்துவரும் காரியம் மிகவும் புகழத் தக்கது.

மூன்றாவது ஜார்ஜின் மரணம்:—மூன்றாவது ஜார்ஜ் கி. பி. 1810 முதல் சித்தசுவாதீனம் இல்லாமல் இருந்தார். ஆகையால் பார்லிமெண்ட் ராஜப்பிரதிநிதி மசோதா (Regency Bill) ஒன்றை இயற்றியது. அதன்படி அவருடைய முதல் புதல்வரான ஜார்ஜ் இங்கிலாந்தை ராஜப்பிரதிநிதியாகவிருந்து ஆட்சி புரிவது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மூன்றாவது ஜார்ஜ் பத்து வருஷகாலம் மதிமயக்கம் கொண்டவராயிருந்து, கி. பி. 1820-ல் காலஞ்சென்றார்.

கேள்விகள்:—

1. பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் மத்தியில் நூதனமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விஷயங்கள் யாவை?
2. தொழிற் புரட்சி என்பது யாது? அஃது இங்கிலாந்தில் எவ்வாறு ஏற்பட்டது?
3. தொழிற் புரட்சியின் பயன்கள் யாவை?

4. ராஜப் பிரதிநிதி மசோதா எக்காரணத்தினல் பிறப்பிக்கப் பட்டது? அதன்படி என்ன ஏற்பாடாயிற்று?
5. மெதெடிஸ்ட் இயக்கத்தைப்பற்றித் தெரிந்த வரையில் எழுதுக.

அத்தியாயம் 4.

நான்காவது ஜார்ஜ் (கி. பி. 1820—1830)

ஜார்ஜின் டோரி மந்திரிகள்:—நான்காவது ஜார்ஜ் பட்டத்திற்கு வந்ததும், அவர் விக் மந்திரிகளை நீக்கிவிட்டு டோரிக் கட்சியிலிருந்து தம்முடைய மந்திரிகளை நியமனம் செய்துகொண்டார். டோரிக் கட்சியில் இப்பொழுது இரண்டு பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. ஒரு பிரிவினர் 'யாதொரு விதமான சீர்திருத்தங்களையும் செய்யக்கூடாது; சீர்திருத்தங்களால் கலகம் உண்டாகும்' என்று எண்ணினர். இப் பிரிவின் தலைவர் ராபர்ட் பீல் (Robert Peel) என்பவர். மற்றொரு பிரிவினர் கதோலிக்குகளின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் இஷ்டமுள்ளவராய் இருந்தனர். ஆனல் அவர்கள் பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய சம்மதிக்கவில்லை. இப் பிரிவின் தலைவர் ஜார்ஜ் கானிங் (George Canning) என்பவர். விக் கட்சியினர் அரசியலில் அதிகாரம் இழந்து பார்லிமெண்டில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்துவந்தனர். க்ரே பிரபு இக் கட்சியின் தலைவராயிருந்தார்.

நான்காவது ஜார்ஜ் சிங்காதனமேறினது முதல் லிவர்ப்பூல் பிரபு ஏழுவருஷகாலம் முதன் மந்திரியாய் இருந்து வந்தார். அவர் பழைய டோரிக் கட்சியின் தலைவர். அவர் புதிய டோரிக் கட்சியினருக்கு உயர்ந்த பதவிகளைத் துரைத்தன நிர்வாகத்தில் கொடுத்தார். ஜார்ஜ் கானிங் அயல் நாடு

கள் சம்பந்தமான விஷயங்களைக் கவனிக்கும் மந்திரியாகவும் பொதுஜனச் சபைத் தலைவராகவும் ஆனார். அந்த காலத்தில் பழய டோரிக் கட்சியார்களுள் மிகத் திறமைவாய்ந்தவரான ராபர்ட் பீல் உள்நாட்டு விஷயங்களைக் கவனிக்கும் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டார். ராபர்ட் பீல், லங்கஷயர் என்னும் ஜில்லாவில் வியாபாரத்தால் தனவான் ஆன ஒரு பிரபுவின் புதல்வர். பீல் துரைத்தன முறையில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய இஷ்டப்படாவிட்டாலும் கிரிமினல் சட்டத்தில் சில மாறுதல்களைச் செய்தார். அக்காலத்தில் கிரிமினல் சட்டத்தின் பிரகாரம் இருநூறு மிகச் சிறிய குற்றங்களை ஒருவன் செய்தால் அவன்மீது கொலை தண்டனை விதிக்கப்படலாம் என்று ஒரு சட்டம் இருந்தது. அச்சட்டத்தின் கொடுமையை உணர்ந்த ராபர்ட் பீல் உள்நாட்டுக் காரியதரிசியாக இருக்கையில் சில சட்டங்களை இயற்றினார். மேலும், பீல் நாட்டில் ஒழுங்கு அமைதி இவைகளை ஏற்படுத்த எண்ணி, போலீஸ் இலாகாவில் சில சீர்திருத்தங்களையும் கி. பி. 1829-ல் செய்தார்.

ஜார்ஜ் கானிங் என்பவரும் கிரேக்கர்களும்:—ஒரு நாட்டார் மற்ற நாடுகளின் ராஜ்ய விவகாரங்களிற் பிரவேசித்தல் பிசகு என்று கானிங் கருதினார். ஆகிலும் கிரேக்கர்கள் துருக்கியர்களின் கொடிய ஆட்சிக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்து தங்களது சுதந்தரத்தைப் பெற முயன்றபோது, அவர் ஒரு ஆங்கில சேனையைக் கிரேக்கர்களுக்கு உதவிபுரியும்படி அனுப்பினார். அச் சேனையில் சுதந்தரத்திற்காகப் போர் செய்தவர்களில் பைரன் (Byron) என்ற ஆங்கிலக்கவி ஒருவர். ரஷியர்களும் சுதந்தரம்பெற நினைத்து துருக்கியர்களுக்கு விரோதமாய்க் கலகம் செய்த கிரேக்கர்களின் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் துருக்கியர்களின் ராஜ்யத்தை

அழித்த பிறகு தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்துடன் கிரேக்கர்களின் சுதந்தரப் போரில் கலந்து கொண்டார்கள் என்று ஆங்கிலேயர்கள் அக்காலத்தில் எண்ணினார்கள். ஆயினும், ஆங்கிலேயர்கள் ரஷியர்களுடனும் பிரெஞ்சுக்காரர்களுடனும் உடன்படிக்கைகள் செய்துகொண்டு, ஒரு கப்பற் படையைச் சேகரித்து கிரீஸ் நாட்டின் மேல் கடற்கரையிலுள்ள நவாரினோ குடாவில் வைத்தார்கள். அக்குடாவில் நடந்த கடற் சண்டையிற் துருக்கியக் கப்பற்படை சின்னபின்னமாக்கப்பட்டது. இந்த வெற்றி கிரேக்கர்கள் சுதந்தரம் அடைவதற்குப் பேருதவி செய்தது. இவ்வாறு கானிங் அயல் நாட்டுக் காரியதரிசியாய் இருக்கையில் கிரேக்கர்கள் சுதந்தரத்தை அடைய உதவி செய்தார். அவர் கி.பி. 1827-ல் சில மாதங்கள் முதன் மந்திரியாய் இருந்து இறந்துபோனதும், வெல்லிங்டன் பிரபு பிரதான மந்திரியானார்.

கதோலிக் விடுதலைச் சட்டம்(கி.பி.1829):-வெல்லிங்டன் பிரபு (கி. பி. 1828-1830) பிரதான மந்திரியாயிருக்கையில் ஐரிஷ் கதோலிக்குகள் தங்களுடைய குறைகளை ஒழிக்க ஒரு பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். சிறிய பிட் அவர்களின் குறைகளைத் தீர்க்கச் செய்த முயற்சிகள் எல்லாம் வீணாகப் போயின. அயர்லாந்தில் கதோலிக்குகள் சர்க்கார் உத்தியோகங்களைப் பெற முடியாமலும் பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களாக முடியாமலும் கஷ்டமடைந்தார்கள். அக்காலத்தில் அயர்லாந்தில் கிளர்ச்சி செய்தவர்களின் தலைவராக டேனியல் ஒ கானல் (Daniel o' Connell) என்ற ஒரு பாரிஸ்டர் இருந்தார். வெல்லிங்டன் பிரபுவுக்கு அரசாங்க முறைகளில் பரந்த நோக்கம் இல்லாவிடினும், அவர் கி. பி. 1829-ல் ஐரிஷ் கதோலிக்குகளின் குறைகளை நீக்க கதோலிக்

விடுதலைச் சட்டம் (Catholic Emancipation Act) ஒன்றைப் பிறப்பித்தார். அதன்படி கதோலிக்குகள் பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களாக ஆகலாம் என்பது ஏற்பட்டது. சோதனைச் சட்டம் முதலிய பல கொடிய சட்டங்களும் ரத்து செய்யப் பட்டன. இவ்வாறு கதோலிக்குகள் பிராடெஸ்டன்ட்களைப் போல எல்லா விஷயங்களிலும் உரிமைகளைப் பெற்றார்கள். ஆயினும் டேனியல் ஓ கானல் கி. பி. 1800-ல் இயற்றப் பட்ட ஐரிஷ் ஐக்கியச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட ஒரு பெருங்கிளர்ச்சியைச் செய்யத் தொடங்கினர்.

கேள்விகள் :—

1. ஜார்ஜ் கானிங் என்பவரின் கொள்கை யாது?
2. கானிங் கிரேக்கர்களுக்கு உதவி புரிந்ததைப்பற்றித் தெரிந்த வரையில் எழுதுக.
3. எக்காரணத்தினுல் கதோலிக் விடுதலைச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது? அதனுல் கதோலிக்குகளுக்கு உண்டான நன்மைகள் யாவை?

அத்தியாயம் 5.

நான்காவது வில்லியம் (கி. பி. 1830—1837)

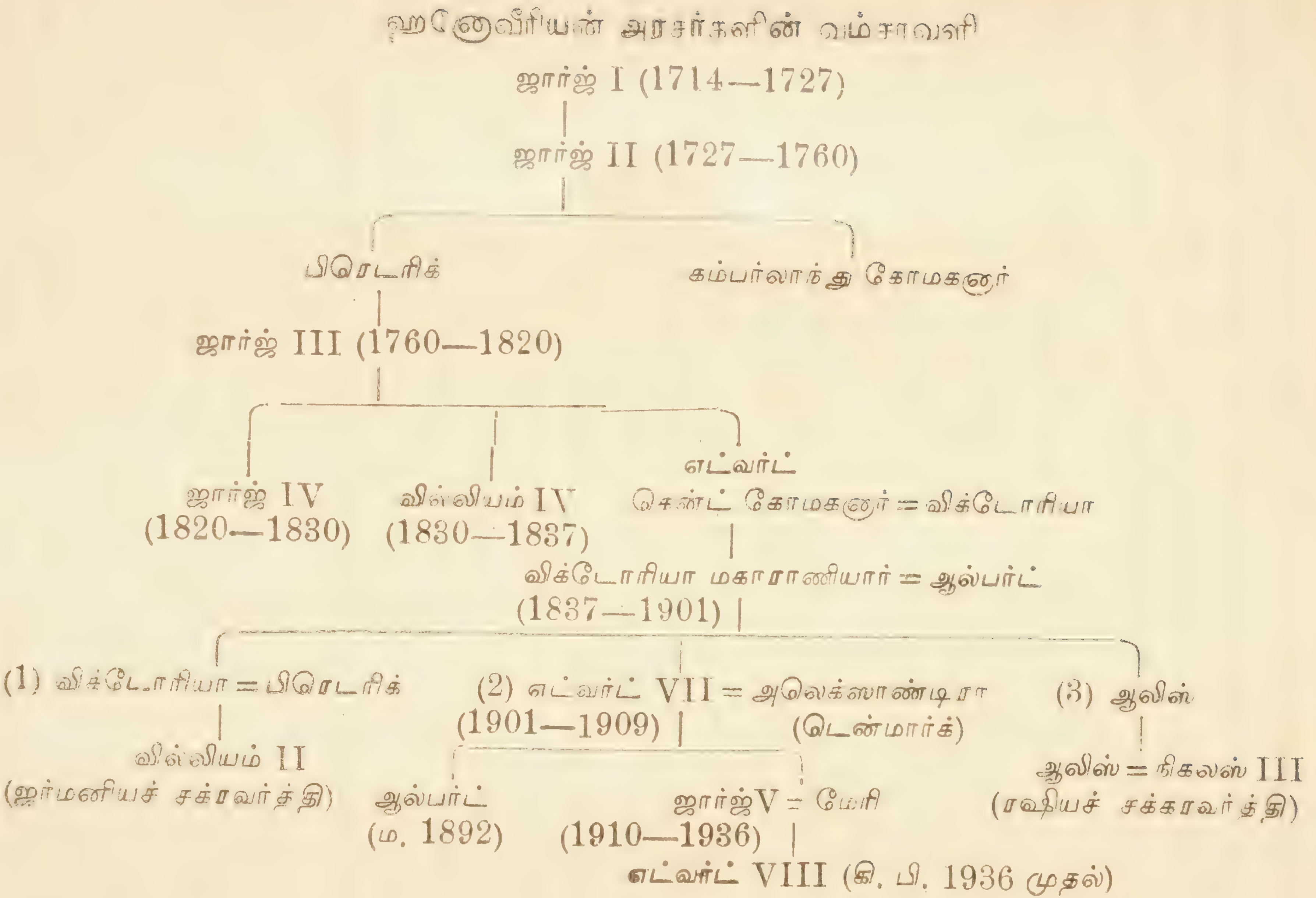
வில்லியம் சிங்காதனம் ஏறுதல்:—நான்காவது ஜார்ஜ் சந்ததியின்றி கி. பி. 1830-ல் இறந்த பின், அவருடைய இளைய சகோதரரான வில்லியம் பட்டத்திற்கு வந்தார். அவர் நற்குணம் வாய்ந்தவர். ஆனுல் அவருக்குத் தம் தந்தையைப் போல அரசாளும் திறமை சற்றேனும் கிடையாது. இருந்த போதிலும், அவர் விக் கட்சியின் தலைவரான கிரே பிரபுவை முதன் மந்திரியாக நியமித்துக்கொண்டு அவரைத் தமது இஷ்டப்படி ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்ய இடங்கொடுத்தார்.

அவருக்குக்கீழ் ஐரிஷ் பிரபுவான பாமர்ஸ்டன் அயல் நாட்டுக் காரியதரிசியாக இருந்து வந்தார். இவ்வாறு விக் கட்சியார்கள் மறுபடியும் அரசாங்கத்தில் அதிகாரம் பெற்றார்கள்.

பார்லிமேண்ட் சீர்திருத்தத்தின் அவசியம்:—வில்லியமின் ஆட்சியில் விக் மந்திரிகள் பொதுஜனங்களின் நன்மைக்காக பல சட்டங்களை இயற்றினார்கள். அவற்றுள் பார்லிமென்டின் அமைப்பில் சீர்திருத்தம் செய்த சட்டம் ஒன்றாகும். பார்லிமென்டின் அமைப்பு முதலாவது எட்வர்டின் காலம்முதல் எவ்விதம் இருந்ததோ அவ்வாறே நான்காவது வில்லியம் காலம் வரையில் இருந்து வந்தது. இங்கிலாந்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவும் பெரியதாயிருந்தாலும் சரி சிறியதாயிருந்தாலும் சரி, ஜனத்தொகை அதிகரித்தாலும் சரி குறைந்தாலும் சரி, பார்லிமென்டுக்கு இரண்டு அங்கத்தினர்களை அநேக ஆண்டுகளாக அனுப்பி வந்தது. இங்கிலாந்தில் தொழில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட பிறகு புதிதாய்த் தோன்றின மாஞ்சஸ்டர் (Manchester), லீட்ஸ் (Leeds), பர்மிங்காம் (Birmingham), ஷெபீல்ட் (Sheffield) முதலிய பட்டணங்கள் பார்லிமென்டுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வோட் உரிமை (Vote) இல்லாமற் இருந்துவந்தன. மேலும், பழைய காலத்தில் ஜன நெருக்கமுள்ளனவாயும், இக் காலத்தில் ஜனங்களே இல்லாதனவாகவும் உள்ள பழைய சாரம் (Old Sarum) போன்ற சில கிராமங்கள் பார்லிமென்டுக்குப் பிரதிநிதிகளை வழக்கம்போல் அனுப்பிக்கொண்டேவந்தன. தவிர, இங்கிலாந்தில் பார்லிமென்டின் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வோட் உரிமை பெற்றவர்கள் (Voters) சிலர்தான் இருந்தனர். அவர்களும் பிராசுதார்களாக இல்லை. இத்தகைய குறைகளை நீக்க இங்கிலாந்தில் நடுத்தர ஜனங்களும்,

தொழிலாளர்களும் பெருங் கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம் (கி. பி. 1832):— மூன்றாவது ஜார்ஜின் காலத்திலேயே சிறிய பிட் பார்லிமெண்டின் அமைப்பில் சில மாறுதல்களைச் செய்ய முயன்றார். ஆனால் பிரெஞ்சுப் புரட்சியால் இச் சீர்திருத்தம் சிறிது காலம் தடைபட்டிருந்தது. வில்லியமின் ஆட்சியில் வெல்லிங்டன் பிரபு பிரதான மந்திரியாக இருக்கையில் பார்லிமெண்டின் அமைப்பில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டி கிளர்ச்சிகள் உண்டாயின. அவர் டோரிக் கட்சியின் தலைவரானதால் இச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முதலில் சம்மதிக்கவில்லை. ஆனால், அவர் பொதுஜனங்களின் விருப்பத்துக்கு விரோதமாய் நடக்க முடியாமல் பார்லிமெண்டின் அமைப்பில் சீர்திருத்தம் செய்யச் சம்மதித்தார். பொதுஜன சபையில் 'விக்' கட்சியின் தலைவராயிருந்த ஜான் ரஸல் (John Russel) வெகு சிரமப்பட்டு ஒரு சீர்திருத்த மசோதா (Reform Bill) வை கி. பி. 1831-ல் கொண்டுவந்து அதைப் பார்லிமெண்ட் அங்கீகரிக்கும்படி செய்தார். அதன்படி (1) குடிகளில்லா ஊர்கள் பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை இழந்தன. (2) தொழில் மாற்றங்களுக்குப் பிறகு புதிதாய் உண்டான பெரிய பட்டணங்கள் அவ்வுரிமையை அடைந்தன. (3) கிராமாந்தரங்களில் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு £ 50 குத்தகைத் தொகை செலுத்துகிறவர்களுக்கும் பட்டணங்களில் வருஷா வருஷம் வீட்டு வரியாக £ 10 செலுத்துபவர்களுக்கும், கிராமங்களில் வருஷந்தோறும் நில வரியாக £ 10 செலுத்துபவர்களுக்கும் வோட் உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. இச் சட்டத்தினால் பயிரிடுகிறவர்களும், வர்த்தகர்களும், தொழிற்சாலைச் சொந்தக்காரர்களும் ஆன நடுத்தரமான ஜனங்கள் வோட் உரிமை பெற்றார்கள்.

ஹனேவீரியன் அரசர்களின் வம்சாவளி
ஜார்ஜ் I (1714—1727)
ஜார்ஜ் II (1727—1760)
பிரெடரிக்
கம்பர்லாந்து கோமகனர்
ஜார்ஜ் III (1760—1820)
ஜார்ஜ் IV (1820—1830)
வில்லியம் IV (1830—1837)
எட்வர்ட் கென்ட் கோமகனர் = விக்டோரியா
விக்டோரியா மகாராணியார் = ஆல்பர்ட் (1837—1901)
(1) விக்டோரியா = பிரெடரிக்
வில்லியம் II (ஜர்மனியச் சக்ரவர்த்தி)
(2) எட்வர்ட் VII = அலெக்ஸாண்டிரா (1901—1909) (டென்மார்க்)
(3) ஆலிஸ்
ஆலிஸ் = நிகலஸ் III (ரஷியச் சக்கரவர்த்தி)
ஆல்பர்ட் (ம. 1892)
ஜார்ஜ் V = மேரி (1910—1936)
எட்வர்ட் VIII (கி. பி. 1936 முதல்)

இவ்வாறு பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையுள்ளவர்கள் (Electors) முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமானார்கள். ஆனால் தொழிற்சாலைகளிலும் நாட்டுப்புறங்களிலும் கூலிவேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் மட்டும் இன்னும் இவ்வுரிமையை அடையவில்லை.

முதல் சீர்திருத்தப் பார்லிமெண்டின் வேலை:—முதல் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி கி. பி. 1833-ல் பார்லிமெண்ட் தேர்தல் நடந்து ஒரு பார்லிமெண்டு அமைக்கப்பட்டது. இந்தப் பார்லிமெண்டில் விக் கக்ஷியார் பெரும்பான்மைக் கக்ஷியாராக இருந்தார்கள். இந்தப் பார்லிமெண்ட் பொதுஜன நன்மைக்காகப் பல காரியங்களைச் செய்தது. அவைகளுள் அடிமைகள் விடுதலைச் சட்டம் ஒன்றாகும். அதன்படி முதல் பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதற்குப் பின் அடிமைகளுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளும் ஆறு வயதிற் குட்பட்ட அடிமைக் குழந்தைகளும் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். அடிமைச் சொந்தக் காரர்களுக்குப் பார்லிமெண்ட் இரண்டுகோடி பவுன்களைக் கொடுத்து எல்லா அடிமைகளையும் விடுதலை செய்யும்படி உத்தரவிட்டது. இவ்வாறு முதல் சீர்திருத்தப் பார்லிமெண்ட் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் அடிமைத்தனத்தை ஒழித்து அடிமைகளைச் சுதந்தரம் அடையும்படி செய்தது.

இந்தப் பார்லிமெண்ட் செய்த இரண்டாவது சீர்திருத்தம் ஏழை மக்களின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்காக இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டமாகும். தொழிற் புரட்சிக்குப் பிறகு தொழிற்சாலைகளில் கூலி வேலை செய்து வந்த ஏழை மக்களின் கஷ்டங்களை நீக்குவதை அரசாங்கத்தார் தங்கள் கடமை என்று உணர்ந்து அவர்கள் பொருட்டு வருஷா வரு

ஷம் பொருளுதவி செய்து வந்தார்கள். அப்பொருளுதவி சரிவர நடப்பதற்காக மூன்று அதிகாரிகள் அடங்கிய சபையொன்று அமைக்கப்பட்டது.

கி. பி. 1833-ல் பொதுஜன சபையில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களின் சௌகர்யத்திற்காக ஒரு சட்டம் (Factory Law) இயற்றப்பட்டது. அதன்படி 18 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் நெசவுச் சாலைகளில் இரவில் வேலை செய்யக்கூடாது என்பதும், தொழிற்சாலைகளில் ஒவ்வொரு வாரத்திலும் எவ்வளவு நேரந்தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதும் ஏற்பட்டன. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் இச் சட்டத்தின்படி நடத்தப்பட்டு வருகிறதா என்பதைக் கவனிக்கச் சில அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் கைத்தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்த ஏழை மக்களின் கஷ்டத்தை ஒருவாறு நீக்கியது.

நகர பரிபாலன சபை சீர்திருத்தச் சட்டம் (Municipal Act):—இச் சட்டம் கி. பி. 1834-ல் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி ஒவ்வொரு நகரத்திலும் வரிகொடுப்பவர்கள் நகர பரிபாலன சபைக்குத் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார்கள்.

வில்லியமின் மரணம் :—வில்லியம் கி. பி. 1837-ல் சந்ததியின்றி இறந்துபோனார். அவருக்குப் பின், காலஞ்சென்ற அவருடைய தம்பியாகிய கென்ட் கோமகனான எட்வர்டின் (Edward, Duke of Kent) ஒரே புதல்வியான விக்டோரியா ஆங்கில அரசியானார்.

கேள்விகள் :—

1. பார்லிமென்டின் அமைப்பில் உள்ள குறைகள் யாவை? அக்குறைகளை நீக்க யாது செய்யப்பட்டது?

2. பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் உண்டான நன்மைகள் யாவை?
3. மெல்போர்ன் பிரபு பொதுஜன நன்மைக்காகச் செய்த சீர்திருத்தங்கள் யாவை?

அத்தியாயம் 6.

விக்டோரியா மகாராணியார் (கி. பி. 1837—1901)

ராணியாரின் குணாதிசயங்கள்:—விக்டோரியா பட்டத்திற்கு வரும்பொழுது அவருக்கு வயது பதினெட்டு. அவருக்குப் புத்தி நுட்பமும் சாமர்த்தியமும் அதிகம்.

அவர் சுயநலம் பாராட்டாமல் பொதுஜனநன்மைக்கே எக் காரியத்தையும் செய்வதாக உறுதியான தீர்மானம் செய்து கொண்டார். அவர் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன், "ஈசனின் அருளால் நான் இப் பதவியை அடைகிறேன். ஒரு சிறுமி யாய் இருந்தாலும் என்னால் இயன்றமட்டில் நான் பொது

ஜன நன்மையைத் தரக்கூடிய காரியங்களையே செய்வேன்'' என்று கூறினார்.

மெல்போர்ன் பிரபு :—(கி. பி. 1837—1841) விக் கட்சியின் தலைவரான மெல்போர்ன் பிரபு பிரதான மந்திரியாக இருந்து ராணியாருக்கு ராஜ்ய விஷயங்களில் உதவிபுரிந்தார். ஆயினும், ராணியார் தமக்கு எக்காலத்திலும் ஆட்சி புரிவதில் உதவி செய்யக்கூடிய ஒருவரையே விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆகையால் விக்டோரியா ராணியார் ஆல்பர்ட் (Albert) என்ற ஒரு ஜர்மனிய ராஜ குமாரரை மணம் புரிந்தார். மெல்போர்ன் பிரபுவுக்குப் பிறகு ராபர்ட் பீல் (கி. பி. 1841—1846) பிரதான மந்திரியாய் இருந்தார்.

சுதந்தரவாதிகள் (The Chartists):—மகாராணியார் பட்டத்துக்கு வந்தபின் நாட்டில் பொதுஜனங்கள் அநேக காரணங்களால் அதிருப்தியடைந்து இருந்தார்கள். டேனியல் ஓ கானல் பொதுஜன சபையில் ஐரிஷ் ஐக்கியச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என வாதாடிக்கொண்டு வந்தார். அவரும் அவரது கட்சியினர்களும் ஆங்கில ராஜாங்கத்துக்குத் தொந்தரவை விளைவித்து வந்தார்கள். ஆனால் விக் கட்சியினர்கள் அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தப் பல முயற்சிகளைச் செய்தார்கள். இங்கிலாந்தில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்த வர்கள் சீர்திருத்த மசோதாவுக்குப் பிறகுகூட அநேக கஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய கூலியோ மிகக்கொஞ்சம். ரொட்டித் துண்டின் விலையோ, தானியச் சட்டங்களினால் அயல் நாட்டு தானியங்கள் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளுக்குக் கொண்டு வரக்கூடாமற் செய்யப்பட்டதால், அதிகமாயிற்று. அதனால் ஏழைக் கூலியாட்கள் சொல்லக்கூடாத

கஷ்டங்களை அடைந்தார்கள். ஆனதுபற்றி அந்நகரிலிருந்த ஜனங்கள் அதிக சுதந்தரம் பெற நினைத்து ஆங்கில ராஜாங்கத்தாரிடம் பார்லிமெண்ட் தேர்தல் விஷயங்களில் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென கி. பி. 1838-ல் ஒரு பெருங் கிளர்ச்சி உண்டாக்கினார்கள். ஆகையால் அவர்கள் சுதந்தரவாதிகள் என அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு பத்திரத்தை எழுதி அதில் கண்ட ஐந்து சுதந்தரங்களைத் தங்களுக்கு அளிக்கும்படி ராஜாங்கத்தாரை வேண்டினார்கள். அதற்கு "மக்களின் சுதந்தரப் பத்திரம்" என்று பெயர். அதில் (1) ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் வோட் உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டும் (2) ஒவ்வொருவரும் இரகசியமாய் அபேக்ஷகர்கள் அறியாதபடி வோட் உரிமையை அளிப்பதற்கு வேண்டிய முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். (3) பார்லிமெண்ட் மகா சபைக்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். (4) பார்லிமெண்ட் தேர்தலுக்காக இங்கிலாந்து சம ஜனத் தொகையுள்ள ஷயர்களாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும். (5) பார்லிமெண்ட் மெம்பர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பன போன்ற அநேக ஷரத்துக்கள் காணப்பட்டன. இப் பத்திரத்தில் கண்டுள்ள உரிமைகளை உடனே அளிப்பதற்குப் பார்லிமெண்ட் சம்மதிக்கவில்லை. ஆயினும், காலக்கிரமத்தில் இந்த உரிமைகள் அரசாங்கத்தாரால் பொது மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன.

பீல் தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்தல்:—டோரிக் கட்சித் தலைவரான ராபர்ட் பீல் பிரதான மந்திரியானவுடன் டோரி என்னும் தமது கட்சியின் பெயரை நீக்கிவிட்டு கன்ஸர்வேடிவ் (Conservative)—பழைய ஏற்பாட்டில் பற்றுள்ளவர்கள்—என்னும் ஒரு புதிய பெயரைக் கொடுத்தார். அவர் ஒரு கொள்கையைத் திருட்டுத்தனமாக அனுஷ்டித்து

வரவில்லை. அவர் தம்முடைய கொள்கைகளும் அபிப்பிராயங்களும் பொதுஜன நன்மைக்கு விரோதமானவை என்று தெரிந்துகொண்டால் அவைகளை மாற்றிக் கொள்வார். இது அவர் செய்த முக்கிய சீர்திருத்தங்களுள் ஒன்றில் நன்கு விளங்கும.

பிரெஞ்சுக்காரர்களிடம் உள்ள விரோதத்தினுல் ஆங்கிலப் பார்லிமெண்டில் அதிகாரம் பெற்றிருந்த மிராசுதார்கள் கி. பி. 1815-ல் தானியச் சட்டங்களை (Cornlaws) இயற்றி வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் தானியங்களின்மீது அதிக வரியை விதிக்கும்படி செய்தார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்ட போதிலும் ஏழை மக்களுக்குக் கஷ்டம் அதிகரித்தது. பார்லிமெண்ட் சபையின் அங்கத்தினர்களில் பெரும்பான்மையோர் மிராசுதார்களாயிருந்தபடியால் இரண்டு ராஜீயக் கட்சியார்களுள் தான்யச் சட்டத்தை ரத்து செய்ய இஷ்டப்படாமல் இருந்து வந்தார்கள். ஆகையால் தானியச் சட்டங்களை எதிர்ப்பதற்காக ஒரு சங்கம் (Anti-Corn-Law League) கி. பி. 1839-ல் மாஞ்சஸ்டர் நகரில் சில வியாபாரிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச்சங்கத்தில் ரிச்சர்ட் காப்டன் (Richard Cobden), ஜான் ப்ரைட் (John Bright) என்ற இருவர்களும் முக்கியமானவர்கள் ஆவர். வெளிநாட்டுத் தானியம் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளுக்கு வரி கொடாமல் வரவேண்டும் என்பதுதான் இசசங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம். டோரிக் கட்சியைச் சேர்ந்த பீல் தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்யத் தயங்கினுர். ஆனுல் அயர்லாந்தில் உருளைக்கிழங்கு விளையாததால் ஒரு கொடிய பஞ்சம் கி. பி. 1845-ல் ஏற்பட்டபொழுது தானியச் சட்டங்களால் வெளிநாட்டுத் தானியம் கிடைக்காமற் போயிற்று. அதனுல் போதுமான உணவுப்பொருள் இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் தவித்தார்கள். இதைக்

கண்ட பீல் அவைகளின் தீமையை உணர்ந்து, விக் கட்சியினரின் உதவியைக்கொண்டு அவைகளை கி. பி. 1846-ல் ரத்து செய்துவிட்டார். இவ்வாறு செய்ததால் கன்ஸர்வேடிவ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரை வெறுத்தார்கள். இம்மாதிரியாக பீல் இங்கிலாந்திற்கு வெளி நாட்டுச் சாமான்களை வரி கொடாமல் கொண்டுவந்து வியாபாரம் செய்யலாமென்று ஏற்படுத்தினார். தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்து வரிகொடா வியாபார (Free Trade) த்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பேருதவி செய்தவர் வில்லியம் ஈவர்ட் கிளாட்ஸ்டன் (William Ewart Gladstone) என்ற லிவர்பூல் நகரத்து ஒரு வியாபாரியின் புதல்வர். தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்யக்கூடாதென்று வாதம் செய்த கன்ஸர்வேடிவ் கட்சியார்களுள் யூத குலத்தைச் சேர்ந்த பெஞ்சமன் டிஸ்ரேலி (Benjamin Disraeli) முக்கியமானவர்.

பொருட் காட்சி (கி. பி. 1851):—டோரிகள் தங்களது கட்சியின் பெயரை மாற்றிக்கொண்டது போலவே விக் கட்சியினர்களும் தமது கட்சிப் பெயரை மாற்றி லிபரல் (Liberal) பரந்த நோக்கமுடையவர்—என்ற புதிய பெயரை வைத்துக் கொண்டார்கள். கி. பி. 1846-ல் பீல் பிரதான மந்திரிப் பதவியை ராஜிநாமா செய்ததும், விக் கட்சியின் தலைவரான ஜான் ரஸல் பிரபு பிரதான மந்திரியாக ஆனார். அவர் பிரதான மந்திரியாக இருக்கையில், லண்டன் நகரில் கி. பி. 1851-ல் ஒரு பெரிய பொருட்காட்சி* (Exhibition) நடைபெற்றது. அதற்காக அநேக தேசங்களிலிருந்து பலவிதமான பொருள்களும் அங்கு கொண்டுவரப்பட்டன. பல நாட்டார்கள்

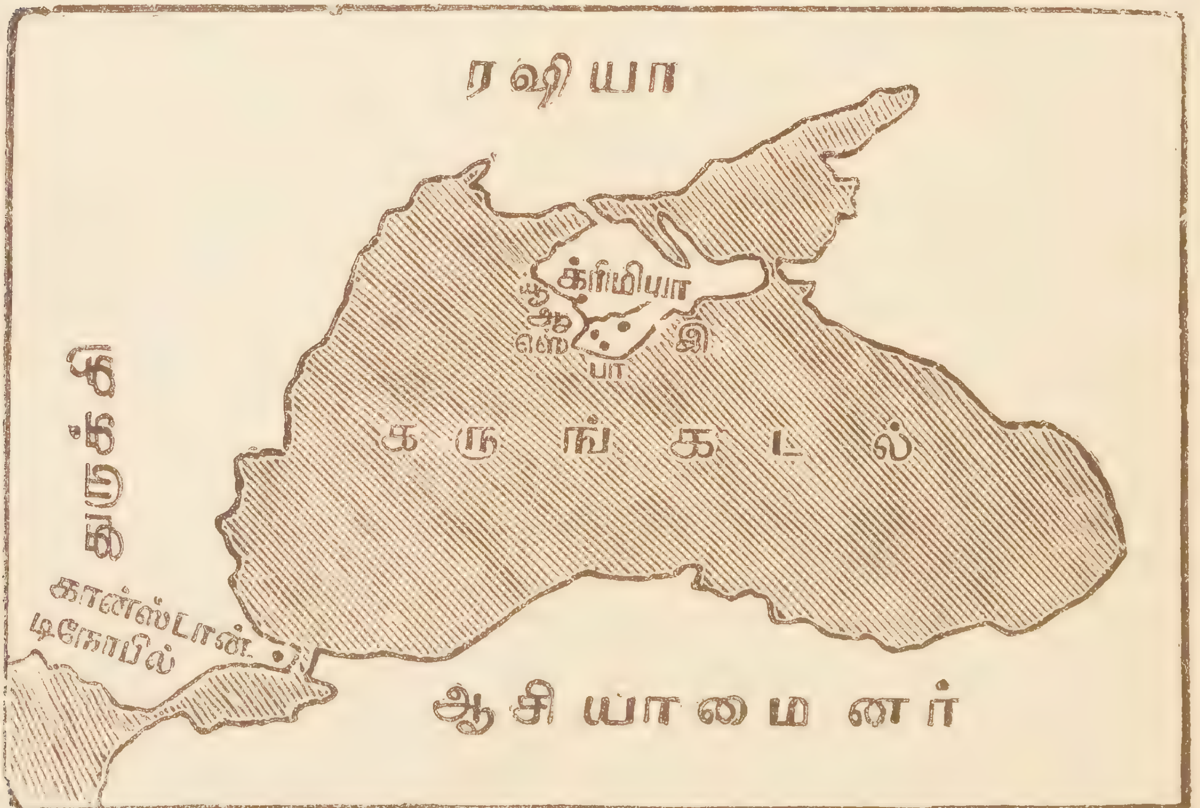
* வெம்பிளி (Wembley) யில் அத்தகைய காட்சி ஒன்று (1924) நடைபெற்றது. நமது நாட்டிலிருந்து காட்சிப் பொருள்கள் அனுப்பப்பட்டன.

கூட்டம் கூட்டமாய் வந்து அக்காட்சியைக்கண்டு ஆனந்தித்துச் சென்றார்கள். இதில் அதிக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டவர் மகாராணியாரின் கணவரான ஆல்பர்ட் பிரபுவே. பல நாட்டார்களும் ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டையிடாமல் சிநேகத் தன்மையுடன் இருப்பதற்கு இதுவே ஒரு சிறந்த வழி என்பது அவருடைய நோக்கம்.

கிரிமியன் போர் (கி. பி. 1854—1856):—ஜான் ரஸ்ஸலுக்குப் பிறகு அபர்டீன் கி.பி. 1852 முதல் 1855 வரையில் பிரதான மந்திரியாய் இருந்தார். அப்பொழுது கிளாட்ஸ்டன் பொக்கிஷ விஷயங்களைக் கவனிக்கும் மந்திரியாக இருந்து வரவு செலவு திட்டங்களை வெகு திறமையுடன் தயாரித்து வந்தார். இச்சமயத்தில் ரஷ்யா சக்கரவர்த்தியான முதலாவது நிக்கலஸ் துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தை ஜயித்து ஐரோப்பிய மன்னர்கள் பங்கிட்டுக்கொண்டு விடலாம் என்று கெட்ட எண்ணம் கொண்டார். ஒரு சமயம் அவர், "ஒரு வியாதியஸ்தன் நம் கைவசத்தில் இருக்கிறான். அவன் நம்மைவிட்டு நழுவி உயிர் பிழைத்தால் அது ஒரு பெரிய துர் அதிர்ஷ்டமாகும்." என்றார். இந்த வார்த்தைகள் நிக்கலஸின் கெட்ட எண்ணத்தை வெளிக்காட்டுகிறதல்லவா? மேலும், நிக்கலஸ் துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தின் பெரும்பாகத்தை ரஷ்யா எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் அவர் துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தில் கஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்த கிறிஸ்தவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு வந்தார்; கடைசியில் கி. பி. 1853-ல் துருக்கி சுல்தானின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட நாடுகளில் மால்டேவியா, வல்லேச்சியா என்ற இரண்டையும் கைவசப்படுத்திக் கொண்டார். இதைக் கண்ட பிரெஞ்சுக்காரர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் ஒரு சிநேக உடன்பாடு செய்து கொண்டு ரஷ்யாக்

கைவசப்படுத்திக் கொண்ட நாடுகளை விட்டுவிடும்படி ரஷ்யா வைக் கேட்டனர். அதற்கு ரஷ்யா உடன்படாததால் ஆங்கி லேயரும் பிரெஞ்சுக்காரரும் துருக்கியரின் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டனர். இவ்வாறு ரஷ்யருக்கும் துருக்கியருக்கும் ஒரு போர் தொடங்கியது. இந்த யுத்தம் ரஷ்யாவின் தென் பாகத் திலுள்ள கிரிமியா (Crimea) என்ற ஒரு சிறிய தீபகற்பத் தில் நடந்ததால், கிரிமியன் போர் (Crimean War) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நேசக் கட்சியினரின் படைகள் கி. பி. 1854-ல் கருங் கடலைக் கடந்து கிரிமியாவில் யூபடோரியா (Euphatoria) என்னுமிடத்தில் வந்து இறங்கினர். பிறகு ஸெபாஸ்டபூல்

ஆ—ஆல்மா நதி. யூ—யூபடோரியா. ஸெ—ஸெபாஸ்டபூல் இ—இங்கர்மன். பா—பாலக்லாவா.

(Sebastapool) என்ற ரஷியர்களது கோட்டையைப் பிடிக்க எண்ணி அப்படைகள் தெற்கு நோக்கி வந்தன. ஒரு ரஷ்யச்

சேனை அவைகளை ஆல்மா (Alma) நதிக்கரையில் சந்தித்துப் போர் புரிந்தது. இந்தச் சண்டையில் நேசக் கட்சியினர் வெற்றியடைந்தனர் இதற்குப் பிறகு அவர்கள் ஸெபாஸ்டபூல் கோட்டையைப் பத்து மாதங்களுக்குமேல் முற்றுகை செய்தார்கள். பிறகு ரஷியப் படைகள் அதைப் பாதுகாப்பதற்கு ஆங்கிலேயருடன் பாலக்லாவா (Balaclava), இங்கர்மன் (Inkermann) என்ற இடங்களில் போர் புரிந்தன. இவைகளில் ஆங்கிலப் போர் வீரர்கள் வெகு ஆண்மையுடன் போர் புரிந்து வெற்றியடைந்தார்கள். பிறகு மழைக்காலம் தொடங்கியது. பிரெஞ்சு இங்கிலீஷ் சேனைகள் அமிதக் குளிரினால் கஷ்டம் அடைந்தன. மேலும், ஆங்கிலச் சேனையில் கொடிய வியாதி பரவியதால் அநேக போர்வீரர்கள் மாண்டார்கள். இச் செய்தியைக் கேட்ட ஆங்கிலேயர்கள் ராஜாங்கத்தார்மீது கோபம் அடைந்தார்கள். இச்சமயத்தில் பாமர்ஸ்டன் பிரபு கி. பி. 1855-ல் பிரதான மந்திரியானார். அவர் இந்தப் போரை வெகு திறமையுடன் நடத்தி நேசக் கட்சியினருக்கு வெற்றி உண்டாகும்படி செய்தார். ஸெபாஸ்டபூல் நகரை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். பிறகு ரஷியர்கள் நேசக் கட்சியினருடன் கி. பி. 1856-ல் பாரிஸ் நகரில் சமாதானம் செய்துகொண்டு கிரிமியன் போரை முடிவுக்குக் கொணர்ந்தார்கள். அதன்படி ரஷியர்கள் கருங் கடலில் தங்களது கப்பற் படைகளை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று ஏற்பட்டது.

சிப்பாய்க்கலகமும் மகாசாஸனமும்:—இப் போர் முடிந்தவுடன் ஆங்கிலேயருக்குத் திகில் உண்டாகும்படி இந்தியாவில் கி. பி. 1857-ல் சிப்பாய்க் கலகம் (Sepoy Mutiny) நடந்தது. அரசாங்கத்தார் அதை வெகு திறமையுடன் அடக்கிவிட்டனர். இதற்குப் பிறகு பார்லிமெண்ட் இந்தியாவில் கம்பெனியாரின்

ஆட்சியை ஒழித்து ராணியாரின் ஆட்சியை ஏற்படுத்தியது மகாராணியார் கி. பி. 1858-ல் இந்தியர்களால் 'மஹாசாஸனப் பத்திரம்' என்று கொண்டாடப்பட்டு வரும் 'அரசாங்க அறிக்கை' ஒன்றைப் பிரசுரம் செய்தனர்.

விக்டோரியா காலத்தில் பிரதான மந்திரிகள்:—
(கி. பி. 1874 வரை)

1.	மெல்போர்ன் கோமகனார்	கி. பி.	1835—1841
2.	ராபர்ட் பீல்	,,	1841—1846
3.	ஜான் ரஸல்	,,	1846—1852
4.	அபர்டீன்	,,	1852—1855
5.	பாமர்ஸ்டன் (I)	,,	1855—1858
6.	டர்பி (II)	,,	1858—1859
7.	பாமர்ஸ்டன் (II)	,,	1859—1865
	பாமர்ஸ்டனின் மரணம்	,,	1865
8.	ஜான் ரஸல்	,,	1865—1866
9.	டர்பி (III)	,,	1866—1868
10.	டிஸ்ரேலி (I)	,,	1868
11.	கிளாட்ஸ்டன்	,,	1868—1874

இரண்டாவது பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம் (கி. பி 1867):—பாமர்ஸ்டன் பிரபு பிரதான மந்திரியாய் கி. பி. 1865 வரையில் இருந்து பிறகு இறந்துபோனார். அதன்பின் ஜான் ரஸல் பிரபு மறுபடியும் பிரதான மந்திரியானார். இச்சமயத்தில் கிளாட்ஸ்டன் பொதுஜன சபையில் முதன்மைபெற்று இருந்தார். அவர் ஒரு சீர்திருத்த மசோதாவைத் தயாரித்து அதைப் பார்லிமெண்டின் முன் கொண்டுவந்தார். ஆனால் அந்த மசோதா பார்லிமெண்டாரின் பெரும்பான்மையோரால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இதனால் ரஸல் பிரபுவும் கிளாட்ஸ்டனும் தங்களுடைய பதவிகளை ராஜிநாமா செய்துவிடவே, கன்ஸர்வேடிவ் கட்சித் தலைவரான டர்பி (Derby) பிரதான மந்திரி

யாகவும், டிஸ்ரேலி பொதுஜன சபையில் முதன்மை பெற்றவராகவும் ஆனார்கள். டிஸ்ரேலி, கிளாட்ஸ்டன் கொண்டுவந்த மசோதாவில் சில மாறுதல்களைச் செய்து அதைப் பார்லிமெண்ட் அங்கீகாரம் செய்யும்படி செய்தார். அதற்கு இரண்டாவது பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று பெயர். அதன்படி ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களும் சர்க்காருக்கு வருஷத்தில் £ 10 வரியாகச் செலுத்தினவர்களும் நாட்டுப்புறங்களில் வருஷத்திற்கு £ 12 நிலவரி கொடுப்பவர்களும் பார்லிமென்டின் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் 'வோட்' உரிமையைப் பெற்றார்கள். சிறிய பட்டணங்கள் அந்த உரிமையை இழந்தன. ஆனால் ஜனத்தொகை மிகுதியாயுள்ள பெரிய நகரங்கள் அதிக அங்கத்தினர்களை அனுப்புவதற்கு உரிமையைப் பெற்றன. இச் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு வோட் உரிமையை அளித்தது. ஆனதுபற்றி அரசாட்சியில் வேலையாட்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகாரம் உண்டாகியது.

கிளாட்ஸ்டன் பிரதான மந்திரியாதல் (கி. பி. 1868—1874):—லிபரல் கட்சியின் தலைவரான கிளாட்ஸ்டன் பிரதான மந்திரியாயிருந்து ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தார். அவர் மகா புத்திமான். அவர் ஆக்ஸ்பர்ட் நகரில் கல்வி கற்றுத் தேர்ச்சி யடைந்தவர். அவர் தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்வதற்கு ராபர்ட் பீலுக்கு உதவி புரிந்தார். மேலும், அவர் அபர்டீன் பிரதான மந்திரியாக இருக்கையில் போக்கிஷத் தலைவர் (Chancellor of the Exchequer) பதவியில் இருந்து இங்கிலாந்தின் பொருள் நிலையை விருத்திபண்ணப் பாடுபட்டார். தவிர, அவர் நாட்டில் அமைதியை உண்டாக்கிப் பொதுஜன நன்மைக்காக பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். அவைகளுள் முக்கியமானவை மூன்று. 1. ஐரிஷ் நிலச்

சட்டம் (Irish Land Act) கி. பி. 1870-ல் இயற்றப் பட்டது. அயர்லாந்தில் மிராசுதார்கள் குடியானவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தாமல் இருப்பதற்காக இச் சட்டம் ஏற்பட்டது. 2. கட்டாயக் கல்விச் சட்டம் (The Compulsory Education Act) பிறப்பிக்கப்பட்டது. இவ்விஷயமாக வெகு பாடுபட்டவர் பார்ஸ்டர் (Forster) என்ற ஒரு ஆங்கி

வில்லியம் ஈவர்ட் கிளாட்ஸ்டன்.

லேயர். இச் சட்டத்தின்படி இங்கிலாந்திலுள்ள பன்னிரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட எல்லாச் சிறுவர்களும் ஆரம்பக் கல்வி*

* பின்னர் (1891) அநேகமாய் எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் சம்பளமின்றி ஆரம்பக் கல்வி சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்பட்டது.

யைக் கற்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. 2. பார்லிமெண்ட் சபையின் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்தலில் 'வோட்' உரிமை பெற்ற ஒவ்வொருவரும் தமது இஷ்டப்படி பிறர் அறியாமல் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக இரகசிய வோட் உரிமைச் சட்டம் (Ballot Act) கி.பி. 1871-ல் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இச் சட்டம் பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் உள்ள பெரும் கெடுதல்களை ஒழிக்க ஏற்பட்டது. வோட்டர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து அவர்களுடைய 'வோட்'களை அடைய முடியாமற் போய்விட்டது. ஏனெனில் வோட்டர்கள் யாரிடத்திலாவது பணம் பெற்றால் அவருக்குத்தான் தங்களது வோட்களைப் பதிவு செய்வார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கு இடமில்லாமற் போயிற்று. ஆகையால் வோட் உரிமை பெற்றவர்கள் தங்களது இஷ்டப்படி 'வோட்'களைப் பதிவு செய்ய இச்சட்டம் உதவி செய்தது.

கிளாட்ஸ்டனும் அன்னிய நாடுகளும்:—கிளாட்ஸ்டன் தம்மால் இயன்றவரையில் இங்கிலாந்து அயல் நாடுகளுடன் சமாதானத்துடன் இருக்க முயன்றார். ஐரோப்பாவில் ஏற்படும் போரில் இங்கிலாந்து கலக்காமலே அங்கே ஏற்படும் வழக்குகளை மட்டும் தீர்மானம் செய்து அமைதியைப் பரவச் செய்யவேண்டும் என்பது அவரது நோக்கம். இங்கிலாந்து ஐரோப்பிய விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை என்ற கொள்கையை அனுஷ்டித்து வந்ததால் சில கெடுதல்கள் சம்பவித்தன. ருஷியர்கள் கி. பி. 1856-ல் செய்துகொண்ட உடன்பாட்டின்படி நடக்கச் சம்மதிக்காமல் கருங்கடலில் தங்களது போர்க் கப்பல்களை மறுபடியும் வைக்க உத்தேசித்தார்கள். ருஷியர்கள் உடன்பாட்டின்படி நடக்கவேண்டும் என்று ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த ஒரு காரியமும் செய்யவில்லை.

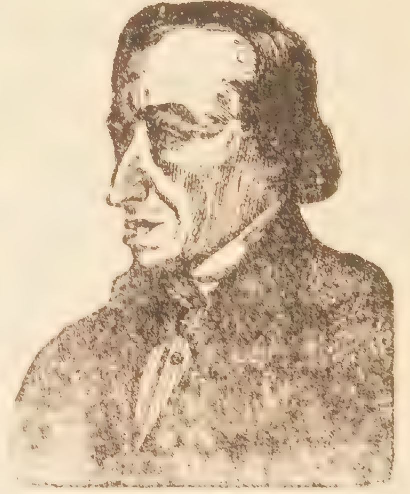
கிளாட்ஸ்டன் பிரதான மந்திரியாயிருக்கையில், அமெரிக்காவில் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகளில் வடபாகத்திலுள்ளவை அடிமைத்தனத்தை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்றன. ஆனால் தென்பாகத்திலுள்ள நாடுகளெல்லாம் அடிமைத்தனத்தை ஒழிக்கச் சம்மதிக்கவில்லை. இவ்வட நாடுகளுக்கும் தென் நாடுகளுக்கும் ஒரு யுத்தம் ஏற்பட்டது. இதில் கிளாட்ஸ்டன் இங்கிலாந்தை ஒரு கட்சியிலும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் செய்துவந்தார். ஆனால் தென் நாடுகள் செய்த அடாத காரியங்களைக் கண்ட ஆங்கில அரசாங்கத்தார் வட நாடுகளின் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டனர். உள் நாட்டுப்போர் தொடங்கினபின், அலபாமா என்ற கப்பலை தென் நாடுகளுக்கு அனுப்பக் கூடாது என்று ஆங்கில அரசாங்கத்தார் அக் கப்பல் கட்டின கம்பெனியாருக்கு உத்தரவிட்டனர். ஆனால் அக்கம்பெனியார் அரசாங்க உத்தரவைப் பெறுவதற்கு முன்னமேயே அலபாமாவை அனுப்பிவிட்டனர். ஆயினும் ஆங்கில அரசாங்கத்தாரின் செய்கையைக் கண்ட தென் நாடுகள் இங்கிலாந்தை நஷ்டத்துக்கு ஈடுபண்ண வேண்டுமென கேட்டன. கடைசியில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு ஈடாக இங்கிலாந்து £ 3,000,000 அமெரிக்கன் ஐக்கிய நாடுகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டது. அதனால் ஆங்கிலேயர்கள் கிளாட்ஸ்டனை பிரதான மந்திரிப் பதவியை ராஜிநாமா கொடுத்துவிடும்படி செய்தார்கள்.

பிரெஞ்சு ஜர்மனியப் போர் (கி. பி. 1870):-கிளாட்ஸ்டன் பிரதான மந்திரியாயிருக்கையில் பிரான்ஸுக்கும் பிரஷ்யாவுக்கும் ஒரு பெரிய யுத்தம் ஏற்பட்டது. பிரஷியர்கள் பிரான்ஸின்மீது படையெடுத்து பாரிஸ் நகரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இப்போரில் தோல்வியடைந்ததால், பிரான்ஸின் கிழக்குப் பாகத்திலுள்ள ஆல்

ஸஸ் (Alsace), லோரேய்ன் (Lorraine) என்ற மாகாணங்களை ஜர்மனியர்களுக்குக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள். பிறகு பிரான்ஸில் குடியரசு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது ஏற்பட்ட குடியரசு அந்நாட்டில் இன்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறது. இக்காலத்தில் மத்திய ஐரோப்பாவிலுள்ள சிறிய மாகாணங்கள் எல்லாம் பிரஷியா மன்னரான வில்லியமின் ஏகாதிபத்தியத்தை ஒப்புக்கொண்டு அவரை ஜர்மனிச் சக்கரவர்த்தியாகச் செய்துகொண்டன. இது முதற்கொண்டு மத்திய ஐரோப்பாவில் ஜர்மனி மிகவும் அதிகாரம் படைத்த தேசமாக இருந்து வந்தது.

டிஸ்ரேலி பிரதான மந்திரியாதல் (கி. பி. 1874–1880):– கி. பி. 1874-ல் கிளாட்ஸ்டன் பிரதான மந்திரிப் பதவியை ராஜிநாமாச் செய்ததும், கன்ஸர்வேடிவ் கட்சித் தலைவரான டிஸ்ரேலி முதன் மந்திரியானார். தம்முடைய கட்சியைப் பலப்படுத்த வேண்டும் என்பதும் பிரிட்டிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவருடைய நோக்கங்கள். அவர் தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று வாதாடியதால் தமது கீர்த்தியை இங்கிலாந்து முழுவதும் பரவும்படி செய்திருந்தார். அவர் பிரதான மந்திரியானவுடன், கிளாட்ஸ்டன் செய்த சீர்திருத்தங்கள் போதுமானவையென்று நினைத்து, அரசியல் முறையில் வேறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்யச் சம்மதிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் இங்கிலாந்துக்கு ஐரோப்பாவில் அதிகக் கண்ணியம் ஏற்படும்படி முயன்றார். அப்பொழுது பொதுஜன சபையிலுள்ள ஐரிஷ் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் அதிக திறமை வாய்ந்த பார்னல் (Parnell) என்பவருடைய தலைமையின்கீழ் இருந்து டிஸ்ரேலிக்கு அதிகத் தொந்தரவை விளைவித்துவந்தனர்.

பர்லின் உடன்படிக்கை (கி. பி. 1878):—கிரிமியன் போருக்குப் பிறகு கூடத் துருக்கி மன்னர்கள் தங்களது கிறிஸ்தவக் குடிகளை இம்சை செய்து வந்தார்கள். ஆகையால் துருக்கி அரசரின் ஆட்சியின்கீழ் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் கலகம் செய்தார்கள். ஹெர்ஸகோவினாவில் கி. பி. 1875-ல் கிறிஸ்தவர்கள் கலகம் செய்தார்கள். கஷ்டம் நேர்ந்த காலையில் அவர்கள் வழக்கம் போல ரஷியாவின் உதவியை நாடினார்கள். பல்கேரியாவில் கி. பி. 1876-ல் தோன்றிய கிறிஸ்தவர்களின் கலகம் துருக்கியர்களால் வெகு கடுமையாக அடக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்களை மிகக் கொடுமையாக நடத்துவதைக் கேட்ட ஐரோப்பிய மன்னர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பால்கன் தீபகற்பத்திலே துருக்கியர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடுகளிலெல்லாம் சுய ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென கட்டாயப்படுத்தியிருக்கலாம். ஒரு ரஷியச் சைன்யம் கி. பி. 1877-ல் பால்கன் மலைக்கணவாய்களின் வழியாகச் சென்று, கான்ஸ்டான்டிநோபில் நகரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. துருக்கியர்களின் கொடுமையைக் கண்ட ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் அவர்களுக்கு உதவிபுரிய இஷ்டப்படவில்லை. ஆகிலும் ரஷியாவின் பலத்தைக் குறைக்க எண்ணி, டிஸ்ரேலி (பீகன்ஸ்பீல்ட் பிரபு) மார்மோரா கடலுக்கு ஒரு பெரிய கப்பற்படையைத் துருக்கிக்கு உதவி செய்ய அனுப்பினார். இதைக் கண்ட ரஷியர்கள் துருக்கியர்களுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ள இஷ்டப்பட்டார்கள். ஐரோப்பியத் தலைவர்கள் எல்லாரும் பர்லின் (Berlin) நகரில் கூடி

டிஸ்ரேலி.

ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்துகொண்டார்கள். அதன்படி பீகன்ஸ்பீல்ட் பிரபுவும் ஸாலிஸ்பரியும் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளின் பிரதிநிதிகளாகச் சென்றார்கள். அதன்படி (1) பால்கன் மலைத் தொடருக்கு வடக்கேயுள்ள பல்கேரியாவின் பாகம் துருக்கி சுல்தானுக்குக் கப்பம் செலுத்திவிடுவது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் ஒரு சுயராசு நாடாகச் செய்யப்பட்டது. (2) அம் மலைத்தொடருக்குத் தெற்கேயுள்ள பல்கேரியாவின் பாகம் ஒரு கிறிஸ்தவ மன்னரின் ஆட்சியின் கீழ் வைக்கப்பட்டது. (3) மாண்டிநீக்ரோ, ஸர்வியா, ருமேனியா முதலிய நாடுகள் சுயேச்சை பெற்றன (4) பாஸ்னியாவை ஆஸ்டிரியா வைத்துக்கொள்வதென்று ஏற்பாடாயிற்று. (5) ருஷியாவும் கிரீஸும் சில நாடுகளைப் பெற்றன. (6) இங்கிலாந்து ஆசியாமைனரைப் பாதுகாப்பது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் ஸைப்ரஸ் என்ற தீவை அடைந்தது. இவ்வாறு கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் விவாதங்கள் ஒருவாறு தீர்மானம் செய்யப்பட்டன. பீகன்ஸ்பீல்ட் பிரபு, கண்ணியத்துடன் சமாதானம் செய்துகொண்டதாகவும் ருஷியர்களின் பேராசையினின்று ஐரோப்பியக் கீழ் நாடுகளில் ஆங்கிலேயர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து விட்டதாகவும் பெருமையுடன் கூறினார். இந்த உடன்பாட்டின்படி அநேக வருஷகாலமாக க்ஷீணதசையை அடைந்து அழியும் நிலைமையிலிருந்த துருக்கி சாம்ராஜ்யம் அநேக சிறிய சுயஆட்சி பெற்ற நாடுகளாக மாறிற்று. இதனால் தான் பர்லின் உடன்பாடு முக்கியமானது எனக் கருதப்படுகிறது.

டிஸ்ரேலியும் எகிப்தும்:—ஸூயஸ் கால்வாய் வெட்டப்பட்டபின், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எகிப்தில் தங்களது அதிகாரத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார்கள். இச்சமயத்தில் எகிப்து மன்னரான கேடிவ் (Khedive) வீண்செலவுகள் செய்து

கடனாளியாகி விட்டதால், டிஸ்ரேலி கி. பி. 1875-ல் அவரிட மிருந்த சூயஸ் கால்வாய் கம்பெனியில் £ 4,00,000 மதிப் புள்ள பங்குகளை வாங்கினார். அதனால் ஆங்கிலேயர்களின் அதிகாரம் எகிப்தில் வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. மேலும், அவர் எட்வர்ட் இளவரசரை இந்தியாவிற்கு விஜயம் செய்யும் படி அனுப்பினார். இவ்வாறு டிஸ்ரேலி இங்கிலாந்தின் முன் னேற்றத்திற்கும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைப் பலப்படுத்து வதற்கும் உழைத்து வந்ததால் அவர் பீகன்ஸ்பீல்ட் பிரபு (Earl of Beaconsfield) என்ற பட்டப் பெயர் பெற்றார். அவர் பிரதம மந்திரி பதவியினின்று விலகிக் கொஞ்ச காலமான பிறகு கி. பி. 1881-ல் இறந்தார்.

கிளாட்ஸ்டன் இரண்டாம் தடவை பிரதான மந்திரி யானது (கி. பி. 1880—1885):—டிஸ்ரேலிக்குப் பிறகு கிளாட்ஸ்டன் கி. பி. 1880 முதல் ஐந்து வருஷம் பிரதான மந்திரியாயிருந்தார். அவர் அப்பதவியைப் பெறுவதற்குமுன் கி. பி. 1879-ல் பீகன்ஸ்பீல்ட் பிரபுவும் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் சேர்ந்து எகிப்தின் அரசாங்கத்தில் தலையிட்டு கெடிவைத் தங்களது அதிகாரத்துக்குட்பட்டு ஆண்டுவரும்படி செய் தார்கள். எகிப்தியர்கள் அந்நிய நாட்டார்களின் அதிகாரத்தை ஒழிக்க அராபி பாஷாவின் தலைமையின் கீழ் கலகம் செய்தனர். (அடுத்த அதிகாரம் பார்க்க) ஐரிஷ் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் ஆங்கில பார்லிமெண்டில் வேலை நடைபெறாமல் தடுத்துவந்தனர். அயர்லாந்திலிருந்த குறைகளைப் போக்க கிளாட்ஸ்டன் அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்தபோதிலும், அவர்கள் தங்கள் நாட்டிற்குச் சுய ஆட்சி வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்து வந்தார்கள். முதலில் கிளாட்ஸ்டன் அயர்லாந்திற்குச் சுய ஆட்சி அளிக்க மறுத்தார். ஆனால் சிலகாலம் சென்றவுடன் அயர்லாந்திற்குச் சுயராஜ்யம் அளிக்காவிடில் இங்கிலாந்தில்

அமைதி குன்றி அரசாங்கத்துக்குத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்று தம் அதிநுட்பத்தாலும் அனுபவத்தாலும் தெரிந்துகொண்டு அவர் பொதுஜன சபையில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். அதற்கு ஐரிஷ் சுய ஆட்சி மசோதா என்று பெயர். அந்தச் சபையினர் அதை அங்கீகரித்தபோதிலும் பிரபுக்கள் சபை அதைத் தள்ளி விட்டது. இதற்குப் பிறகு அயர்லாந்துக்குச் சுயராஜ்யம் அளிக்க இஷ்டமில்லாத லிபரல் கட்சியினர்களும் கன்ஸர்வேடிவ் கட்சியினர்களும் சேர்ந்துகொண்டு இங்கிலாந்தில் ஒரு புதிய கட்சியை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். ஐரிஷ் ஐக்கியச் சட்டத்தை ரத்து செய்யக் கூடாது என்பது இக் கட்சியாரின் நோக்கம். இந்தக் கட்சிக்குக் கூட்டுக்கட்சி (Unionist Party) என்று பெயர். இக் கட்சியின் தலைவரான ஸாலிஸ்பரி பிரபு (Lord Salisbury) கி. பி. 1885-ல் பிரதான மந்திரியானார்.

மூன்றாவது சீர்திருத்தச் சட்டம் (கி. பி. 1884):-கிளாட்ஸ்டன் கி. பி. 1884-ல் மூன்றாவது சீர்திருத்த மசோதாவைப் பார்லிமெண்டின் முன் கொணர்ந்தார். அதைப் பார்லிமெண்ட் அங்கீகாரம் செய்தது. அதன்படி நாட்டுப் புறத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டுச் சொந்தக்காரரும் பார்லிமெண்டுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வோட் உரிமையைப் பெற்றனர். மேலும், இங்கிலாந்து சம ஜனத்தொகையுள்ள அநேக பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் பார்லிமெண்டுக்கு ஓர் அங்கத்தினரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பலாம் என்பது ஏற்பட்டது. இச் சட்டத்தின்படி விவசாயத் தொழில் செய்துவந்த ஏழை மக்கள் 'வோட்' உரிமையைப் பெற்று பார்லிமெண்டில் அதிகாரம் படைத்தவர்களானார்கள்.

பிரதான மந்திரிகள்:—

(கி. பி. 1874 முதல்)

1.	டிஸ்ரேலி (II) (கன்ஸர்)	கி. பி.	1874—1880
2.	கிளாட்ஸ்டன் (II) (லிபரல்)	,,	1880—1885
3.	ஸாலிஸ்பரி (I) ,,	,,	1885—1816
4.	கிளாட்ஸ்டன் (III) ,,	,,	1116
5.	ஸாலிஸ்பரி (II) ,,	,,	1116—1192
6.	கிளாட்ஸ்டன் (IV) ,,	,,	1192—1194
7.	ரோஸ்பரி	,,	1194—1195
8.	ஸாலிஸ்பரி (III)	,,	1195—1902

சேர்க்கைக் கட்சி தோன்றின பின் பார்லிமெண்டில் லிபரல் கட்சியாரும் கன்ஸர்வெடிவ் கட்சியாரும் மாறி மாறி அதிகாரம் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் லிபரல் கட்சியினர் பார்லிமெண்டில் வலிமை பெற்றதால் கிளாட்ஸ்டன் நான்காவது தடவை பிரதான மந்திரியாயிருந்தார். அப்பொழுதுதான் ஐரிஷ் சுயராஜ்யக் கட்சியினர் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டே வந்தனர். பின்னர் கி. பி. 1894ல் அவர் இறந்த பின், ரோஸ்பரி பிரபு (Lord Rosebury) லிபரல் கட்சியின் தலைவரானார். ரோஸ்பரி பிரபு ஒரு வருஷம் பிரதான மந்திரியாயிருந்து ராஜீநாமா செய்ததும், ஸாலிஸ்பரி பிரபு மூன்றாம் தடவை கி. பி. 1895ல் பிரதான மந்திரியானார். கி. பி. 1895 முதல் 1901 வரையில் J. பால்பர் பொதுஜன சபைத் தலைவராகவும், சேம்பர்லேன் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின நாடுகளின் விவகாரங்களைக் கவனிக்கும் காரியதரிசியாகவும் இருந்து வந்தார்கள். இக்காலத்தில் லிபரல் கட்சியினர்களுக்குள் பல சண்டைகள் ஏற்பட்டதால், ரோஸ்பரி பிரபு லிபரல் கட்சியின் தலைவர் பதவியை விட்டுவிட்டார். அதன் பிறகு ஹென்றி காம்பெல் பானர்மன் லிபரல் கட்சித் தலைவரானார்.

கேள்விகள்:—

1. தானியச் சட்டங்கள் எக்காரணத்தினுல் பிறப்பிக்கப் பட்டன? எப்பொழுது? பீல் அவைகளை ரத்து செய்வதற்குக் காரணம் யாது?
2. எந்த வருஷத்தில் லண்டனில் பொருட்காட்சி நடைபெற்றது? அதைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.
3. கிரிமியன் போரின் காரணங்கள் யாவை? அப்போரின் வரலாற்றைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் எழுதுக.
4. இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தினுல் ஏற்பட்டன யாவை?
5. கிளாட்ஸ்டன் பொதுஜன நன்மைக்காகச் செய்த சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
6. கிளாட்ஸட னின் அயல்நாட்டுத் தந்திரம் யாது?
7. டிஸ்ரேலியின் நோக்கங்கள் யாவை?
8. கூட்டுக்கட்சி எவ்வாறு ஏற்பட்டது? மகாராணியாரின் காலத்தில் அக்கட்சியின் தலைவராக இருந்தவர் யார்?
9. மூன்றாவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கிய ஷரத்துக்கள் யாவை?

அத்தியாயம் 7.

விக்டோரியா மகாராணியார் (தொடர்ச்சி)

இந்த அத்தியாயத்தில் விக்டோரியா மகாராணியாரின் ஆட்சிக்காலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஸாம்ராஜ்யம் விஸ்தீரணத்திலும் பலத்திலும் எவ்வாறு பெருகியது என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கனடா :—பாரிஸ் சமாதானத்தின்படி ஆங்கிலேயர்களுக்கு வட அமெரிக்காவில் கனடா கிடைத்தது. பிறகு

சில ஆங்கிலக் குடிகள் அமெரிக்கன் சுதந்தரப் போரில் கலந்துகொள்ள இஷ்டப்படாமல் கனடாவிற்குச் சென்று குடியேறினார்கள். அது முதல் கனடாவின் மேல்பாதியில் வசித்து வந்த ஆங்கிலேயருக்கும் அதன் கீழ்ப் பாகத்தில் வசித்து வந்த பிரெஞ்சுக்காரருக்கும் அநேக சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு வந்தன. கி. பி. 1837-ல் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் ஓர் கலகம் செய்தார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் அக் கலகத்தை அடக்கிவிட்டார்கள். ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் கி. பி. 1838ல் டர்ஹாம் பிரபு (Lord Durham) வை அந்நாட்டுக்கு அனுப்பி அதன் இருபாகங்களையும் ஓர் ஆட்சியின் கீழ் வைத்துச் சிநேகத் தன்மையாய் வாழும்படி செய்தனர். பின்னர், கி. பி. 1867-ல், பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்டின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட சுய ஆட்சி (Dominion Status) கனடாவிற்கு அளிக்கப்பட்டது. அது முதல் இதுவரையில் ஆங்கிலப் பார்லிமென்டுக்கு உட்பட்ட சுயேச்சைத் துரைத்தனம் கனடாவில் வழங்கி வருகிறது.

ஆஸ்திரேலியாவும் நியூஸீலந்தும்:-பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில்தான் ஆங்கிலேயர்கள் ஆஸ்திரேலியா என்ற ஒரு கண்டம் இருப்பதாக குக் (Cook) என்ற ஒரு கியாதி பெற்ற இங்கிலீஷ் மாலுமியின் கடற்பிரயாணத்தினால் தெரிந்துகொண்டார்கள். பிறகு தண்டனை பெற்ற ஆங்கிலக் குற்றவாளிகள் அக் கண்டத்திற்கு நீர்மேல் ஏற்றி அனுப்பப்பட்டார்கள். இவ்வாறு ஸிட்னி, பிலிப் துறைமுகப்பட்டணம் டாஸ்மேனியா, ஸ்வான் நதிப் பிரதேசம் இவைகள் ஆங்கிலக் குற்றவாளிகள் தங்கின இடங்கள் ஆயின. அவர்கள் தங்கின காலத்துக்குப் பிறகு புல்தரைகளிலும் மலைச்சாரல்களிலும் நதிகள் பாயும் சமவெளிகளிலும் ஆடுமாடுகளை மேய்த்து வளர்த்து வந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் இங்கிலாந்திலிருந்து குற்றவாளிகளை இனிமேல் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு அனுப்பக்

கூடாது என்றும் தடுத்தார்கள். பிறகு அக் கண்டத்தில் தங்கம் ஏராளமாய் அகப்பட்டதைக் கேட்டு அநேக ஆங்கிலக் குடிகள் அங்கு சென்று குடியேறினார்கள். இவ்வாறு ஆஸ்திரேலியாவில் ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறின சில மாகாணங்கள் ஏற்பட்டன. ஒவ்வொரு மாகாணமும் சுய ஆட்சி பெற்று விளங்குகிறது. பிறகு, கி. பி. 1901-ல், ஆஸ்திரேலியாவில் ஐக்கியத் துரைத்தனம் ஏற்பட்டு அது ஒரு பெரிய குடியரசு நாடாக ஆயிற்று. ஆஸ்திரேலியாவுக்குத் தென் கிழக்கே யுள்ள நியூஸிலந்துத் தீவுகளிலும் கி.பி. 1835-ல் ஆங்கிலேயர்கள் முதல் முதலில் குடியேறினார்கள். அவைகள் சுய ஆட்சியைப் பெற்று இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஸாமராஜ்யத்தின் ஒரு பாகமாக விளங்குகின்றன.

தென் ஆப்பிரிக்கா:—பதினேழாவது நூற்றாண்டில் டச்சுக்காரர்கள் ஆப்பிரிக்காவின் தென் பாகத்திலுள்ள கேப் காலனி (Cape Colony) யில் குடியேறினார்கள். அவர்கள் போயர்கள் (Boers) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். பிரெஞ்சுப் பெருங் கலகம் நடந்தபொழுது போயர்கள் நெப்போலியனுக்கு உதவி புரிந்ததால், ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களின்மீது போர் தொடுத்து கேப்காலனியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இதற்குப் பிறகு டச்சுக்காரர்கள் நேட்டால் (Natal) என்ற ஒரு சிறிய மாகாணத்துக்குச் சென்று குடியேறினார்கள். ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் கி. பி. 1843-ல் அந்த நாட்டையும் ஜயித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். அதுமுதல் பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கும் போயர்களுக்கும் அநேக சண்டைகள் ஏற்பட்டு வந்தன. அனதுபற்றி போயர்கள் ஆரஞ்சு நதி சுயேச்சை நாடு (Orange River Free State) என்ற பிரதேசத்தில் குடியேறினதோடு வால் (Vaal) நதியைக் கடந்து வடக்கே சென்று ட்ரான்ஸ்வால் (Transvaal) குடியரசு நாட்டையும்

கி. பி. 1852-ல் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அவைகளில் தங்கமும் வைரக் கற்களும் அகப்பட்டதைக் கண்ட ஆங்கிலேயர்கள் அவைகளின்மீது படையெடுத்து அவைகளை கி. பி. 1877-ல் ஜயித்து விட்டனர். இக்காரணத்தினால் போயர்கள் சுதந்தரப் போர் புரிய வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் மஜூபா மலை (Majuba Hill)யின் அருகில் ஒரு பிரிட்டிஷ் சேனையைத் தோற்கடித்தார்கள். இதற்குப் பிறகு போர் சிலகாலம் நடக்கவில்லை. சில வருடங்களுக்குப் பிறகு ட்ரான்ஸ்வால் மாகாணத்தில் ராண்டு (Rand) என்ற ஜில்லாவில் தங்கச்

சுரங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இதைக் கேட்ட ஆங்கிலேயர்கள் பொருள் சம்பாதிக்க ஆசைகொண்டு ட்ரான்ஸ்வால் மாகாணத்தை ஜயிப்பதற்கு யத்தனித்தார்கள். இச்

சமயத்தில் (கி. பி. 1899-ல்) ஸெஸில் ரோட்ஸ் என்ற ஒரு ஆங்கிலேயர் பிரிட்டிஷ் தென் ஆப்பிரிக்கா கம்பெனியை ஸ்தாபித்து, ஸாம்பஸி நதிக்கு தெற்கேயுள்ள பிரதேசத்தைக் கைவசப்படுத்திக் கொண்டார். அதற்கு ரோடீஷியா என்று பெயர். பிறகு அக் கம்பெனியின் உத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவரான ஜேம்ஸன் (Jameson) கி. பி. 1895-ல் டிரான்ஸ்வால் நாட்டினுள் ஒரு படையுடன் புகுந்தார். அவர் ஜொஹானஸ்பர்க் (Johannesburg) என்ற பட்டணத்திற்கு அருகில் செல்லும்போது, ஒரு பெரிய போயர்களின் படை அவருடைய சேனையைச் சூழ்ந்து கொண்டது. ஆகையால் ஜேம்ஸன் போயர்களிடம் சரணம் அடைந்தார். இது முதற்கொண்டு ஆங்கிலேயர்களுக்கும் போயர்களுக்கும் அதிக விரோதம் ஏற்பட்டு, எந்த சமயத்திலும் அவர்களுக்குள் ஒரு பயங்கரமான போர் ஏற்படும்போல் இருந்தது.

போயர் யுத்தம் (கி. பி. 1899—1902):—ஜேம்ஸன் டிரான்ஸ்வால்மீது படையெடுத்தபின், போயர்கள் பெரிய படைகளைத் திரட்டி ஆங்கிலேயர்களுடன் போர் புரியச் சித்தமானார்கள். கி. பி. 1899-ல் தொடங்கிய யுத்தத்திற்குப் போயர் யுத்தம் (Boer War) என்று பெயர். டிரான்ஸ்வால், ஆரஞ்சு சுயேச்சை நாடு இவைகளில் குடியேறின போயர்கள் 20,000 போர்வீரர்கள் அடங்கிய ஒரு பெரிய சைன்யத்தைச் சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களை எளிதில் வெல்லமுடியும் என்று எண்ணினார்கள். போயர்கள் திடீரென நேட்டால் மாகாணத்தின் மீது படையெடுத்ததால் அம் மாகாணத்தில் போர் வெகு கடுமையாக நடந்தது. போயர்கள் லேடிஸ்மித் (Ladysmith) நகரை முற்றுகை செய்தார்கள். ஆங்கிலச் சேனைகள் அம் முற்றுகையை விடுவிக்க முடியவில்லை. இதே சமயத்தில்

மேவ்கிங் (Mafeking) கிம்பர்லி (Kimberley) என்றவிரண்டு பட்டணங்களும் போயர்களால் முற்றுகை செய்யப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்தைக் காட்டும் உலகப் படம்.

இச்சமயத்தில் ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் ஒரு பெரிய சேனையைப் போயர்களுடன் போர் புரிய தென் ஆப்பிரிக்காவிற்கு அனுப்பினார்கள். ஆப்கானிய யுத்தத்தில் வெற்றியடைந்த கியாதி பெற்ற வீரரான ராபர்ட்ஸ் இச்சேனையின் தலைவராய் இருந்தார். இவருக்கு உதவி செய்ய ஸூடானை ஜயித்த வீரரான கிச்சனர் (Kitchener) அனுப்பப்பட்டார். போர்த்திறமை வாய்ந்த இவ்விரு தளகர்த்தர்களும் கேப் காலனியிலிருந்து ஆரஞ்சு சுயேச்சை நாட்டுக்குள் ஒரு பெரிய சேனையுடன் சென்று, போயர்களைத் தோற்கடித்து, ப்ளோயம்பாண்டின் (Bloemfontein) என்ற அதன் பிரதான நகரத்தையே கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள். பிறகு அவர்கள் லேடிஸ்மித், மேவ்கிங் என்ற பட்டணங்களை முற்றுகை செய்து வந்த போயர் படைகளைத் தோற்கடித்து அம் முற்றுகைகளை விடுவித்தார்கள். பிறகு ராபர்ட்ஸ் பிரபு ஜோஹானஸ்பர்க், பிரிடோரியா (Pretoria) என்ற இரண்டு பட்டணங்களையும் கைப்பற்றிக்கொண்டார். இவ்வாறு ஆங்கிலேயர்கள் எல்லாவிடங்களிலும் வெற்றியடைந்தார்கள். ஆனால் போயர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு அநேக இடையூறுகளைச் செய்துகொண்டே வந்தார்கள். இந்தப் போர் மகாராணியாரின் ஆட்சியில் முடிவிற்கு வரவில்லை.

எகிப்து:—டிஸ்ரேலி கெடிவிடம் ஸூயஸ் கால்வாய் கம்பெனிப் பங்குகளை வாங்கின பிறகு ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் அக் கால்வாயின் அருகிலுள்ள நாடுகளில் தமது பலத்தை அதிகப் படுத்திக்கொள்ள முயன்றார்கள். ஸூயஸ் கால்வாயின் வழியாக ஆங்கிலக் கப்பல்கள் இந்தியாவிற்கு எளிதிலும் சீக்கிரத்திலும் செல்லக்கூடும் என்பது பார்லிமென்டின் எண்ணம். அச்சமயத்தில் எகிப்து மன்னரோ கடனாளியாகி தமது நாட்டைச் சரிவர ஆட்சிபுரியாமல் இருந்துவந்தார்.

ஆகவே ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சுக்காரரும் கெடிவைச் சிங்காதனத்திலின்று நீக்கிவிட்டு எகிப்து தேசத்தில் தங்களது ஆட்சியை* ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். எகிப்தியர்கள் கி. பி. 1882-ல் அரபி பாட்சாவின் தலைமையின் கீழ் அயல் நாட்டார்களின் ஆட்சியை வெறுத்துக் கலகம் செய்தார்கள். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் எகிப்தின் விவகாரங்களில் தலையிட்டுக் கொள்ள இஷ்டமில்லாமல் விலகிக்கொண்டார்கள். ஆகையால் ஆங்கிலேயர்கள் மட்டும் அந்நாட்டை ஆளும்படி நேரிட்டது. இதற்குப் பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு சேனையை அனுப்பிக் கலகங்களை வெகு திறமையுடன் அடக்கிவிட்டு நாட்டை ஆண்டுவந்தார்கள். ஐரோப்பியப் பெரும்போர் கி. பி. 1919-ல் முடிந்தபிறகு, ஆங்கில ராஜாங்கத்தார் எகிப்து நாட்டுக்குச் சுதந்தரம் அளித்தார்கள்.

ஸூடான்:—எகிப்து மன்னர் தம் தேசத்துக்குத் தெற்கேயுள்ள ஸூடான் என்ற நாட்டை ஜயித்துச் சில காலம் ஆண்டுவந்தார். பிறகு மஹதி (Mahdi) என்ற ஒரு மகம்மதிய மகானின் தலைமையின் கீழ் அந்நாட்டில் கலகம் ஏற்பட்டது. மஹதி எகிப்தியர்களைத் தோற்கடித்து ஸூடான் முழுவதையும் ஜயித்துக் கொண்டு விட்டார். பிறகு கி. பி. 1884-ல் ஆங்கில அரசாங்கத்தார் எகிப்தில் கலகங்களை அடக்கியபின், சார்ல்ஸ் கார்டன் என்ற தளகர்த்தரைக் கார்டூம் என்ற ஸூடானின் தலைநகருக்கு படைகளைத் திருப்பி அழைத்து வந்துவிடும்படி அனுப்பினர். ஆனால் அவர் ஸூடானை ஜயித்து கெடிவின் அரசாட்சியை நிலைநிறுத்தினர். ஒரு சமயம் அவர் கார்டூம் நகருக்குச் சென்றபொழுது மஹதியின் சைன்யம் அந்நகரை முற்றுகை செய்து கைப் பற்றிக்கொண்டது. பிறகு அந்தத் தேசத்தினர்கள் அவரைக்

* இதற்கு இரட்டையாட்சி (Dual Control) என்பது பெயர்.

கார்ட்டூர் (Khartoum) நகரில் அடைத்துவைத்துப் பிறகு கொன்றுவிட்டார்கள். பிறகு ஆங்கிலேயர்கள் ஸூடான் நாட்டை விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். பிறகு கி.பி. 1898-ல் ஸூடானை ஜயிக்க எண்ணி ஆங்கில அரசாங்கத்தார் கீர்த்தி பெற்ற கிச்சனர் பிரபுவை ஒரு சேனையுடன் அனுப்பினர். அவர் அம்டர்மான் என்றவிடத்தில் சண்டைசெய்து அம் மாகாணத்தையே ஜயித்தார். அதுமுதல் ஸூடான் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்து வருகிறது.

பத்தோன்பதாம் நூற்றாண்டில் கல்வி:—தொழிற்புரட்சிக்குப்பின் ஆங்கில வாணிபம் செழித்தோங்கியது. அநேக ஆங்கிலேயர்கள் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி சாமான்களைச் செய்து அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி வியாபாரம் செய்து லாபத்தை அடைந்து வந்தார்கள். வியாபாரம் பெருகவே சாமான்களைக் கடல்தரை மார்க்கங்கள் வழியாய் எடுத்துச் செல்வதற்காக சில நூதனமான விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. நீராவியின் சக்தியால் படகுகளும் வியாபாரக் கப்பல்களும் கடல் மார்க்கமாய்ச் செல்லத் தொடங்கின. நீராவியின் சக்தியைக் கொண்டு புகைவண்டிகள் ஓடத் தொடங்கின. ஆகையால் சாமான்கள் பலவிடங்களுக்கும் சொற்ப நேரத்திற்குள் கொண்டுபோகப்பட்டன. புகைக் கப்பல்கள் எப்படிச் சமுத்திர மார்க்கமாய் வியாபாரம் செய்ய அனுகூலமாக இருந்தனவோ அதேமாதிரி புகைவண்டிகள் உள்நாட்டு வியாபாரம் பெருகுவதற்குச் சாதானமாயிருந்தன. தந்தி, பைஸிக்கில், மோட்டார் வண்டி இவைகள் நூதனமாக இக்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் இவைகளும் மேன் மேலும் ஆங்கில வாணிபம் வளர்வதற்குச் சாதனங்களாய் இருந்தன.

பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்தில் அநேக கவிகள் சிறப்புற்று விளங்கினார்கள். அவர்களுள் ஆல்பிரெட் டென்னிஸன், ராபர்ட் ப்ரௌனிங், ராஸட்டி, சார்ல்ஸ் ஸ்வின்பர்ன், வில்லியம் மாரிஸ் முக்கியமானவர்கள். வசன நடையில் அநேக அருமையான கதைப் புத்தகங்களை எழுதின அநேக கலைஞர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுள் ஸர் வால்டர் ஸ்காட், சார்ல்ஸ் டிக்கன்ஸ், வில்லியம் மேக்பீஸ் தாக்கரே, ஜார்ஜ் மெரிடித், ராபர்ட் லூயி ஸ்டீவன்ஸன் மிகக் கியாதி பெற்றவர்கள். வியாசங்களை எழுதின கலைஞர்கள் தாமஸ் டீ குவின்ஸி, சார்ல்ஸ் லாம் மிகப் புகழ் பெற்றவர்கள். ஜான் ஹென்றி நியூமன், தாமஸ் கார்லைல், ஜான் ரஸ்கின் முதலிய மிகக் கியாதி பெற்ற கலைஞர்களும் சிறப்புற்று விளங்கினது ராணியாரின் ஆட்சிக்காலத்தில் தான்.

கேள்விகள்:—

1. பிரிட்டிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்தின பிரிவுகள் யாவை ?
2. போயர்கள் யாவர் ? தென் ஆப்பிரிக்காவில் அவர்கள் குடியேறின நாடுகள் யாவை ?
3. தென் ஆப்பிரிக்காவில் போயர்களுக்கும் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் எக்காரணத்தினால் ஒரு பெரிய யுத்தம் ஏற்பட்டது ?

   அப்போரின் வரலாற்றைப்பற்றித் தெரிந்தவரையில் எழுதுக.
4. எகிப்து எவ்வாறு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது ?
5. ஆங்கிலேயர்கள் ஸூடான் நாட்டை எவ்வாறு ஜயித்தார்கள் ?

அத்தியாயம் 8.

ஏழாவது எட்வர்ட் (கி. பி. 1901—1910)

அமைதி ஆக்குவோர் :— இளவரசராய் இருந்த எட்வர்ட் தமது தாயின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஆங்கில வேந்தரானார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது அறுபது. அவர் தமது தாய்க்கு ஆட்சிபுரிவதில் உதவி செய்துவந்தார். ஐரோப்பிய வேந்தர்களில் அநேகர் அவருடைய உறவினர்களாய் இருந்தனர். அவர்களுடன் எட்வர்ட் சிநேகத் தன்மையுடன் இருந்துவந்தார். அவர் இவ்வுலகில் அமைதியைப் பரவச் செய்வதற்குப் பாடுபட்டதால் எல்லோரும் அவரை அமைதி ஆக்குவோர் (Peace-Maker) என்று அழைத்தனர். கி. பி. 1902-ல் போயர் யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது.

மூவர் நட்பு:— ஸாலிஸ்பரி பிரபுவுக்குப் பிறகு பால்பர் (கி. பி. 1902–1905) பிரதான மந்திரியாய் இருந்தார். அவர் கூட்டுக்கட்சித் தலைவர். அவர் கி. பி. 1902-ல் ஜப்பான் தீவுகளுடன் ஒரு சிநேக உடன்பாட்டைச் செய்துகொண்டார். அதனால் பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கும் ஜப்பானியர்களுக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது. மேலும், அவர் பிரான்ஸ், ரஷியா இத்தேசங்களுடன் கி. பி. 1904-ல் நட்புச் செய்துகொண்டார். இதற்கு மூவர் நட்பு (Triple Alliance) என்று பெயர்.

ஜர்மனியின் அதிகாரப் பெருக்கு :— பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் பின்பாதியில் மத்திய ஐரோப்பாவில் ஒரு பெரிய ஜர்மனிய சாம்ராஜ்யம் ஏற்பட்டது என்றும், அதன் முதல் சக்கரவர்த்தி மகாராணியாரின் மூத்த புதல்வியின் கணவரான பிரடெரிக் என்றும், கி. பி. 1870-ல் நடந்த போரில் ஜர்மன், ஆல்ஸஸ் லொரெய்ன் மாகாணங்களை பிரான்ஸிடமிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டது என்றும் முன்னமேயே கூறப்

பட்டுள்ளன. பின்னர், கி. பி. 1878-ல் பிரஷியா ஆஸ்டிரியாவுடன் நட்பு செய்துகொண்டது. மத்திய ஐரோப்பாவில் பிரஷியா ஆஸ்டிரியாவுடன் நட்பு செய்துகொண்டு பலப்படுத்திக்கொள்வதையறிந்த பிரான்ஸ் ரஷியாவுடன் நட்பு செய்துகொண்டது. இதற்குப் பிறகு எட்வர்ட் பிரான்ஸ், ரஷியா இத்தேசங்களுடன் நேசம் செய்துகொண்டார்.

ஆஸ்குவித்:—லிபரல் கட்சித் தலைவரான ஆஸ்குவித் துரை கி. பி. 1908-ல் பிரதான மந்திரியானார். அவர் லாயிட் ஜார்ஜ் (Lloyd George) என்பவரைப் பொக்கிஷத் தலைவராகச் செய்துகொண்டார். கி. பி. 1908-ல் பார்லிமெண்ட் விருத்தாப்பியரின் பென்ஷன் சட்டம் (The Old Age Pensions Act) என்ற ஒரு சட்டம் இயற்றியது. அதன்படி கிரேட் பிரிட்டனில் இருபது வருஷங்கள் வாசஞ் செய்தவர்களாயும் 70 வயதானவர்களாயும் உள்ளவர்களுக்கு வருஷ வருமானம் £ 31—Sh. 10—க்கு மேல்படாவிட்டால் அரசாங்கத்தாரால் அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு தொகை பென்ஷனுகக் கொடுக்கப்படும் என்று ஏற்பட்டது.

வரவு செலவு கணக்கைப்பற்றிய வழக்கு:—கி. பி. 1919-ல் லாயிட் ஜார்ஜ் வரவு செலவுக் கணக்கை (Budget) அங்கீகரிக்கும்படி பொதுஜன சபையில் கொண்டுவந்தார். அச்சபை அதை அங்கீகரித்துப் பிரபுக்கள் சபைக்கு அனுப்பியது. பிரபுக்கள் சபையினர் அதை அங்கீகரிக்காமல் தள்ளிவிட்டனர். ஆகையால் பொதுஜன சபை கோபங்கொண்டு தமது அதிகாரத்தை ஸ்தாபித்துக் கொள்ள நினைத்துச் சில சட்டங்களை இயற்றியது. கி. பி. 1910-ல் நடந்த பார்லிமென்ட் இலெக்ஷனில் லிபரல் கட்சியினர் அதிகமாய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் ஏழாவது எட்வர்ட் மன்னர் மரணமடைந்தார்.

கேள்விகள்:—

1. ஏழாவது எட்வர்டுக்கு 'அமைதியாக்குவோர்' என்ற பட்டப் பெயர் எவ்வாறு தகுதியுள்ளதாகும்?

2. எட்வர்டின் காலத்தில் வரவு செலவு கணக்கைப்பற்றி நடந்த வழக்கைச் சுருக்கமாய் எழுதுக. அஃது எவ்வாறு முடிந்தது?

3. ஆஸ்குவித் மந்திரியாயிருக்கையில் பார்லிமெண்ட் இயற்றிய சட்டம் யாது?

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.		வருஷங்கள்.
பதினைந்து என்னும் கிளர்ச்சி	கி. பி.	1715
வால்போல் பிரதான மந்திரியாயிருக்கல்	,,	1742
நாற்பத்தைந்து என்னும் கிளர்ச்சி	,,	1745
ஏக்கன் உடன்பாடு	,,	1748
முத்திரை காகிதச் சட்டம்	,,	1765
அமெரிக்கன் சுயாதீனப்போர்		1775—1782
வெர்ஸெல்ஸ் உடன்பாடு	,,	1783
சிறிய பிட் முதன் மந்திரியாதல்	,,	1783
நைல் நதிச் சண்டை	,,	1798
அயர்லாந்து இங்கிலாந்துடன் ஐக்கியமானது	,,	1800
ட்ரபால்கர் சண்டை	,,	1805
தீபகற்பப்போர்		1808—1814
வாட்டர்லூ சண்டை	,,	1815
வியன்னு காங்கிரஸ்	,,	1815
கத்தோலிக் விடுதலைச் சட்டம்	,,	1829
முதல் பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம்	,,	1832
பீல் தானியச் சட்டங்களை ரத்து செய்தல்	,,	1846
பாமர்ஸ்டனின் மரணம்	,,	1881
பொருட்காட்சி	,,	1851
இரண்டாவது பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டம்		1867
கனடா சுயாட்சி நாடானது	,,	1867
இரகசிய வோட் உரிமைச் சட்டம்	,,	1871

பீக்கன்ஸ்பீல்டின் மரணம் ,, 1884
மூன்ருவது பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச்சட்டம் ,, 1884
கிளாட்ஸ்டனின் ஐரிஷ் சுயாட்சி மசோதா ,, 1886
கிளாட்ஸ்டனின் மரணம் ,, 1898
டிரான்ஸ்வால் ஜயிக்கப்பட்டது ,, 1990
ஆஸ்டிரேலியாவில் ஐக்கிய அரசாங்கம் ஏற்பட்டது 1901
போயர் யுத்தம் 1899—1902
வரவு செலவு கணக்கைப்பற்றிய வழக்கு ,, 1909

X. வின்ஸர் அரசர்களின் காலம்

(கி. பி. 1910 முதல்)

அத்தியாயம் 1.

ஐந்தாவது ஜார்ஜ் (கி. பி. 1910 முதல்)

வின்ஸர் வம்சம் :—ஏழாவது எட்வர்ட் கி. பி. 1910-ல் இறந்தபிறகு அவரது இரண்டாவது புதல்வரான ஜார்ஜ் ஆங்கிலச் சிங்காதனமேறினர். அவருக்கு அப்பொழுது

ஏழாவது எட்வர்ட் = அலெக்ஸாண்டிரியா

ஐந்தாம் ஜார்ஜ் = மேரி
(கி. பி. 1911—1936)

எட்வர்ட் VIII (கி.பி. 1936முதல்)	ஆல்ட்ரெட் பிரெடரிக்	விக்டோரியா அலெக்ஸாண்டிரியா	ஹென்றி வில்லியம்

வயது நாற்பத்தைந்து. அவர் பட்டத்துக்கு வருவதற்கு முன் ஒரு மாலுமியாக இருந்துவந்தார். அதனுல் அவரை மாலுமி மன்னர் என்று அழைத்தார்கள். அவர் தமது

தமயன் இறந்தபிறகு கப்பற் படையினின்று விலகிவிட்டார். அவர் தமது அத்தை மகளான மேரியை விவாகம் செய்து கொண்டார். அவர் தாம் வகித்துவந்த அன்னிய பட்டங்களை கி. பி. 1917-ல் விலக்கினார்; அங்ஙனமே தம்முடைய உறவினர்களையும் விலக்குமாறு செய்தார். அன்றுமுதல் தங்களை வின்ஸர் வம்சத்தைச் (House of Windsor) சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டார்.

சில சீர்திருத்தங்கள் :-ஜார்ஜ் பட்டத்திற்கு வரும்போது பிரபுக்கள் சபைக்கும் பொதுஜன சபைக்கும் உள்ள வாதம் தீரவில்லை. பார்லிமெண்ட் இலெக்ஷன் கி. பி. 1910-ல் நடைபெற்றது. இப் புதிய பொதுஜன சபை அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்தது. அது பணசம்பந்தமான மசோதா (Money Bill) வில் திருத்தங்களைச் செய்யவும், அதைத்

தள்ளிவிடவும் பிரபுக்கள் சபைக்கு அதிகாரமில்லை என்று தீர்மானித்தது. மேலும், பொதுஜன சபை எந்த மசோதாவை மூன்று தரம் அங்கீகரித்ததோ அந்த மசோதா பிரபுக்கள் சபையின் ஆமோதிப்பு இல்லாமலே சட்டமாகிவிடலாம் என்றும், பார்லிமென்ட் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு தரம் கட்டாயம் கலைக்கப்பட்டு மறுபடியும் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்றும் தீர்மானங்கள் செய்யப்பட்டன. மேலும், கி. பி. 1918-ல் பார்லிமென்டால் இயற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின்படி 21 வயதுக்கு மேல்பட்ட ஆண்களும் 35 வயதுக்கு மேல்பட்ட ஸ்திரீகளும் பார்லிமென்ட் சபைக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வோட் உரிமையைப் பெற்றார்கள்.

அயர்லாந்தும் சுய ஆட்சியும் :—அயர்லாந்துக்குச் சுய ஆட்சி அளிக்கவேண்டுமென்று கொண்டுவந்த மசோதா சில காலமாக பார்லிமென்டால் அங்கீகாரம் செய்யப்படாமல் இருந்து வந்தது. கி. பி. 1914-ல் அம் மசோதா மூன்றும் முறை பொதுஜன சபையால் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு ஐரோப்பியப் பெரும்போர் நடந்ததால் கொஞ்சகாலம் ஐரிஷ் சுய ஆட்சிக் கேள்வி தடைபட்டு நின்றது. இந்தப் போர் கி.பி 1919-ல் முடிந்ததும், அக்காலத்தில் பிரதான மந்திரியாயிருந்த லாயிட் ஜார்ஜ் அயர்லாந்துக்குச் சுயஆட்சி அளிக்கும்படி செய்தார். இவ்வாறு அயர்லாந்தில் சுய ஆட்சிப் போர் முடிந்து, அது இப்பொழுது ஒரு சுயாட்சி பெற்ற நாடாக விளங்குகிறது.

ஐரோப்பியப் பெரும்போரின் சில காரணங்கள்:—ஜர்மனிக்கும் பிரான்ஸுக்கும் கி. பி. 1870-ல் நடந்த யுத்தத்திற்குப் பிறகு, ஜர்மனி மிக அதிகாரம் படைத்த தேசமாக ஆயிற்று. அது தன் வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும்

தனது கப்பற் படையையும் தரைப் படையையும் பலப்படுத்திக்கொண்டும், புதிய பிரதேசங்களில் குடியேறியும், சாமான்களை ஏராளமாகச் செய்து அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி வியாபாரம் செய்து லாபத்தை அடைந்தும் வந்தது. இதனுல் ஆங்கில வியாபாரம் குறைந்தது. மேலும், ஆஸ்டிரியா இடலி முதலிய தேசங்களுடன் ஜர்மனி நட்புச்செய்துகொண்டு தனது பலத்தை வளரச் செய்தும் வந்தது. இதைக் கண்ட இதர ஐரோப்பியத் தேசவாசிகள் அஞ்சினுர்கள். ஜர்மனியர்களோ ஒரு பெரிய ஸாம்ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த எண்ணி, போர்க் கப்பல்கள், ஆகாயக்கப்பல்கள், பீரங்கிகள், விஷவாயுக்கள் முதலிய போர்க்கருவிகளைச் சேகரித்து வந்தார்கள்.

ஸராஜீவோ படுகொலை:—இவைகளை யெல்லாம் தவிர இப்போருக்கு வேறு ஒரு காரணமும் உண்டு. ஆஸ்டிரியா இளவரசர் ஸர்வியா நாட்டில் 1914ஹ ஜூன் மாதத்தில் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது, அவர் ஒரு முரட்டுத்தனமுள்ள ஸர்வியனுல் ஸராஜீவோ (Serajivo) என்னும் இடத்தில் கொலை செய்யப்பட்டார். இச் செய்தியைக் கேட்ட ஆஸ்டிரியர்கள் கோபம் அடைந்து ஸர்வியாவின்மீது போர் தொடுத்தார்கள். உடனே ஸர்வியாவுடன் நட்புச் செய்து கொண்டிருந்த ரஷியா, அதன் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டது. இதையறிந்த ஜர்மனி ஆஸ்டிரியாவுடன் நட்பு செய்துகொண்டிருந்தமையால் ரஷியாவை ஸர்வியாவின் கட்சியிலிருந்து விலகிக்கொள்ளும்படி கேட்டது. அதற்கு ரஷியா சம்மதிக்காததால், ஜர்மனி ஆஸ்டிரியாவுடன் சேர்ந்துகொண்டு ரஷியாவின்மீது போர் தொடுத்தது.

ஆங்கிலேயர்கள் போரில் கலந்து கொள்ளுதல்:—ஒரு ஜர்மனியத் துருப்பு பிரான்ஸின்மீது படையெடுப்பதற்கு பெல்ஜியம் தேசத்தின் வழியாகச் சென்றது. ஜர்மனியர்கள்

இவ்வாறு செய்தது ஒரு பெரும் குற்றமாகும். ஏனெனில் ஜர்மனி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து இம்மூன்று தேசங்களும் கி. பி. 1839-ல் பெல்ஜியத்தின் சுயாதீன உரிமைகளைக் காப்பதாகச் சம்மதித்து ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்து கொண்டிருந்தன. அதற்கு நேர்விரோதமாய் ஜர்மனி நடந்ததால், அதன் அநீதியான செயலைத் தடுக்க 4–8–1914-ல் எதிர்க் கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டதாக ஜர்மனியரிடம் ஆங்கிலேயர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

லாயிட் ஜார்ஜ் பிரதான மந்திரியாதல்:—இப்போர் தொடங்கும்பொழுது ஆஸ்குவித் * முதல் மந்திரியாய் இருந்தார். பிறகு கி. பி. 1915-ல அவர் கன்ஸர்வெடிவ் கட்சித் தலைவர்களையும் காபினெட் மெம்பர்களாயிருந்து தமக்கு உதவி புரியும்படி செய்தார். மேலும், அவர் கிச்சனர் பிரபுவை ராணுவ இலாகா மந்திரியாகவும் செய்தார். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு கி. பி. 1916-ல் கிச்சனர் ஒரு கப்பற் சேதத்தினல் இறக்கவே, லாயிட் ஜார்ஜ் ராணுவ இலாகா மந்திரியானர். பிறகு ஆஸ்குவித் பிரதான மந்திரிப் பதவியை ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டார். அவருக்குப்பிறகு லாயிட் ஜார்ஜ் கி. பி.1916-ல் பிரதான மந்திரியானர்.

போரின் வரலாறு:–ஜர்மனியர்கள் பெரிய படைகளுடன் திடீரென்று போர் தொடுத்ததால், நேசக்கட்சியினர் ஆரம்பத்தில் பின்னடையும்படி நேரிட்டது. பிரான்ஸை முதலில் நசுக்கிவிட்டுப் பிறகு ரஷியாவை ஜயிக்கலாம் என்பது அப்பொழுது ஜர்மனி சக்ரவர்த்தியாயிருந்த இரண்டாவது

---

*இவர் இப்பொழுது 'ஆக்ஸ்பர்ட் பிரபு' என்ற பட்டம் பெற்று பிரபுக்கள் சபையில் ஒரு மெம்பராய் இருந்து சில வருடங்களுக்கு முன் காலஞ்சென்ருர்.

வில்லியமின் நோக்கம். ஆகையால்தான் ஜர்மனியர்கள் பெல்ஜியத்தின் வழியாகச் சென்று பிரான்ஸின் வடபாகத்தின் மீது படையெடுத்தார்கள். பிரெஞ்சு என்ற ஓர் ஆங்கில தளகர்த்தர் ஒரு பெரிய பிரிட்டிஷ் சேனையுடன் பிரான்ஸுக்குச் சென்றார். அங்கே அவர் தமது சேனையை பிரெஞ்சுப் படையுடன் சேர்த்துக்கொண்டு வெள்ளம் போல் திரண்டு வந்த ஜர்மனிய சைன்யத்தை மான்ஸ் (Mons) என்னுமிடத்தில் எதிர்த்து நின்றார். ஆனால் பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் மார்ன் (Marne) நதிக்கரை வரையில் பின்னடைந்தார்கள். இதற்குப் பிறகு மார்ன் நதிக்கரையில் ஒரு கடும் போர் நடந்தது. இதற்கு மார்ன் நதிச் சண்டை என்று பெயர். இதில் ஜர்மனியர்கள் தோல்வியடைந்தார்கள். ஆனதுபற்றி அவர்கள் பின்னடைந்து அநேக அரண்களைத் தோண்டிக் கொண்டு, அவைகளுக்குள் இருந்துகொண்டு வெளியே பீரங்கிகளை மட்டும் வைத்து விரோதிகளின் மேல் குண்டு மழைகளைப் பெய்தார்கள். இதற்கு அரண் யுத்தம் (Trench Warfare) என்று பெயர்.

இவ்வாறு மேற்கு ஐரோப்பாவில் அரண் யுத்தம் நடந்து வருகையில், ஜர்மனி ரஷியாவுடன் வெகு கடுமையாகப் போர் புரிந்தது. ரஷியப்படைகள் கி. பி. 1915-ல் தோற்கடிக்கப் பட்டுப் பின்னடைந்தன.

மறுவருஷத்தில், கி. பி. 1916-ல், ஆங்கில அட்மிரலான ஜெல்லிகோ (Jellicoe) என்பவர் ஜர்மனியக் கப்பற்படையைத் தோற்கடித்தார். அதே வருஷத்தில் ஒரு ஆங்கில சைன்யம் ஸாம் (Somme) நதிக்கரையில் ஜர்மனியப்படை வரிசையைத் தாக்கிப் பின்னடையும்படி செய்தது. இவ் வெற்றிகள் பிரான்ஸை ஜர்மனியிடமிருந்து காப்பாற்றிய

தோடு, ஜர்மனியக் கப்பற்படையை வெளியே வரவொட்டாமலும் தடுத்தன.

மறு வருஷத்தில், கி.பி. 1917-ல், ஜர்மனியர்கள் கடலின் கீழ்ச்செல்லக்கூடிய கப்பல்களை (Submarines)செய்து அவைகளைக்கொண்டு தமது விரோதிகளின் போர்க்கப்பல்களைக் கடலில் மூழ்கும்படி செய்தனர்; ஆங்கிலேயர்களுக்கு அன்னிய நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களும், போர்க்கருவிகளும் அனுப்பக்கூடாதபடி செய்து வந்தனர். இச் சமயத்தில் ரஷியாவில் ஒரு பயங்கரமான துரைத்தனப் புரட்சி ஏற்பட்டது. ஆனதுபற்றி ரஷியா போரினின்று விலகிக்கொண்டது. பிறகு அமெரிக்கன் ஐக்கிய நாடுகள் இப்போரில் ஜர்மனியருக்கு விரோதமாய்ச் சேர்ந்துகொண்டன. இச் சமயத்தில் பாஸ்ரா (Basra) விலிருந்து சென்ற இந்தியப் படைகள் துருக்கியர்களுடன் மெஸபடோமியா (Mesopatomia)வில் போர் செய்து அவர்களைப் பின்னடையும்படி செய்தன; பாக்தாத் (Bagdad) என்ற நகரையும் கைப்பற்றிக் கொண்டன.

மூன்று வருஷகாலமாய் அரண்யுத்தம் புரிந்து வந்த ஜர்மனியர்கள் அரண்களிலிருந்து திடீரென கி. பி. 1918-ல் வெளியேவந்து சண்டை செய்யத் தொடங்கினார்கள். ஜர்மனியத் துருப்புகள் பாரிஸ் நகரை நோக்கி சென்றன. பிரான்ஸை ஜர்மனியர்கள் ஜயித்து விடுவார்கள் போல் தோன்றியது. இத்தகையக் கஷ்ட நிலைமையில் லாயிட் ஜார்ஜ் ஒரு பெரிய பிரிட்டிஷ் சேனையைப் பிரான்ஸுக்கு அனுப்புவித்தார்; பிரெஞ்சுப் படையும் பிரிட்டிஷ் சேனையும் மார்ஷல் பாச்ஷ் (Marshal Foch) என்ற பிரெஞ்சுத் தளகர்த்தரின் கீழிருந்து போர் புரியும்படி செய்தார். மார்ன் நதிக்கரையில் நேசக் கட்சியினரின் சைன்யம் ஜர்மனியப்படையுடன் போர் புரிந்து

அதனைத் தோற்கடித்தது. இச்சமயத்தில் போரினால் சோர்வு அடைந்த ஜர்மனியர்கள் நேசக் கட்சியினருடன் சமாதானம் செய்துகொள்ள விரும்பினார்கள்.

வேர்ஸேல்ஸ் உடன்பாடு (கி. பி. 1919) :—நேசக் கட்சியினர் ஜர்மனியர்களுடன் வேர்ஸேல்ஸ் என்னுமிடத்தில் ஓர் உடன்பாட்டைச் செய்துகொண்டனர். அதன்படி ஜர்மனி பிரான்ஸுக்கு அல்ஸஸ், லொரெய்ன் என்ற மாகாணங்களைக் கொடுத்துவிடச் சம்மதித்தது. ஜர்மனியர்கள் தங்கள் குடியேற்ற நாடுகளை இழந்து விடுவதாகவும், தங்களுடைய சேனையையும் கப்பற் படையையும் மிகக் குறைத்துக் கொள்வதாயும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். மேலும், ஜர்மனியர்கள் நேசக் கட்சியினருக்குப் போரினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களுக்கு ஈடுபண்ணப் பெரும் தொகையைக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். இவைகளையெல்லாம் தவிர இவ்வுலகத்தின்கண் போர் நிகழாது அமைதியைப் பரவும்படி செய்வதற்காக ஒரு சர்வதேச சங்கம் (League of Nations) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச்சங்கம் சென்ற சில வருஷங்களாக எல்லாத் தேசங்களுக்குள்ளும் ஏற்படுகின்ற சகலவிதமான சச்சரவுகளையும் கலந்து ஆலோசனை செய்து தீர்ப்பதற்காக ஏற்பட்ட ஒரு பஞ்சாயத்துச் சபை போன்றது. இச் சங்கத்தில் நமது தேசமும் ஒரு மெம்பராக இருந்துவருகிறது

ஐரோப்பியப் பெரும்போர் முடிந்ததும், லாயிட் ஜார்ஜ் இந்தியர்கள் அதிக விசுவாசத்துடன் இங்கிலாந்துக்குப் பேருதவி செய்ததை உணர்ந்து இந்தியா காலக்கிரமத்தில் சுய ஆட்சியை அடைய எண்ணி ஒரு இந்திய அரசியல் சீர்திருத்த மசோதாவைப் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரும்படி

செய்தார். அப்பொழுது இந்தியாக் காரியதரிசியாயிருந்த மாண்டேகுவின் உதவியால் பார்லிமென்ட் அம் மசோதாவை அங்கீகரித்தது. இச் சட்டத்தின்படி நமது நாடு தற்காலம் ஆளப்பட்டு வருகின்றது.

அத்தியாயம் 2.

சர்வதேசச் சங்கம்

மஹா ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதம் பொருள் நஷ்டம் இவைகளைக்கண்டு, இவ்வுலகில் சண்டையை ஒழித்து அமைதியைப் பரவச் செய்யவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி பொதுவாக ஐரோப்பாவில் எல்லா அரசாங்கத்தாருக்கும் ஏற்பட்டது. அதனால் வெர்ஸெல்ஸ் உடன்பாட்டின்படி ஐரோப்பாவில் சர்வதேசச் சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வுலகத்தில் இனிமேல் யுத்தங்கள் ஏற்படாமல் எல்லாத் தேசங்களும் சமாதானத்துடன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு இச்சங்கம் அமைக்கப்பட்டது.

இச் சங்கத்தில் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, [illegible], இடலி முதலான தேசங்கள் மெம்பர்களாக இருந்து வருகின்றன. எல்லாத் தேசங்களும் இச்சங்கத்தில் சேரலாம். ஒவ்வொரு தேசத்தின் அரசாங்கத்தாரும் ஒரு மெம்பரைப் பிரதிநிதியாகப் பொறுக்கி இச் சபைக்கு அனுப்புகின்றனர். சர்வதேசப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இம் மகாசபைக்கு (League Assembly) என்று பெயர். இச் சபையின் அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரை அக்கிராசனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுகின்றனர். இந்தச் சபை வருஷத்தில் இரண்டு மூன்று தடவை கூடி எல்லா அரசாங்கத்தார்களுக்

கும் பொதுவான விஷயங்களை ஆலோசனை செய்து தீர்மானிக்
கின்றது. இத்தீர்மானங்களை நிறைவேற்றவும், இச்சபையின்
நிர்வாக காரியங்களைக் கவனித்து வரவும் ஒரு நிர்வாக சபை
(League Council) யும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த
நிர்வாக சபைக்குப் பெரிய சங்கத்தின் மெம்பர்களுக்குள்
சிலர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். சர்வதேசச் சங்கமும்
நிர்வாக சபையும் சுவிட்ஸர்லாந்து தேசத்தில் ஜினிவா
நகரில் கூடி வருகின்றன. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் அடங்கி
யுள்ள குடியேற்ற நாடுகளும் இந்தியாவும் சர்வதேசச் சங்கத்
தின் மெம்பர்களாக இருந்து வருகின்றன.

சர்வதேசச் சங்கம் கூடி போராயுதங்களையும் சைன்யத்
தையும் போர்க் கப்பல்களையும் குறைத்தல், போர்க்கருவிகளை
ஓரளவுக்குமேல் செய்யக் கூடாதென்று தடுத்தல், ஒரு
தேசத்தை மற்றொரு தேசம் அபகரித்துக் கொள்ளாமல்
செய்தல், எல்லைப் பிரதேசத்தில் உள்ள நாடுகளைப்பற்றிய
விவாதங்களைத் தீர்த்தல், தேசங்களுக்குள் ஏற்படக் கூடிய
வழக்குகளையெல்லாம் தீர விசாரித்து நியாயமான தீர்ப்பு
அளித்தல், பொதுவாக உலக வியாபார அபிவிருத்தி, ஜன
சமூக வாழ்க்கையின் முன்னேற்றம் இவைகளைப்பற்றி
ஆலோசனை செய்து தீர்மானம் செய்கின்றது. இவ்விஷயங்
களைப்பற்றிச் சர்வதேசச் சங்கம் சிறிய கமிட்டிகளாகப்
பிரிந்து வேலை செய்துவருகிறது. போர்க் கப்பல்களையும்
போர்க் கருவிகளையும் குறைப்பதற்குச் சர்வதேசச் சங்கம்
அநேக ஆண்டுகளாக ஆலோசித்துச் சில தீர்மானங்களைச்
செய்திருக்கின்றது. ஆனால் இவ்விஷயத்தில் சர்வதேசச்
சங்கத்தின் முயற்சி அதிகப் பயனைக் கொடுக்கவில்லை. சில
தேசத்தார்கள் அதன் தீர்மானங்களை ஒத்துக்கொண்டபோதி
லும் அவைகளின் பிரகாரம் நடவாமலும் இன்னும் சில

தேசத்தார்கள் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளாமலும் இருந்து வருகின்றனர். எல்லைப் பிரதேசங்களைப்பற்றின வழக்குகளால் உலக அமைதி கெடாமல் சர்வதேசச் சங்கம் பாதுகாத்துவருகின்றது இச்சங்கம் ஏற்பட்டபின், எல்லை நாடுகளைப்பற்றின வழக்குகள் அதிகமாக ஏற்படவில்லை. இதற்கு சர்வதேசச் சங்கத்தின் முயற்சிதான் காரணம். சர்வதேச வழக்குகளை விசாரணை செய்து நியாயமான தீர்ப்பை அளிப்பதற்கு ஒரு சர்வதேச நீதிஸ்தலம் (International Court of Justice) ஹேக் என்ற நகரில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நீதிசபை சர்வ தேசங்களுக்குள் தோன்றக்கூடிய வழக்குகளைத் தீர விசாரணை செய்து திருப்திகரமான தீர்ப்பை அளித்து உலகத்தின் அமைதியைப் பரவச் செய்கின்றது. ஆகையால் இச்சங்கம் சென்ற பதினைந்து வருஷங்களாக எல்லாத் தேசங்களுக்குள் ஏற்படும் பல வழக்குகளையும் தீர்ப்பதற்காக ஏற்பட்ட ஒரு பஞ்சாயத்துச் சபை போன்றது.

இச் சங்கம் ஏற்பட்டு மேற்கூறிய முக்கிய வேலைகளைச் செய்யாமல் இருந்தால் உலகத்தின் அமைதி குன்றியிருக்கக்கூடும். இது உலகத்தாருக்கு நன்மையைத் தரக்கூடிய ஒரு சபை என்று யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதேயாகும். சில மாதங்களுக்குமுன் இடலி அபிஸீனியாவின்மீது போர்தொடுத்து தோற்கடித்த விஷயம் யாவரும் அறிந்ததே. இந்த யுத்தத்தைத் தடுக்க சர்வதேசச் சங்கம் செய்த முயற்சிகளும் ஏற்பாடுகளும் பயன்படவில்லை. இச்சங்கத்தின் முயற்சிகள் பயனைத் தருவதற்கு வேண்டிய ஆதரவை அளிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு தேசத்தாரின் முக்கியகடமையாகும்.

அத்தியாயம் 3.

ஐரோப்பியப் பெரும்போருக்குப் பின் (கி. பி. 1919 முதல்)

லாய்ட் ஜார்ஜ் யுத்த இலாகா மந்திரியாகவும் பிரதான மந்திரியாகவும் இருந்து ஐரோப்பியப்பெரும்போரை அதிகத் திறமையுடன் நடத்தி முடிவுக்குக்கொண்டுவந்தார். அதனால் அவருடைய புகழ் உலகமெங்கும் பரவியது. யுத்தம் முடிவடைந்தபின், அவர் சர்வதேசச் சங்கத்தின் ஒரு முக்கிய மெம்பராய் இருந்து வர்ஸெல்ஸ் உடன்பாட்டின்படி ஐரோப்பியத் தேசங்களை நடக்கும்படி செய்தார். சர்வதேசச் சபையார் சில நாடுகளைப் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்திற்குட்படுத்தி வைத்தார்கள். அவைகளில் இராக் (Iraq), பாலஸ்டின் என்ற நாடுகள் முக்கியமானவை. இதனால் பிரிட்டிஷ்காரர்களின் அதிகாரம் புதிதாகச் சில நாடுகளில் வளர்ந்தது.

தொழிற்கட்சி தோன்றுதல்:—பார்லிமெண்டாரும் பொது ஜனங்களும் லாய்டு ஜார்ஜிடம் அதிகக் கௌரவமும் விசுவாசமும காண்பித்தார்கள். வயது வந்த மக்கள் யாவரும் பார்லிமென்டிற்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உரிமை பெற்றார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் பார்லிமென்டின் மெம்பர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். இப்பொழுது பார்லிமென்டில் எத்தனையோ உள்ள கன்ஸர்வேடிவ், லிபரல் என்ற இரண்டு அரசாங்கக் கக்ஷிகளைத்தவிர, தொழிற்கட்சி (Labour Party) என்ற ஒரு புதிய அரசாங்கக் கட்சியும் தோன்றிற்று. இக்கட்சிக்கு ராம்ஸே மாக்டனல்டு தலைவராக நான்கு வருடங்களுக்கு முன்வரையில் இருந்தார். தொழிற் கட்சியார்கள் பார்லிமென்டில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பலமடைந்து வந்தார்கள்.

அயர்லாந்து சுயஆட்சி பெற்றது :—பெரிய ஐரோப்பிய யுத்தம் நடக்கையில் அயர்லாந்தியர்கள் தங்களுடைய

நாட்டிற்குச் சுயாட்சி அளிக்கப்படவேண்டுமென்று மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் அக் கிளர்ச்சியை மேன்மேலும் நடத்தி ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு அதிகத் தொந்தரவை விளைவித்து வந்தார்கள். அதனால் அக்காலத்தில் பிரதான மந்திரியாக இருந்த லாய்டு ஜார்ஜ் பிரிட்டிஷ்காரர்களின் குடியேற்ற நாடுகள் அனுபவித்து வரும் சுயாட்சி அயர்லாந்திற்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று பார்லிமென்டில் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார். அந்த மசோதாவைப் பொதுஜன சபையும் பிரபுக்கள் சபையும் அங்கீகரித்தன. அதன்படி அல்ஸ்டர் மாகாணத்தைத் தவிர அயர்லாந்தின் இதர பாகத்தில் சுயாட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அல்ஸ்டர் மாகாணத்தில் குடியேறியிருந்த இங்கிலீஷ் பிராடஸ்டண்டுகள் மட்டும் ஐரிஷ் அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டிருக்கச் சம்மதிக்கவில்லை. இந்த ஏற்பாட்டினால் ஐரிஷ்காரர்கள் சிறிது காலம் கிளர்ச்சி செய்யாமல் இருந்தனர். பிறகு அயர்லாந்தியர்கள் முழுச் சுயேச்சையும் (Independence) பெறவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்யலானார்கள். அயர்லாந்து முழு சுயேச்சையைப் பெறக் கிளர்ச்சி செய்துவரும் கக்ஷிக்குத் தி வலிரா (De Valera) என்ற ஒரு தேசாபிமானி தலைவராக இருந்து வருகிறார். இன்னும் இக் கிளர்ச்சி அயர்லாந்தில் நின்றபாடில்லை. தற்காலம் தி வலிராவின் கட்சியினரே அயர்லாந்தின் அரசியலில் சர்வதிகாரம் பெற்று துரைத்தனம் நடத்திவருகின்றனர்.

தொழிற்கட்சியின் அதிகார வளர்ச்சி:—கி. பி. 1921-ல் கன்ஸர்வேடிவ் கட்சியார் பார்லிமென்டில் பெரும்பான்மைக் கட்சியாரானார்கள். அக் கட்சித் தலைவரான பால்டுவின் பிரதான மந்திரியாக ஆனார். லிபரல் கட்சித் தலைவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட சண்டைகளால் அக்கட்சி பலமற்றுப் போய்

விட்டது. மூன்றாவது பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்குப்பின் தொழிலாளர்கள் வோட் உரிமையடைந்து அரசியலில் அதிகக் கவனம் செலுத்தலானார்கள். பார்லிமெண்ட் சபையில் தொழிற்கட்சி எதிர்க்கட்சியாக ஆயிற்று. பிறகு சில சமயங்களில் கன்ஸர்வேடிவ் கட்சியும் இன்னும் சில சமயங்களில் தொழிற்கட்சியும் பார்லிமெண்டில் பெரும்பான்மைக் கட்சியாக மாறிமாறி இருந்துவந்தன. தொழிற்கட்சியினர் பார்லிமெண்டில் பெரும்பான்மைக் கட்சியாக இருந்து இரண்டு வருடங்கள் மட்டும் பிரிட்டிஷ்த் தீவுகளின் அரசியலை நடத்தி வந்தனர். அக் கட்சியின் தலைவரான ராம்ஸே மாக்டனால்டு பிரதான மந்திரியாக 1935-ஆம் ஜூன் மாதம் வரையில் இருந்தார். பிறகு நடந்த பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் கன்ஸர்வேடிவ் கட்சியினர் பெரும்பான்மைக் கட்சியாய் விட்டார்கள். அக் கட்சியின் தலைவரான ஸ்டான்லி பால்டுவின் தற்காலம் பிரதான மந்திரியாக இருந்துவருகிறார்.

வட்ட மேஜை சபை :—ஐரோப்பியப் பெரும் போரில் இந்தியா, பணம் துருப்புக்கள் இவைகளைச் சேகரித்து அனுப்பிப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருக்கு அதிக விசுவாசத்துடன் உதவி செய்ததால், பிரதான மந்திரியான லாய்ட் ஜார்ஜ் இந்தியாவிற்குச் சுயாட்சி அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாரின் நோக்கம் என்ற கருத்துள்ள ஒரு அரசாங்க அறிக்கையை வெளியிட்டார். அதன் பிறகு கி.பி. 1919-ல் இந்தியா அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டம் பார்லிமெண்டாரால் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி இந்திய அரசியல் தற்காலம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சென்ற சில வருஷங்களாக இந்திய அரசியலில் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பெரும் கிளர்ச்சிகள் நாட்டில் ஏற்பட்டன. அதன் பயனாக பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் இந்திய அரசியலில்

சில மாறுதல்களைச் செய்ய உத்தேசித்தனர். இந்தச் சமயத்தில் தொழிற்கட்சியினர் அரசியலில் அதிகாரம் பெற்றனர். இங்கிலாந்தின் பிரதான மந்திரியான ராமஸே மாக்டனல்டு,

இரண்டாம், வட்டமேஜை சபை.

ஸர் ஜான் ஸைமன் என்ற ஒரு சட்ட நிபுணரைத் தலைவராக வைத்து ஒரு கமிஷனை நியமித்து இந்தியாவிற்கு அனுப்பினர். அக் கமிஷன் செய்த சிபார்சுகளின் பேரில் பிரிட்டிஷ்

அரசாங்கத்தார் இந்திய அரசியலில் மாறுதல்களைச் செய்வதற்குமுன் நமது தேசத் தலைவர்களுடன் கலந்து பேசி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக வட்ட மேஜை சபை (Round Table Conference) என்ற ஒரு மகாநாட்டை லண்டன் நகரில் மூன்றுதடவைகள் கூட்டினர். இரண்டாவது வட்ட மேஜை சபையில் மட்டும் இந்திய நாஷனல் காங்கிரஸின் தனிப்பிரதிநிதியாகக் கனம்

எட்டாவது எட்வர்ட்

காந்தி அவர்கள் சென்று இந்தியாவிற்கு முழுச் சுயேச்சை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று ஆண்மையுடன் வாதாடினர். பிறகு பொதுஜன சபை, பிரபுக்கள் சபை இவைகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர்கள் அடங்கிய ஒரு கூட்டுக் கமிட்டி

ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியார் கூடி இந்திய அரசியலில் செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள மாறுதல்கள் அடங்கிய ஒரு யாதாஸ்தைத் தயாரித்தனர். இந்த யாதாஸ்தில் அடங்கிய சிபார்சுகளை அனுசரித்து இந்திய அரசியல் சீர்திருத்த மசோதா ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில் கொண்டுவரப்பட்டு சட்டமாகிவிட்டது.

முடிவு

கி. பி. 1911 முதல் மிகச் சிறப்புடன் அரசாட்சி புரிந்த ஜார்ஜ் சென்ற எப்ரல் மாதம் காலஞ்சென்றார். அவரது மூத்த புதல்வரான எட்வார்டு ஆங்கிலச் சிங்காதனமேறினார். இவரது மகுடாபிஷேகம் கி. பி. 1937 மே மாதம் வெகு விமரிசையாக நடைபெறும். இந்த மன்னரே நமது நாட்டின் சக்கரவர்த்தி. இவருடைய அரசாட்சிக் காலத்தில் இந்திய அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டம் இந்தியாவில் அமுலுக்குவரப் போகிறது. அப் புதிய இந்திய அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் இந்தியா இப்பொழுதைக்காட்டிலும் அதிகச் சுயேச்சை பெற்று பிரிட்டிஷ் ஆதீனத்தின் கீழுள்ள குடியேற்ற நாடுகளைப்போலச் சிறப்புற்று விளங்கும் என்று மிக ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI VIDYA POWER PRESS, KUMBAKONAM.

K. Sdhayappa

P. Tham.

ACHS.

[illegible]

[illegible]

[illegible]